

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

Издание СТЕПАНА ГОДЛЕВСКАГО, Серия II.

СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ

ОТНОСЯЩИХСЯ ДО ГУБЕРНІЙ

ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО

ТОМЪ VI.

1888.

ПЕРВОЕ ПОЛУГОДИЕ

ПОЛНАГО СОБРАНИЯ ТОМЪ XXXVI.

Wydawnictwo STEFANA GODLEWSKIEGO, Serya II.

ZBIÓR PRAW

OBOWIĄZUJĄCYCH W GUBERNIACH

KRÓLESTWA POLSKIEGO

ТОМ VI.

1888.

ПÓЛРОЧЕ ПЕРВШЕ

САМКОМЪ ТОМУ XXXVI.

WARSZAWA

Skład główny Zielna Nr 26.

1888.

Zbiory specjalne

ДОВОЛЕНО ЦЕНЗУРОЮ.

Варшава, дня 28 Ноября 1888 года.

246363 / 6

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

FUW0161687

Warszawa.—Druk S. Orgelbranda Synów, Krakowskie-Przedmieście № 66.

b-149/04p

Первое полугодие

(продолжение).

1888.

Полное первое

(ciąg dalszy).

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

О новой инструкціи о порядкѣ обложенія торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ (процентнымъ и раскладочнымъ), о порядкѣ взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по онымъ.

Министръ Финансовъ, на основаніи ст. 21 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ (процентнымъ и раскладочнымъ), представилъ Правительствующему Сенату новую инструкцію о порядкѣ обложенія торговыхъ и промышленныхъ предпріятій помянутыми сборами, о порядкѣ взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по онымъ, утвержденную имъ, Министромъ, 24-го Февраля 1888 г., по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Государственнымъ Контролеромъ, взаимныя инструкціи, утвержденной 28 Юня 1885 г.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

O nowej instrukcyi co do sposobu opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową (procentową i rozkładową), co do sposobu pobierania tych opłat, tudzież co do rachunkowości i sprawozdań z takowych.

Minister Finansów, na zasadzie artykułu 21 Najwyżej zatwierdzonych d. 15 Stycznia 1885 r. przepisów o opodatkowaniu przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową (procentową i rozkładową) przedstawił Rządzącemu Senatowi nową instrukcyą co do sposobu obłożenia przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych wspomnianemi opłatami, co do sposobu pobierania tych opłat, tudzież co do rachunkowości i sprawozdań z tychże, zatwierdzoną przez niego d. 24 Lutego 1888 po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Kontrolerem Państwa, zamiast instrukcyi, zatwierdzonej d. 28 Czerwca 1885 roku.

На подлинной написано: „Утверждаю, 24 Февраля 1888 г.“

ИНСТРУКЦІЯ

о порядкѣ обложенія торговыхъ и промышленныхъ предпріятій Высочайше утвержденными 15 Января 1885 г. дополнительными сборами, процентнымъ и раскладочнымъ, о порядкѣ взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по онымъ.

I. Общія положенія.

1. Торговля и промышленныя предпріятія, подлежащія платежу гильдейскихъ пошлинъ, облагаются сверхъ того дополнительнымъ процентнымъ или же дополнительнымъ раскладочнымъ сборомъ. Дополнительный процентный сборъ взимается съ акціонерныхъ обществъ, товариществъ на паяхъ и другихъ видовъ товариществъ по участкамъ, со всякаго рода поземельныхъ банковъ, основанныхъ на круговой отвѣтственности заемщиковъ, съ городскихъ кредитныхъ обществъ, обществъ взаимнаго кредита, общественныхъ банковъ (дворянскихъ, городскихъ, купеческихъ и сельскихъ), ссудо-сберегательныхъ товариществъ и сберегательныхъ кассъ и вообще со всякаго рода учреждений долгосрочнаго и краткосрочнаго кредита, основанныхъ земствами или дворянскими, городскими, купеческими, биржевыми и сельскими обществами, равно съ основанныхъ на капиталы частныхъ лицъ кредитныхъ учреждений, обязанныхъ, по ихъ уставамъ или заставляющимъ оныя правиламъ, публиковать отчеты о своихъ операціяхъ или представлять таковыя на утвержденіе по принадлежности. Раскладочный же сборъ взимается со всѣхъ прочихъ гильдейскихъ предпріятій, въ томъ числѣ съ товариществъ полныхъ и на вѣрѣ.

2. Для предварительнаго соображенія и разработки вопросовъ, возникающихъ по дополнительнымъ сборамъ, и для разсмотрѣнія жалобъ, приносимыхъ Министру Финансовъ на постановленія губернскихъ податныхъ присутствій, при департаментѣ торговли и мануфактуръ, подъ предсѣдательствомъ директора сего департамента, состоитъ особое податное присутствіе изъ членовъ:

Na oryginalne napisano: „Zatwierdzam, d. 24 Lutego 1888 r.“

INSTRUKCYA

co do sposobu opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych Najwyżej zatwierdzonemi d. 15 Stycznia 1888 roku opłatami dodatkowemi, procentową i rozkładową, co do sposobu pobierania tych opłat, tudzież co do rachunkowości i sprawozdań z tychże.

I. Postanowienia ogólne.

1. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, podlegające opłatom gildyjnym, płacić będą przez tego opłatę dodatkową procentową albo opłatę dodatkową rozkładową. Opłata dodatkowa procentowa pobiera się od towarzystw akcyjnych, spółek udziałowych i innych rodzajów spółek z udziałami, od wszelkiego rodzaju banków ziemskich, opartych na wzajemnej odpowiedzialności dłużników, od towarzystw kredytowych miejskich towarzystw wzajemnego kredytu, banków publicznych (szlacheckich, miejskich, kupieckich i wioskowych), spółek wkładowo-zaliczkowych i kas oszczędności i wogóle od wszelkiego rodzaju instytucyj kredytu długoterminowego i krótkoterminowego, założonych przez ziemstwa albo towarzystwa szlacheckie, miejskie, kupieckie, giełdowe i wiejskie, tudzież założonych z pomocą kapitałów prywatnych, należących do instytucyj kredytowych obowiązanych podług ich ustaw albo podług przepisów ustawy te zastępujących publikować sprawozdania ze swoich operacyj albo przedstawiać takowe do zatwierdzenia—gdzie należy. Zaś opłata rozkładowa pobiera się od wszelkich innych przedsiębiorstw gildyjnych, a pomiędzy innemi od spółek całkowitych i komandytowych.

2. W celu uprzedniego rozważenia i opracowania kwestyj, wynikających w przedmiocie opłat dodatkowych, tudzież w celu rozpoznania skarg, zanoszonych do Ministra Finansów na postanowienia urzędów podatkowych gubernialnych, przy departamencie handlu i przemysłu, pod prezydencją dyrektora tegoż departamentu, urzęduje oddzielny urząd podatkowy, składający się z członków: a) stanowią-

а) составляющих общее присутствіе департамента, б) трехъ лицъ, избираемыхъ совѣтомъ торговли и мануфактуръ, в) С.-Петербургскаго городского головы или члена городской управы, и г) предсѣдателя С.-Петербургскихъ губернской земской управы, купеческой управы и биржеваго комитета, или по одному изъ членовъ сихъ учреждений.

3. Для завѣдыванія дополнительными сборами и распределенія раскладочнаго сбора между плательщиками, въ каждой губерніи образуются при казенныхъ палатахъ губернскія и въ каждомъ изъ уѣздовъ — уѣздныя податныя присутствія. Въ столицахъ и наиболѣе значительныхъ городахъ, по указанію Министра Финансовъ, учреждаются отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія податныя присутствія.

4. Предсѣдателями губернскихъ податныхъ присутствій состоятъ управляющіе казенныхъ палатъ. Предсѣдатели городскыхъ присутствій назначаются Министромъ Финансовъ, а предсѣдатели уѣздныхъ присутствій — управляющими казенныхъ палатъ изъ мѣстныхъ податныхъ инспекторовъ или изъ другихъ подвѣдомственныхъ казенной палатѣ должностныхъ лицъ.

5. Членами губернскаго податнаго присутствія состоятъ чины общаго присутствія казенной палаты (св. зак. т. II, изд. 1876 г., разд. III, гл. II ст. 836) и шесть лицъ, уплачивающихъ въ губерніи гильдейскія пошлины по содержимымъ въ ней торговымъ и промышленнымъ предпріятіямъ, причемъ лица эти, а также и шесть кандидатовъ къ нимъ, избираются на три года въ равномъ числѣ: а) губернскимъ земскимъ собраніемъ, б) городской думой губернскаго города и в) купеческимъ обществомъ губернскаго города.

6. Члены городского податнаго присутствія, въ числѣ шести, съ такимъ же числомъ кандидатовъ къ нимъ, избираются на три года изъ среды лицъ, подлежащихъ платежу раскладочнаго сбора: а) городской думою, б) городскимъ купеческимъ обществомъ и в) биржевымъ обществомъ, а въ городахъ, не имѣющихъ биржъ, городской думою и купеческимъ обществомъ, — въ равномъ числѣ отъ cadaго изъ означенныхъ учреждений.

7. Члены уѣзднаго податнаго присутствія, въ числѣ шести, съ такимъ же числомъ кандидатовъ къ нимъ, избираются на три года изъ среды лицъ, подлежащихъ платежу раскладочнаго сбора въ уѣздѣ или въ городѣ того уѣзда (если для него не образо-

рыхъ общій комплектъ департамента б) трехъ осѣбъ, выбираемыхъ черезъ радѣ handlu i rѣkodziel; c) глѣвы miasta S.-Petersburga albo czлѣnka urzędu miejskiego i d) prezesѣw S.-Petersburskiego urzędu ziemskiego gubernialnego, urzędu kupieckiego i komitetu giełdowego albo po jednymъ z czлѣnkѣw tychъ instytucyj.

3. Do zawiadywania opłatami dodatkowymi i rozdziału opłaty rozkładowej na płatnikówъ tworzy się w kaźdej gubernii przy izbachъ skarbowychъ urzędy podatkowe gubernialne, a w kaźdymъ z powiatѣwъ urzędy podatkowe powiatowe. W stolicachъ i najwaźniejszychъ miastachъ, podługъ wskazѣwki Ministra Finansѣwъ, tworzą się oddzielne od powiatowychъ urzędy podatkowe miejskie.

4. Prezesami urzędѣwъ podatkowychъ gubernialnychъ są zarządzający izbami skarbowymi. Prezesѣwъ urzędѣwъ miejskichъ mianuje Minister Finansѣwъ, a prezesѣwъ urzędѣwъ powiatowychъ — zarządzający izbami skarbowymi z miejscowychъ inspektorѣwъ podatkowychъ albo z innychъ podwładnychъ izbie skarbowej urzędnikówъ.

5. Czлѣnkami urzędu podatkowego gubernialnego są urzędnicy ogѣlnego kompletu izby skarbowej (sw. zak. t. II wyd. z r. 1876 dz. III, rozd. II, art. 836) i sześć osѣbъ, płacącychъ w gubernii opłaty gildyjne z powodu utrzymywanychъ w niej przedsięwzięstwъ handlowychъ i przemysłowychъ; przyczѣmъ urzędnikówъ tychъ i sześciu kandydatѣwъ na te urzędy wybierają na latъ trzy w rѣwnej liczbie: a) zebranie ziemskie gubernialne; b) дума miasta gubernialnego i c) towarzystwo kupieckie miasta gubernialnego.

6. Czлѣnkѣwъ urzędu podatkowego miejskiego, w liczbie sześciu, z taką samą liczbą kandydatѣwъ na te urzędy, wybiera na trzy lata zpośródъ osѣbъ podlegającychъ opłacie rozkładowej: a) дума miejska; b) towarzystwo kupieckie miejskie; c) towarzystwo giełdowe, a w miastachъ nie mającychъ giełды дума miejska i towarzystwo kupieckie, — w rѣwnej liczbie ze strony kaźdej z pomienionychъ instytucyj.

7. Czлѣnkowie urzędu podatkowego powiatowego, w liczbie sześciu, z taką samą liczbą kandydatѣwъ na ten urządъ, wybierają się na trzy lata zpośródъ osѣbъ, podlegającychъ opłacie rozkładowej w powiecie lub w mieście tego powiatu (jeżeli dla niego nie ma utwo-

вано особаго городского присутствія). Въ уѣздахъ, имѣющихъ по одному только городскому поселенію съ общественнымъ управленіемъ, образованнымъ на основаніяхъ городского положенія 1870 г., трое изъ числа членовъ податнаго присутствія избираются уѣзднымъ земскимъ собраніемъ и трое — городскою думою. Въ тѣхъ же уѣздахъ, гдѣ имѣется нѣсколько такихъ поселеній, уѣздное земское собраніе избираетъ двухъ членовъ, а остальные четыре члена избираются городскими думами означенныхъ поселеній, каждою въ числѣ, опредѣляемомъ губернскимъ податнымъ присутствіемъ. Въ уѣздахъ (со включеніемъ уѣзднаго города), гдѣ число плательщиковъ раскладочнаго сбора не превышаетъ шести, всѣ они вступаютъ въ составъ податнаго присутствія.

Если при выборѣ членовъ въ уѣздное податное присутствіе окажется гдѣ либо, по мѣстнымъ условіямъ, невозможнымъ соблюденіе правила, постановленнаго въ ст. 983 зак. о сост. (св. зак. т. IX, изд. 1876 г.), то необходимы отъ онаго отступленія, по ходатайству о томъ подлежащаго губернскаго начальства, разрѣшаются Министромъ Финансовъ.

8. Кандидаты избираются одновременно съ членами присутствій и вступаютъ въ исправленіе ихъ обязанностей, по старшинству полученныхъ при избраніи голосовъ, въ случаѣ болѣзни или отсутствія тѣхъ членовъ, которые избраны однимъ съ ними учрежденіемъ.

9. Земскія собранія и городскія думы могутъ избирать членами податныхъ присутствій и кандидатами лицъ, не состоящихъ въ числѣ гласныхъ, но удовлетворяющихъ условіямъ, указаннымъ въ ст. 5—7 инструкціи.

10. Въ губерніяхъ, гдѣ не введены земскія учрежденія, и въ городахъ, на которые не распространено дѣйствіе городского положенія, члены податныхъ присутствій, взаимно избираемыхъ земствомъ и городомъ, и кандидаты къ нимъ назначаются губернаторомъ, по соглашенію съ управляющимъ казенною палатою, изъ числа лицъ, удовлетворяющихъ опредѣленнымъ для того условіямъ (ст. 5 — 7).

11. Лицо, состоящее членомъ губернскаго податнаго присутствія, не можетъ быть въ то же время членомъ городского или уѣзднаго податнаго присутствія.

12. Казенныя палаты и губернскія, уѣздныя и городскія податныя присутствія, при исполненіи обязанностей по дополни-

ренного отдельнаго урѣду miejskiego). W powiatach, mających tylko po jednej osadzie miejskiej z zarządem gminnym, utworzonym na zasadach wskazanych w postanowieniu o miastach z roku 1870, trzech z pomiędzy kandydatów urzędu podatkowego wybiera zebranie ziemskie powiatowe, a trzech — дума miejska. Zaś w tych powiatach, gdzie znajduje się kilka takich osad, zebranie ziemskie powiatowe wybiera dwóch członków, zaś pozostałych czterech członków wybierają dумы miejskie pomienionych osad, każda w liczbie określonej przez urząd podatkowy gubernialny. W powiatach (z włączeniem miasta powiatowego), gdzie liczba płatników opłaty rozkładowej nie przenosi sześciu, wszyscy wchodzi w skład urzędu podatkowego.

Jeżeli przy wyborze członków do urzędu podatkowego powiatowego okaże się gdzieś, z powodu miejscowych warunków, niemożebnem zachowanie przepisu, postanowionego w artykule 983 praw. o stanach (sw. zak. t. IX wyp. z r. 1876), to niezbędne od niego odstąpienia, wskutek prośby o to właściwej zwierzchności gubernialnej, rozstrzyga Minister Finansów.

8. Kandydaci wybierają się równocześnie z członkami urzędów i sprawują ich obowiązki, podług starszeństwa otrzymanych przez nich przy wyborze głosów, wrazie choroby lub nieobecności tych członków, których wybrała jedna z niemi instytucja.

9. Zebrania ziemskie i dумы miejskie mogą wybierać na członków urzędów podatkowych i na kandydatów osoby, nie należące do liczby „głasných“ lecz czyniących zadość warunkom, wskazanym w art. 5—7 instrukcji.

10. W guberniach, gdzie nie zostały wprowadzone instytucje ziemskie, i w miastach, na które nie jest rozciągnięte postanowienie o miastach, członków urzędów podatkowych, zamiast wybieranych przez ziemstwo i miasto, i kandydatów na tychże mianuje gubernator, po porozumieniu się z zarządzającym izbą skarbową, z pomiędzy osób, czyniących zadość określonym do tego warunkom (art. 5—7).

11. Osoba, będąca członkiem urzędu podatkowego gubernialnego, nie może być równocześnie członkiem urzędu podatkowego miejskiego lub powiatowego.

12. Izby skarbowe oraz urzędy podatkowe: gubernialne, powiatowe i miejskie, przy pełnieniu obowiązków w przedmiocie pobierania

тельнымъ, процентному и раскладочному, сборамъ съ торговли и промысловъ, руководствуются правилами настоящей инструкции и указаніями Министра Финансовъ.

13. Дѣлопроизводство въ губернскихъ и городскихъ податныхъ присутствіяхъ возлагается управляющимъ казенною палатою на лицъ, по его назначенію, а въ уѣздныхъ податныхъ присутствіяхъ оно входитъ вообще въ кругъ обязанностей предсѣдателя; но въ тѣхъ случаяхъ, когда, по сложности дѣла, управляющій казенною палатою признаетъ то необходимымъ, онъ назначаетъ особаго дѣлопроизводителя уѣзднаго присутствія.

14. Губернскія податныя присутствія имѣютъ свои засѣданія въ помѣщеніи казенныхъ палатъ, мѣсто же засѣданій городскихъ и уѣздныхъ присутствій назначается управляющимъ казенною палатою.

15. Засѣданія податныхъ присутствій назначаются предсѣдателями ихъ, по мѣрѣ надобности, посредствомъ посланки письменныхъ приглашеній членамъ или заступающимъ ихъ мѣсто кандидатамъ и признаются состоявшимися, если въ нихъ участвуютъ не менѣе трехъ членовъ, считая въ томъ числѣ и предсѣдателя.

16. Если по первому приглашенію предсѣдателя въ засѣданіе городского или уѣзднаго присутствія прибудетъ менѣе двухъ членовъ, то назначается вторичное засѣданіе; въ случаѣ неприбытія и въ сіе послѣднее необходимаго числа членовъ раскладка производится предсѣдателемъ, съ участіемъ приглашенныхъ имъ сего свѣдущихъ лицъ, въ числѣ не менѣе двухъ, о чемъ члены присутствія предваряются въ посылаемыхъ имъ на вторичное засѣданіе приглашеніяхъ. Такую раскладку, произведенную во всемъ остальномъ согласно сей инструкции, предсѣдатель присутствія представляетъ съ подробными объясненіями губернскому присутствію, которое входитъ въ особенно тщательное разсмотрѣніе оной и затѣмъ утверждаетъ ее, по надлежащемъ въ чемъ слѣдуетъ исправленіи.

17. Членъ податнаго присутствія обязанъ устранить себя отъ участія въ обсужденіи и рѣшеніи дѣлъ по учету оборотовъ и прибылей и по опредѣленію дополнительнаго сбора съ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, принадлежащихъ: а) лично ему самому, его женѣ, родственникамъ его въ прямой линіи, безъ ограниченія, роднымъ братьямъ и сестрамъ, а также усыновленнымъ имъ дѣтямъ, б) лицамъ, находящимся у него подъ опекою и в) об

оплаты додатковѣй, процентовѣй и розкладовѣй, кѣруją się przepisami niniejszej instrukcy i wskazówkami Ministra Finansów.

13. Prowadzenie referatów w urzędach podatkowych gubernialnych i miejskich zarządzający izbą skarbową powierza osobom przez siebie wyznaczonym, a w urzędach podatkowych powiatowych takowe wchodzi wogóle w zakres obowiązków prezesa; w tych jednakże razach, gdy z powodu zawłości sprawy zarządzający izbą skarbową uzna to za niezbędne, wyznacza oddzielnego referenta urzędu powiatowego.

14. Urzędy podatkowe gubernialne odbywają swoje posiedzenia w pomieszczeniu izb skarbowych; zaś miejsce posiedzeń urzędów miejskich i powiatowych wyznacza zarządzający izbą skarbową.

15. Posiedzenia urzędów powiatowych wyznaczają prezesi tychże urzędów, w miarę potrzeby, posyłając piśmiennie zaproszenia do członków lub zastępujących ich kandydatów; uważają się za odbyte, jeżeli w nich bierze udział przynajmniej trzech członków, licząc w to i prezesa.

16. Jeżeli na pierwsze zaproszenie prezesa na posiedzenie urzędu podatkowego miejskiego lub powiatowego przybędzie mniej niż dwóch członków, to wyznacza się nowe posiedzenie; wrazie nieprzybycia i na to posiedzenie niezbędnej liczby członków, prezes dopełnia rozkładu, przy współudziale zaproszonych przez niego biegłych, w liczbie najmniej dwóch; o czém członkowie urzędu uprzedzają się w posyłanych im na powtórne posiedzenie zaproszeniach. Taki rozkład, dopełniony zresztą zgodnie z niniejszą instrukcją, prezes urzędu przedstawia ze szczegółowemi objaśnieniami do urzędu gubernialnego, który ze szczególném staraniem rozpoznaje go i następnie zatwierdza go, po należytém w czém wypadnie sprostowaniu.

17. Członek urzędu podatkowego jest obowiązany wyłączyć się od udziału w rozpoznawaniu i decydowaniu spraw dotyczących obliczenia obrotów i zysków tudzież określenia opłaty dodatkowej od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, należących: a) osobiście do niego samego, jego żony, krewnych w linii prostej bez ograniczenia, rodzonych braci i siostr, oraz dzieci przez niego adoptowanych; b) do osób, będących pod jego opieką i c) do towarzyszt

ществамъ и товариществамъ. въ управленіи дѣлами конхъ участуетъ онъ самъ или упомянутые въ пунктѣ а родственники его, или отъ которыхъ онъ или они имѣютъ довѣренности.

18. Для содѣйствія губернскимъ, уѣзднымъ и городскимъ присутствіямъ при повѣркѣ заявленныхъ плательщиками торговыхъ оборотовъ, для опредѣленія оборотовъ тѣхъ торговцевъ, коими заявленій этихъ не будетъ подано, и для опредѣленія прибыльности того или другаго изъ видовъ торговаго или отдѣльнаго предпріятія, предоставляется купеческимъ обществамъ, а въ городахъ, гдѣ есть биржа, и биржевымъ обществамъ, выбирать изъ своей среды свѣдущихъ лицъ. Если одному и тому же уѣздному присутствію подвѣдомо нѣсколько городовъ, то каждому изъ нихъ предоставляется избирать вышеупомянутыхъ свѣдущихъ лицъ изъ среды мѣстнаго купечества. Списки избранныхъ свѣдущихъ лицъ, съ указаниемъ рода торговаго, сообщаются подлежащему присутствію.

Примѣчаніе. Въ большихъ городахъ, гдѣ образованы городскія податныя присутствія, свѣдущіе люди избираются для каждаго рода торговаго, указанного управляющимъ казенной палатой.

19. Означенныя въ ст. 18 свѣдущія лица приглашаются въ засѣданіе по усмотрѣнію податнаго присутствія. Сверхъ того председателямъ присутствій предоставляется приглашать въ засѣданія и другихъ лицъ. Всѣ они при разсмотрѣніи дѣлъ въ присутствіяхъ пользуются лишь правомъ совѣщательнаго голоса.

20. Рѣшенія податныхъ присутствій постановляются по простому большинству голосовъ наличныхъ членовъ; въ случаѣ раздѣленія голосовъ поровну, голосъ председателя даетъ перевѣсъ.

21. По дѣламъ, разсмотрѣннымъ въ податномъ присутствіи, составляются журналы: или особо по каждому отдѣльному вопросу, или же одинъ общій журналъ по всѣмъ дѣламъ, заслушаннымъ въ одно и то же засѣданіе; въ семъ послѣднемъ случаѣ журналъ можетъ быть подписанъ присутствующими не по отдѣльнымъ статьямъ, а подъ послѣднею статьею. Журналы скрѣпляются по листамъ тѣмъ лицомъ, на которое возложено дѣлопроизводство въ присутствіи, и къ нимъ прилагаются особыя мнѣнія, если таковыя были поданы.

22. Постановленія податныхъ присутствій приводятся въ исполненіе председателями ихъ. Сими послѣдними предоставляется также право сношеній и собиранія справокъ по всѣмъ дѣламъ, до податныхъ присутствій относящихся.

и спѣшекъ, въ которыхъ зарѣдѣе учестничеы самъ або вѣмѣанковани въ устѣпѣ а его крѣвни, або од кѣрыхъ онъ lub они маѣа plenipotencye.

18. Do pomocy urzędowi gubernialnym, powiatowym i miejskim przy sprawdzeniu zadeklarowanych przez płatników obrotów handlowych, do określenia obrotów tych kupców, którzy deklaracji takich nie podadzą, oraz w celu określenia zyskowności tego lub owego rodzaju handlu albo pojedynczego przedsiębiorstwa, dozwala się towarzystwom kupieckim, a w miastach, gdzie jest giełda — i towarzystwom giełdowym wybierać z pośród siebie biegłych. Jeżeli jednemu i temu samemu urzędowi powiatowemu jest podwładnych kilka miast, to każdemu z nich wolno jest wybierać wyżej wzmiankowanych biegłych z pomiędzy miejscowego kupiectwa. Listy wybranych biegłych, ze wskazaniem rodzaju handlu, komunikują się właściwemu urzędowi.

Uwaga. W wielkich miastach, gdzie są utworzone urzędy podatkowe miejskie, biegli wybierają się dla każdego rodzaju handlu, wskazanego przez zarządzającego izbą skarbową.

19. Wzmiankowani w art. 18 biegli zapraszają się na posiedzenia podług uznania urzędu podatkowego. Oprócz tego, prezesi urzędów mają prawo zapraszać na posiedzenia i inne osoby. Wszyscy oni, przy rozpoznawaniu spraw w urzędach korzystają jedynie z prawa do głosu doradczego.

20. Decyzje urzędów podatkowych zapadają prostą większością głosów obecnych członków; w razie równego rozdzielenia się głosów, głos prezesa przeważa.

21. W sprawach, rozpoznawanych w urzędzie podatkowym, sporządzają się protokoły: albo oddzielnie co do każdej kwestyi, albo też jeden ogólny protokół co do wszystkich spraw, rozpoznanych na jednym i tym samym posiedzeniu; w tym ostatnim razie protokół może być podpisany przez obecnych nie oddzielnymi pozycjami, lecz pod ostatnią pozycją. Protokoły widuje podług kart ten, komu powierzone są referaty w urzędzie, i dołączają się do nich oddzielne zdania, jeżeli takowe były podane.

22. Postanowienia urzędów podatkowych wprowadzają w wykonanie ich prezesi. Tym ostatnim pozostawia się również prawo znoszenia się i zbierania informacji we wszystkich sprawach, do urzędów podatkowych odnoszących się.

23. Постановления губернских податных присутствий, копии: а) определяются прибыли, подлежащие обложению процентным сбором, и сумма сего сбора или налагаемого по оному штрафа, б) определяется число членов присутствия, подлежащих избранию от каждого из городов одного и того же уезда, в) разверстывается между уездами следующая с губернии сумма раскладочного сбора, и г) утверждается раскладка онаго между плательщиками, или разрешаются жалобы на неправильность раскладки, — должны быть сообщаемы в копиях губернатору.

24. В случае несогласия с постановлением губернского податного присутствия, губернатор, в семидневный срок со дня получения копии с постановления, представляет о том Министру Финансов с своими возражениями, чрез губернское податное присутствие, которое прилагает к сему протесту объяснения свои на оный.

25. Если, в семидневный срок со дня получения губернатором постановления губернского податного присутствия, не последует протеста губернатора (ст. 24), то постановление приводится в исполнение; в случае же протеста, приведение постановления в исполнение приостанавливается, впредь до разрешения для Министром Финансов. Постановления, опротестованные губернатором в некоторой лишь части их, приводятся в исполнение в тех частях, которые не опротестованы, если исполнение это не находится в зависимости от разрешения протеста.

26. Постановления губернского податного присутствия объявляются плательщикам чрез полицию.

27. Объявление признается врученным, если оно доставлено в квартиру плательщика или в одно из его торговых заведений и передано самому плательщику, кому либо из его домашних, прикащику или служащему в торговом заведении, дворнику или хозяину дома, в котором живет плательщик или помещается его торговое заведение.

28. Лицо, принявшее объявление, подписывается в его получении с указанием времени. Если же лицо это не может или не хочет подписаться, то предъявивший ему объявление чинит полиция отмѣчает в росписи, кому и когда оно вручено и почему не подписал сам принявший.

29. Росписи о вручении объявлений препровождаются полицией в губернское податное присутствие и служат основанием

23. Kopie postanowień urzędów podatkowych gubernialnych, któremi: а) określają się zyski podlegające opodatkowaniu opłatą procentową i suma téj opłaty albo wymierzonej za nią kary; б) określają się liczba członków urzędu, jacy mają być wybrani ze strony każdego z miast jednego i tego samego powiatu; в) rozdziela się na powiaty przypadająca od gubernii suma opłaty rozkładowej i d) zaś potwierdza się rozkład téj opłaty pomiędzy płatników albo rozstrzygają się skargi na nieprawidłowość rozkładu — powinny być komunikowane gubernatorowi.

24. Wrazie niezgodzenia się z postanowieniem urzędu podatkowego gubernialnego, gubernator, w siedmiodniowym terminie od dnia otrzymania kopii postanowienia, wnosi w tym przedmiocie przedstawienie do Ministra Finansów ze swoimi zarzutami, zapośrednictwem urzędu podatkowego gubernialnego, który dołącza do tego protestu swoje co do niego objaśnienia.

25. Jeżeli w terminie siedmiodniowym od dnia otrzymania przez gubernatora postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego gubernator nie założy protestu (art. 24), to postanowienie wprowadza się w wykonanie; zaś wrazie protestu wprowadzenie postanowienia w wykonanie wstrzymuje się aż do rozstrzygnięcia sprawy przez Ministra Finansów. Postanowienia, przeciwko którym gubernator protestuje tylko częściowo, wprowadzają się w wykonanie w tych częściach, przeciwko którym nie protestował, jeżeli wykonanie to nie jest zależne od rozstrzygnięcia protestu.

26. Postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego ogłaszają się płatnikom zapośrednictwem policyi.

27. Ogłoszenie uważa się za doręczone, jeżeli je dostawiono do mieszkania płatnika albo do jednego z jego zakładów handlowych i oddano samemu płatnikowi, komukolwiek z jego domowników, subiekтови albo służącemu w zakładzie handlowym, stróżowi albo właścicielowi domu, w którym mieszka płatnik lub w którym się mieści zakład handlowy.

28. Przyjmujący ogłoszenie kwituje z jego otrzymania ze wskazaniem czasu. Jeżeli zaś nie może lub nie chce pokwitować, to urzędnik policyjny, który mu przedstawił ogłoszenie, zaznacza w kwicie, кому i kiedy zostało doręczone i dla czego nie pokwitował sam przyjmujący.

29. Pokwitowanie z doręczenia ogłoszeń policyja komunikuje urzędowi podatkowemu gubernialnemu i takowe służą za podsta-

для исчисления мѣсячнаго срока, въ теченіи котораго лица, привлекаемы къ платежу сбора, могутъ представлять жалобы на постановленіе присутствія.

30. Въ мѣсячный срокъ со дня объявленія постановленія губернскаго податнаго присутствія недовольному симъ постановленіемъ предоставляется подать жалобу на имя Министра Финансовъ, чрезъ подлежащее губернское присутствіе, которое и представляетъ ее по принадлежности съ своими объясненіями. Жалобы и объясненія эти передаются на заключеніе особаго податнаго присутствія, а затѣмъ разрѣшаются Министромъ Финансовъ.

31. Перениска плательщиковъ съ губернскимъ уѣзднымъ или городскимъ податнымъ присутствіемъ не подлежитъ оплатѣ гербовымъ сборомъ; но правило это не распространяется на жалобы, приносимы Министру Финансовъ.

32. Принесеніе плательщикомъ жалобы не останавливаетъ уплаты назначенной съ него суммы сбора.

33. За несвоевременный платежъ дополнительнаго сбора, какъ процентнаго, такъ и раскладочнаго, съ неисправныхъ плательщиковъ взыскивается пеня, въ размѣрѣ одного процента въ мѣсяцъ со всей суммы, остающейся въ недоимкѣ.

34. Пеня начисляется не по числу просроченныхъ дней, а за полные мѣсяцы, именно: за время менѣе 15 дней она вовсе не взимается, а за 15 и болѣе дней просрочки начисляется какъ за цѣлый мѣсяцъ. Пеня рассчитывается со всего количества просроченной взносомъ суммы дополнительнаго сбора на цѣлые рубли, причемъ пятьдесятъ и болѣе копѣекъ принимаются за рубль, а суммы менѣе пятидесяти копѣекъ вовсе въ расчетъ не принимаются.

35. Если представляемый платежъ менѣе суммы числящихся за плательщикомъ пеня, недоимки и оклада, то изъ платежа сего покрывается сперва пеня, а затѣмъ недоимка, и лишь остатокъ зачисляется въ счетъ оклада.

36. Возвратъ излишне внесеннаго въ казну процентнаго или раскладочнаго сбора производится, по ходатайству о семъ плательщика, казенною палатою, по соглашенію съ контрольною палатою, безъ ограниченія суммы, на счетъ кредита, ассигнуемаго по смѣтѣ департамента государственнаго казначейства „на возвратъ суммъ, неподлежаще поступившихъ въ казну“. Если же такого ходатайства

въ при обличаніи terminu miesięcznego, wciagu którego osoby, pociągane do opłaty, mogą podać skargi na postanowienie urzędu.

30. Wciagu miesiąca od dnia ogłoszenia postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego, niezadowolony z tego postanowienia może podać skargę na imię Ministra Finansów, zapośrednictwem oddzielnego urzędu gubernialnego, który przedstawia ją gdzie należy, ze swojemi objaśnieniami. Skargi i objaśnienia te przesyłają się po wnioski do oddzielnego urzędu podatkowego, a następnie rozstrzyga je Minister Finansów.

31. Korespondencya płatników z urzędem podatkowym gubernialnym lub powiatowym jest wolną od podatku stempowego; lecz przepis ten nie stosuje się do skarg, zanoszonych do Ministra Finansów.

32. Podanie przez płatnika skargi nie wstrzymuje wypłaty przypadającej od niego sumy opłaty.

33. Za nieuwstalenie we właściwym czasie opłaty dodatkowej tak procentowej jak i rozkładowej, od nieakuratnych płatników ściga się kara, w wysokości jednego procentu na miesiąc od całej sumy, jaka się należy.

34. Kara oblicza się nie podług liczby przetrzymanych dni, lecz za całkowite miesiące; za czas krótszy od dni 15-stu wcale się nie pobiera, a za 15 i więcej dni zwłoki liczy się jak za cały miesiąc. Kara oblicza się od całej ilości niewniesionej we właściwym czasie sumy opłaty dodatkowej za całe ruble; przyczem pięćdziesiąt i więcej kopiejek przyjmuje się za rubla, a sumy mniejsze od pięćdziesięciu kopiejek wcale się nie liczą.

35. Jeżeli wnoszona suma jest mniejsza od przypadających od płatnika kary, niedoboru i raty, to z sumy téj pokrywa się najpród kara, później niedobór, a pozostała dopiero reszta zalicza się na ratę.

36. Zbytecznie wniesioną do skarbu opłatę procentową lub rozkładową, zwraca, na prośbę o to płatnika, izba skarbową, po porozumieniu się z izbą obrachunkową, bez ograniczenia sumy, z kredytu, asygnowanego podług budżetu departamentu skarbu państwa „na zwrot sum, które niewłaściwie wpłynęły do skarbu.“ Jeżeli zaś

не представлено, то излишки зачисляются въ счетъ платежей слѣдующаго года.

II. По дополнительному процентному сбору.

37. Дополнительнымъ процентнымъ сборомъ облагаются всѣ оплачиваемыя гильдейскими пошлинами торговыя и промышленныя предпріятія, принадлежащія акціонернымъ обществамъ, товариществамъ на паяхъ и другимъ видамъ товариществъ по участкамъ (не исключая принадлежащихъ симъ обществамъ и товариществамъ заводовъ и фабрикъ, привлекаемыхъ къ платежу акцизныхъ сборовъ), поземельные банки, основанныя на круговой отвѣтственности заемщиковъ, городскія кредитныя общества, общества взаимнаго кредита, общественныя банки (дворянскіе, городскіе, купеческіе и сельскіе), ссудо-сберегательныя товарищества и сберегательныя кассы и вообще всякаго рода учрежденія долгосрочнаго и краткосрочнаго кредита, основанныя дворянскими, городскими, купеческими, биржевыми, сельскими и иными обществами и земствами равно основанныя на капиталы частныхъ лицъ кредитныя учрежденія, обязанныя, по ихъ уставамъ или замѣняющимъ оныя правиламъ, публиковать отчеты о своихъ операціяхъ или представлять таковыя на утвержденіе по принадлежности.

38. Дополнительный процентный сборъ взимается съ подлежащихъ ему торговыхъ и промышленныхъ предпріятій по мѣсту нахождения главныхъ ихъ правленій, а съ иностранныхъ акціонерныхъ обществъ и компаній, правленія коихъ не находятся въ предѣлахъ Россійской Имперіи, по мѣсту нахождения ихъ отвѣтственныхъ агентовъ или иныхъ представителей ихъ.

39. Дополнительный процентный сборъ взимается, въ размѣръ трехъ процентовъ, съ чистой прибыли предпріятія за истекшій операціонный годъ.

40. Дополнительный процентный сборъ исчисляется согласно правиламъ, указаннымъ въ ст. 54 и 55 настоящей инструкціи, по отчетамъ правленій обществъ и товариществъ за истекшій операціонный годъ, провѣреннымъ губернскимъ податнымъ присутствіемъ. Иностранныя акціонерныя общества и компаніи, правленія коихъ не находятся въ предѣлахъ Россіи, подлежатъ обложенію лишь по операціямъ, производимымъ ими въ Россіи, причѣмъ

проśба така przedstawioną nie będzie, to zwyczajki zaliczają się na rachunek rat z następnego roku.

II. Co do opłaty dodatkowej procentowej.

37. Opłatę dodatkową procentową płacić będą wszelkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, od których płać się opłaty gildyjne i które należą do towarzystw akcyjnych, spółek udziałowych i innych rodzajów spółek z udziałami (nie wyłączając, należących do tych towarzystw i spółek, fabryk pociąganych do opłaty akcyzy), banki ziemskie oparte na wzajemnej odpowiedzialności dłużników, towarzystwa kredytowe miejskie, towarzystwa wzajemnego kredytu, banki publiczne (szlacheckie, miejskie, kupieckie i wioskowe), spółki wkładowo-zaliczkowe i kasy oszczędności i wogóle wszelkiego rodzaju instytucje kredytu długoterminowego i krótkoterminowego, założone przez towarzystwa szlacheckie, miejskie, kupieckie, giełdowe i inne oraz ziemstwa, tudzież założone kapitałami osób prywatnych instytucje kredytowe, obowiązane, na mocy ich ustaw lub ustawy zastępujących przepisów, ogłaszać sprawozdania o swoich operacjach lub przedstawiać je do zatwierdzenia komu należy.

38. Opłata dodatkowa procentowa pobiera się: od podlegających jej przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych podług miejsca znajdowania się ich głównych zarządów, a od towarzystw akcyjnych i spółek zagranicznych, których zarządy nie znajdują się w obrębie Cesarstwa Rosyjskiego, podług miejsca znajdowania się ich odpowiedzialnych agentur lub innych ich przedstawicieli.

39. Opłata dodatkowa procentowa pobiera się w wysokości trzech procent od czystego zysku z przedsiębiorstwa za ubiegły rok operacyjny.

40. Opłata dodatkowa procentowa oblicza się zgodnie z przepisami, wskazanymi w art. 54 i 55 niniejszej instrukcyi, podług sprawozdań zarządów towarzystw i spółek za ubiegły rok operacyjny, sprawdzonych przez urząd podatkowy gubernialny. Towarzystwa i spółki akcyjne zagraniczne, których zarządy nie znajdują się w obrębie Rosyi, podlegają opodatkowaniu jedynie co do operacji, prowadzonych przez nie w Rosyi; przyczem sumy, potrącaue z do-

суммы, отчисляемые изъ доходовъ по снмъ операціямъ на покрытие убытковъ, полученныхъ отъ принадлежащихъ упомянутымъ обществамъ и компаніямъ предпріятій за уранищею, не исключаются изъ подлежащей обложенію процентнымъ сборомъ чистой прибыли.

41. Правленія подлежащихъ процентному сбору обществъ и товариществъ, въ томъ числѣ и тѣ, отчеты коихъ заключаются послѣ 1 іюля, обязаны, въ теченіи мѣсяца по утвержденіи общимъ собраніемъ годового ихъ отчета, хотя бы по оному оказался убытокъ, представить сей отчетъ, съ балансомъ и копіею протокола общаго собранія, въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ правленіе имѣетъ свое мѣстопробываніе, и вмѣстѣ съ тѣмъ представить, въ тотъ же мѣсячный срокъ, квитанцію казначейства въ уплатѣ слѣдующаго съ предпріятій сбора, если таковой съ нихъ причитается.

42. Иностранныя общества и товарищества, производящія операціи только въ Россіи, обязаны, въ мѣсячный срокъ по утвержденіи общими собраніями отчетовъ, представлять губернскому податному присутствію, по мѣсту нахождения главнаго управленія или уполномоченнаго агента (ст. 38), таковыя отчеты, равно балансы и протоколы общаго собранія полностью. Тѣ же общества, которыя производятъ свои операціи не только въ Россіи, но и за границею, должны представлять, въ тотъ же срокъ, кромѣ общихъ по всѣмъ ихъ операціямъ отчетовъ и балансовъ, также и особые отчеты и балансы, или же извлеченіе изъ общихъ отчетовъ и балансовъ, собственно по операціямъ въ Россіи. Къ отчетамъ, балансамъ и протоколамъ, составленнымъ на иностранномъ языкѣ, должны быть приложены заверенныя переводы оныхъ на русскій языкъ.

43. По отчетамъ, составленнымъ на иностранную валюту, процентный сборъ, а равно и могущая причитаться пеня, уплачиваются по среднему котированному на ближайшей биржѣ курсу дня, предшествующаго платежу сбора, если такой платежъ произведенъ до истеченія указаннаго въ правилахъ и настоящей инструкции мѣсячнаго срока; если же уплата сбора произведена послѣ сего срока, то — по курсу того дня, въ который истекъ означенный срокъ.

44. Въ теченіи мѣсяца по утврежденіи общимъ собраніемъ годового отчета, правленія подлежащихъ процентному сбору предпріятій обязаны препроводить для напечатанія, за установлен-

ходовъ зъ тыхъ операцій на покрытие страт, понесенныхъ въ надлежащихъ до тыхъ товариществъ і спѣлекъ предпріятіяхъ заграничѣ, не по-трачающія сѣ зъ подлѣгающаго оподаткованіу оплатѣ процентовѣ зыску чыстого.

41. Zarządy towarzystw i spółek podlegających opłacie procentowej, a pomiędzy niemi i te, których sprawozdania zamykają się po 1 Lipca, są obowiązane w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie rocznego ich sprawozdania, chociażby okazała się strata, przedstawić to sprawozdanie z bilansem i kopią protokołu ogólnego zebrania do urzędu podatkowego gubernialnego téj gubernii, gdzie zarząd ma swoje miejsce pobytu, i równocześnie przedstawić w tym samym terminie miesięcznym kwit kasy skarbowej z uiszczenia przypadającej od przedsiębiorstw opłaty, jeżeli takowa od nich się należy.

42. Towarzystwa i spółki zagraniczne, prowadzące operacje tylko w Rosyi, są obowiązane, w terminie miesięcznym po zatwierdzeniu przez ogólne zebrania sprawozdań, przedstawić urzędowi podatkowemu gubernialnemu, podług miejsca znajdowania się głównego zarządu albo upoważnionego agenta (art. 48), takie sprawozdania jak również bilansy i protokoły ogólnego zebrania całkowicie. Zaś te towarzystwa, które prowadzą operacje nie tylko w Rosyi lecz i zagranicą, powinny przedstawiać w tym samym terminie, prócz ogólnych co do wszystkich ich operacji i bilansów, również specjalne sprawozdania i bilansy lub też wyciąg z ogólnych sprawozdań i bilansów w szczególności co do operacji w Rosyi. Do sprawozdań, bilansów i protokołów, sporządzanych w obcym języku, powinny być dołączane poświadczone przekłady tychże na język rosyjski.

43. Co do sprawozdań, sporządzanych na walutę zagraniczną, opłata procentowa tudzież mogąca przypadać kara płacą się podług średniego notowanego na najbliższej giełdzie kursu z dnia poprzedzającego wypłatę, jeżeli takowa dokonana została przed upływem wskazanego w przepisach i niniejszej instrukcyi terminu miesięcznego; jeżeli zaś opłata uiszczoną była po tym terminie, to — podług kursu z tego dnia, w którym upłynął rzeczony termin.

44. W ciągu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie sprawozdania rocznego, zarządy podlegających opłacie procentowej przedsiębiorstw są obowiązane przesłać, w celu wydrukowania za

ную плату, въ редакцію Вѣстника финансовъ, промышленности и торговли, заключительный балансъ и извлеченіе изъ годового отчета, съ показаніемъ въ ономъ валоваго дохода, расхода и чистой прибыли за отчетный годъ, а также распредѣленія сей послѣдней, съ означеніемъ размѣра дивиденда, назначеннаго къ выдачѣ на каждыя акцію или пай. Иностранныя общества доставляютъ въ редакцію, на русскомъ языкѣ, заключительный балансъ и извлеченіе изъ годового отчета лишь по операціямъ общества въ Россіи.

45. Въ случаѣ непредставленія податному присутствію въ срокъ отчета правленія съ протоколомъ общаго собранія и квитанціи казначейства, предсѣдатель присутствія обращается къ правленію съ требованіемъ о немедленномъ представленіи оныхъ, съ объясненіемъ причинъ послѣдовавшаго промедленія.

46. Предпріятія, правленія коихъ не представляютъ губернскому присутствію, въ установленный срокъ, своихъ отчетовъ и протоколовъ общаго собранія, а равно затребованныхъ отъ нихъ дополненій и разъясненій, подвергаются штрафу, налагаемому на нихъ губернскимъ присутствіемъ, въ размѣрѣ не выше трехсотъ рублей.

47. Всѣ общества и товарищества, отчеты коихъ за истекшій операционный годъ не представлены губернскому податному присутствію къ 1 іюля платежнаго года, вслѣдствіе неутвержденія ихъ общимъ собраніемъ до сего числа, должны, не ожидая такового утвержденія, уплатить, не позднѣе 1 іюля платежнаго года, трехпроцентный сборъ съ суммы прибыли, исчисленнаго присутствіемъ по послѣднему утвержденному отчету. Только вновь возникшія общества и товарищества, по которымъ еще не было составлено годовыхъ отчетовъ, подлежатъ обложенію послѣ представленія ими перваго годового отчета, хотя бы утвержденного и послѣ 1 іюля.

48. Казенныя палаты имѣютъ наблюденіе какъ за своевременнымъ представленіемъ поименованными въ ст. 37 предпріятіями отчетовъ губернскому податному присутствію, такъ и за поступленіемъ причитающагося съ нихъ дополнительнаго процентнаго ссора. Казенныя палаты, по мѣрѣ полученія ими свѣдѣній о вновь образовавшихся и о прекратившихъ свои дѣйствія обществахъ и товариществахъ, увѣдомляютъ о семъ редакцію Вѣстника финансовъ, промышленности и торговли, а также ежегодно, по

установленію оплатѣ, до редакціи „Вѣстника“ финансовъ, przemysłu i handlu bilans końcowy i wyciągi ze sprawozdania rocznego, z wyszczególnieniem w nim dochodu ryczałtowego, rozchodu i zysku czystego za rok sprawozdawczy tudzież rozdziału tego zysku, ze wskazaniem wysokości dywidendy, mającej być wydaną na każdą akcję lub udział. Towarzystwa zagraniczne dostarczają do redakcyi w języku rosyjskim bilans końcowy i wyciąg ze sprawozdania rocznego jedynie co do operacyi towarzystwa w Rosyi.

45. Wrazie nieprzedstawienia urzędowi podatkowemu w terminie sprawozdania zarządu z protokołem ogólnego zebrania i kwitu kasy skarbowej, prezes urzędu zwraca się do zarządu z żądaniem bezwzględnego przedstawienia ich z objaśnieniem przyczyn zwłoki.

46. Przedsiębiorstwa, których zarządy nie przedstawiają urzędowi gubernialnemu, w ustanowionym terminie, swoich sprawozdań i protokołów ogólnego zebrania, tudzież zażądanych od nich uzupełnień i wyjaśnień, ulegną karze, wymierzaną na nich przez urząd gubernialny, w wysokości do trzystu rubli.

47. Wszystkie towarzystwa i spółki, których sprawozdania za ubiegły rok operacyjny nie były przedstawione urzędowi podatkowemu gubernialnemu przed 1 Lipca roku płatniczego wskutek niezatwierdzenia ich przez ogólne zebranie przed tym terminem, powinny, nie czekając na to zatwierdzenie, zapłacić, najpóźniej 1 Lipca roku płatniczego, trzyprocentową opłatę od sumy zysku obliczonego przez urząd podług ostatniego zatwierdzonego sprawozdania. Tylko nowo powstałe towarzystwa i spółki, co do których jeszcze nie sporządzano sprawozdań rocznych, podlegają opodatkowaniu po przedstawieniu przez nie pierwszego sprawozdania rocznego, chociażby takowe było zatwierdzone po 1 Lipca.

48. Izby skarbowe mają nadzór tak nad przedstawieniem we właściwym czasie przez wymienione w art. 37 przedsiębiorstwa urzędowi podatkowemu gubernialnemu sprawozdań, jak i nad wpływem przypadającej od nich opłaty dodatkowej procentowej. Izby skarbowe, wmiarę otrzymania przez nie wiadomości o nowo założonych towarzystwach i spółkach, tudzież o tych, które czynności swoje zawiesiły, uwiadamiają o tém redakcyę „Wiestnika“ finansów, przemysłu i handlu, oraz corok, wmiarę przedstawienia do urzędu podatkowego

мѣрь представленія въ податное присутствіе отчетовъ правленій, сообщаютъ редакціи о времени утвержденія общимъ собраніемъ отчета.

49. Если правленіе общества или товарищества, въ теченіи мѣсяца послѣ такого утвержденія, не препроводитъ указанныхъ въ ст. 44 свѣдѣній, для напечатанія ихъ, въ редакцію Вѣстника финансовъ, промышленности и торговли, то редакція увѣдомляетъ о томъ подлежащую казенную палату, которая въ такомъ случаѣ посылаетъ балансъ и годовой отчетъ въ редакцію. О размѣрѣ платы, причитающейся за напечатаніе доставленнаго палатою баланса и отчета или извлеченія изъ онаго, сообщается редакціею палатѣ, причемъ на обязанности сей послѣдней остается принятіе мѣрь къ полученію означенной платы съ правленія. Сверхъ оной казенная палата взыскиваетъ съ означенныхъ предпріятій въ доходъ казны штрафъ въ тройномъ размѣрѣ противъ суммы, причитающейся редакціи за напечатаніе.

50. Въ казенной палатѣ ведется, по прилагаемой у сего формѣ, расчетная книга для записыванія всѣхъ подлежащихъ процентному сбору акціонерныхъ обществъ, товариществъ на паихъ и другихъ видовъ товариществъ, главныя правленія коихъ находятся въ предѣлахъ губерніи, съ означеніемъ въ сей книгѣ, между прочимъ, опредѣленныхъ уставами сроковъ, въ которые правленія обязаны представлять свои отчеты общимъ собраніемъ, а равно и времени, съ котораго надлежитъ исчислять каждому изъ обществъ или товариществъ срокъ для платежа процентнаго сбора. Въ эту же книгу заносятся всѣ вновь образовавшіяся въ теченіи года общества и товарищества и въ ней же дѣлаются отмѣтки относительно обществъ и товариществъ, прекратившихъ свои дѣйствія.

51. Представленные правленіемъ отчетъ за истекшій операционный годъ, протоколъ общаго собранія и квитанція казначейства въ уплатѣ слѣдующаго съ предпріятія процентнаго сбора, вмѣстѣ со справками изъ устава общества или товарищества и изъ дѣлъ казенной палаты, вносятся предсѣдателемъ на разсмотрѣніе губернскаго податнаго присутствія, которому и принадлежитъ провѣрка представленныхъ правленіями отчетовъ.

52. При производствѣ повѣрки, присутствіе имѣетъ право требовать отъ правленій представленія ему необходимыхъ дополненій и разъясненій.

53. Чистая прибыль общества или товарищества исчисляется

справоздаѣ зарządów, komunikują redakeyi o czasie zatwierdzenia przez ogólne zebranie sprawozdania.

49. Jeżeli zarząd towarzystwa lub spółki w ciągu miesiąca po takim zatwierdzeniu, nie prześle wskazanych w art. 44 wiadomości w celu ich wydrukowania do redakcyi „Wiestnika“, finansów, przemysłu i handlu, to redakeya uwiadamia o tém właściwą izbę skarbową, która w takim razie posyła bilans i sprawozdanie roczne do redakcyi. O wysokości opłaty, przypadającej za wydrukowanie dostarczonego przez izbę bilansu i sprawozdania lub wyciągu z takowego redakeya komunikuje izbie; przyczem ta ostatnia ma obowiązek przedsięwziąć odpowiednie środki w celu otrzymania tej opłaty z zarządu. Prócz tej opłaty izba ściaga z tych przedsiębiorstw na rzecz skarbu karę w potrójnej wysokości w porównaniu z sumą, przypadającą redakeyi za wydrukowanie.

50. W izbie skarbowej prowadzi się podług załączonego przy niniejszym wzoru księga obrachunkowa do zapisywania wszystkich podlegających opłacie procentowej towarzystw akcyjnych, spółek udziałowych i innych rodzajów spółek, których zarządy główne znajdują się w obrębie gubernii, ze wskazaniem w tej księdze pomiędzy innemi określonych przez ustawy terminów, w których zarządy są obowiązane składać sprawozdania ogólnym zebraniom, tudzież czasu, od którego liczyć należy każdemu z towarzystw lub spółek termin uiszczenia opłaty procentowej. Do tej samej księgi zaciągają się wszystkie nowo powstałe w ciągu roku towarzystwa i spółki, i w niej również robią się wzmianki, dotyczące towarzystw i spółek, które zaprzestały swoich czynności.

51. Przedstawione przez zarząd sprawozdanie za ubiegły rok operacyjny, protokół ogólnego zebrania i kwit kasy skarbowej z uiszczenia przypadającej od przedsiębiorstwa opłaty procentowej, razem z informacyami z ustawy towarzystwa lub spółki i z akt izby skarbowej prezes wnosi pod rozpoznanie urzędu podatkowego gubernialnego, do którego należy również sprawdzenie przedstawionych przez zarząd sprawozdań.

52. Przy dokonaniu sprawdzenia urząd ma prawo żądać od zarządów przedstawienia mu niezbędnych uzupełnień i wyjaśnień.

53. Zysk czysty towarzystwa lub spółki oblicza się podług

по совокупности прибылей отъ всѣхъ принадлежащихъ ему заведеній, въ томъ числѣ и находящихся не въ той губерніи, гдѣ главное управленіе имѣетъ свое мѣстопробываніе.

54. При исчисленіи подлежащей обложенію чистой прибыли, изъ валоваго дохода за отчетный годъ исключаются:

а) Расходы по управленію, содержаніе, жалованье и вознагражденіе служащихъ и рабочихъ, равно какъ и расходы на улучшение быта рабочихъ и служащихъ и членовъ ихъ семействъ, если всѣ упомянутые въ этомъ пунктѣ расходы не производятся изъ чистой прибыли и исчисленіе ихъ не находится въ зависимости отъ размѣра оной.

б) Издержки на арендованіе фабрикъ, заводовъ и другихъ промышленныхъ предпріятій или же наемная плата за помѣщенія для указанныхъ заведеній, для производства торговли и для складовъ.

в) Издержки на содержаніе, ремонтъ, возобновленіе и страхованіе движимаго и недвижимаго имущества.

г) Суммы, списанныя на погашеніе цѣнности строеній, машинъ, инвентаря и проч., въ размѣрѣ, опредѣленномъ уставомъ, а если уставъ не содержитъ опредѣленнаго постановленія по сему предмету, то въ размѣрѣ для каменныхъ строеній и для желѣзныхъ и стальныхъ судовъ — не свыше пяти процентовъ, а для деревянныхъ строеній и судовъ, машинъ и инвентаря — не свыше десяти процентовъ съ суммы, показанной по балансу.

д) Издержки на приобрѣтеніе предметовъ торговаго оборота или матеріаловъ для изготовленія издѣлій, а также на топливо и освѣщеніе и расходы на перевозку.

е) Суммы, отчисленныя изъ прибылей на погашеніе первоначальныхъ расходовъ по учрежденію общества или товарищества.

ж) Дѣйствительно оказавшіеся, а не предполагаемые только убытки за отчетный годъ, покрытые изъ доходовъ онаго.

з) Суммы, перенесенныя въ счетъ прибылей отчетнаго года изъ прибылей предшествующаго года или изъ капиталовъ запаснаго, резервнаго и другихъ.

и) Часть валоваго дохода, подлежащая перечисленію на будущій годъ, сообразно срокамъ, за которые полученъ этотъ доходъ, напримѣръ: въ банковыхъ учрежденіяхъ — проценты по учетной и ссудной операціямъ за время послѣ отчетнаго года; по страховымъ обществамъ — страховая премія за таковое же время и т. п.

поłączenia zysków ze wszystkich należących do niego zakładów, a pomiędzy niemi i znajdujących się w tej gubernii, gdzie zarząd główny ma swoje miejsce pobytu.

54. Przy obliczeniu podlegającego opodatkowaniu zysku czystego z dochodu ryczałtowego za rok sprawozdawczy potrącają się:

a) Rozchody na zarząd, uposażenie, pensyę i wynagrodzenie dla służących i robotników, tudzież rozchody na polepszenie bytu robotników oraz służących i ich rodzin, jeżeli wszystkie wymienione w tym ustępie rozchody nie pokrywają się z czystego zysku i jeżeli obliczenie ich nie jest zależnem od ich wysokości.

b) Wydatki na dzierżawę fabryk i innych przedsiębiorstw i zakładów przemysłowych lub też opłata za najem pomieszczenia na wskazane zakłady, na prowadzenie handlu i na składy.

c) Wydatki na uposażenie, reparację, odnowienie i ubezpieczenie ruchomości i nieruchomości.

d) Sumy przepisane na amortyzację wartości budowli, maszyn, inwentarza i t. d. w wysokości, określonej w ustawie, a jeżeli ustawa nie zawiera dokładnego w tym przedmiocie postanowienia, to w wysokości: dla budowli murowanych tudzież dla statków żelaznych i stalowych — do pięciu procent, a dla budowli i statków drewnianych, oraz maszyn i inwentarza — do dziesięciu procent od sumy, wykazanej w bilansie.

e) Wydatki na nabycie przedmiotów obrotu handlowego albo materiałów na przysposobienie wyrobów tudzież na opał i światło i rozchody na przewóz.

f) Sumy, potrącone z zysków na amortyzację pierwiastkowych rozchodów na założenie towarzystwa lub spółki.

g) Straty za rok sprawozdawczy, nie przypuszczalne tylko ale rzeczywiste, pokryte z dochodów za tenże rok.

h) Sumy, przeniesione na rachunek zysków za rok sprawozdawczy z zysków za rok poprzedni albo z kapitałów zapasowego, rezerwowego i innych.

i) Część dochodu ryczałtowego, podlegająca przeniesieniu na rok następny, odpowiednio do terminów, za które dochód ten otrzymano, na przykład: w instytucjach bankowych — procenty z operacyj dyskontowej i pożyczkowej za czas po ostatnim roku sprawozdawczym; co do towarzystw ubezpieczeń — premium ubezpieczenia za taki sam czas i t. p.

i) Проценты по долгам и предприятия, а равно по находящимся въ заведываніи общества, но не принадлежащимъ ему спеціальнымъ капиталамъ, какъ-то: эмеритальной кассы, на образованіе дѣтей служащихъ и т. п.

к) Погашеніе по долгамъ предприятия.

л) Часть прибыли, выдаваемая участникамъ предприятия въ погашеніе складочнаго капитала, въ размѣрѣ, не превышающемъ его нарицательной суммы, а равно часть прибыли, идущая для погашенія займовъ, употребленныхъ на устройство или расширеніе предприятия, если предприятие, по истеченіи извѣстнаго срока, должно перейти безвозмездно въ собственность казны, общественныхъ или другихъ учреждений или частныхъ лицъ.

м) Взносы на образованіе или усиленіе складочнаго капитала, если они не производятся посредствомъ отчисленія изъ чистой прибыли въ томъ или въ другомъ видѣ.

н) Государственные налоги, городскіе и земскіе сборы.

55. Изъ подлежащей обложенію чистой прибыли не исключаются:

а) Отчисления на погашеніе складочнаго капитала, кромѣ случаевъ, упомянутыхъ въ п. 1 ст. 54.

б) Отчисления на увеличеніе основнаго, запаснаго, резервнаго, страховаго, строительнаго и другихъ капиталовъ.

в) Отчисления изъ чистой прибыли въ пользу общественныхъ учреждений и разнаго рода кассъ, а равно и на дѣла благотворительности, если таковыя отчисления не опредѣлены въ уставѣ общества или товарищества.

г) Отчисления въ пользу учредителей.

д) Вознагражденіе директорамъ, членамъ совѣта или правленія и служащимъ, выдаваемое изъ чистой прибыли.

е) Суммы, переносимыя изъ прибыли отчетнаго года въ запасный дивидендъ или въ балансъ слѣдующаго года, кромѣ упомянутыхъ въ п. 1 ст. 54.

ж) Проценты по принадлежащимъ предприятию капиталамъ и бумагамъ и текущимъ счетамъ, не исключая и привлекаемыхъ къ платежу сбора съ доходовъ отъ денежныхъ капиталовъ.

з) Отчисленіе изъ полученныхъ по операціямъ въ Россіи прибылей иностранныхъ обществъ, обращенныя на покрытіе убытковъ, понесенныхъ по предприятиямъ общества въ предѣлахъ Имперіи.

к) Проценты одъ долговъ предприятия, tudziezъ odъ znajdującychъ się podъ заведываніемъ товарищества leczъ nie należącychъ doъ niego спеціальныхъ капиталовъ, jakoto: kasy emerytalnej, na kształcenieъ dzieciъ urzędnikówъ i т. п.

л) Amortyzacyaъ долговъ предприятия.

м) Częśćъ zysku, wydawanaъ uczestnikomъ przedsiębiorstwa на амортиzacjęъ kapitałuъ składowego, wъ wysokościъ nieprzenoszącejъ sumyъ nominalnejъ tegoъ kapitału, tudziezъ częśćъ zyskuъ idąca на amortyzacyęъ pożyczekъ, użytychъ na założenieъ lubъ rozszerzenieъ przedsiębiorstwa, jeżeliъ przedsiębiorstwo по upływieъ pewnegoъ terminuъ powinnoъ przejśćъ bezpłatnie на własnośćъ skarbu, instytucyjъ publicznychъ lubъ innych, alboъ osóbъ prywatnych.

н) Wkłady на utworzenieъ lubъ powiększenieъ kapitałuъ składowego, jeżeliъ się не uiszczająъ przezъ potrącenia з zyskuъ czystego в тѣй lubъ innejъ formie.

о) Podatki państwowe, opłaty miejskie i ziemskie.

55. Zъ podlegającego opodatkowaniuъ zyskuъ czystego не wyłączająъ się:

а) Potrącenia на амортиzacjęъ kapitałuъ składowego, opróczъ wypadkówъ, wymienionychъ wъ ust. m art. 54.

б) Potrącenia на powiększenieъ kapitałuъ zakładowego, zapasowego, rezerwowego, ubezpieczeńъ, budowlanego i innych.

в) Potrącenia з zyskuъ czystego на rzeczъ instytucyjъ publicznychъ i różnegoъ rodzajuъ kasъ, tudziezъ na sprawyъ dobroczynności, jeżeliъ takieъ potrącenia не są określone в ustawieъ товарищества lubъ spółki.

г) Potrącenia на korzyśćъ założycieli.

д) Wynagrodzenieъ dyrektorówъ, członkówъ radyъ lubъ zarządu i urzędnikówъ, wydawane з zyskuъ czystego.

е) Sumy, przenoszone з zyskuъ rokuъ sprawozdawczego doъ dywidendyъ zapasowejъ albo doъ bilansu на rokъ następny, próczъ wymienionychъ wъ ust. i art. 54.

ф) Procenty одъ należącychъ doъ przedsiębiorstwa капиталовъ i papierówъ orazъ rachunkówъ bieżącychъ, nie wyłączającъ pociąganychъ doъ opłaty одъ dochodówъ з капиталовъ pieniężnychъ.

г) Potrącenia з otrzymanychъ з operacyjъ wъ Rosyi zyskówъ towarzystwъ zagranicznychъ, użyte на pokrycieъ stratъ, poniesionychъ wъ przedsiębiorstwachъ товарищества pozaъ obrębemъ Cesarstwa.

56. О произведенной податным присутствием повѣркѣ каждаго отчета должна быть запесена въ журналъ его засѣданія отдѣльная статья, причемъ обязательно должны быть заслушаны и сопоставлены съ требованіемъ закона и настоящей инструкціи слѣдующія обстоятельства:

а) время утвержденія общимъ собраніемъ отчета за истекшій операціонный годъ;

б) время представленія губерискому податному присутствію сего отчета съ протоколомъ общаго собранія;

в) сумма и время поступления въ казну сданнаго правленіемъ процентнаго сбора;

г) сумма чистой прибыли, опредѣленная общимъ собраніемъ, и таковая же по исчисленію податнаго присутствія; если же общимъ собраніемъ выведенъ былъ убытокъ за отчетный годъ, то въ журналѣ присутствія заносится или утвержденіе сего убытка или непризнание онаго, съ соответственнымъ въ послѣднемъ случаѣ исчисленіемъ суммы прибыли;

д) сумма процентнаго сбора, подлежащая поступленію въ казну по прибылямъ, опредѣленнымъ присутствіемъ.

57. Если при повѣркѣ отчета окажется, что онъ представленъ правленіемъ въ установленный срокъ, что процентный сборъ исчисленъ правленіемъ вѣрно и уплаченъ имъ своевременно и сполна, или же что убытокъ, исчисленный правленіемъ, дѣйствительно получился, то податное присутствие утверждаетъ показанныя по отчету сумму чистой прибыли и поступившаго въ казну процентнаго сбора, или же утверждаетъ убытокъ.

58. Въ противномъ случаѣ, по повѣркѣ отчета, податное присутствие опредѣляетъ: сумму процентнаго сбора, подлежащую донесенію въ казну сообразно исчисленной присутствіемъ суммы чистой прибыли, а назначаетъ штрафъ (не свыше 300 рублей) съ правленій, своевременно не представившихъ отчета и протокола общаго собранія.

59. При повѣркѣ отчетовъ, подлежащихъ представленію послѣ 1 іюля (ст. 41), податное присутствие, кромѣ того, должно разсматривать, внесла ли правленіемъ къ 1 іюля процентный сборъ въ той суммѣ, какая причиталась съ предприятия по отчету за предшествовавшій годъ (ст. 47), и сравнить внесенную правленіемъ къ этому сроку сумму процентнаго сбора съ тою, которая причитается съ прибылей, опредѣленныхъ присутствіемъ по новому отчету. За-

56. O dokonaniem przez urząd podatkowy sprawdzeniu powinien być wciągnięty do protokołu jego posiedzenia oddzielny artykuł; przyczém obowiązkowo powinny być rozpoznane i zestawione z wymaganiami prawa następujące okoliczności:

a) czas zatwierdzenia przez ogólne zebranie sprawozdania za ubiegły rok operacyjny;

b) czas przedstawienia urzędowi podatkowemu gubernialnemu niniejszego sprawozdania z protokołem ogólnego zebrania;

c) suma i czas wpływu do skarbu oddanej przez zarząd opłaty procentowej;

d) suma zysku czystego, określona przez ogólne zebranie i takż suma podług obliczenia urzędu podatkowego; jeżeli zaś ogólne zebranie wykazało stratę za rok sprawozdawczy, to do protokołu urzędu zaciąga się albo zatwierdzenie téj straty albo nieprzyznanie jęj, z odpowiedniem w ostatnim razie obliczeniem sumy zysku;

e) suma opłaty procentowej, jaka ma wpłynąć do skarbu podług zysków, określonych przez urząd.

57. Jeżeli przy sprawdzeniu okaże się, że zarząd złożył je w ustanowionym terminie, że opłatę procentową obliczył należycie i zapłacił ją we właściwym czasie i w całości, albo téż że strata, obliczona przez zarząd, rzeczywiście była poniesioną, to urząd podatkowy zatwierdza wskazaną w sprawozdaniu sumę zysku czystego i opłaty procentowej, jaka do skarbu wpłynęła, albo téż zatwierdza stratę.

58. W przeciwnym razie, po sprawdzeniu sprawozdania, urząd podatkowy określa: sumę opłaty procentowej, jaka dodatkowo powinna być wniesiona do skarbu, odpowiednio do obliczonej przez urząd sumy zysku czystego, i wymierza karę (do rubli 300) na zarządy, które we właściwym czasie nie złożyły sprawozdania i protokołu ogólnego zebrania.

59. Przy sprawdzeniu sprawozdań, które mają być przedstawione po 1 Lipca (art. 41), urząd podatkowy, prócz tego, powinien rozpoznać, czy zarząd wniósł na 1 Lipca opłatę procentową w téj sumie, jaka przypadała od przedsiębiorstwa podług sprawozdania za rok ubiegły (art. 47) i porównać wniesioną przez zarząd na ten termin sumę opłaty procentowej z tą, jaka przypada od zysków, określonych przez urząd podług nowego sprawozdania. Następnie posta-

тѣмъ оно постановляетъ, какая сумма процентнаго сбора должна быть уплачена правленіемъ или же признана поступившею сверхъ оклада, а потому подлежащую зачету за слѣдующій годъ или возврату.

60. Пенѣ, въ размѣрѣ 1% въ мѣсяцъ со всей, не поступившей своевременно въ казну, суммы, подлежатъ общества и товарищества, правленія конхъ.

а) въ теченіи мѣсяца по утвержденіи общимъ собраніемъ годоваго ихъ отчета, если таковое утвержденіе послѣдовало до 1 іюля, не представлять губернскому присутствію квитанціи казначейства въ уплатѣ слѣдующаго съ предпріятія по сему отчету дополнительнаго процентнаго сбора;

б) до 1 іюля не представлять губернскому присутствію квитанцію казначейства въ уплатѣ за текущій годъ процентнаго сбора въ суммѣ, какая причиталась съ нихъ за предшествовавшій годъ, если отчеты ихъ не были представлены къ 1 іюлю текущаго года;

в) не внести, въ мѣсячный срокъ со дня предъявленія имъ о семъ требованія, той доплаты, которая можетъ съ нихъ причитаться по проверкѣ отчета, представленнаго присутствію до 1 іюля, или по сличеніи прошлогодняго отчета съ новымъ отчетомъ, представленнымъ послѣ 1 іюля.

61. Съ обществъ, не представившихъ своевременно причитающихся съ нихъ платежей, пеня начисляется со срока, когда долженъ былъ быть представленъ отчетъ или произведенъ платежъ, и съ суммы, опредѣленной присутствіемъ, а не съ внесенной правленіемъ.

62. По истеченіи семидневнаго срока, опредѣленнаго для протеста губернатора (ст. 24), подлежащему правленію посылается извѣщеніе объ утвержденіи показаннаго по отчету убытка или суммы уплаченнаго имъ сбора (ст. 57), или же платежное объявленіе о долатѣ исчисленной присутствіемъ суммы, съ указаніемъ основаній такового исчисленія.

Примѣчаніе. Недовольнымъ постановленіями губернскаго податнаго присутствія предоставляется приносить жалобы на оныя порядкомъ, опредѣленнымъ въ ст. 30.

68. Если въ теченіи мѣсяца со дня врученія платежнаго объявленія, оно не внесетъ указанной въ томъ объявленіи суммы, то сія послѣдняя, вмѣстѣ съ пеней и штрафомъ, если онъ былъ на-

навѣя, яка suma opłaty procentowej powinna być zapłacona przez zarząd albo też uznana za zapłaconą zbytecznie i dla tego podlegającą zaliczeniu na rok następny albo zwrotowi.

60. Karze, w wysokości 1% miesięcznie od całej sumy, jaka we właściwym czasie nie wpłynęła do skarbu, podlegają towarzystwa i spółki, których zarządy:

a) w ciągu miesiąca po zatwierdzeniu przez ogólne zebranie ich rocznego sprawozdania, jeżeli takie zatwierdzenie nastąpiło przed 1 Lipca, nie przedstawiają urzędowi gubernalnemu kwitu kasy skarbowej z uiszczenia opłaty dodatkowej procentowej, jaka przypadała od przedsiębiorstwa podług tego sprawozdania;

b) przed 1 Lipca nie przedstawiają urzędowi gubernalnemu kwitu kasy skarbowej z uiszczenia za rok bieżący opłaty procentowej w sumie, jaka przypadała od nich za rok ubiegły, jeżeli ich sprawozdania nie były przedstawione na 1 Lipca roku bieżącego;

c) nie wniosą w terminie miesięcznym od dnia okazania im co do tego żądania, dopłaty, jaka może od nich przypadać po sprawdzeniu sprawozdania, przedstawionego urzędowi przed 1 Lipca albo po porównaniu zeszłorocznego sprawozdania z nowym sprawozdaniem, przedstawionym po 1 Lipca.

61. Od towarzystw, które nie przedstawiły we właściwym czasie przypadających od nich opłat, kara dolicza się od terminu, w którym powinno było być przedstawione sprawozdanie lub dokonana wypłata, i od sumy określonej przez urząd podatkowy a nie od wniesionej przez zarząd towarzystwa.

62. Po upływie terminu siedmiodniowego, określonego na protest gubernatora (art. 24), posyła się do właściwego zarządu uwiaśdomienie co do zatwierdzenia wskazanej w sprawozdaniu straty albo sumy uiszczonęj opłaty (art. 57), albo też ogłoszenie płatnicze co do obowiązku dopłacenia obliczonęj przez urząd sumy, ze wskazaniem zasad takiego obliczenia.

Uwaga. Niezadowoleni z postanowień urzędu podatkowego gubernalnego mogą się na nie skarżyć w sposób, określony w art. 30.

63. Jeżeli w ciągu miesiąca od dnia doręczenia ogłoszenia płatniczego zarządowi, tenże nie wniesie wskazanej w tém ogłoszeniu

значенъ, взыскивается казенною палатою порядкомъ, установленнымъ для безспорныхъ взысканій.

III. По дополнительному раскладочному сбору.

64. Общая по Имперіи сумма дополнительнаго раскладочнаго сбора съ торговыхъ и промышленныхъ предпріятій и распределе- ніе оной между губерніями и областями устанавлиются въ законо- дательномъ порядкѣ на три года.

65. Слѣдующая съ губерніи сумма дополнительнаго раскла- дочнаго сбора распределяется ежегодно губернскимъ податнымъ присутствіемъ между уѣздами, съ находящимися въ предѣлахъ сихъ послѣднихъ городами, сообразно степени развитія въ нихъ торговли и промышленности. Для столицъ и наиболѣе значи- тельныхъ городовъ, въ конхъ, по указанію Министра Финансовъ, образованы отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія податныя присут- ствія, суммы раскладочнаго сбора, причитающіяся съ этихъ горо- довъ, назначаются особо, тѣмъ же порядкомъ какъ для уѣздовъ.

66. Первоначальныя предположенія о разверсткѣ причитаю- щейся съ губерніи суммы составляются управляющимъ казенною палатою и вносятся въ губернское присутствіе съ имѣющимися въ палатѣ свѣдѣніями и справками. По рассмотрѣніи оныхъ, губер- нское податное присутствіе производитъ распределеіе означенной суммы между уѣздами, а равно и тѣми городами, для которыхъ образованы особыя присутствія, причемъ излагаетъ въ журналѣ тѣ основанія, которыми оно при этомъ руководствовалось.

67. При составленіи разверстки принимаются въ соображе- ніе произведенныя въ предшествующемъ году раскладки, а также данныя, собираемыя податными инспекторами по указанію казенной палаты (ст. 69), равно и другія имѣющіяся въ виду присутствія свѣдѣнія, опредѣляющія по каждому уѣзду, какъ степень развитія торговли и промышленности его вообще, такъ и въ частности тѣ условія, которыя въ данномъ году вліяютъ на платежную его спо- собность.

68. О суммѣ раскладочнаго сбора, утвержденной для каж- даго уѣзда или города съ отдѣльнымъ податнымъ присутствіемъ, публикуется въ губернскихъ вѣдомостяхъ и сообщается подлежа- щимъ уѣзднымъ и городскимъ присутствіямъ.

sumy, to sumę tę, wraz z karą, jeżeli takowa była wyznaczona, ściąga izba skarbowa w sposób, wskazany dla egzekucyj bezspornych.

III. Co do opłaty dodatkowej rozkładowej.

64. Ogólną dla całego Cesarstwa sumę opłaty dodatkowej rozkładowej od przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, tudzież rozdział tej sumy na gubernie i obwody ustanawia się w drodze prawodawczej na lat trzy.

65. Przypadającą od gubernii sumę opłaty dodatkowej rozkła- dowej rozdziela corok urząd podatkowy gubernialny na powiaty ze znajdującymi się w ich obrębie miastami, odpowiednio do stopnia roz- woju w nich handlu i przemysłu. Dla stolic i największych miast, w których, podług wskazówki Ministra Finansów, są utworzone od- dzielne od powiatowych urzędy podatkowe miejskie, sumy opłaty rozkładowej, przypadające od tych miast, wyznaczają się oddzielnie w taki sam sposób jak i dla powiatów.

66. Pierwotkowe projekty co do rozkładu przypadającej od gubernii sumy sporządza zarządzający izbą skarbową i wnosi do urzędu gubernialnego wraz z posiadanymi przez izbę skarbową wia- domościami i informacjami. Po rozpoznaniu tychże, urząd podatko- wy gubernialny dopełnia rozkładu pomienionej sumy na powiaty tudzież na te miasta, dla których utworzone są oddzielne urzędy; nadto wyłuszcza w protokole zasady, któremi się przytém kierował.

67. Przy sporządzeniu rozkładu przyjmują się pod uwagę do- konane w poprzednim roku rozkłady oraz dane, zbierane przez inspe- ktorów podatkowych podług wskazówek izby skarbowej (art. 69), jak również inne posiadane przez urząd wiadomości, określające co do każdego powiatu zarówno stopień rozwoju handlu i przemysłu tego powiatu wogóle, jak i szczególności warunki, które w danym roku wpływają na jego zdolność płatniczą.

68. U sumie opłaty rozkładowej, zatwierdzonej dla każdego powiatu lub miasta z oddzielnym urzędem podatkowym, ogłasza się w „Wiedomościach“ gubernialnych oraz komunikuje się odośnym urzędem powiatowym i miejskim.

69. Податные инспекторы собираютъ въ теченіи всего года, на мѣстѣ, по преподаннымъ отъ Министерства Финансовъ указаніямъ, посредствомъ спроса самихъ торговцевъ и лицъ, заслуживающихъ въ этомъ отношеніи довѣрія, а также и другими способами, возможно точныя свѣдѣнія о годовыхъ оборотахъ, условіяхъ производства и предполагаемой прибыльности каждаго предпріятія, уплачивающаго гильдейскія пошлины.

70. Собранныя въ вышеуказанномъ порядкѣ свѣдѣнія повѣряются казенною палатою, помощію данныхъ, имѣющихся въ купеческихъ, городскихъ и земскихъ управахъ, статистическихъ свѣдѣній, собираемыхъ ежегодно губернаторами, и статистическихъ изслѣдованій, произведенныхъ нѣкоторыми городами и земствами, а равно и другими способами.

71. Въ началѣ каждаго года, предсѣдатель губернскаго податнаго присутствія приглашаетъ, чрезъ публикацію, лицъ, подлежащихъ платежу раскладочнаго сбора, доставить, по принадлежности, городскому или уѣздному присутствію, къ назначенному сроку, заявленія о размѣрѣ оборотовъ каждаго изъ принадлежащихъ имъ предпріятій.

72. Хозяевамъ транспортныхъ, пароходныхъ и другихъ предпріятій, имѣющихъ конторы, пристани, коммисіонерства и другія отдѣленія въ мѣстностяхъ, подвѣдомыхъ разнымъ податнымъ присутствіямъ, предоставляется препровождать въ началѣ года во всѣ подлежащія губернскія податныя присутствія списки своихъ отдѣленій, съ указаніемъ мѣстонахожденія, оборотовъ и прибыли оныхъ, а также размѣра прошлогодняго обложенія какъ главной конторы, такъ и каждаго изъ сихъ отдѣленій. По полученіи этихъ свѣдѣній, губернскія присутствія входятъ между собою въ сношенія для огражденія такихъ предпріятій отъ излишняго обложенія, а также предлагаютъ подвѣдомственнымъ имъ городскимъ и уѣзднымъ присутствіямъ принимать въ соображеніе означенныя свѣдѣнія при производствѣ раскладокъ на мѣстѣ.

73. Уѣздное (или городское) податное присутствіе распределяетъ слѣдующую съ уѣзда (или города) сумму раскладочнаго сбора между подлежащими сему сбору въ предѣлахъ уѣзда (или города) торговыми и промышленными предпріятіями, сообразно предполагаемымъ прибылямъ ихъ.

74. Къ участію въ платежѣ раскладочнаго сбора привлека-

69. Inspektorowie podatkowi zbierają wciągu całego roku na miejscu, podług udzielonych im przez Ministerium Finansów wskazówek, zapomocą badania samych handlujących i osób zasługujących pod tym względem na zaufanie, tudzież innemi sposobami, o ile można jak najdokładniejsze wiadomości co do obrotów rocznych, warunków prowadzenia i przypuszczalnego zysku z każdego przedsiębiorstwa płacącego opłaty gildyjne.

70. Zebrane w wyżej przytoczony sposób wiadomości sprawdza izba skarbową, zapomocą danych, znajdujących się w urzędach kupieckich, miejskich i ziemskich, wiadomości statystycznych, zbieranych corok przez gubernatorów, oraz badań statystycznych, dokonanych przez niektóre miasta i ziemstwa, jak również innemi sposobami.

71. Na początku każdego roku prezes urzędu podatkowego gubernialnego wzywa przez publikację osoby podlegające opłacie rozkładowej, ażeby dostarczyły właściwemu urzędowi miejskiemu lub powiatowemu na oznaczony termin deklaracje co do wielkości obrotów każdego z należących do nich przedsiębiorstw.

72. Właściciele przedsiębiorstw transportowych, żeglugi parowej i innych, mających kantory, przystanie, kantory komisowe i inne oddziały w miejscowościach, podwładnych różnym urzędом podatkowym, mogą komunikować na początku roku wszystkim odnośnym urzędом podatkowym gubernialnym spisy swoich oddziałów, ze wskazaniem miejsca znajdowania się, obrotów i zyskowności takowych, tudzież rozmiaru zeszłorocznego opodatkowania tak kantoru głównego jak i każdego z tych oddziałów. Po otrzymaniu tych wiadomości, urzędy gubernialne porozumiewają się z sobą co do zabezpieczenia takich przedsiębiorstw od zbyt dużego opodatkowania, oraz polecają podwładnym im urzędом miejskim i powiatowym przyjąć pod uwagę wzmiankowane wiadomości przy dokonaniu rozkładów na miejscu.

73. Urząd podatkowy powiatowy (lub miejski) rozdziela przypadającą od powiatu (lub miasta) sumę opłaty rozkładowej na podlegające tej opłacie w obrębie powiatu (lub miasta) przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe, odpowiednie do przypuszczalnych zysków z takowych.

74. Do udziału w opłacie rozkładowej pociągają się podług

г) склады, содержимыя въ мѣста нахожденія главной конторы, для временнаго храненія и сортировки сырыхъ произведеній, закупаемыхъ на мѣстѣ и отправляемыхъ въ другіе пункты Имперіи, гдѣ предпріятія содержателей складовъ привлечены къ платежу раскладочнаго сбора и если притомъ изъ помянутыхъ складовъ не производится мѣстной продажи товаровъ.

77. Ярмарочная торговля не подлежитъ особому обложенію раскладочнымъ сборомъ въ мѣстѣ нахожденія оной.

78. Вновь возникшія предпріятія не привлекаются къ платежу раскладочнаго сбора въ годъ открытія ихъ дѣйствій, причемъ не признаются вновь возникшими тѣ предпріятія, которыя:

а) переведены изъ одного помѣщенія въ другое или изъ одной мѣстности въ другую того же уѣзда;

б) перешли по наслѣдству или переданы отъ одного лица другому;

в) по характеру производства не продолжаются круглый годъ, но ежегодно возобновляются на нѣкоторое лишь время.

79. Торговля и промышленныя предпріятія, подлежащія привлеченію къ участию въ платежѣ раскладочнаго сбора, заносятся казенною палатою, при содѣйствіи податныхъ инспекторовъ, въ книги торговыхъ предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору и въ книги фабрикъ, заводовъ и ремесленныхъ заведеній, подлежащихъ раскладочному сбору.

80. Означенныя въ ст. 79 книги ведутся особо для каждаго изъ уѣздовъ губерніи и тѣхъ городовъ, гдѣ образованы отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія податныя присутствія.

81. Предпріятія заносятся въ книги по мѣсту ихъ нахожденія: сперва находящіеся въ уѣздномъ городѣ, потомъ въ другихъ городахъ уѣзда и, наконецъ, по волостямъ. Въ большихъ городахъ книги могутъ быть ведены по частямъ города, по податнымъ участкамъ и т. п. Въ предѣлахъ каждой мѣстности предпріятія вписываются въ алфавитномъ порядкѣ.

82. Для тѣхъ уѣздовъ или городовъ, въ коихъ число предпріятій, подлежащихъ раскладочному сбору, значительно, вышеупомянутыя книги подраздѣляются на отдѣлы, соотвѣтственно родамъ торга и видамъ производства.

83. Если книга раздѣлена на части по мѣстностямъ или на отдѣлы по родамъ торга, то по каждому изъ нихъ ведется особая нумерація статей.

ф) склады, утримываемыя по за мѣстемъ находиванія сѣ кантору глѣвного, до тѣмчасового заховыванія в них и сортованія продуктовъ сурыхъ, закупываемыхъ на мѣстѣ и высыланыхъ до иныхъ пунктовъ Цесарства, гдѣ предпріятія утримывающихъ склады поціагнѣты сѣ до оплаты розкладовѣй, и жеѣли прѣтѣмъ з тѣхъ складовъ не провадѣ сѣ мѣстѣова спрѣдаѣ товаровъ.

77. Handel jarmarczny nie podlega oddzielnemu opodatkowaniu opłatą rozkładową w miejscu znajdowania się tegoż.

78. Nowo powstałe przedsiębiorstwa nie pociągają się do opłaty rozkładowej w roku otwarcia ich czynności; przyczem nie uważają się za nowo powstałe te przedsiębiorstwa, które:

a) przeniesione są z jednego pomieszczenia do drugiego albo z jednej miejscowości do drugiej tego samego powiatu;

b) dostały się w drodze spadku albo oddane są przez jedną osobę drugiej;

c) podług charakteru przedsiębiorstwa nie prowadzą się cały rok, lecz corok wznawiają się tylko na pewien czas;

79. Przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, które powinny być pociągnięte do udziału w opłacie rozkładowej izba skarbowa wnosi, przy pomocy inspektorów podatkowych, do ksiąg przedsiębiorstw handlowych, podlegających opłacie rozkładowej i do ksiąg fabryk i zakładów rzemieślniczych podlegających opłacie rozkładowej.

80. Wzmiankowane w art. 79 księgi prowadzą się oddzielnie dla każdego z powiatów gubernii i tych miast, gdzie są utworzone oddzielne od powiatowych urzędy podatkowe miejskie.

81. Przedsiębiorstwa zaciągają się do ksiąg podług miejsca ich znajdowania się: najprzód znajdujące się w mieście powiatowem, potem w innych miastach powiatu i nakoniec podług gmin. W wielkich miastach księgi mogą być prowadzone podług części miasta, podług rewirów podatkowych i t. p. W granicach każdej miejscowości przedsiębiorstwa wpisują się w porządku alfabetycznym.

82. Dla tych powiatów i miast, w których liczba przedsiębiorstw, podlegających opłacie rozkładowej, jest znaczną, wyżej wzmiankowane księgi dzielą się na oddziały, odpowiednio do rodzajów handlu i celów przedsiębiorstwa.

83. Jeżeli księga podzielona jest na części podług miejscowości albo na oddziały podług rodzajów handlu, to co do każdej z nich prowadzi się oddzielna numeracja pozycji.

84. Нѣсколько торговых заведеній, принадлежащихъ тому же лицу въ одномъ городѣ или части города, или же въ одной волости, должны быть показаны одно за другимъ противъ его имени; а если они находятся въ разныхъ городахъ, частяхъ или волостяхъ то по каждому изъ нихъ показываются особо. Равнымъ образомъ, — при дѣленіи книгъ на отдѣлы по родамъ торговаго, — лица, ведущія нѣсколько разнородныхъ предпріятій заносятся по каждому изъ нихъ въ подлежащій отдѣлъ. Но въ обоихъ случаяхъ противъ одного изъ номеровъ должны быть указаны №№, подъ коими записаны остальные предпріятія того же лица въ другихъ мѣстностяхъ или другихъ отдѣлахъ книги, а въ сихъ послѣднихъ отмѣчается, противъ его имени, подъ какимъ №, которой части или котораго отдѣла книги перечислены №№ всѣхъ принадлежащихъ ему заведеній.

85. Въ соотвѣствующихъ графахъ книги предпріятій отмѣчается: родъ каждаго торговаго или промышленнаго заведенія и его мѣстонахожденіе; то лицо, коему заведеніе принадлежитъ, съ указаніемъ гильдіи; признаки, характеризующіе размѣры предпріятія (какъ-то: число покоевъ, входовъ, кладовыхъ, приказчиковъ, плата за помѣщеніе и проч.), а также годовой оборотъ и прибыльность предпріятія (по прошлогодней раскладкѣ, по заявленію плательщика, по опредѣленію уѣзднаго присутствія до и послѣ разсмотрѣнія возраженій и по постановленію губернскаго присутствія) и наконецъ сборъ, исчисленный уѣзднымъ и затѣмъ губернскимъ присутствіемъ. Относительно же фабрикъ, заводовъ и мастерскихъ, сверхъ того, должно быть показано число рабочихъ, сила паровыхъ машинъ и другихъ двигателей, производительная сила машинъ и приборовъ, а равно и другіе признаки, указывающіе на размѣръ производства.

86. На основаніи упомянутыхъ выше книгъ о торговыхъ и промышленныхъ предпріятіяхъ, подлежащихъ раскладочному сбору, составляются списки плательщиковъ раскладочнаго сбора.

87. Ежегодно, по утвержденіи губернскимъ податнымъ присутствіемъ разверстки дополнительнаго раскладочнаго сбора между уѣздами, казенная палата препровождаетъ предсѣдателямъ уѣздныхъ и городскихъ податныхъ присутствій, по принадлежности, уведомленія о суммѣ сбора, причитающейся въ данномъ году съ уѣзда или города, а также книги о торговыхъ и промышленныхъ предпріятіяхъ за прошлый годъ и списокъ плательщиковъ раскла-

84. Kilka zakładów handlowych należących do tej samej osoby w jednym mieście lub części miasta albo też w jednej gminie, powinny być wyszczególnione jeden za drugim naprzeciwko nazwiska tej osoby, a jeżeli znajdują się w różnych miastach, rewirach lub gminach, to co każdej z nich wskazują się oddzielnie. Podobnie, przy podziale ksiąg na oddziały podług rodzajów handlu, osoby, prowadzące kilka różnorodnych przedsiębiorstw, zaciągają się co do każdego z nich do właściwego oddziału. Wszelako w obu dwu razach naprzeciwko jednego z numerów powinny być wskazane NN-a, pod którymi zapisane są ostatnie przedsiębiorstwa tej samej osoby w innych miejscowościach albo innych oddziałach księgi, a w tych ostatnich zaznacza się, naprzeciwko jego nazwiska, pod którym N-rem, której części lub którego oddziału księgi wyszczególnione są NN-ra wszystkich należących do niej zakładów.

85. W odpowiednich rubrykach księgi przedsiębiorstw zaznacza się; rodzaj każdego zakładu handlowego lub przemysłowego i miejsce, w którym się znajduje; osoba, do której zakład należy, ze wskazaniem gildyi; cechy, charakteryzujące zakres przedsiębiorstwa, (jakoto: liczba pokoiów, wejść, magazynów, subjektów, opłata za pomieszczenie i t. p.), tudzież obrót roczny i zyskowość przedsiębiorstwa (podług przeszłorocznego rozkładu, podług deklaracyi płatnika, podług określenia urzędu powiatowego przed i po rozpoznaniu zarzutów i podług postanowienia urzędu gubernialnego) i nakoniec, opłata, obliczona przez urząd powiatowy, a następnie gubernialny. Zaś co do fabryk, zakładów i warsztatów, prócz tego, powinna być wskazana liczba robotników, siła maszyn parowych i innych motorów, siła produkcyjna maszyn i przyrządów, tudzież inne cechy, wskazujące na zakres przedsiębiorstwa.

86. Na zasadzie wzmiankowanych wyżej ksiąg co do przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, podlegających opłacie rozkładowej, sporządzają się spisy opłaty rozkładowej.

87. Co rok, po zatwierdzeniu przed urząd podatkowy gubernialny rozkładu opłaty dodatkowej rozkładowej na powiaty, izba skarbową komunikuje prezesom urzędów podatkowych powiatowych i miejskich, stosownie do kompetencyi, uwiadomienia co do sumy opłaty, przypadającej w danym roku z powiatu lub miasta, tudzież księgi przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych za rok ubiegły oraz spis płatników opłaty rozkładowej za rok ubiegły. Przed ich

дочного сбора за прошлый годъ. Предварительно ихъ отсылки казенная палата исправляетъ книги и списки на основаніи имѣющихъ у нея свѣдѣній.

88. По полученіи прошлогодней книги, предсѣдатель уѣзднаго присутствія составляетъ книгу торговыхъ и промышленныхъ предпріятій на текущій годъ, руководствуясь при этомъ какъ прошлогодними данными, оставшимися безъ измѣненія, такъ и имѣющимися у него свѣдѣніями о предпріятіяхъ закрытыхъ, переданныхъ другимъ лицамъ или перенесенныхъ въ другое мѣсто, а равно и открытыхъ вновь, причемъ заноситъ въ книгу и собранныя имъ въ теченіи года свѣдѣнія о признакахъ, характеризующихъ размѣръ производства (ст. 69), а также данныя о размѣрахъ оборотовъ и прибылѣ, какъ опредѣленные присутствіемъ за прошлый годъ, такъ и заявленные самимъ плательщикомъ.

89. Предпріятія, освобожденные присутствіемъ отъ раскладочнаго сбора въ предъидущемъ году, не исключаются ни изъ книги предпріятій, ни изъ списка плательщиковъ на текущій годъ, но о предоставленной имъ льготѣ дѣлается оговорка.

90. Уѣздное или городское податное присутствіе, по открытіи его засѣданій, прежде всего тщательно провѣряетъ книги торговыхъ и промышленныхъ предпріятій, исключая изъ нихъ тѣ предпріятія, кои въ текущемъ году прекратили свои дѣйствія и дополняя предпріятіями, въ списки не внесенными, соотвѣтственно чему исправляется и списокъ плательщиковъ, о чемъ составляется особый журналъ.

91. Затѣмъ присутствіе приступаетъ къ производству раскладки и, пользуясь какъ данными, внесенными на его разсмотрѣніе предсѣдателемъ, такъ и свѣдѣніями, имѣющимися у членовъ присутствія и свѣдущихъ лицъ (ст. 18 и 19), опредѣляетъ обороты каждаго предпріятія, причемъ они заносятся предсѣдателемъ въ подлежащую графу книги предпріятій.

92. По опредѣленіи оборотовъ, присутствіе тѣмъ же порядкомъ выясняетъ предполагаемую имъ прибыль каждаго предпріятія, и прибыль эта проставляется предсѣдателемъ въ соотвѣтственной графѣ той же книги.

93. Въ уѣздахъ и городахъ съ большимъ числомъ предпріятій присутствіе, по совѣщаніи съ свѣдущими лицами, устанавливаетъ прежде всего предполагаемый процентъ нормальной прибыльности (т. е. способности приносить доходъ) отъ оборотовъ по каждому

odesłaniem izba skarbowa poprawia księgi i spisy na zasadzie znajdujących się u niej wiadomości.

88. Po otrzymaniu księgi zeszłorocznej, prezes urzędu podatkowego układa księgę przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych za rok bieżący, kierując się przy tém zarówno przeszłorocznemi danemi, które pozostały bez zmiany, jak i wiadomościami, które sam posiada, co do przedsiębiorstw zamkniętych, oddanych komu innemu albo przeniesionych w inne miejsce, tudzież nowo otwartych; przyczém zaciąga również do księgi zebrane przez siebie wciągu roku wiadomości co do cech, charakteryzujących zakres przedsiębiorstwa (art. 69), oraz dane co do wielkości obrotów i zysku, tak określone przez urząd za rok ubiegły jak i zadeklarowane przez samego płatnika.

89. Przedsiębiorstwa, uwolnione przez urząd od opłaty rozkładowej w roku poprzednim, nie wykreślają się ani z księgi przedsiębiorstw ani z listy płatników za rok bieżący, lecz o nadanej im uldze czyni się wzmianka.

90. Urząd podatkowy powiatowy lub miejski, po otwarciu swoich posiedzeń, przedewszystkiém starannie sprawdza księgi przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, wykreślając z nich te przedsiębiorstwa, które w roku bieżącym zaprzestały swoich czynności, i uzupełniając przedsiębiorstwami do list nie wciągniętymi; stosownie do tego poprawia się również lista płatników, o czém sporządza się oddzielny protokół.

91. Następnie urząd przystępuje do rozkładu i, korzystając tak z danych przedstawionych do jego rozpoznania przez prezesa, jak i z wiadomości, znajdujących się u członków urzędu i biegłych (art. 18 i 19), określa obroty kaźdego przedsiębiorstwa; przyczém prezes zaciąga je do właściwej rubryki księgi przedsiębiorstw.

92. Po określeniu obrotów, urząd w taki sam sposób wyjaśnia przypuszczalny przez niego zysk z kaźdego przedsiębiorstwa i zysk ten prezes wypisuje w odpowiedniej rubryce téjże księgi.

93. W powiatach i miastach z większą liczbą przedsiębiorstw urząd, po naradzeniu się z biegłymi, ustanawia przedewszystkiém normalny procent zyskowności (t. j. zdolności przynoszenia dochodu) obrotów co do kaźdego rodzaju handlu i przedsiębiorstwa w danym

виду торго и производства въ данное время и затѣмъ, по установленнымъ такимъ образомъ процентамъ, исчисляетъ сумму предполагаемой прибыли каждаго изъ предпріятія, причемъ однако, въ виду разныхъ условій, можетъ опредѣлять прибыль нѣкоторыхъ предпріятій на особыхъ основаніяхъ.

94. При исчисленіи суммы предполагаемой прибыли каждаго предпріятія (ст. 92 и 93) присутствіе:

а) исключаетъ изъ числа привлекаемыхъ къ платежу раскладочнаго сбора тѣ предпріятія, которыя находятся въ затруднительномъ положеніи, по незначительности оборотовъ и другимъ причинамъ, а потому вовсе не показываетъ ихъ прибыли въ книгахъ;

б) уменьшаетъ противъ нормальнаго исчисленія (наприм. на $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ и проч.) сумму предполагаемой прибыли тѣхъ предпріятій, которыя, не заслуживая полнаго освобожденія ихъ отъ раскладочнаго сбора, находятся однако же въ менѣе благоприятныхъ, сравнительно съ прочими, условіяхъ;

в) увеличиваетъ противъ нормальнаго исчисленія сумму прибыли тѣхъ предпріятій, которыя, по какимъ либо причинамъ, находятся въ особенно благоприятныхъ, сравнительно съ прочими, условіяхъ.

Въ этихъ случаяхъ проставляется сумма предполагаемой прибыли, принятая присутствіемъ, а не та, какая получилась бы при исчисленіи ея въ процентномъ отношеніи къ суммѣ оборота.

95. О каждомъ освобожденіи отъ платежа раскладочнаго сбора, а также уменьшеніи или увеличеніи исчисленія прибыли противъ нормальнаго размѣра дѣлается отмѣтка въ графѣ примѣчаній списка, съ указаніемъ основаній состоявшагося рѣшенія.

96. Обороты и прибыли, опредѣленные въ книгѣ предпріятій, согласно ст. 91—95, переносятся въ списокъ плательщиковъ, причемъ суммы, показанныя противъ одного и того же лица по книгѣ торговыхъ предпріятій и по книгѣ промышленныхъ предпріятій, или по разнымъ отдѣламъ той же книги, показываются общимъ итогомъ въ списокѣ плательщиковъ.

97. По перенесеніи указанныхъ въ ст. 96 суммъ изъ книгъ предпріятій въ списокъ плательщиковъ, должно быть съ особенною тщательностію проверено, соответствуетъ ли общій итогъ сего списка итогамъ, получившимся по книгамъ предпріятій.

98. Назначенная съ уѣзда (или города) сумма раскладочнаго сбора раздѣляется на оказавшійся по списку плательщиковъ

часіе и настѣпне, подлуг установленыхъ в такі способъ процентѡвъ, облісза сумѣ прѡпусzczalnego зыску каждого з прѡдсіѣііорствъ; прѡчѣмъ једнакзе, wobec rozmaitychъ warunkѡвъ, моze określacъ зыск некѡторыхъ прѡдсіѣііорствъ на oddzielnychъ zasadachъ.

94. Przy obliczeniu sumy przypuszczalnego zysku z kaźdого przedsiębiorstwa (art. 92 i 93) urząd:

a) wykreśla z liczby pociąganych do opłaty rozkładowej te przedsiębiorstwa, które znajdują się w trudnym położeniu z powodu małych obrotów i z innych przyczyn, i dla tego wcale nie wykazuje ich zysku w księgach;

b) zmniejsza w porównaniu z obliczeniem normalnym (np. o $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{4}$ i t. d.) sumę przypuszczalnego zysku z tych przedsiębiorstw, które, nie zasługując na całkowite zwolnienie ich od opłaty rozkładowej, znajdują się przecieź w mniej sprzyjających w porównaniu z innymi warunkach;

c) powiększa w porównaniu z obliczeniem normalnym, sumę zysku z tych przedsiębiorstw, które z jakiegokolwiek przyczyn znajdują się w szczególnie po myślnych w porównaniu z innym warunkach.

W tych razach wypisuje się suma przypuszczalnego zysku przyjęta przez urząd, a nie ta, jakaby się otrzymało przy obliczeniu jēj w stosunku procentowym do sumy obrotu.

95. O kaźdym uwolnieniu od opłaty rozkładowej tudzieź o zmniejszeniu lub powiększeniu zysku w porównaniu z normalną wysokością robi się wzmianka w rub rycie uwag spisu, ze wskazaniem zasad zapadłej decyzji.

96. Obroty i zyski, określone w księdze przedsiębiorstw, zgodnie z art. 91—95, przenoszą się do listy płatników; przyczemъ sumy, wskazane naprzeciwko једnej i tej samej osoby w księdze przedsiębiorstw handlowych i w księdze przedsiębiorstw przemysłowych albo w różnych oddziałach tej księgi, wskazują się w sumie ogólnej w liście płatników.

97. Po przeniesieniu wskazanych w art. 96 sum z ksiąg przedsiębiorstw do listy płatników, należy ze szczególną troskliwością sprawdzić, czy ogólna suma tego spisu odpowiada sumom otrzymywanym w księgach przedsiębiorstw.

98. Wyznaczona z powiatu (lub miasta) suma opłaty rozkładowej dzieli się przez sumę zysków, jaka się okazała podlug listy płatni-

итогъ прибылей и по полученному такимъ образомъ податному проценту, нечислится обложение каждаго плательщика, сообразно показаннымъ для его предприятий въ уѣздѣ (или городѣ) при-былямъ.

99. По исчисленіи овладовъ, согласно ст. 98, подводится имъ общій итогъ, а если онъ не равняется суммѣ, назначенной на уѣздѣ или городѣ по губернской разверсткѣ, то въ цифрахъ овладовъ дѣлаются округленія, посредствомъ увеличенія или уменьшенія въ копѣйкахъ и единицахъ рублей.

100. Лица, на имя коихъ получаютъ какъ гильдейскія свидѣтельства, такъ и билеты, при выборкѣ оныхъ, сообщаютъ учрежденію, выдающему сіи документы, точный свой адресъ въ томъ городѣ или уѣздѣ, гдѣ находится заведеніе, для содержанія коихъ означенные документы выбраны; причемъ лица, указавшія свой адресъ въ уѣздѣ, обязаны сверхъ того сообщить изъ какого почтового учрежденія или волостнаго правленія (или замѣняющаго оное учрежденія) въ этомъ уѣздѣ они желаютъ получить извѣщенія объ исчисленныхъ съ ихъ предприятий суммахъ раскладочнаго сбора.

Примѣчаніе 1. Лица, выбирающія гильдейскія свидѣтельства для содержанія предприятий, находящихся не въ томъ уѣздѣ, гдѣ взято свидѣтельство, и не подлежащихъ билетному сбору, обязаны не позже 1 Марта того года, на который взято свидѣтельство, сообщать указанныя въ сей (100) статьѣ свѣдѣнія уѣздному или городскому податному присутствію, по мѣсту нахождения предприятий. Независимо сего означенныя лица должны сообщать эти свѣдѣнія и тому учрежденію, изъ коего выбирается гильдейское свидѣтельство.

Примѣчаніе 2. Лица, желающія сдѣлать измѣненія въ сообщенныхъ ими согласно сей статьѣ свѣдѣніяхъ, могутъ заявлять о такихъ измѣненіяхъ непосредственно подлежащему уѣздному или городскому податному присутствію; если такія заявленія поступятъ въ присутствіе до окончанія раскладки, то присутствіе посылаетъ извѣщенія по указаннымъ въ сихъ заявленіяхъ адресамъ или же въ назначенныя въ заявленіяхъ почтовые учрежденія или въ волостныя правленія (или замѣняющія ихъ учрежденія).

101. Лица, выбравшія позже 1 Марта гильдейскія свидѣтельства для содержанія предприятий, находящихся не въ томъ уѣздѣ, гдѣ взято свидѣтельство и не подлежащихъ обложенію билетнымъ сборомъ, должны сообщать какъ учрежденію, гдѣ получено свидѣ-

кѣ и według otrzymanego w taki sposób procentu podatkowego oblicza się opodatkowanie każdego płatnika, odpowiednio do wskazanych dla jego przedsiębiorstw w powiecie (lub mieście) zysków.

99. Po obliczeniu płac, zgodnie z art. 98, robi się ogólne tychże zsumowanie, a jeżeli otrzymana suma nie będzie równa tej, jaka jest wyznaczona na powiat lub miasto w rozkładzie gubernialnym, to w cyfrach płac robi się zaokrąglenia przez powiększenie lub zmniejszenie w kopiejkach i jednostkach rubli.

100. Osoby, na których imię biorą się tak świadectwa gildyjne jak i bilety, przy ich otrzymaniu komunikują instytucji wydającej te dokumenty dokładny swój adres w tém mieście lub tym powiecie, gdzie się znajdują zakłady, na których utrzymywanie wzmiankowane dokumenty zostały wyjęte; przyczem osoby wskazujące swój adres w powiecie obowiązane są prócz tego zakomunikować, z jakiej instytucji pocztowej albo z jakiego zarządu wołostnego (albo zastępującej tenże instytucji) w tym powiecie pragną otrzymać wiadomości co do obliczonych od ich przedsiębiorstw sum opłaty rozkładowej.

Uwaga 1. Osoby, wyjmujące świadectwa gildyjne w celu utrzymywania przedsiębiorstw, znajdujących się w tym powiecie, gdzie wzięto świadectwo i nie podlegających opłacie biletowej, obowiązane są najpóźniej 1 Marca tego roku, na który wzięto świadectwo, zakomunikować wskazane w niniejszym (100) artykule wiadomości urzędowi podatkowemu powiatowemu lub miejskiemu, podług miejsca znajdowania się przedsiębiorstw. Niezależnie od tego, wzmiankowane osoby powinny zakomunikować te wiadomości i tej instytucji, z której wyjmują świadectwa gildyjne.

Uwaga 2. Osoby, pragnące wprowadzić zmiany w zakomunikowanych im podług niniejszego artykułu wiadomościach, mogą oświadczać o takich zmianach bezpośrednio odnośnemu urzędowi podatkowemu powiatowemu lub miejskiemu; jeżeli takie deklaracje podane będą do urzędu przed ukończeniem rozkładu, to urząd posyła wiadomości podług wskazanych w tych deklaracjach adresów albo też do wyznaczonych w deklaracjach instytucji pocztowych albo zarządów wołostnych (lub zastępujących je instytucji).

101. Osoby, które wybrały po 1 Marca świadectwa gildyjne na utrzymywanie przedsiębiorstw, znajdujących się nie w tém mieście, gdzie wzięto świadectwo, i nie podlegających opodatkowaniu opłatą biletową, powinny komunikować tak instytucji, gdzie otrzy-

тельство, такъ и подлежащему уѣздному или городскому податному присутствію, свой адресъ въ городѣ или уѣздѣ, гдѣ предпріятія находятся, а при указаніи адреса въ уѣздѣ—и то почтовое учрежденіе или волостное правленіе (или замѣняющее оное учрежденіе) изъ коего они желаютъ получить извѣщенія объ исчисленныхъ съ нихъ предпріятій суммахъ раскладочнаго сбора. Если предпріятія сѣи включены въ первоначальную раскладку и указанныя выше свѣдѣнія сообщены присутствію до окончанія раскладки, то присутствіе посылаетъ извѣщенія по адресамъ, указаннымъ въ сихъ свѣдѣніяхъ или въ указаннымъ въ оныхъ учрежденіяхъ.

102. Учрежденія, выдающія гильдейскія документы, обязаны полученныя ими на основаніи ст. 100 свѣдѣнія доставлять мѣстной казенной палатѣ или, по указанію палаты, непосредственно подлежащему податному присутствію.

103. По составленіи раскладки уѣздное или городское податное присутствіе разсылаетъ плательщикамъ извѣщенія объ исчисленныхъ съ нихъ предпріятій суммахъ раскладочнаго сбора. Плательщикамъ, которые сообщили свой адресъ въ городѣ или же указали въ уѣздѣ почтовое учрежденіе, изъ коего они желаютъ получить извѣщенія, сѣи послѣднія посылаются почтою, заказными письмами, порядкомъ, установленнымъ для частной корреспонденціи, или иными способами. Плательщикамъ, указавшимъ волостныя правленія (или замѣняющія оныя учрежденія), извѣщенія посылаются почтою казенными пакетами, а въ тѣхъ случаяхъ, когда отсылка почтою представляется затруднительною—черезъ полицію.

Примѣчаніе. При отсылкѣ извѣщеній, посылаемыхъ въ волостныя правленія (или замѣняющія оныя учрежденія), податныя присутствія прилагаютъ списокъ лицъ, коимъ извѣщенія посланы. Списки сѣи должны быть представляемы означенными учрежденіями плательщикамъ для справокъ.

104. Плательщикамъ, не сообщившимъ своевременно подлежащимъ учрежденіямъ своего адреса и не указавшимъ учрежденія, въ коемъ они желаютъ получать извѣщенія, сѣи послѣднія не посылаются вовсе.

105. По окончаніи разсылки указаннымъ въ ст. 103 порядкомъ извѣщеній о раскладкѣ, уѣздное или городское податное присутствіе представляетъ о семъ въ подлежащую казенную палату, которая публикуетъ затѣмъ въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ: а) о времени окончанія разсылки извѣщеній по каждому уѣзду или

mano świadectwo jak i jednośnemu urzędowi podatkowemu powiatowemu lub miejskiemu swój adres w mieście lub powiecie, gdzie się przedsiębiorstwo znajduje, a wrazie wskazania adresu w powiecie — i tę instytucję pocztową albo zarząd wołosny (lub zastępującą tenże instytucję), z którego pragną otrzymać uwiadomienia co do obliczonej od tych przedsiębiorstw sum opłaty rozkładowej. Jeżeli przedsiębiorstwa te są wciągnięte do pierwiastkowego rozkładu i wskazane wyżej wiadomości zakomunikowane urzędowi przed ukończeniem rozkładu, to urząd posyła zawiadomienia podług adresów, wskazanych w tych wiadomościach albo do wskazanych w nich instytucyj.

102. Instytucje, wydające dokumenty gildyjne, obowiązane są otrzymane przez nie na zasadzie art. 100 wiadomości dostarczyć miejscowej izbie skarbowej albo, podług wskazania izby, bezpośrednio jednośnemu urzędowi podatkowemu.

103. Po sporządzeniu rozkładu urząd podatkowy powiatowy lub miejski rozsyła płatnikom uwiadomienia co do obliczonych od ich przedsiębiorstw sum opłaty rozkładowej. Płatnikom, którzy zakomunikowali swój adres w mieście lub też wskazali w powiecie instytucję pocztową, z której pragną otrzymać uwiadomienia, uwiadomienia te posyłają się pocztą, listami rekomendowanemi, w sposób, ustanowiony dla korespondencji prywatnej, albo innemi sposobami. Płatnikom, którzy wskazali zarządy wołosne (albo zastępujące je instytucje), uwiadomienia posyłają się pocztą w pakietach skarbowych, zaś w tych razach, gdy odesłanie pocztą przedstawia trudności — za pośrednictwem policji.

Uwaga. Przy odsyłaniu uwiadomień, posyłających się do zarządów wołosnych (albo zastępujących je instytucyj), urzędy podatkowe dołączają listę osób, którym posłano uwiadomienia. Listy te pomienione instytucje przedstawić powinny płatnikom dla informacyj.

104. Płatnikom, którzy nie zakomunikowali we właściwym czasie jednośnym instytucjom swojego adresu i nie wskazali instytucyj, w której pragną odbierać uwiadomienia, uwiadomienia te nie posyłają się wcale.

105. Po ukończeniu rozsyłki, we wskazany w art. 103 sposób, uwiadomień o rozkładzie, urząd podatkowy powiatowy lub miejski komunikuje o tém do właściwej izby skarbowej, która ogłasza następnie w miejscowych „Wiedomościach“ gubernialnych: а) о czasie

городу, въ коемъ учреждено особое податное присутствіе, и б) списокъ плательщиковъ, коимъ извѣщенія не были посланы за недоставленіемъ ими адресовъ (ст. 104).

106. Плательщикамъ, которые признають обложеніе ихъ неправильнымъ, предоставляется подавать мѣстному уѣздному (или городскому) податному присутствію возраженія свои на раскладку, съ подтвержденіемъ ихъ тѣми данными, какія признають нужными.

107. Для подачи плательщиками возраженій на раскладку назначается мѣсячный срокъ, который исчисляется со дня публикаціи казенною палатою о разсылкѣ извѣщеній (ст. 105). Неполученіе плательщикомъ извѣщенія, посланнаго согласно правиламъ, въ ст. 103 изъясненнымъ, не можетъ служить поводомъ къ продленію означеннаго срока, о чемъ плательщики предвѣщаются въ самой публикаціи.

108. Уѣздное (или городское) присутствіе разсматриваетъ поступившія къ нему въ срокъ возраженія и по тѣмъ изъ нихъ, которыя признаетъ уважительными, измѣняетъ, согласно вновь полученнымъ свѣдѣніямъ, обороты и прибыли просителей. Вместе съ тѣмъ, по свѣдѣніямъ, дошедшимъ до него послѣ первоначальнаго составленія раскладки, присутствіе можетъ само измѣнить первоначально исчисленные имъ обороты и прибыли нѣкоторыхъ изъ плательщиковъ. Всѣ эти измѣненія и дополненія проставляются въ особыхъ графахъ книги предпріятій и переносятся въ списокъ плательщиковъ. О тѣхъ основаніяхъ, коими вызваны были подобныя измѣненія и дополненія, составляется подробный журналъ, который подлежитъ представленію въ губернское присутствіе.

109. Тѣ плательщики, обороты и прибыли коихъ повышены согласно ст. 108, извѣщаются объ этомъ податнымъ присутствіемъ, порядкомъ, въ ст. 103 указаннымъ, съ соблюденіемъ правила, постановленнаго въ ст. 105, причемъ плательщикамъ симъ предоставляется въ мѣсячный срокъ со дня публикаціи представить свои возраженія въ уѣздное или городское присутствіе, которое вноситъ ихъ на разрѣшеніе губернскаго присутствія, съ своимъ постановленіемъ по онымъ.

110. По исправленіи оборотовъ и прибылей уѣзднымъ (или городскимъ) присутствіемъ, книги предпріятій и списки плательщиковъ, со всѣми заявленными на раскладку возраженіями платель-

укопченія розсылки уведомленій въ каждомъ повіеіе lub mieście w którym utworzony jest oddzielny urząd podatkowy i b) spis płatników, którym uwiadomienia nie były posłane wskutek niedostarczenia przez nich adresów (art. 104).

106. Płatnikom, którzy uznają opodatkowanie ich za nieprawidłowe, pozwala się podawać do miejscowego urzędu podatkowego (lub miejskiego) zarzuty swoje na rozkład, z poparciem ich temi danymi, jakie uznają za potrzebne.

107. Do podawania przez płatników zarzutów na rozkład wyznacza się termin miesięczny, który się oblicza od dnia ogłoszenia przez izbę skarbową o rozesłaniu uwiadomień (art. 105). Nieotrzymanie przez płatnika uwiadomienia, posłanego zgodnie z przepisami w art. 103 wyłączone, nie może służyć za powód do przedłużenia tego terminu; o czym płatnicy uprzedzają się w samej publikacji.

108. Urząd powiatowy (lub miejski) rozpoznaje podane do niego w terminie zarzuty i według tych z pomiędzy nich, które uznaje za zasługujące na uwzględnienie, zmienia, zgodnie z nowo pozyskanymi wiadomościami, obroty i zyski proszących. Równocześnie, podług wiadomości, jakie do niego doszły po pierwsiastkowym sporządzeniu rozkładu, urząd może sam zmienić poprzednio obliczone przez siebie obroty i zyski niektórych z pomiędzy płatników. Wszystkie te zmiany i uzupełnienia wypisują się w oddzielnych rubrykach księgi przedsiębiorstw i przenoszą się do listy płatników. O tych zasadach, które wywołały podobne zmiany i uzupełnienia, sporządza się szczegółowy protokół, który przedstawia się do urzędu gubernialnego.

109. Tych płatników, których obroty i zyski zostały podwyższone zgodnie z art. 108, uwiadamia o tym urząd podatkowy w sposób, wskazany w art. 106, z zachowaniem przepisu, postanowionego w art. 105; przyczem płatnikom tym wolno jest w ciągu miesięcznego terminu od dnia publikacji przedstawić swoje zarzuty do urzędu powiatowego lub miejskiego, który wnosi je pod rozstrzygnięcie urzędu gubernialnego, ze swoim co do nich postanowieniem.

110. Po sprostowaniu obrotów i zysków przez urząd powiatowy (lub miejski) księgi przedsiębiorstw i listy płatników wraz ze wszystkimi poczynionymi co do rozkładu zarzutami płatników

щиковъ, отдѣльными мѣтніями членовъ присутствія и объясненіями самаго присутствія, представляются въ губернское податное присутствіе.

111. Губернское податное присутствіе, по полученіи уѣздной раскладки, входитъ предварительно въ обсужденіе, соответствуютъ ли принятыя при производствѣ ея основанія требованіямъ закона и настоящей инструкціи, и если усмотритъ существенныя нарушенія оныхъ, отмѣняетъ таковую раскладку и предлагаетъ уѣздному (или городскому) присутствію произвести ее вновь, съ соблюденіемъ всѣхъ вышесказанныхъ правилъ, а равно и указаній губернскаго присутствія.

112. Если же присутствіе найдетъ, что основанія раскладки не противорѣчатъ закону и инструкціи, то приступаетъ къ разсмотрѣнію возраженій плательщиковъ, отдѣльных мѣтній членовъ и объясненій на нихъ подлежащаго присутствія.

113. Возраженія на раскладку, поступившія послѣ срока или помимо мѣстнаго присутствія, оставляются губернскимъ присутствіемъ безъ послѣдствій. Но жалобы на неправильныя дѣйствія мѣстнаго уѣзднаго или городскаго присутствія должны быть разсмотрѣны губернскимъ присутствіемъ въ порядкѣ надзора.

114. Въ случаѣ признанія возраженій плательщиковъ или отдѣльных мѣтній членовъ уѣзднаго присутствія уважительными, губернское присутствіе измѣняетъ обороты и прибыли, показанныя противъ тѣхъ плательщиковъ, относительно коихъ въ томъ будетъ предстоять надобность, о чемъ дѣлаются отмѣтки красными чернилами въ соответствующихъ графахъ книги и списка.

115. По исправленіи всѣхъ показаній объ оборотахъ и прибыляхъ, губернское присутствіе подводитъ итоги онымъ и, раздѣляя назначенную съ уѣзда (или города) сумму раскладочнаго сбора на полученный означеннымъ присутствіемъ итогъ прибылей, устанавливаетъ податной процентъ, по которому исчисляется обложеніе каждаго плательщика сообразно прибылямъ, принятымъ губернскимъ присутствіемъ.

116. Оклады, исчисленные согласно ст. 115, проставляются губернскимъ присутствіемъ въ спискѣ плательщиковъ и по округленіи ихъ въ порядкѣ, указанномъ ст. 99, переносятся изъ списка плательщиковъ въ окладную и расчетную книгу раскладочнаго сбора.

oddzielnymi opiniami członków urzędu i objaśnieniami samego urzędu przedstawiają się do urzędu podatkowego gubernialnego.

111. Urząd podatkowy gubernialny, po otrzymaniu rozkładu powiatowego, rozpoznaje przede wszystkim, czy przyjęte w przedsiębiorstwie zasady odpowiadają wymaganiom prawa i niniejszej instrukcyi i jeżeli znajdzie istotne ich naruszenia, uchyla rozkład i poleca urzędowi powiatowemu (lub miejskiemu) dokonać go ponownie, z zachowaniem wszystkich wyżej wskazanych przepisów oraz wskazówek urzędu gubernialnego.

112. Jeżeli zaś urząd znajdzie, że zasady rozkładu nie sprzeciwiają się prawu i instrukcyi, to przystępuje do rozpoznania zarzutów płatników, oddzielnych opinij i objaśnień na nie odnośnego urzędu.

113. Zarzuty przeciwko rozkładowi, podane po terminie albo z pominięciem miejscowego urzędu, urząd gubernialny pozostawia bez skutków. Wszelako skargi na nieprawidłowe czynności miejscowego urzędu powiatowego lub miejskiego powinny być rozpoznane przez urząd gubernialny w drodze kontroli.

114. Wrazie uznania zarzutów płatników albo oddzielnych opinij członków urzędu podatkowego za zasługujące na uwzględnienie, urząd gubernialny zmienia obroty i zyski, wskazane naprzeciwko tych płatników, co do których zachodzić będzie w tym względzie potrzeba; o czém robią się wzmianki czerwonym atramentem w odpowiednich rubrykach księgi i listy.

115. Po sprostowaniu wszystkich wiadomości co do obrotów i zysków, urząd podatkowy robi zsumowania tychże i, dzieląc wyznaczoną z powiatu (lub miasta) sumę opłaty rozkładowej przez otrzymaną przez pomieniony urząd sumę zysków, ustanawia procent podatkowy, według którego oblicza się opodatkowanie każdego płatnika odpowiednio do zysków, przyjętych przez urząd gubernialny.

116. Płace, obliczone zgodnie z art. 115, urząd gubernialny wypisuje w liście płatników i po zaokrągleniu ich w sposób, wskazany w art. 99, przenosi z listy płatników do księgi płac i obrachunkowej opłaty rozkładowej.

117. Утвержденная губернскимъ податнымъ присутствіемъ раскладка, если на нее послѣдуетъ со стороны губернатора протеста, приводится въ исполненіе казенною палатою, которая разсылаетъ плательщикамъ окладные листы чрезъ полицію, распредѣливъ ихъ предварительно по станамъ уѣзда или участкамъ города.

118. Плательщикамъ, представившимъ своевременно свои возраженія уѣздному (или городскому) присутствію или жалобы губернскому присутствію, а равно и тѣмъ, обороты и прибыли коихъ будутъ повышены губернскимъ присутствіемъ, сіе послѣднее, если постановленіе его не будетъ опротестовано губернаторомъ, посылаетъ объявленія, въ которыхъ излагаетъ содержаніе относящихся до нихъ постановленій.

Примѣчаніе. Недовольные постановленіемъ губернскаго податнаго присутствія могутъ приносить на оное жалобы Министру Финансовъ порядкомъ, въ ст. 30 указаннымъ.

119. Предпріятія, кромѣ вновь возникшихъ (ст. 78), не вошедшія въ представленную уѣзднымъ или городскимъ податнымъ присутствіемъ на утвержденіе губернскаго присутствія раскладку, вслѣдствіе взятія ими гильдейскаго свидѣтельства или билета въ теченіи времени производства раскладки или послѣ окончанія оной, привлекаются къ платежу сбора сверхъ раскладки, въ размѣрѣ того же процента съ предположенныхъ присутствіемъ прибылей, какой установленъ для плательщиковъ, включенныхъ въ раскладку.

120. Лица, привлекаемые къ сбору сверхъ раскладки, извѣщаются о томъ мѣстнымъ присутствіемъ порядкомъ, въ ст. 103 указаннымъ, и съ соблюденіемъ правила ст. 105. Затѣмъ лица сіи, въ теченіи мѣсяца (ст. 107), имѣютъ право представить свои возраженія. По разсмотрѣніи оныхъ, а если таковыхъ не послѣдовало, то по истеченіи мѣсячнаго срока, уѣздное (или городское) присутствіе представляетъ постановленіе свое по сему предмету губернскому присутствію, которое утверждаетъ или исправляетъ обложеніе, съ посылкою плательщику окладнаго листа, а въ случаяхъ, указанныхъ въ ст. 118, и объявленія.

Примѣчаніе. Лица, выбравшія, послѣ 1 марта, гильдейскія свидѣтельства на содержаніе предпріятій, изъятыхъ отъ билетнаго сбора и находящихся не въ томъ уѣздѣ, гдѣ взято свидѣтельство, обязаны также сообщать свои адреса подлежащему податному присутствію. Извѣщенія присутствій посылаются означеннымъ лицамъ, привлекаемымъ къ сбору сверхъ раскладки, лишь въ томъ

117. Затвердзены przez urząd podatkowy gubernialny rozkład, jeżeli przeciwko niemu gubernator nie założy protestu, wprowadza w wykonanie izba skarbową, która rozsyła płatnikom listy płac za pośrednictwem policyi, rozdzielając je pierwój według gmin powiatu lub cyrkulów miasta.

118. Płatnikom, którzy we właściwym czasie przedstawili swoje zarzuty urzędowi powiatowemu (lub miejskiemu) albo skargi urzędowi gubernialnemu, tudzież tym, których obroty i zyski będą podwyższone przez urząd gubernialny, tenże urząd, jeżeli przeciwko postanowieniu nie zaprotestuje gubernator, posyła ogłoszenia, w których wyłuszcza treść odnoszących się do nich postanowień.

Uwaga. Niezadowoleni z postanowień urzędu podatkowego gubernialnego mogą znosić na nie skargi do Ministra Finansów, w sposób wskazany w art. 30.

119. Przedsiębiorstwa, prócz nowopowstałych (art. 78), które nie weszły do przedstawionego przez urząd podatkowy powiatowy lub miejski do zatwierdzenia urzędu gubernialnego rozkładu, wskutek wzięcia przez nie świadectwa gildyjnego lub biletu, w czasie dokonywania rozkładu albo po jego ukończeniu, pociągają się do opłaty niezależnie od rozkładu w takim samym stosunku procentowym do przypuszczalnych przez urząd zysków, jaki jest ustanowiony dla płatników, włączonych do rozkładu.

120. Osoby, pociągnięte do opłaty niezależnie od rozkładu, uwiadamia o tém urząd miejscowy w sposób, wskazany w art. 103, i z zachowaniem przepisu zawartego w art. 105. Następnie osoby te w ciągu miesiąca (art. 107) mają prawo przedstawić swoje zarzuty. Po rozpoznaniu tych zarzutów, a jeżeli ich nie było to — po upływie terminu miesięcznego, urząd powiatowy (lub miejski) przedstawia swoje postanowienie w tym przedmiocie urzędowi gubernialnemu, który zatwierdza albo prostuje opodatkowanie, posyłając płatnikowi listę podatkową a w wypadkach, wskazanych w art. 118, — i ogłoszenia.

Uwaga. Osoby, które wyjęły po 1 Marca świadectwa gildyjne na utrzymywanie przedsiębiorstw, uwolnionych od opłaty biletowej i znajdujących się nie w tym powiecie, gdzie wzięto świadectwo, obowiązane są również komunikować swoje adresy odnośnemu urzędowi podatkowemu. Uwiadomienia urzędów posyłają się tym osobom, pociąganym do opłaty po za rozkładem, tylko w takim razie,

случаѣ, если адресы этихъ лицъ будутъ своевременно доставлены ими присутствію.

121. Плательщики, привлеченные къ сбору сверхъ раскладки, записаны въ книги предпріятій на общихъ основаніяхъ, но съ особою о томъ помѣткою. Равнымъ образомъ, они заносится особо въ списокъ плательщиковъ и въ окладную расчетную книгу.

122. Раскладочный сборъ вносится плательщиками въ подлежащія казначейства не позднѣе 1 сентября.

123. Въ случаѣ отмены произведенной по уѣзду или городу раскладки или другихъ уважительныхъ поводовъ къ замедленію въ утвержденіи раскладки, губернскаго присутствія представляютъ Министру Финансовъ о назначеніи срока, для платежа раскладочнаго сбора, позднѣе 1 сентября, и о соответственномъ измѣненіи срока начисленія пени за неплатежъ сказаннаго сбора.

IV. Счетоводство и отчетность.

124. Счетоводство и отчетность по дополнительному обложенію торговыхъ и промышленныхъ предпріятій процентнымъ и раскладочнымъ сборами сосредоточиваются въ казенныхъ палатахъ и ведутся по способу и въ порядкѣ, установленнымъ инструкціею казеннымъ палатамъ для счетоводства по неокладнымъ недомкамъ.

125. Для счетоводства по дополнительнымъ сборамъ въ казенныхъ палатахъ ведутся:

а) расчетная книга о поступленіи дополнительнаго процентнаго сбора и

б) окладная и расчетная книга дополнительнаго раскладочнаго сбора.

126. Основаніемъ для занесенія окладовъ дополнительныхъ сборовъ въ книги казенныхъ палатъ служатъ: для процентнаго сбора—постановленія губернскихъ податныхъ присутствій, а для раскладочнаго—утвержденные этимъ присутствіемъ списки плательщиковъ.

127. По состоявшемуся въ губернскомъ податномъ присутствіи постановленію о повѣркѣ имъ отчета акціонернаго общества или товарищества, казенная палата заноситъ въ подлежащія графы книги, какъ опредѣленную присутствіемъ сумму прибылей, такъ и сумму процентнаго сбора, подлежащую къ поступленію и дѣйстви-

тели адресы этихъ osób będą we właściwym czasie dostarczone przez nich do urzędu.

121. Płatnicy, pociągnięci do opłaty po za rozkładem, zaciągają się do księgi przedsiębiorstw na ogólnych zasadach lecz z osobnym co do tego zaznaczeniem. Podobnie zaciągają się oddzielnie na listę płatników i do obrachunkowej księgi płac.

122. Opłatę rozkładową wnoszą płatnicy do właściwych kas skarbowych najpóźniej 1 Września.

123. Wrazie uchylenia dokonanego w powiecie lub mieście rozkładu albo innych na uwzględnienie zasługujących powodów, urzędy gubernialne wnoszą przedstawienia do Ministra Finansów o wyznaczenie terminu do uiszczenia opłaty rozkładowej, po 1 Września, i o odpowiednią zmianę terminu dodania kary za nieuiszczenie rzeczonych opłat.

IV. Rachunkowość i sprawozdania.

124. Rachunkowość i sprawozdania z opodatkowania dodatkowego przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą procentową i rozkładową jednoczą się w izbach skarbowych i prowadzą się w sposób i w porządku, ustanowionych przez instrukcję dla izb skarbowych co do sprawozdań z zaległości niestałych.

125. Dla rachunkowości z opłat dodatkowych w izbach skarbowych prowadzą się:

a) księga obrachunkowa co do wpływu opłaty dodatkowej procentowej i

b) księga płac i obrachunkowa opłaty rozkładowej.

126. Za podstawę do zaciągania płac opłat dodatkowych do ksiąg izb skarbowych służą: dla opłaty procentowej — postanowienia urzędów podatkowych gubernialnych, a dla rozkładowej — zatwierdzone przez ten urząd listy płatników.

127. Według zapadłego w urzędzie podatkowym gubernialnym postanowienia co do sprawdzenia przezeń sprawozdania towarzystwa akcyjnego lub spółki, izba skarbową zaciąga do właściwych rubryk księgi tak określoną przez urząd sumę zysków jak i sumę opłaty procentowej, jaka ma wpłynąć i jaka rzeczywiście wpłynęła, z ozna-

вительно поступившую, съ означеніемъ времени ея поступления и того срока, съ котораго должна начисляться пеня съ недоплаченной суммы.

128. Когда опредѣленная податнымъ присутствіемъ сумма платежа будетъ болѣе сдѣланнаго обществомъ или товариществомъ взноса, то казенная палата, по истеченіи срока, указаннаго въ ст. 60 настоящей инструкции принимаетъ мѣры ко взысканію недоплаченной правленіемъ суммы.

129. Въ томъ случаѣ, когда размѣръ назначеннаго губернскихъ присутствіемъ платежа будетъ менѣ уплаченной правленіемъ суммы, излишекъ показывается палатою въ графѣ „поступленія сверхъ оклада“ и затѣмъ или засчитывается въ счетъ платежа слѣдующаго года, или же возвращается по заявленному о томъ ходатайству правленія, причемъ о возвратѣ дѣлается въ книгѣ отмѣтка, съ указаніемъ постановленія губернскаго присутствія по сему предмету.

130. Наложенный податнымъ присутствіемъ штрафъ заносится въ расчетную книгу палаты по неокладнымъ недоимкамъ.

131. Изъ утвержденныхъ губернскимъ податнымъ присутствіемъ списковъ плательщиковъ раскладочнаго сбора казенная палата вноситъ наименованіе плательщиковъ и назначенные съ нихъ оклады въ окладную и расчетную книгу по означенному сбору. Книга эта дѣлится на столько отдѣловъ или статей, сколько въ губерніи уѣздовъ и городовъ съ отдѣльными для нихъ присутствіями.

132. Копіи съ списковъ плательщиковъ раскладочнаго сбора отсылаются въ губернскія и уѣздныя казначейства по принадлежности.

133. Раскладочный сборъ вносится плательщиками въ казначейство при особомъ объявленіи, приложенномъ къ окладному листу. Если почему либо правило это не будетъ соблюдено плательщикомъ, то въ объявленіи, при которомъ представляется раскладочный сборъ, долженъ быть указанъ № окладнаго листа.

134. Поступленіе раскладочнаго сбора отмѣчается казенною палатою въ окладной и расчетной книгѣ на основаніи доставляемыхъ казначействами приходныхъ документовъ и вѣдомостей казенныхъ палатъ о суммахъ, принятыхъ въ кассы другихъ губерній.

чениемъ czasu jej wpływu oraz terminu, od którego powinna się liczyć kara od niedopłaconej sumy.

128. Gdy określona przez urząd podatkowy suma opłaty będzie większa od wniesionego przez towarzystwo lub spółkę wkładu, to izba skarbowa, po upływie terminu, wskazanego w art. 60 niniejszej instrukcji, przedsięwzięrze środki w celu wyegzekwowania niedopłaconej przez zarząd sumy.

129. W razie gdy wysokość wyznaczonęj przez urząd gubernialny opłaty będzie mniejsza od zapłaconęj przez zarząd sumy, zwyżkę wskazuje izba w rubryce: „nadpłaty“ i następnie, albo ją się zalicza na ratę za rok następny albo też zwraca się stosownie do podanęj o to prośby zarządu; przyczemъ o zwrocie robi się w księdze wzmianka, ze wskazaniem postanowienia urzędu gubernialnego w tym przedmiocie.

130. Kara nałożona przed urząd podatkowy zaciąga się do obrachunkowęj księgi izby do zaległości niestałych.

131. Z zatwierdzonych przez urząd podatkowy gubernialny list płatników opłaty rozkładowęj izba skarbowa wnosi nazwiska płatników i wyznaczone od nich płace do księgi płac i obrachunkowęj téjże opłaty. Księga ta dzieli się na tyle oddziałów lub pozycji, ile jest w gubernii powiatów i miast z oddzielnemi dla nich urzędami.

132. Kopie list płatników opłaty rozkładowęj odsyłają się do właściwych kas skarbowych gubernialnych i powiatowych.

133. Opłatę rozkładową wnoszą płatnicy do kasy skarbowęj przy oddzielnęj deklaracyi, dołączonej do listy płac. Jeżeli z jakiegokolwiekбądź powodu przepis ten nie może być przez płatnika zachowany, to w deklaracyi, przy któręj przedstawia się opłata rozkładowa, powinien być wskazany Nr listy płac.

134. Wpływ opłaty rozkładowęj izba skarbowa zaznacza w księdze płac i obrachunkowęj na zasadzie dostarczonych przez izby skarbowe dokumentów przychodu i wykazów izb skarbowych co do sum, przyjętych do kas innych gubernij.

135. Суммам раскладочнаго сбора, не поступившимъ до 1 сентября, составляются казенною палатою, по станамъ уѣздовъ и участкамъ городовъ, подробные недонимочные реестры, съ наименованіемъ плательщиковъ. Реестры эти высылаются полиціи, для взысканія съ неисправныхъ плательщиковъ недонимокъ и пенн. Казеннымъ палатамъ предоставляется, когда это окажется удобнымъ, посылать, взаѣмнѣ реестровъ, особые требованія по каждой отдѣльной недонимкѣ.

136. По процентному сбору казенная палата, въ дополненіе къ доставленному ею въ контрольную палату списку всѣхъ подлежащихъ сбору акціонерныхъ обществъ и товариществъ, главныя правленія коихъ находится въ предѣлахъ губерніи, сообщаетъ о каждомъ вновь образовавшемся или прекратившемъ свои дѣйствія обществѣ или товариществѣ.

137. По мѣрѣ опредѣленія губернскимъ податнымъ присутствіемъ слѣдующаго съ общества или товарищества платежа процентнаго сбора и занесенія его по книгамъ казенной палаты, въ контрольную палату препровождаются подлинныя дѣла, заключающія въ себѣ отчетъ съ протоколомъ общаго собранія, квитанцію казначейства во взносѣ правленіемъ причитающейсѣ съ общества или товарищества суммы, и постановленіе губернскаго податнаго присутствія о повѣркѣ отчета. Дѣла эти возвращаются обратно въ казенную палату не позже мѣсячнаго срока.

138. По дополнительному раскладочному сбору въ контрольную палату доставляются копии съ постановленія губернскаго податнаго присутствія о распредѣленіи слѣдующей съ губерніи суммы раскладочнаго сбора между уѣздами и тѣми городами, въ коихъ образуются отдѣльныя отъ уѣздныхъ городскія присутствія.

139. Для ревизіи поступленія въ казну дополнительныхъ сборовъ, контрольной палатѣ служатъ подлинныя приходные документы, ежемѣсячно ей доставляемые казенною палатою въ числѣ прочихъ документовъ о приходѣ государственныхъ доходовъ, а также сличительная вѣдомость по процентному сбору и отчетная по раскладочному.

140. Сличительная вѣдомость по процентному сбору доставляется казенною палатою по прошествіи каждаго полугодія и заключаетъ въ себѣ свѣдѣнія о числѣ всѣхъ обществъ и товариществъ, подлежащихъ процентному сбору, объ окладахъ и недонимкахъ, слѣдовавшихъ къ поступленію, поступившихъ и остающихся

135. Co do sum opłaty rozkładowej, które nie wpłynęły przed 1 Września, izba skarbowa sporządza podług gmin w powiatach i cyrkulów w miastach szczegółowe rejestry niedoborów, z wyszczególnieniem płatników. Rejestry te wysyłają się policyi, w celu wyegzekwowania od nieakuratnych płatników zaległości i kary. Izba skarbową służy prawo, gdy to okaże się dogodnym, posyłać, zamiast rejestrów, oddzielne żądania co do każdej poszczególniej zaległości.

136. Co do opłaty procentowej, izba skarbowa w uzupełnieniu dostarczonej przez nią do izby obrachunkowej listy wszystkich podlegających opłacie towarzystw i spółek akcyjnych, których główne zarządy znajdują się w obrębie gubernii, komunikuje o każdym nowopowstałym lub zawieszającym swoje czynności towarzystwie lub spółce.

137. Wmiarę określania przez urząd podatkowy gubernialny przypadającej od towarzystwa lub spółki raty opłaty procentowej i zaciągnięcia jej do ksiąg izby skarbowej, przesyłają się do izby obrachunkowej oryginalne akta, zawierające w sobie sprawozdanie z protokołem ogólnego zebrania, kwit kasy skarbowej z wniesienia przez zarząd przypadającej od towarzystwa lub spółki sumy i postanowienie urzędu podatkowego gubernialnego co do sprawdzenia sprawozdania. Sprawy te zwracają się napowrót do izby skarbowej najpóźniej w terminie miesięcznym.

138. Co do opłaty dodatkowej rozkładowej do izby skarbowej dostarczają się kopie postanowienia urzędu podatkowego gubernialnego, dotyczącego rozdziału przypadającej z gubernii sumy opłaty rozkładowej na powiaty i te miasta, w których tworzą się oddzielne od powiatowych urzędy miejskie.

139. W celu rewizji wpływów do kasy opłat dodatkowych, izbie skarbowej służą oryginalne dokumenty przychodu, co miesiąc dostarczane jej przez izbę skarbową pomiędzy innemi dokumentami z wpływu dochodów państwowych, oraz wykaz porównawczy co do opłaty procentowej i sprawozdawczy co do rozkładowej.

140. Wykaz porównawczy z opłaty procentowej dostarcza izba skarbowa po upływie każdego półrocza; zawiera on w sobie wiadomości co do liczby wszystkich towarzystw i spółek, podlegających opłacie procentowej, co do należnych płac i niedoborów tych

къ поступленію, о поступленіяхъ сверхъ оклада и о пенѣ, начисленной и поступившей.

141. Отчетная вѣдомость по раскладочному сбору доставляется въ контрольную палату ежемѣсячно; въ ней показываются казенною палатою, общими суммами по каждому уѣзду или городу, имѣющему особое податное присутствіе, недонмка, окладъ и пеня: а) подлежащія къ поступленію въ теченіи года, б) поступившія до отчетнаго мѣсяца, в) поступившія въ отчетномъ мѣсяцѣ и г) остающіяся къ поступленію.

142. Всѣ могущія возникнуть при ревизіи недоразумѣнія и сомнѣнія выясняются чинами контрольной палаты, по возможности, личными справками и объясненіями въ казенной палатѣ. Съ этою цѣлью чинамъ контрольной палаты предоставляется право разсматривать окладныя и расчетныя книги казенныхъ палатъ по дополнительнымъ сборамъ и извлекать какъ изъ названныхъ книгъ, такъ и изъ дѣлъ палаты, необходимыя для ревизіи свѣдѣній.

(С. У. и Р. II., 1888 г. 17 Мая, N. 46 стр. 851).

70.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О размѣрѣ платы за леченіе арестантовъ въ мѣстностяхъ, гдѣ нѣтъ приказовъ общественнаго призрѣнія и земскихъ учреждений.

29-го Февраля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ*:

Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить слѣдующее правило:

которыя уже вступили и которыя вступаютъ въ дѣйствіе до вступленія въ дѣйствіе надбавочныхъ и каты обчисленія и внесенія.

141. Wykaz sprawozdawczy co do opłaty rozkładowej dostarcza się do izby obrachunkowej co miesiąc; izba skarbowa wyszczególnia w nim w sumach ogólnych z każdego powiatu lub miasta, mającego oddzielny urząd podatkowy, zaległość płacę i karę: a) które przypadają w ciągu roku; b) które wpłynęły przed miesiącem sprawozdawczym; c) które wpłynęły w miesiącu sprawozdawczym i d) które wpłynąć mają.

142. Wszystkie mogące powstać przy rewizji nieporozumienia i wątpliwości wyjaśniają urzędnicy izby obrachunkowej, o ile możności, zapomocą osobistych informacji i objaśnień w izbie skarbowej. W tym celu urzędnikom izby obrachunkowej służy prawo rozpoznawania księgi płac i obrachunkowej opłat dodatkowych i wyciągania, tak z tych ksiąg jak i z akt izby, niezbędnych dla rewizji wiadomości.

(Data publikacji: 17 Maja).

70.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O wysokości opłaty za leczenie więźniów w miejscowościach, gdzie nie ma urzędów dobroczynności publicznej i instytucyj ziemskich.

29-go Lutego 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, — *uchwaliła zdanie*:

W uzupełnieniu odnoszących praw postanowić przepis następujący:

Cz. 2. 1888.

„Въ мѣстностяхъ, гдѣ нѣтъ ни приказовъ общественнаго призрѣнія, ни земскихъ учреждений, тюремнымъ комитетамъ и отдѣленіямъ выдается изъ казны плата за леченіе арестантовъ въ тюремныхъ больницахъ въ размѣрѣ дѣйствительной необходимости и во всякомъ случаѣ не выше нормы, устанавливаемой для военныхъ госпиталей (ст. 231 уст. о сод. подъ стражею, изд. 1886 года)“.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 20 Мая, N. 47 стр. 898).

71.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ усиленіи полиціи въ гор. Лодзи.

7-го Марта 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Учредить въ составѣ канцеляріи полиціимейстера гор. Лодзи (онъ же начальникъ Лодзинской земской стражи) одну должность помощника дѣлопроизводителя, съ отнесеніемъ ея къ XII классу по чинопроизводству, IX разряду по пенсіи и X разряду по шитью на мундирѣ и съ присвоеніемъ ей годоваго оклада содержанія въ *шестьсотъ* рублей.

II. Составъ полицейской стражи гор. Лодзи увеличить добавленіемъ трехъ старшихъ участковыхъ и двадцати семи младшихъ стражниковъ, съ производствомъ годоваго содержанія: первымъ—по *двасти сорока*, а послѣднимъ—по *сто восьмидесяти* рублей каждому, и съ назначеніемъ тѣмъ и другимъ на обмундированіе и ремонтъ оружія и аммуниціи по *пятидесяти семи* рублей *двадцати* *пяти* копѣекъ въ годъ каждому.

„W miejscowościach, gdzie niema urzędów dobroczynności publicznej ani instytucyj ziemskich, komitetom i oddziałom więziennym wydaje się ze skarbu opłata za leczenie więźniów w szpitalach więziennych w zakresie rzeczywistej potrzeby i w każdym razie nie wyższa od normy, ustanowionej dla szpitalów wojskowych (art. 231 Ustawy o więzieniu z roku 1886)“.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 20 Maja)

71.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu policji w m. Łodzi.

7-go Marca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

I. Utworzyć w składzie kancelaryi policiemajstra m. Łodzi (za razem naczelnika straży ziemskiej Łódzkiej) jedną posadę pomocnika referenta, zaliczając ją do XII klasy podług rangi, IX kategorii podług emerytury i X kategorii podług haftu na mundurze i przywiązując do niej uposażenie roczne w kwocie *sześciuset* rubli.

II. Skład straży policyjnej m. Łodzi powiększyć przez dodanie trzech starszych rewirowych i dwudziestu siedmiu młodszych strażników, z nadaniem im uposażenia: pierwszym—po *dwieście czterdzieści* a ostatnim—po *sto ośmdziesiąt* rubli dla każdego iz wyznaczeniem jednym i drugim na umundurowanie i reperacyę broni i amunicyi po *pięćdziesiąt siedm* rubli *dwadzieścia pięć* kopiejek rocznie dla każdego.

III. Увеличить оклады годового содержания должностным лицам полицейского управления гор. Лодзи в следующем размере: а) полицмейстеру — на одну тысячу сто пятьдесят рублей (в том числе 150 руб. на канцелярские расходы); б) двум участковым приставам — на триста пятьдесят рублей каждому (в том числе по 50 руб. на канцелярские расходы); в) дѣлопроизводителю канцелярии полицмейстера — на девести пятьдесят рублей; г) двум канцелярским чиновникам — на пятьдесят рублей каждому; д) двум вольнонаемным писцам — на сто рублей обоим вместе; е) старшему стражнику, состоящему при начальнике земской стражи (полицеймейстеру), — на сто рублей; ж) семи старшим участковым стражникам — на девяносто рублей каждому (всего на 7 человек — 630 руб.); з) шестидесяти шести младшим стражникам — на шестьдесят рублей каждому (на 66 человек — 3960 р.); и) трем стражникам, прикомандированным для испытания, — на тридцать рублей каждому (на 3 человека — 90 руб.), и к) сорока стражникам, добавленным Высочайше утвержденным 2 Февраля 1882 г. мнѣніем Государственного Совета, — на семнадцать рублей двадцать пять копѣекъ каждому (присоединив это добавочное довольствие к деньгам, назначенным сим стражникам на обмундирование и ремонтъ оружія и амуниціи).

IV. Отпустить одновременно одну тысячу двадцать три рубля на приобретение вооружения и амуниции для тридцати вновь добавленных стражников (ст. II).

V. Потребныя для покрытия численныхъ въ статьяхъ I—IV надобностей издержки: постоянную — въ размѣрѣ пятнадцати тысячъ шестисотъ шестидесяти семи рублей пятидесяти копѣекъ ежегодно, и единовременную — въ размѣрѣ одной тысячи двадцати трехъ рублей, обратить на средства города Лодзи.

VI. Настоящее узаконение привести въ дѣйствіе съ 1 Января 1889 г., предоставивъ Варшавскому генералъ-губернатору приступить къ осуществленію изложенныхъ въ ономъ мѣропріятій и ранѣе означеннаго срока, буде сіе окажется возможнымъ по состоянію росписи доходовъ города Лодзи на текущій годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II., 1888 г. 20 Мая, N. 47, стр. 898).

III. Powiększyć płacę roczną dla urzędników zarządu policyjnego m. Łodzi w następującej wysokości: a) policmajstrowi — o *tyśiąc sto pięćdziesiąt* rubli (w tém 150 rubli na wydatki kancelaryjne); b) dwóm komisarzom cyrkulowym — o *trzysta pięćdziesiąt* rubli dla każdego (w tém po 50 rub. na wydatki kancelaryjne); c) referentowi kancelaryi policmajstra — o *dwieście pięćdziesiąt* rubli; d) dwóm urzędnikom kancelaryjnym — o *pięćdziesiąt* rubli dla każdego; e) dwóm kancelistom z wolnego najmu — o *sto* rubli dla obudwu razem; f) starszemu strażnikowi urzędującemu przy naczelniku straży ziemskiej (policmajstrze), — o *sto* rubli; g) siedmiu starszym strażnikom rewirowym — o *dziewięćdziesiąt* rubli dla każdego (ogółem na 7 ludzi — 630 rubli); h) sześćdziesięciu sześciu strażnikom młodszym — o *sześćdziesiąt* rubli dla każdego (na 66 ludzi — 3960 rs.); i) trzem strażnikom wydelegowanym w celu zbadania — o *trzydzieści* rubli dla każdego (na 3 ludzi — 90 rubli) i k) czterdziestu strażnikom, danym przez Najwyżej zatwierdzone d. 2 lutego 1882 roku Zdanie Rady Państwa — o *siedemnaście* rubli *dwadzieścia pięć* kopiejek dla każdego, dołączыwszy to dodatkowe uposażenie do pieniędzy, wyznaczonych tym strażnikom na umundurowanie i reperacyę broni i amunicyi.

IV. Wydać jednorazowo *tyśiąc dwadzieścia trzy* ruble na nabycie broni i amunicyi dla trzydziestu nowo dodanych strażników (art. II).

V. Niezbędne na wyszczególnione w artykułach I—IV potrzeby wydatki: stały — w kwocie *piętnaście tysięcy sześćset sześćdziesiąt siedm* rubli *pięćdziesiąt* kopiejek rocznie i jednorazowy — w kwocie *tyśiąc dwadzieścia trzy* ruble pokryć z funduszów miasta Łodzi.

VI. Prawo niniejsze wprowadzić w wykonanie od 1 Stycznia 1889 roku, поручając generał-gubernatorowi Warszawskiemu przystąpić do wprowadzenia w życie wskazanych w niѣm środków i przed tym terminem, jeżeli to okaże się możebnem ze względu na stan rozkładu dochodów miasta Łodzi na rok bieżący.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 20 Maja).

72.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О распродажѣ запасовъ спичекъ, могущихъ оказаться въ торговыхъ заведеніяхъ къ 1 Іюня 1888 года, безъ обложенія бандеролями.

Вслѣдствіе представленія Министра Финансовъ въ Комитетъ Министровъ, относительно распродажи запасовъ спичекъ, могущихъ оказаться въ торговыхъ заведеніяхъ къ 1 Іюня 1888 г., Высочайше утвержденнымъ 22 Апрѣля 1888 г. положеніемъ Комитета постановлено: 1) разрѣшить въ теченіи трехъ мѣсяцевъ, считая съ 1 Іюня сего года, распродажу запасовъ спичекъ, которые окажутся къ этому сроку въ складахъ и другихъ торговыхъ заведеніяхъ, безъ обложенія бандеролями, но съ тѣмъ, чтобы: а) въ складахъ и заведеніяхъ, въ коихъ окажется въ наличности спичекъ на сумму акциза до 500 руб., установленный за сіи спички акцизъ былъ уплаченъ къ 1 Іюня и б) въ складахъ, въ коихъ окажется въ наличности спичекъ на сумму акциза свыше 500 руб., по приведеніи акцизнымъ надзоромъ въ извѣстность количества спичекъ и по начисленіи на нихъ акциза, запасы спичекъ поступали подъ охрану означеннаго надзора и акцизъ былъ уплачиваемъ по мѣрѣ выпуска спичекъ изъ складовъ; 2) на ящики со спичками, выпускаемые въ продажу безъ оклейки бандеролями, налагаются акцизнымъ надзоромъ, по указанію Министра Финансовъ, штемпеля или другіе знаки; къ 1 же Сентября 1888 г. всѣ находящіеся въ торговыхъ заведеніяхъ спички, за исключеніемъ принятыхъ подъ охрану акцизнаго надзора, должны быть оклеены установленною бандеролью; 3) при учетѣ наличныхъ къ 1 Іюня 1888 года въ торговыхъ заведеніяхъ остатковъ спичекъ, которыя, согласно пункту первому настоящаго постановленія, допущены къ выпуску безъ оклейки бандеролью,

72.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕННЕ ПОСТАНОВЛЕНІЕ КОМИТЕТУ
МИНИСТРІОВЪ.

О розпродажѣ запасовъ запалекъ, jakie mogą się okazać w zakładach handlowych na 1 Czerwca 1888 roku, bez obłożenia ich banderolami.

Naskutek przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów co do rozprzedaży zapasów zapalek, jakie mogą się okazać w zakładach handlowych na 1 Czerwca 1888 roku, Najwyżej zatwierdzoném d. 22 Kwietnia 1888 roku postanowieniem Komitetu Ministrów uchwalono: 1) zezwolić wciągu trzech miesięcy, licząc od 1 Czerwca bieżącego roku, na rozprzedaż zapasów zapalek, które okażą się w tym terminie w składach i innych zakładach handlowych, bez obłożenia ich banderolami, lecz z tém zastrzeżeniem, ażeby: а) w składach i zakładach, w których okaże się gotowych zapalek na sumę akcyzy do 500 rubli, ustanowiona na te zapalki akcyza była zapłacona na 1 Czerwca i b) w składach, w których okaże się gotowych zapalek na sumę akcyzy przenoszącą 500 rubli, po ujawnieniu przez zarząd akcyzny ilości zapalek i po obliczeniu od nich akcyzy, zapasy zapalek przechodziły pod ochronę pomienionego zarządu i akcyza była płacona w miarę wypuszczania zapalek ze складовъ; 2) na skrzynki z zapalkami, wypuszczane na sprzedaż bez oklejania ich banderolami, zarząd akcyzny nakłada podług wskazania Ministra Finansów stemple lub inne znaki; zaś na 1 Września 1888 roku wszystkie znajdujące się w zakładach handlowych zapalki, z wyjątkiem przyjętych pod ochronę zarządu akcyznego, powinny być oklejone ustanowionemi banderolami; 3) przy obliczeniu gotowych na 1 Czerwca 1888 roku w zakładach handlowych reszt zapalek, które, zgodnie z ustępem pierwszym niniejszego postanowienia, mogą być wypuszczone bez oklejania ich banderolami, pobierać akcyzę nie

взимать акцизъ не по числу коробокъ, но по дѣйствительному количеству спичекъ въ ящикѣ, считая по $\frac{1}{4}$ коп. за каждыя 75 спичекъ.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 20 Мая, N. 47, стр. 911).

73.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату, за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра.

О правилахъ о порядкѣ передвиженія фосфора и выпуска его изъ таможенъ, а равно о порядкѣ дѣйствій акцизныхъ чиновъ по наблюденію за продажей фосфора, и объ инструкціи въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ и о продажѣ фосфора.

За Министра Финансовъ, Товарищъ Министра представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для опубликованія во всеобщее свѣдѣніе, копии: съ утвержденныхъ Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, правилъ о порядкѣ передвиженія фосфора и выпуска его изъ таможенъ, а равно о порядкѣ дѣйствій акцизныхъ чиновъ по наблюденію за продажей фосфора, и съ утвержденной Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ, инструкціи въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ и о продажѣ фосфора.

podług liczby pudełek, lecz podług rzeczywistej ilości zapalek w skrzynce, licząc po $\frac{1}{4}$ kop. za każde 75 zapalek.

(Data publikaeyi: 20 Maja).

73.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI, ZA MINISTRA FINANSÓW, PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA.

O przepisach, dotyczących sposobu przeprowadzania fosforu i wypuszczania go z komór, tudzież sposobu postępowania urzędników akcyznych w zakresie nadzoru nad sprzedażą fosforu, oraz instrukcyi w uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 r. przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu.

Za Ministra Finansów Towarzysz Ministra przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania kopie: zatwierdzonych przez Ministra Finansów po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych przepisów co do sposobów przeprowadzania fosforu i wypuszczania go z komór tudzież co do sposobu postępowania urzędników akcyznych w zakresie nadzoru nad sprzedażą fosforu oraz zatwierdzonej przez Ministra Finansów, po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa, instrukcyi w uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 roku przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu.

На подлинной написано: „На основаніи ст. 9 Высочайше утвержден-
ныхъ 4 Января 1888 года правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ
и о продажѣ фосфора, по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ,
утверждаю.“

13 Апрѣля 1888 г.

Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

ИНСТРУКЦІЯ

въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 года
правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ и о продажѣ
фосфора.

I. О фабрикахъ для приготовленія зажигатель- ныхъ спичекъ.

§ 1. Желаящій устроить спичечную фабрику, независимо
отъ исполненія требованія ст. 4 Высочайше утвержденныхъ 4-го
Января 1888 г. правилъ, обязанъ заявить о семъ мѣстному акциз-
ному надзору.

§ 2. Фабрики для выдѣлки зажигательныхъ спичекъ должны
имѣть слѣдующія главныя помѣщенія: а) отдѣльную кладовую для
храненія фосфора, сѣры, бертолетовой соли и парафина; б) отдѣ-
леніе для приготовленія фосфорной массы и маканія въ оную кон-
цовъ спичекъ; в) отдѣленіе для упаковки спичекъ и для обандеро-
ленія помѣщеній съ оними, и г) особую кладовую для храненія
упакованныхъ, но еще не обандероленныхъ помѣщеній со спичка-
ми. Въ этой кладовой не дозволяется держать пустыхъ ящиковъ,
а равно другихъ помѣщеній для спичекъ, и вообще какихъ либо
постороннихъ предметовъ, помѣщенія же со спичками должны быть
такъ размѣщены, чтобы былъ возможенъ удобный учетъ оныхъ ак-
цизнымъ надзоромъ.

Примѣчаніе. Спичечныя фабрики, не удовлетворяющія изло-
женнымъ требованіямъ, должны быть приведены въ надлежащее
устройство не позже начала слѣдующаго періода производства, т. е.
къ 1 Юля 1889 г.

Na oryginalnie napisano: „Na zasadzie art. 9 Najwyżej zatwierdzonych
d. 4 Stycznia 1888 r. przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu,
po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa, zatwierdzam“.

d. 13 Kwietnia 1888 r.

Podpisał: Minister Finansów *I. Wysznegradzki*.

INSTRUKCYA

w uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 r.
przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu.

I. O fabrykach wyrabiających zapalki.

§ 1. Pragnący założyć fabrykę zapalek, niezależnie od wyko-
nania żądania zawartego w art. 4 Najwyżej zatwierdzonych d. 4
Stycznia 1888 roku przepisów, jest obowiązany oświadczyć o tém
zarządowi akcyznemu.

§ 2. Fabryki do wyrabiania zapalek powinny mieć następu-
jące główne pomieszczenia: a) oddzielny magazyn do zachowywa-
nia fosforu, siarki, soli bertolietowej i parafiny; b) oddział do wyra-
biania masy fosforowej i maczania w niej końców zapalek; c) od-
dział do pakowania zapalek i banderolowania pomieszczeń z niemi
i d) oddzielny magazyn do zachowywania upakowanych lecz jeszcze
nieobanderolowanych pomieszczeń z zapalkami. W tym magazynie
nie pozwala się trzymać pustych skrzyń oraz innych pomieszczeń na
zapalki i wogóle żadnych przedmiotów postronnych; zaś pomieszcze-
nia z zapalkami powinny być tak rozmieszczone, ażeby było możebne
dogodne ich skontrolowanie przez zarząd akcyzny.

Uwaga. Fabryki zapalek, które nie czynią zadość wyszczegół-
nionym warunkom, powinny być przyprowadzone do należytego po-
rządku najpóźniej na początku następnego peryodu fabrykacyi t. j. na
1 Lipca 1889 roku.

§ 3. Владѣльцемъ каждой спичечной фабрики должно быть представлено въ окружное акцизное управленіе описаніе фабрики въ двухъ экземплярахъ. Окружное управленіе, по повѣркѣ описанія на мѣстѣ чрезъ должностное лицо, представляетъ одинъ экземпляръ описанія въ губернское акцизное управленіе, другой же экземпляръ, за подписью означеннаго должностнаго лица, хранится на самой фабрикѣ.

Въ описаніе фабрики должны быть включены слѣдующія свѣдѣнія:

а) кому фабрика принадлежитъ и гдѣ она находится; б) число и назначеніе помѣщеній фабрики, съ показаніемъ при этомъ комнатъ для жилья должностныхъ лицъ акцизнаго надзора, и в) о способѣ работъ на фабрикѣ, т. е. производятся ли работы при помощи ручныхъ станковъ, конныхъ приводовъ или паровыхъ машинъ.

§ 4. О всѣхъ передѣлкахъ или перемѣнахъ въ фабричныхъ ставкахъ или приводахъ, управленіе фабрики обязано заявлять мѣстному акцизному надзору.

§ 5. Срокъ отчетнаго года для спичечныхъ фабрикъ считается съ 1 Іюля одного года по 1 Іюля другаго года. Соответственно сему сроку выдаются патенты на содержаніе спичечныхъ фабрикъ.

II. Объ упаковкѣ зажигательныхъ спичекъ и выпускѣ ихъ въ продажу.

§ 6. Спички, по мѣрѣ ихъ выдѣлки, упаковываются въ назначенныя для нихъ помѣщенія, содержащія до 75 спичекъ, свыше 75 и до 300 спичекъ, свыше 300 до 600 спичекъ, свыше 600 до 900 и т. п.

§ 7. Форма помѣщеній для спичекъ не устанавливается, приданіе симъ помѣщеніямъ того или другаго внѣшняго вида представляется усмотрѣнію фабриканта, съ соблюденіемъ однако условій, указанныхъ въ ст. 6 Высочайше утвержденныхъ 4-го Января 1888 г. правилъ.

§ 8. При паложеніи бандеролей на помѣщенія со спичками соблюдаются слѣдующія правила:

а) Всѣ бандероли немедленно, по полученіи ихъ изъ казначейства или городского управленія, должны быть заклеены фа-

§ 3. Влѣстѣлецъ каждой фабрики запалекъ повиненъ представить зарządowi акызнemu окрѣговemu описъ фабрики въ двѣхъ екземплярахъ. Зарząd окрѣговъ, по справдженіу опису на мѣесу през урѣдника представлѣа еден екземпларъ опису до зарządu акызнego губернѣалного; заъ другѣ екземпларъ з подпѣсемъ взмѣанкованого урѣдника заховуе сѣ въ самѣй фабрысе.

До опису фабрики повинны быѡ вчѣагнѣтѣ настѣпующѣ вѣадо-моѣи:

а) до кого фабрыка належѣа и гдѣе сѣ нахуадуе; б) лѣзба и презначеніе помѣесчѣенъ фабрыки, зѣ wskazanіem przytѣm pokoju на mieszkаніе dla урѣдниковъ зарządu акызнego и с) о способѣ провухдженѣа робѡтъ въ фабрысе, т. j. czy роботы провухдзѣа сѣ przy pomocy warsztatѣkѡw rѣcznych, czy kieratѡw konnych, czy maszyn parowych.

§ 4. О вшыткѣхъ przerѡbkach lub zmianachъ въ warsztatѣkach фабрычныхъ lub kieratachъ зарząd фабрыки jest obowiązany zawiadamѣа мѣесцову зарząd акызну.

§ 5. Termin roku sprawozdawczego dla фабрыкъ запалекъ лѣчы сѣ od 1 Lѣpca jednego roku до 1 Lѣpca drugiego roku. Odpowiednio до tego terminu wydajѣа сѣ patenty на utrzymywanie фабрыкъ запалекъ.

II. О пакowaniu запалекъ и выпусчезаніу ихъ на sprzedaжъ.

§ 6. Запалѣки, wmiarѣ ихъ wyrabіania, pakujѣа сѣ до przeznaczonychъ на to помѣесчѣенъ, zawierajѣcychъ до 75 запалекъ, od 75 до 300 запалекъ, od 300 до 600 запалекъ, od 600 до 900 запалекъ и т. d.

§ 7. Formy помѣесчѣенъ на запалѣки не устанавлива сѣ; nadаніе запалѣкомъ tѣj lub owѣj формы zewnѣtrznejъ pozostawіa сѣ uznаніу фабрыканта, з zachowaniem jednakжѣ warunkѡw, wskazanychъ въ art. 6 Najwyжѣj zatwierdzonychъ d. 4 Stycznia 1888 roku przepisѡw.

§ 8. Przy nałѡжѣenіу banderoli на помѣесчѣенѣа з запалѣками przestzegajѣа сѣ настѣпующѣ przepisy:

а) Wшыткѣе banderole bezzwѡcznie по ихъ otrzymanіу з kasy skarbowѣj albo зарządu мѣескѣекого повинны быѡ ostemplowane

бричнымъ клеймомъ, на которомъ означается фирма и мѣсто нахождения фабрики. Клеймо накладывается на особо для того предназначенномъ мѣстѣ, на лѣвомъ концѣ бандероли;

б) Бандероли наклеиваются сверхъ фабричнаго этикета такимъ образомъ, чтобы нельзя было снять бандероли или открыть помѣщеніе со спичками, не разорвавъ бандероли.

в) На помѣщенія, содержащія въ себѣ до 75 спичекъ, налагается бандероль въ $\frac{1}{4}$ коп., на помѣщенія съ количествомъ свыше 75 и до 300 спичекъ—въ 1 коп., на помѣщенія со спичками свыше 300 и до 600 штукъ—два бандероли въ одну копѣйку каждый и т. д.

§ 9. Изъ фабрикъ дозволяется выпускать спички не иначе, какъ партиями въ размѣрѣ не менѣе одного ящика.

§ 10. Продажа зажигательныхъ спичекъ изъ торговыхъ заведеній, а равно въ разносъ и развозъ, дозволяется произвольными количествами, но не иначе, какъ въ цѣльныхъ помѣщеніяхъ въ обандероленномъ видѣ, безъ взятія для сего патента.

§ 11. На привозимыя изъ за границы спички таможенный учрежденія, согласно нижесложенному порядку выдаютъ товарополучателю установленныя бандероли, не допуская самаго обандероливанія спичекъ при таможенныхъ.

§ 12. Спички, привезенныя изъ за границы, выпускаются изъ таможни не прежде, какъ по уплатѣ пошлины и приобрѣтеніи получателемъ надлежащаго количества бандеролей для оклейки оными помѣщеній со спичками, съ соблюденіемъ правила, указаннаго въ п. 6 § 8 настоящей инструкціи, и съ тѣмъ, чтобы на помѣщенія, содержащія въ себѣ до 75 спичекъ, былъ налагаемъ бандероль въ $\frac{1}{4}$ коп.; на помѣщенія съ количествомъ свыше 75 и до 300 спичекъ—въ 2 коп., на помѣщенія со спичками 300 до 600 штукъ—два бандероли въ двѣ коп. каждый и т. д. Таможня выдаетъ получателю спичекъ свидѣтельство, оплаченное 80 коп. гербовою маркою, съ означеніемъ въ ономъ получателя спичекъ, мѣста его жительства и количества привезенныхъ спичекъ, въ какихъ онѣ помѣщеніяхъ, сколько и какихъ приобрѣтено бандеролей (въ $\frac{1}{4}$ и особо въ 2 коп.) и сообщаетъ эти свѣдѣнія въ то же время должностному лицу акцизнаго надзора, по мѣсту жительства получателя спичекъ. Упомянутыя свидѣтельства сопровождаютъ спички до мѣста ихъ назначенія, замѣняя собою провозныя свидѣтельства.

stemplem fabrycznym, na którym oznacza się firma i miejsce znajdowania się fabryki. Stempel nakłada się na specjalnie do tego wyznaczoném miejscu na lewym końcu banderoli;

b) Banderole naklejają się zwierzchu etykiety fabrycznej w taki sposób, ażeby nie można było zdjąć banderoli ani otworzyć pomieszczenia z zapalkami, nie rozerwawszy banderoli.

c) Na pomieszczenia, zawierające w sobie do 75 zapalek, nakłada się banderola w cenie $\frac{1}{4}$ kop., na pomieszczenia z ilością zapalek od 75 do 300 — w cenie 1 kop., na pomieszczenia z ilością od 300 do 600 sztuk — dwie banderole jednokopiejkowe i t. d.

§ 9. Z fabryk wolno jest wypuszczać zapalki jedynie partjami w ilości najmniej jednej skrzyni.

§ 10. Sprzedaż zapalek z zakładów handlowych tudzież rozwożonych i roznoszonych dozwala się w dowolnych ilościach, lecz koniecznie w całkowitych pomieszczeniach obanderolowanych, bez wzięcia w tym celu patentu.

§ 11. Na przywożone z zagranicy zapalki instytucje celne wydają podług niżej przytoczonego porządku odbiorcy towaru ustanowione banderole, nie dopuszczając samego obanderolowania zapalek przy komorach.

§ 12. Zapalki, przywiezione z zagranicy, wypuszczają się z komory dopiero po opłacie cła i nabyciu przez odbiorcę należytej ilości banderoli dla oklejenia niemi pomieszczeń z zapalkami, z zachowaniem przepisu, wskazanego w ust. 6 § 8 niniejszej instrukcji, i z tém zastrzeżeniem, ażeby na pomieszczenia, zawierające w sobie do 75 zapalek, była nakładana banderola w cenie $\frac{1}{4}$ kop.; na pomieszczenia z ilością od 75 do 300 zapalek — w cenie 2 kop.; na pomieszczenia z zapalkami 300 do 600 sztuk — dwie banderole dwukopiejkowe i t. d. Komora wydaje odbiorcy zapalek świadectwo z marką stempłową 80 kopiejkową, z oznaczeniem w niem odbiorcy zapalek, miejsca jego zamieszkania i ilości przewiezionych zapalek; w jakich znajdują się pomieszczeniach, ile i jakich nabyto banderoli ($\frac{1}{4}$ i oddzielnie 2 kopiejkowych), oraz komunikuje te wiadomości równocześnie urzędnikowi zarządu akcyznego podług miejsca zamieszkania odbiorcy zapalek. Świadectwa te towarzyszą zapalkom do miejsca ich przeznaczenia, zastępując świadectwa przewozowe.

Означенное должностное лицо акцизного надзора, удостоверяясь, что привезенные спички оклеены надлежащим образом и при том установленными бандеролями, отмѣчает о семъ, за своею подписью и съ приложеніемъ печати, на означенномъ выше свидѣтельствѣ таможеніи, которое упомянутымъ лицомъ отсылается въ подлежащую таможеню для приобщенія къ дѣлу.

III. О бандероляхъ.

§ 13. Владѣльцы спичечныхъ фабрикъ обязаны ежегодно брать изъ казны бандероли въ количествѣ, указанномъ въ п. 15 Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ.

Бандероли, выбранные сверхъ годовой пропорціи, ни въ какомъ случаѣ не могутъ быть засчитываемы фабрикантамъ въ обязательную пропорцію слѣдующаго года.

Продажа и передача бандеролей отъ одного фабриканта другому не дозволяется.

§ 14. Бандероли, согласно ст. 17 Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ, отпускаются фабрикантамъ на наличныя деньги или въ кредитъ. Въ первомъ случаѣ, имѣющій надобность приобрѣсти бандероли, представляетъ учрежденію, выдающему оныя, удостовѣреніе акцизнаго управленія въ томъ, что онъ дѣйствительно фабрикантъ, имѣющій право на выборъ бандеролей. При отпускѣ же бандеролей въ кредитъ соблюдаются, сверхъ того, слѣдующія правила:

а) Спичечный фабрикантъ, желающій получить въ кредитъ бандероли, подаетъ о томъ въ мѣстное губернское акцизное управленіе объявленіе, съ обозначеніемъ, изъ какого именно казначейства или городского управленія онъ желаетъ получить бандероли, и представляетъ при этомъ залоги, допускаемые къ приему по расчѣтѣ въ платежѣ акциза за вино. Залоги эти указаны въ приложеніи къ ст. 258 уст. о пит. сборѣ, изд. 1876 года.

б) Акцизное управленіе, какъ при приемѣ этихъ залоговъ, такъ и при освобожденіи оныхъ, руководствуется правилами, постановленными въ изданной Министерствомъ Финансовъ 5 Августа 1870 г. инструкціи о приемѣ и освобожденіи залоговъ по расчѣтѣ акциза за вино.

Взмiankowany urzędnik akcyzny, przekonawszy się, że przywiezione zapalki są oklejone w należyty sposób i przytém ustanowionemi banderolami, zaznacza o tém, ze swoim podpisem i z przyłożeniem pieczęci, na pomienioném wyżej świadectwie komory, które tenże urzędnik odsyła do właściwej komory w celu dołączenia do akt.

III. O banderolach.

§ 13. Właściciele fabryk zapalek obowiązani są co rok brać ze skarbu banderoli w ilości, wskazanej w ust. 15 Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 roku przepisów.

Banderole, wybrane w ilości wyższej ponad proporcję roczną, w żadnym razie nie mogą być zaliczane fabrykantom do obowiązkowej proporcji na rok następny.

Sprzedaż i oddawanie banderoli przez jednego fabrykanta drugiemu nie są dozwolone.

§ 14. Banderole, zgodnie z art. 17 Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 roku przepisów, wydają się fabrykantom za gotowiznę albo na kredyt. W pierwszym razie mający potrzebę nabyć banderole przedstawia instytucji wydającej je świadectwo zarządu akcyznego co do tego, że jest rzeczywiście fabrykantem mającym prawo do wybierania banderoli. Zaś przy wydawaniu banderoli na kredyt przestrzegają się prócz tego następujące przepisy:

a) Fabrykant zapalek, pragnący otrzymać na kredyt banderole, podaje w tym przedmiocie do miejscowego urzędu akcyznego gubernialnego deklarację, w której oznacza, z jakiej mianowicie kasy skarbowej albo urzędu miejskiego pragnie otrzymać banderole, i przedstawia przytém zastawy, które mogą być przyjmowane przy rozłożeniu na raty akcyzy za okowitę. Zastawy te są wskazane w dodatku do art. 258 Ust. o akc. od nap. wyd. z r. 1876.

b) Zarząd akcyzny, tak przy przyjmowaniu tych zastawów jak i przy ich uwolnieniu kieruje się przepisami, postanowionymi w wydanej przez Ministra Finansów d. 5 Sierpnia 1870 r. instrukcji co do przyjmowania i uwolnienia zastawów przy rozłożeniu na raty akcyzy za okowitę.

в) По принятии залога, акцизное управление препровождаетъ прямо отъ себя въ то казначейство, или городское управление, изъ которыхъ фабрикантъ желаетъ получать бандероли, свидѣтельство, въ которомъ означается:

1) сумма залога, представленнаго фабрикантомъ, 2) сумма, на которую могутъ быть отпущены ему въ кредитъ бандероли, и 3) время, по которое онъ можетъ пользоваться кредитомъ, т. е. послѣдній день отчетнаго для спичечныхъ фабрикантовъ года, или если залогъ можетъ служить обезпеченіемъ на кратчайшій срокъ, то по сей послѣдній срокъ.

г) Казначейство, или городское управление, по полученіи объявленія фабриканта объ отпускѣ бандеролей, выдаетъ ихъ, по желанію фабриканта, частями или сполна на означенную въ свидѣтельствѣ сумму кредита, съ роспискою фабриканта на самомъ объявленіи и съ отмѣткою объ этомъ на свидѣтельствѣ акцизнаго управления.

д) Если фабрикантъ въ теченіи года уплатитъ за взятія имъ въ кредитъ бандероли частію или сполна, то по предъявленіи имъ въ губернское акцизное управленіе квитанціи казначейства объ уплатѣ денегъ за отпущенные въ кредитъ бандероли, управленіе выдаетъ ему новое свидѣтельство на сумму квитанціи для открытія ему казначействомъ вновь кредита. При уплатѣ фабрикантомъ всей суммы, на которую ему были отпущены бандероли въ кредитъ, казначейство или городское управленіе немедленно возвращаетъ свидѣтельство въ губернское акцизное управленіе, которое, въ случаѣ нежеланія фабриканта вновь воспользоваться кредитомъ по этому свидѣтельству, дѣлаетъ распоряженіе объ освобожденіи залога порядкомъ, указаннымъ въ изданной Министерствомъ Финансовъ инструкціи о разсрочкѣ акциза за вино.

и е) Въ случаѣ несправности фабриканта въ платежѣ разсрочныхъ за бандероли денегъ, взысканіе ихъ производится порядкомъ и съ послѣдствіями, указанными въ ст. 18 Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ.

е) По przyjęciu zastawu, zarząd akcyzny przesyła wprost od siebie do téj kasy skarbowej lub zarządu miejskiego, z których fabrykant pragnie otrzymać banderole, świadectwo, w którym się oznacza:

1) suma zastawu przedstawionego przez fabrykanta; 2) suma, na jaką mogą mu być wydane na kredyt banderole, i 3) czas, do którego może korzystać z kredytu, t. j. ostatni dzień sprawozdawczego dla fabrykantów zapalek roku, albo jeżeli zastaw może służyć jako zabezpieczenie na termin krótszy, — to do tego terminu.

д) Kasa skarbowa albo zarząd miejski, po otrzymaniu deklaracji fabrykanta co do wypuszczenia banderoli, wydaje je, na żądanie fabrykanta, częściowo albo całkowicie na wzmiankowaną w świadectwie sumę kredytu, z kwitem fabrykanta na samej deklaracji i z zaznaczeniem o tém na świadectwie zarządu akcyznego.

е) Jeżeli fabrykant w ciągu roku zapłaci za wzięte przez niego na kredyt banderole częściowo albo całkowicie, to po okazaniu przez niego w zarządzie akcyznym gubernialnym kwitu kasy skarbowej z opłacenia pieniędzy za wypuszczone na kredyt banderole, zarząd wydaje mu nowe świadectwo na sumę kwitu w celu otwarcia mu przez kasę skarbową na nowo kredytu. Jeżeli fabrykant zapłaci całkowitą sumę, na którą były wydane banderole na kredyt, kasa skarbowa albo zarząd miejski zwraca bezzwłocznie świadectwo zarządowi akcyznemu gubernialnemu, który, wrazie jeżeli fabrykant nie zechce skorzystać na nowo z kredytu za tém świadectwem, wydaje rozporządzenie co do uwolnienia zastawu, w sposób wskazany w wydanej przez Ministerium Finansów instrukcji co do rozłożenia na raty akcyzy za okowitę.

и f) Wrazie nieakuratności fabrykanta w wypłacie rozłożonych za banderole pieniędzy, egzekucya tychże odbywa się w sposób wskazany w art. 18 Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 roku przepisów i ze skutkami tamże oznaczonemi.

IV. Объ отчетности спичечныхъ фабрикъ.

§ 15. Содержатели спичечныхъ фабрикъ обязаны вести книги по прилагаемымъ при семъ формамъ: № 1 о приходѣ и расходѣ фосфора, № 2 о приходѣ упакованныхъ, но еще не обандероленныхъ, и расходѣ обандероленныхъ зажигательныхъ спичекъ и № 3 о приходѣ и расходѣ бандеролей.

§ 16. Означенныя книги заготавливаются спичечными фабрикантами на ихъ счетъ и прошнурованными представляются ежегодно къ 1 Мая въ мѣстное окружное акцизное управление, которое передаетъ ихъ для скрѣпы въ контрольную палату.

§ 17. Всякій приходъ и расходъ поименованныхъ въ § 15 настоящей инструкции предметовъ долженъ быть записываемъ въ книги безотлагательно, причемъ ведутся итоги постраничные и транспорты, а по истечении каждаго мѣсяца фабрикантъ обязанъ подводить въ книгахъ итоги мѣсячные.

По окончаніи же года, фабрикантъ переноситъ изъ прежнихъ книгъ въ новыя оказавшіеся остатки, причемъ вѣрность переноса, по повѣркѣ остатковъ, свидѣлствуется должностнымъ лицомъ акцизнаго управления. Книги истекшаго года должны быть представлены, не позже 15 Іюля каждаго года, въ мѣстное окружное акцизное управление, которое вслѣдъ за тѣмъ, по предварительной повѣркѣ, отсылаетъ ихъ въ губернское акцизное управление для представления на ревизію въ контрольную палату.

V. О закрытіи спичечныхъ фабрикъ.

§ 18. При закрытіи спичечной фабрики, приготовленныя, но еще не обандероленные спички должны быть обандеролены на счетъ фабриканта, оставшіеся на фабрикѣ бандероли должны быть сданы на храненіе въ мѣстное казначейство до открытія вновь фабрики, но не долѣе 10-лѣтняго срока. Если на закрытой фабрикѣ остается фосфоръ, то оный можетъ быть проданъ не иначе, какъ спичечнымъ же фабрикантамъ, или лицамъ, имѣющимъ право приобрѣтать фосфоръ, съ соблюденіемъ при этомъ установленнаго порядка для продажи фосфора.

IV. О справозданиахъ фабрикъ запалекъ.

§ 15. Удерживающіе фабрики запалекъ obowiązаны сѣ проводить книжки подлѣгъ зааѣчныхъ при нинейсѣмъ wzorów: Nr 1 co do przychodu i rozchodu fosforu; Nr 2 co do przychodu opakowanych lecz jeszcze nieobanderolowanych tudzież rozchodu obanderolowanych zapalek i Nr 3 co do przychodu i rozchodu banderoli.

§ 16. Wzmiankowane księgi przygotowują fabrykanci zapalek swoim kosztem i przesnurowane przedstawiają corok na 1 Maja do miejscowego zarządu akcyzowego okręgowego, który oddaje je w celu zawiadomowania do izby obrachunkowej.

§ 17. Wszelki przychód i rozchód wyszczególnionych w § 15 niniejszej instrukcyi przedmiotów powinien być zapisywany do ksiąg bezzwłocznie; przyczemъ prowadzą się zsumowania na kaŹdęj stronie przeniesienia, a po upływie kaŹdego miesiąca fabrykant jest obowiązany robić zsumowania miesięczne.

Zaś po ukończeniu roku fabrykant przenosi z dawnych ksiąg do nowych pozostałe reszty; przyczemъ rzetelność przeniesienia, po sprawdzeniu reszt, poświadcza urzędnik zarządu akcyzowego. Księgi ubiegłego roku powinny być przedstawione, najpóźniej 15 Lipca kaŹdego roku, do miejscowego zarządu akcyzowego okręgowego, który następnie, po uprzednim sprawdzeniu, odsyła je do urzędu akcyzowego gubernialnego w celu przedstawienia w celu rewizyi do izby obrachunkowej.

V. О замкнѣциу фабрикъ запалекъ.

§ 18. Wrazie zamknięcia fabryki zapalek wyrobione ale jeszcze nieobanderolowane zapalki powinny być obanderolowane na rachunek fabrykanta; pozostające w fabryce banderole powinny być oddane do zachowania do miejscowej kasy skarbowej aż do otwarcia nowej fabryki, ale nie dłużej niż na lat 10. Jeżeli w zamkniętej fabryce pozostanie fosfor, to takowy może być sprzedany tylko fabrykantom zapalek albo osobom mającym prawo nabywania fosforu, z zachowaniem przytęm ustanowionego porządku co do sprzedaży fosforu.

VI. Обь отчетности акцизнаго управленія.

§ 19. Въ губернскомъ акцизномъ управленіи должны быть ведены слѣдующія книги:

- а) О залогахъ для отпуска бандеролей въ кредитъ, примѣнительно къ формѣ подобной же книги по разсрочкѣ акциза за вино;
- б) Инвентарь спичечныхъ фабрикъ, съ означеніемъ числа и рода имѣющихся на каждой фабрикѣ снарядовъ,
- и в) Алфавитный списокъ лицъ, подвергшихся взысканіямъ за нарушение правилъ обь акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ и о продажѣ фосфора.

§ 20. Въ окружныхъ акцизныхъ управленіяхъ ведется инвентарь спичечныхъ фабрикъ.

VII. Обь акцизномъ надзорѣ за спичечными фабриками и торговлею спичками.

§ 21. Непосредственное заведываніе доходомъ казны со спичекъ возлагается на мѣстныхъ акцизныхъ управленій, и, независимо отъ этого, для ближайшаго наблюденія за спичечнымъ производствомъ и отпускомъ спичекъ съ фабрикъ, предоставляется управляющимъ акцизными сборами назначать на спичечныя фабрики, смотря по размѣрамъ ихъ и по соображенію съ мѣстными условіями и требованіями, контролеровъ и надсмотрщиковъ, или же поручать симъ лицамъ надзоръ за нѣсколькими фабриками, если по расположенію оныхъ это представляется удобнымъ, съ назначеніемъ означеннымъ лицамъ содержанія на общемъ основаніи.

§ 22. На означенныхъ должностныхъ лицъ возлагается наблюденіе не только за спичечными фабриками, но и за торговлею вообще спичками и фосфоромъ. Ближайшимъ образомъ кругъ обязанностей контролеровъ и надсмотрщиковъ по надзору за приготовленіемъ и продажей спичекъ, а равно за продажей и передвиженіемъ фосфора, соотвѣтственно мѣстнымъ условіямъ, опредѣляется

VI. O sprawozdaniach zarządu akcyznego.

§ 19. W zarządzie akcyznym gubernialnym powinny być prowadzone następujące księgi:

- a) Księga zastawów do wydawania banderoli na kredyt, stosownie do formy podobnej księgi dla rozłożonej na raty akcyzy za okowitę;
- b) Inwentarz fabryk zapalek, z oznaczeniem liczby i rodzaju znajdujących się w każdej fabryce narzędzi;
- i c) Lista alfabetyczna osób, ukaranych za naruszenie przepisów co do akcyzy od zapalek i co do sprzedaży fosforu.

§ 20. W zarządach akcyznych okręgowych prowadzi się inwentarz fabryk zapalek.

VII. O nadzorze akcyznym nad fabrykami zapalek i o handlu zapalkami.

§ 21. Bezpośrednie zawiadywanie dochodem skarbu z zapalek powierza się miejscowym zarządom akcyznym i, niezależnie od tego, dla bliższego nadzoru nad fabrykacją zapalek i wypuszczeniem zapalek z fabryk dozwala się zarządzającym przychodami akcyznymi wyznaczać do fabryk zapalek, stosownie do ich rozmiarów i z uwzględnieniem miejscowych warunków i wymagań, kontrolerów i dozorców, albo też poruczać tym osobom nadzór nad kilkoma fabrykami, jeżeli podług położenia tychże przedstawia się to dogodnym, z wyznaczeniem tym osobom uposażenia na ogólnej zasadzie.

§ 22. Wzmiankowanym urzędnikom powierza się nadzór nie tylko nad fabrykami zapalek, ale i wogóle nad handlem zapalkami i fosforem. Bliżej zakres obowiązków kontrolerów i dozorców w przedmiocie nadzoru nad wyrobem i sprzedażą zapalek, tudzież nad sprzedażą i przeprowadzaniem fosforu, odpowiednio do miejscowych warunków, określa zarządzający przychodami akcyznymi,

управляющим акцизными сборами. Независимо от сего, надзоръ за спичечнымъ производствомъ и торговлею спичками, а равно за торговлею фосфоромъ, имѣютъ вообще всѣ чины акцизнаго управления.

VIII. ОБЪ ОБЯЗАННОСТЯХЪ КАЗЕННЫХЪ ПАЛАТЪ И КАЗНАЧЕЙСТВЪ.

§ 23. Казенныя палаты, получая по распоряженію департамента неокладныхъ сборовъ патенты на спичечныя фабрики и бандероли, ведутъ имъ счетъ и, по сношеніи съ мѣстнымъ управляющимъ акцизными сборами, рассылаютъ ихъ въ надлежащемъ количествѣ въ подвѣдомственные имъ казначейства, а гдѣ ихъ нѣтъ — въ городскія управления.

§ 24. Казначейства при выдачѣ патентовъ на спичечныя фабрики и бандероли, руководствуются ст. 12, 13 и 14 Высочайше утвержденныхъ правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ, а равно §§ 5 и 14 настоящей инструкціи.

По мѣрѣ уплаты фабрикантами денегъ за отпущенныя въ кредитъ бандероли, казначейство отмѣчаетъ на свидѣтельствахъ, выданныхъ губернскими акцизными управлениями, сумму уплаченныхъ денегъ и №№ квитанцій, выданныхъ въ пріемъ ихъ, а по уплатѣ всей суммы кредита по свидѣтельству, возвращаетъ оное въ губернское акцизное управленіе.

§ 25. Казначейства обязаны вести особыя книги о приходѣ и расходѣ бандеролей по установленнымъ формамъ, а также особый счетъ выданнымъ патентамъ на спичечныя фабрики соотвѣтственно цѣнамъ сихъ патентовъ, установленнымъ закономъ 4 Января 1888 г.

О всѣхъ выданныхъ патентахъ казначейства и городскія управления обязаны увѣдомлять мѣстный акцизный надзоръ.

§ 26. Казначейства о всѣхъ доходахъ со спичечнаго производства доставляютъ ежемѣсячно свѣдѣнія управляющему акцизными сборами, а въ казенную палату представляютъ вѣдомость и отчетность въ тѣ сроки, какіе установлены для отчетности о прочихъ государственныхъ доходахъ.

Niezależnie od tego, nadzór nad fabrykacją zapalek i handlem zapalkami tudzież nad handlem fosforem mają wogóle wszyscy urzędnicy zarządu akcyznego.

VIII. O obowiązkach izb skarbowych i kas skarbowych.

§ 23. Izby skarbowe, otrzymując z polecenia departamentu przychodów niestałych patenty na fabryki zapalek i banderole prowadzą co do nich kontrolę i, po porozumieniu się z miejscowym zarządzającym przychodami akcyznymi, rozsyłają je w należytej ilości do podwładnych im kas skarbowych, a gdzie ich niema — do zarządów miejskich.

§ 24. Kasy skarbowe przy wydawaniu patentów na fabryki zapalek i banderoli kierują się art. 12, 13 i 14 Najwyżej zatwierdzonych przepisów o akcyzie od zapalek tudzież §§ 5 i 14 niniejszej instrukcyi.

W miarę zapłaty przez fabrykantów pieniędzy za wydane na kredyt banderole kasa skarbowa zaznacza na świadectwach, wydanych przez zarządy akcyjne gubernialne, sumę wypłaconych pieniędzy i NN-ra kwitów, wydanych z ich przyjęcia, a po zapłaceniu całej sumy kredytu podług świadectwa zwraca ją do zarządu akcyznego gubernialnego.

§ 25. Kasy skarbowe są obowiązane prowadzić oddzielne księgi przychodu i rozchodu banderoli oraz oddzielny rachunek wydanych patentów na fabryki zapalek, odpowiednio do cen tych patentów, ustanowionych prawem z d. 4 Stycznia 1888 roku.

O wszystkich wydanych patentach kasy skarbowe i zarządy miejskie obowiązane są zawiadamiać miejscowy zarząd akcyzny.

§ 26. Kasy skarbowe co do wszystkich dochodów z fabrykacji zapalek dostarczają co miesiąc wiadomości zarządzającemu przychodami akcyznymi, a do kasy skarbowej przedstawiają wykaz i sprawozdania w tych terminach, jakie są ustanowione dla sprawozdań z innych dochodów państwowych.

§ 27. Казначейства открывают свои книги о поступлении доходов съ спичечныхъ фабрикъ чинамъ акцизнаго надзора по ихъ требованію, для сличенія съ имѣющимися у нихъ свѣдѣніями.

На подлинныхъ написано: „На основаніи ст. 24 Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 года правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ о продажѣ фосфора, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, утверждаю“.

13 Апрѣля 1888 года.

Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

ПРАВИЛА

о порядкѣ передвиженія фосфора и выпуска его изъ таможенъ, а равно о порядкѣ дѣйствій акцизныхъ чиновъ по наблюденію за продажей фосфора.

1) Всякій отпускъ фосфора, какъ съ фосфорныхъ заводовъ, такъ и изъ заведеній, торгующихъ фосфоромъ, а равно изъ таможенъ, можетъ быть производимъ не иначе, какъ по предъявленіи свидѣтельства, выданнаго указанными въ ст. 883 и 885 т. XIII устава врачебнаго учрежденіями и лицами, собственно на приобрѣтеніе фосфора.

2) Лица, получившія свидѣтельство на приобрѣтеніе фосфора, обязаны предъявить оное въ мѣстное окружное акцизное управленіе, въ которомъ ведется особая книга о лицахъ, получившихъ означенныя свидѣтельства.

3) По запискѣ въ упомянутую книгу лица, коему выдано свидѣтельство на приобрѣтеніе фосфора, съ обозначеніемъ, кѣмъ, когда и за какимъ № это свидѣтельство выдано, окружнымъ надзирателемъ дѣлается соотвѣтствующая надпись на оборотѣ свидѣтельства, съ указаніемъ мѣсяца и числа предъявленія. Надпись эта подписывается окружнымъ надзирателемъ съ приложеніемъ печати и, затѣмъ, свидѣтельство возвращается предъявителю.

§ 27. Kasy skarbowe otwierają swoje księgi wpływu dochodów z fabryk zapalek dla urzędników zarządu akcyznego, na ich żądanie, w celu porównania tychże z posiadanymi przez nich wiadomościami.

Na oryginale napisano: „Na zasadzie art. 9 Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 r. przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa, zatwierdzam“.

d. 13 Kwietnia 1888 r.

Podpisał: Minister Finansów *I. Wysznegradzki*.

PRZEPISY

co do sposobu przeprowadzania fosforu i wypuszczania go z komór, tudzież co do sposobu postępowania urzędników akcyznych w przedmiocie nadzoru nad sprzedażą fosforu.

1) Fosfor może być wypuszczany, tak z fabryk fosforu jak i z zakładów handlujących nim tudzież z komór, jedynie po okazaniu świadectwa, wydanego przez wskazane w art. 883 i 885 t. XIII Ustawy lekarskiej instytucje i osoby, specjalnie na nabywanie fosforu.

2) Otrzymujący świadectwo na nabywanie fosforu obowiązani są okazać je miejscowemu zarządowi akcyzному okręgowemu, w którym prowadzi się oddzielna księga co do osób, które takie świadectwa otrzymały.

3) Po zapisaniu do téj księgi osoby, której wydano świadectwo na nabywanie fosforu, z oznaczeniem, kto, kiedy i za jakim Nrem to świadectwo wydał, zarząd okręgowy robi odpowiednią wzmiankę na odwrotnej stronie świadectwa, ze wskazaniem miesiąca i daty okazania go oraz numeru, pod którym świadectwo zapisane zostało do księgi zarządu akcyznego. Wzmiankę tę podpisuje zarząd okręgowy z przyłożeniem pieczęci i, następnie, świadectwo zwraca okazicielowi.

4) Отпуск фосфора съ фосфорныхъ заводовъ, изъ заведений, торгующихъ фосфоромъ, а равно изъ таможенъ по свидѣтельствамъ на копѣхъ не имѣется упомянутой выше надписи акцизнаго надзора, не допускается.

5) Для записки отпуска ядовитыхъ и сильнодѣйствующихъ веществъ, къ коимъ принадлежитъ также и фосфоръ, торговли фосфоромъ, въ томъ числѣ и фосфорные заводчики, снабжаются, согласно ст. 892 устава врачебнаго, отъ губернскаго медицинскаго начальства особою шнуровою книгою. Подобная же шнуровая книга для записки отпуска фосфора ведется и въ таможенныхъ, чрезъ которыя ввозится фосфоръ, за скрѣпою управляющаго таможеню.

Независимо отъ сего, на фосфорныхъ заводахъ ведется, за скрѣпою и печатью окружнаго акцизнаго управления, книга о выдѣланномъ на заводѣ фосфорѣ, съ показаніемъ прихода и расхода онаго.

6) Отпускъ фосфора изъ фосфорныхъ заводовъ, заведений, торгующихъ фосфоромъ, и изъ таможенъ производится подъ росписку покупателя въ шнуровой книгѣ, выданной медицинскимъ начальствомъ или находящейся въ таможенѣ. Въ этой роспискѣ, кромѣ свидѣній, указанныхъ въ ст. 893 устава врачебнаго, должно быть означено, въ какомъ окружномъ акцизномъ управленіи, какой именно губерніи, предъявлено свидѣтельство на приобрѣтеніе фосфора и подъ какимъ номеромъ свидѣтельство это записано въ книгѣ сего управленія.

7) Продавецъ фосфора, а равно таможенъ, изъ коей фосфоръ выпущенъ, съ своей стороны, дѣлаютъ на свидѣтельствѣ на приобрѣтеніе фосфора надпись о времени и количествѣ отпущеннаго фосфора и, утвердивъ сдѣланную надпись, возвращаютъ свидѣтельство покупателю.

8) При отдаленности фосфорнаго завода, заведенія для продажи фосфора или таможенъ, чрезъ которую ввезенъ фосфоръ, дозволяется приобрѣтателямъ сего продукта указанную въ п. 6 сихъ правилъ росписку, вмѣстѣ съ свидѣтельствомъ, высылать по почтѣ; въ этомъ случаѣ означенная росписка прилагается къ шнуровой книгѣ въ видѣ оправдательнаго документа.

9) Упомянутое въ пунктѣ первомъ настоящихъ правилъ свидѣтельство, съ сдѣланными на ономъ надписями продавца фосфора или таможенъ, должно сопровождать фосфоръ при передвиженіи

4) Wypuszczać fosforu z fabryk fosforu, z zakładów handlujących fosforem oraz z komór za świadectwami, na których nie ma wymienionej wyżej wzmianki zarządu akcyznego, nie pozwala się.

5) W celu zapisywania wydatków materyałów trujących i silnie działających, do których również należy fosfor, zwierzchność lekarska gubernialna, zaopatruje handlujących fosforem, a pomiędzy nimi i fabrykantów fosforu, zgodnie z art. 892 Ustawy lekarskiej, w oddzielną księgę sznurową. Podobną księgę sznurową do zapisywania wydatków fosforu prowadzą również komory, przez które przywozi się fosfor, przyczem księgi te powinny być zawidy-mowane przez dyrektora komory.

Niezależnie od tego, w fabrykach fosforu prowadzi się zawidy-mowana i opieczętowana przez zarząd akcyzny księga wyrobionego w fabryce fosforu, z wyszczególnieniem przychodu i rozchodu tegoż.

6) Z fabryk fosforu, zakładów handlujących fosforem i komór fosfor wydaje się za pokwitowaniem odbiorcy w księdze sznurowej, wydanej przez zwierzchność lekarską albo znajdującą się na komorze. W pokwitowaniu tém, oprócz wiadomości, wskazanych w art. 893 Ustawy lekarskiej, powinno być oznaczone, w jakim zarządzie akcyznym okręgowym jakiej mianowicie gubernii okazano świadectwo na nabywanie fosforu i pod jakim numerem świadectwo to zapisane zostało do księgi tego zarządu.

7) Sprzedawca fosforu, tudzież komora, z której fosfor został wypuszczony, robią na świadectwie na nabywanie fosforu wzmiankę o czasie i ilości wydanego fosforu i, stwierdziwszy tę wzmiankę swoim podpisem, zwracają świadectwo nabywcy.

8) Jeżeli fabryka fosforu jest oddalona od zakładu do sprzedawania fosforu lub komory, przez który fosfor został przywieziony, pozwala się nabywcy tego produktu wskazany w art. 6 niniejszych przepisów kwit, razem ze świadectwem, wysłać pocztą; w tym razie rzeczony kwit dołącza się do księgi sznurowej jako dowód.

9) Wzmiakowane w ustępie pierwszym niniejszych przepisów świadectwo, z poczynionemi na niem wzmiankami sprzedawcy fosforu lub komory, powinno towarzyszyć fosforowi przy przeprowadzaniu go

онаго съ мѣста приобрѣтенія до мѣста назначенія. Приобрѣтенный фосфоръ долженъ быть хранимъ при означенномъ свидѣтельствѣ, которое служить оправдательнымъ къ нему документомъ и предъявляется акцизному надзору по его требованію.

10) Чинамъ акцизнаго вѣдомства предоставляется право свободного входа на фосфорные заводы и въ заведенія, торгующія фосфоромъ, а также право повѣрить отпуски фосфора на этихъ заводахъ и въ заведеніяхъ, по указаннымъ въ пунктѣ пятомъ настоящихъ правилъ книгамъ. Означеннымъ же чинамъ предоставляется входить въ сношеніе съ таможенными, чрезъ которыя ввозится фосфоръ, а равно съ медицинскимъ начальствомъ, коему по истеченіи года, согласно ст. 888 и 895 уст. врачев., представляются упомянутыя въ пунктахъ первомъ и пятомъ настоящихъ правилъ свидѣтельства и шнуровыя книги, о сообщеніи изъ оныхъ нужныхъ свѣдѣній, а также, въ случаѣ надобности, о личномъ осмотрѣ сихъ документовъ.

11) Виновыя въ несоблюденіи установленныхъ правилъ о передвиженіи фосфора, въ неизвѣщеніи акцизнаго надзора о полученіи свидѣтельства на приобрѣтеніе фосфора, въ храненіи фосфора безъ оправдательнаго къ нему документа и въ недопущеніи должностныхъ лицъ акцизнаго вѣдомства къ исполненію обязанностей ихъ по надзору за продажей и передвиженіемъ фосфора, подвергаются взысканіямъ и наказаніямъ, опредѣленнымъ въ пунктахъ 36—39 Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ свичекъ и о продажѣ фосфора.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 20 Мая, N. 47, стр. 913).

z miejsca nabycia do miejsca przeznaczenia. Nabyty fosfor powinien być zachowywany przy tém świadectwie, które służy mu za dowód i okazuje się zarządowi akcyznemu na jego żądanie.

10) Urzędnikom zarządu akcyznego służy prawo wolnego wejścia do fabryk fosforu i do zakładów handlujących fosforem, oraz prawo sprawdzania wydatków fosforu w tych fabrykach i zakładach podług wskazanych w ustępie piątym niniejszych przepisów ksiąg. Tymże urzędnikom służy prawo porozumiewania się z komorami, przez które przywozi się fosfor, tudzież ze zwierzchnością lekarską, której po upływie roku, zgodnie z art. 880 i 895 Ust. lek., przedstawiają się wzmiankowane w ustępach pierwszym i piątym niniejszych przepisów świadectwa i księgi sznurowe co do zakomunikowania z nich potrzebnych wiadomości oraz, w razie potrzeby, co do osobistej rewizji tych dokumentów.

11) Winni niezachowania ustanowionych przepisów co do przeprowadzania fosforu, niezawiadomienia zarządu akcyznego o otrzymaniu świadectwa na nabywanie fosforu, zachowywania fosforu bez dowodu piśmiennego i niedopuszczenia urzędników akcyznych do pełnienia ich obowiązków w zakresie nadzoru nad sprzedażą i przeprowadzaniem fosforu ulegną karom, określonym w ustępach 36 — 39 Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 roku przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu.

(Data publikacyi: 20 Maja).

74.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи и дополненіи узаконеній о взысканіяхъ и наказаніяхъ за похищеніе и самовольную порубку чужаго лѣса, а также о преслѣдованіи виновныхъ въ сихъ проступкахъ.

21-го Марта 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ, *жизніемъ положилъ*:

I. Постановитъ слѣдующія правила:

1. Въ измѣненіе статей 155, 156 и 158 устава о наказаніяхъ налагаемыхъ мировыми судьями:

а) Виновные въ совершеніи проступковъ, предусмотрѣнныхъ статьями 155 и 158 сего устава, подвергаются: въ первый разъ денежному взысканію не свыше пятидесяти рублей; во второй разъ — аресту не свыше трехъ мѣсяцевъ, а въ третій или болѣе разъ — заключенію въ тюрьмѣ отъ одного до шести мѣсяцевъ.

б) Виновные въ совершеніи проступковъ, предусмотрѣнныхъ статьею 155 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями (изд. 1885 г.), хотя бы и въ первый разъ, могутъ бѣть подвергнуты наказанію, опредѣленному выше (ст. 1, п. а) за совершеніе сихъ проступковъ во второй разъ, когда они учинены при особыхъ обстоятельствахъ, указанныхъ въ статьѣ 156 того же устава.

в) Сверхъ означенныхъ выше (ст. 1, п. а и б) взысканій, виновные въ проступкахъ, предусмотрѣнныхъ статьями 155, 156 и 158 упомянутого устава, обязаны уплатить въ пользу казны или частнаго владѣльца лѣса, по принадлежности, двойную стоимость похищеннаго, самовольно срубленнаго, поврежденнаго или незаконно приобрѣтеннаго лѣса или противозаконно заготовленныхъ

74.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie i uzupełnieniu praw dotyczących kar za kradzież i samowolne rąbanie cudzego drzewa tudzież o pociąganiu do odpowiedzialności winnych tych występków.

21-go Marca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwowej i Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa, — *uchwaliła zdanie*:

I. Postanowić przepisy następujące:

1. Zmieniając artykuły 155, 156 i 158 Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju:

a) Winni popełnienia występków, przewidzianych w artykułach 155 i 158 niniejszej Ustawy, ulegną: za pierwszym razem karze pieniężnej do pięćdziesięciu rubli; za drugim razem — aresztowi do trzech miesięcy, a za trzecim i za każdym następnie — zamknięciu w więzi na czas od jednego do sześciu miesięcy.

b) Winni popełnienia występków, przewidzianych w artykule 155 Ustawy o karach wymierzanych przez sędziów pokoju (wyd. z r. 1885), chociażby nawet po raz pierwszy, mogą być skazani na karę, określoną wyżej (art. 1 ust. a) za popełnienie tych występków po raz drugi, gdy się ich dopuścili przy szczególnych okolicznościach, wskazanych w artykule 156 téjże Ustawy.

c) Oprócz wzmiankowanych wyżej (art. 1 ust. a i b) kar, winni występków, przewidzianych w artykułach 155, 156 i 158 wzmiankowanej Ustawy, obowiązani są zapłacić na rzecz skarbu albo prywatnego właściciela lasu, stosownie do kompetencji, podwójną wartość skradzionego, samowolnie wyrąbanego albo nieprawie nabytego drzewa lub też nieprawie przysposobionych wyrobów leśnych, po-

лѣсныхъ издѣлій, по таксѣ, составляемой на основаніи статьи 592 устава лѣснаго (изд. 1876 г.). Независимо отъ сего, похищенный или самовольно срубленный лѣсъ и противозаконно заготовленные изъ него издѣлія отбираются и возвращаются лѣсовладѣльцу, а въ случай невозможности сего — взыскается съ виновныхъ въ пользу лѣсовладѣльца стоимость лѣса, по упомянутой таксѣ.

2) Въ дополненіе примѣчанія 1 къ статьѣ 152 уложенія о наказаніяхъ и примѣчанія 1 къ статьѣ 16 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями.

При совокупности похищеній, самовольныхъ порубокъ или поврежденій лѣса, какъ въ казенныхъ, такъ и въ частныхъ лѣсахъ, а равно при совокупности сихъ нарушеній съ другими проступками, суммы, слѣдующія по лѣснымъ нарушеніямъ въ пользу казны или частнаго владѣльца (ст. 1, п. в и ст. 168 уст. наказ.), взыскиваются по всякомъ случаѣ полностью, въ суммѣ всѣхъ взысканій, налагаемыхъ за каждое такое нарушеніе отдѣльно.

3. Въ измѣненіе и дополненіе статьи 585 устава лѣснаго (свод. зак. т. VIII, ч. 1, изд. 1876 г.), статей 768 и 785 законовъ о судопроизводствѣ по дѣламъ о преступленіяхъ и проступкахъ (свод. зак. т. XV, ч. II, изд. 1876 г.), и статьи 20¹ устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями.

Обвиняемому въ такомъ совершенномъ въ казенныхъ или частныхъ лѣсахъ проступкѣ, за который онъ, по закону, можетъ подлежать только денежному взысканію, предоставляется, съ согласія лѣсовладѣльца, его уполномоченнаго или повѣреннаго, прекратить производство дѣла, внеся причитающееся съ него денежное взысканіе въ высшемъ его размѣрѣ, опредѣленномъ въ законѣ (ст. 1, п. а), а также слѣдующую въ пользу лѣсовладѣльца сумму (тамъ же, п. в), и возвративъ ему похищенный или самовольно срубленный лѣсъ или стоимость оного.

4. Въ измѣненіе статьи 187 устава уголовного судопроизводства (суд. уст. Императора Александра II, изд. 1883 г.):

Для уплаты денежныхъ взысканій, опредѣленныхъ за лѣсные нарушенія въ частныхъ лѣсахъ, полагается двухмѣсячный срокъ со дня вступленія приговора въ законную силу.

5. Въ дополненіе статьи 90 положенія о губернскихъ и уѣздныхъ земскихъ учрежденіяхъ (свод. зак. т. II, ч. I, изд. 1886 г.) и статьи 592 устава лѣснаго (свод. зак. т. VIII, ч. I, изд. 1876 г.):

длуг таксы, спорządzonей на zasadzie artykułu 592 Ustawy leśnej (wyd. z r. 1876). Niezależnie od tego, skradzione albo samowolnie wyrąbane drzewo i nieprawnie przysposobione z niego wyroby odbierają się i zwracają się właścicielowi lasu, a wrzcie jeżeli to nie jest możebne — ściągają się z winnych na rzecz właściciela lasu wartość drzewa podług wzmiankowanej taksy.

2. W uzupełnieniu uwagi 1 do artykułu 152 Kodeksu karnego i uwagi 1 do artykułu 16. Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju:

Jeżeli kradzież, samowolne wyrąbanie lub uszkodzenie drzewa, tak w lasach skarbowych jak i prywatnych, razem popełnione zostały, albo jeżeli tym naruszeniom towarzyszyły inne występki, to sumy, przypadające z powodu naruszeń leśnych na rzecz skarbu lub prywatnego właściciela (art. 1 Ust. a i art. 168 Ust. o kar.), ściągają się w każdym razie całkowicie, w ogólnej sumie wszystkich kar, wymierzanych za każde takie naruszenie z osobna.

3. Zmieniając i uzupełniając artykuł 585 Ustawy leśnej (sw. zak. t. VIII cz. 1 wyd. z r. 1876), artykuły 768 i 785 praw o postępowaniu sądowym w sprawach o zbrodnie i występki (sw. zak. t. XV cz. II wyd. z r. 1876) i artykuł 20¹ Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju:

Oskarżony o taki, popełniony w lasach skarbowych lub prywatnych, występki, za który podług prawa grozi mu tylko kara pieniężna, ma prawo, jeżeli właściciel lasu, albo jego pełnomocnik na to się zgodzi, wstrzymać dalszy bieg sprawy, wnosząc przypadającą od niego karę pieniężną w najwyższej z norm przez prawo określonych (art. 1 ust. a) oraz przypadającą na rzecz właściciela lasu sumę (tamże ust. e) i zwracając mu skradzione lub samowolnie wyrąbane drzewo albo jego wartość.

4. Zmieniając artykuł 187 Ustawy postępowania sądowego karnego (ust. Sąd. Cesarza Aleksandra II wyd. z r. 1883):

Do wypłaty kar pieniężnych, określonych za naruszenia leśne w lasach prywatnych, ustanawia się termin dwumiesięczny od dnia uprawomocnienia się wyroku.

5. W uzupełnieniu artykułu 90 postanowienia o instytucjach ziemskich gubernialnych i powiatowych (sw. zak. t. II cz. I wyd. r. 1886) i artykułu 592 Ustawy leśnej (sw. zak. t. VIII cz. I wyd. z r. 1876):

Составляемые губенскими земскими управами таксы лѣснымъ матеріаламъ разсматриваются губернскими земскими собраніями и утверждаются губернаторами.

6. Въ измѣненіе статьи 589 устава лѣснаго (свод. зак. т. VIII, ч. I, изд. 1876 г.):

Сказки (протоколы) о нарушеніяхъ въ частныхъ лѣсахъ могутъ быть составляемы чинами корпуса лѣсничихъ, заведывающими и управляющими сими лѣсами (уст. лѣсн., изд. 1876 г., ст. 566), а также лѣсною стражею, утвержденною въ этомъ званіи установленнымъ порядкомъ (тамъ же ст. 570), и безъ приглашенія сотскаго или сельскаго старосты, а по нарушеніямъ, конми причиненъ ущербъ не свыше двадцати пяти рублей, сверхъ того, и безъ участія понятыхъ.

II. Статью 168 устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями и примѣчаніе къ ней изложить такъ:

Статья 168. Денежныя взысканія, опредѣляемыя на основаніи статей 159—162 и 164—166, равно какъ отобранные отъ виновныхъ лѣсъ и лѣсныя произведенія, а когда они скрыты или употреблены уже въ дѣло, то уплата ихъ стоимости (отд. I, ст. 1, п. в настоящаго узаконенія), обращаются въ пользу казны или частнаго владѣльца, по принадлежности.

Примѣчаніе. Взысканія за укрывательство и за покупку заведомо похищеннаго лѣса, опредѣленныя статьями 159 и 161 сего устава, исчисляются по таксѣ, составляемой на основаніи статьи 592 устава лѣснаго (измѣненной согласно статьѣ 5 отдѣленія сего узаконенія).

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II 1888 г. 24 Мая N. 48, стр. 932)

Спорządzane przez urzędy ziemskie gubernialne taksy materiałów leśnych rozpoznają zebrania ziemskie gubernialne, a zatwierdza je gubernator.

6. Zmieniając artykuł 589 Ustawy leśnej (sw. zak. t. VIII cz. I wyd. z r. 1876).

Protokoły co do nadużyć w lasach prywatnych mogą być sporządzane przez urzędników korpusu leśniczych, zawiadujących i zarządzających temi lasami (ust. leśn. wyd. z r. 1876 art. 566), oraz przez straż leśną, zatwierdzoną w tej godności w ustanowiony sposób (tamże art. 570), bez wezwania sołtysa ani starosty wiejskiego; zaś co do nadużyć, któremi zarządzoną została szkoda nieprzenosząca dwudziestu pięciu rubli, prócz tego, i bez udziału świadków.

Artykuł 168 Ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, i uwagę do niego zredagować tak:

Artykuł 168. Kary pieniężne, określone na zasadzie artykułów 159 — 162 i 164 — 166, oraz odebrane od winnych drzewo i produkty leśne, a gdy te zostały ukryte lub spożytkowane, to wartość ich w gotowiznie (odd. I art. 1 ust. c niniejszego prawa), idą na korzyść skarbu albo właściciela prywatnego, stosownie do kompetencji.

Uwaga. Kary za ukrywanie i za kupno świadomie skradzionego drzewa, określone w art. 159 i 161 niniejszej ustawy obliczają się podług taksy, sporządzanej na zasadzie artykułu 592 Ustawy leśnej (zmienionej zgodnie z artykułem 5 oddziału I niniejszego prawa).

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 24 Maja).

75.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ учрежденіи русскаго медицинскаго общества при
Императорскомъ Варшавскомъ университетѣ.

Комитетъ Министровъ, разсмотрѣвъ представленіе Министрства Народнаго Просвѣщенія объ учрежденіи русскаго медицинскаго общества при Императорскомъ Варшавскомъ университетѣ, полагалъ: учрежденіе выше упомянутого общества разрѣшить, повергнувъ на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣніе представленный Министромъ Народнаго Просвѣщенія и исправленный по замѣчаніямъ комитета проектъ устава означеннаго общества.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на положеніе Комитета Высочайше соизволилъ, а проектъ устава удостоенъ разсмотрѣнія и утвержденія ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА, въ С.-Петербургѣ, въ 29 день Января 1888 года.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ уставъ сей разсматривать и Высочайше утвердить соизволилъ, въ С.-Петербургѣ, въ 29 день Января 1888 г.“

Подписалъ:

Управляющій дѣлами Комитета Министровъ,
Статсъ-Секретарь А. Куломзинъ.

ПРОЕКТЪ УСТАВА

русскаго медицинскаго общества при Императорскомъ Варшавскомъ университетѣ.

I. Цѣль учрежденія общества.

§ 1. Общество имѣетъ цѣлю содѣйствовать всестороннему

75.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O utworzeniu towarzystwa lekarskiego rosyjskiego przy
Cesarskiem Uniwersytecie Warszawskiem.

Komitet Ministrów, rozpoznawszy przedstawienie Ministeryum Oświaty Publicznej, co do utworzenia towarzystwa lekarskiego rosyjskiego przy Cesarskiem Uniwersytecie Warszawskiem, za właściwe uznawał: na utworzenie wyżej wzmiankowanego towarzystwa zezwolić, oddając do Najwyższego uznania NAJJAŚNIEJSZEGO PANA przedstawiony przez Ministra Oświaty Publicznej i poprawiony podług uwag komitetu projekt Ustawy tego towarzystwa.

NAJJAŚNIEJSZY PAN na postanowienie Komitetu Najwyżej zezwolił, a projekt Ustawy zaszczycony został rozpoznaniem i zatwierdzeniem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI w S.-Petersburgu, w dniu 29 Stycznia 1888 roku.

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN Ustawę niniejszą rozpoznawał i Najwyżej zatwierdzić raczył w Petersburgu, w dniu 29 Stycznia 1888 roku.“

Podpisał:

Zarządzający sprawami Komitetu Ministrów,
Sekretarz Stanu A. Kułomzin.

PROJEKT USTAWY

towarzystwa lekarskiego rosyjskiego przy Cesarskiem Uniwersytecie Warszawskiem.

I. Cel założenia towarzystwa.

§ 1. Towarzystwo ma na celu dopomagać do wszechstronnego

развитію всѣхъ отраслей знаній, входящихъ въ кругъ факультетскаго медицинскаго образованія.

II. Кругъ дѣятельности общества.

§ 2. Дѣятельность общества состоитъ въ собраніяхъ его членовъ для сообщенія ихъ научныхъ трудовъ и для обсужденія вопросовъ, относящихся къ цѣлямъ общества, въ изданіи ученыхъ работъ и протоколовъ засѣданій, въ постановкѣ новыхъ вопросовъ и задачъ для рѣшенія ихъ совмѣстной работой членовъ, въ составленіи мотивированныхъ заключеній по обращеннымъ къ нему запросамъ административныхъ и общественныхъ учреждений и въ распространеніи важныхъ для цѣлей общества специальныхъ знаній посредствомъ публичныхъ чтеній, изданія брошюръ и проч. Въ засѣданіяхъ общества, на его чтеніяхъ, а равно въ печатныхъ его трудахъ употребляется русскій языкъ.

III. Права и обязанности общества.

§ 3. Сообразно цѣли и кругу дѣятельности общества (§§ 1 и 2), оно имѣетъ право: а) устраивать въ стѣнахъ университета свои засѣданія, съ соблюденіемъ установленныхъ ниже правилъ (§§ 46 и слѣд.); б) устраивать публичные чтенія или научныя бесѣды въ общедоступной формѣ, съ соблюденіемъ притомъ всѣхъ установленныхъ на сей предметъ правилъ. Сборъ съ лицъ, посѣщающихъ чтенія по постановленію общества, можетъ поступать, за вычетомъ необходимыхъ расходовъ, или въ кассу общества, или на объявленную заранее и разрѣшенную мѣстнымъ полицейскимъ начальствомъ благотворительную цѣль; в) снаряжать экспедиціи и экскурсіи для достиженія преслѣдуемыхъ обществомъ цѣлей, съ определенной заранее программой и инструкціей командированнымъ лицамъ; г) печатать свои изданія на основаніи общихъ правилъ цензуры и пускать ихъ въ продажу; д) ассигновать изъ своихъ средствъ пособія различнымъ учрежденіямъ и отдѣльнымъ лицамъ на расходы для производства какихъ либо научно-практи-

розыю wszystkich gałęzi nauki wchodzących w zakres wykształcenia lekarskiego fakultetowego.

II. Zakres działalności towarzystwa.

§ 2. Działalność towarzystwa polega na zebraniach jego członków w celu komunikowania sobie swoich prac naukowych i w celu rozstrzygania kwestyj, odnoszących się do celów towarzystwa, na wydawaniu prac naukowych i protokołów posiedzeń, na stawianiu nowych kwestyj i zadań w celu rozstrzygnięcia ich wspólną pracą członków, na udzielaniu motywowanych opinii co do przedstawionych mu pytań przez instytucje administracyjne i publiczne oraz na rozprzestrzanianiu ważnych dla celów towarzystwa wiadomości specjalnych zapomocą wykładów publicznych, wydawania broszur i t. d. Na posiedzeniach towarzystwa, w jego wykładach, oraz w drukowanych jego pracach używa się języka rosyjskiego.

III. Prawa i obowiązki towarzystwa.

§ 3. Odpowiednio do swojego celu i zakresu działalności (§§ 1 i 2) towarzystwo ma prawo: а) urządzać w obrębie Uniwersytetu posiedzenia, z zachowaniem ustanowionych niżej przepisów (§§ 46 i nast.); б) urządzać wykłady publiczne albo rozprawy naukowe w przystępnej formie, z zachowaniem przytém wszystkich ustanowionych w tym przedmiocie przepisów. Opłata od osób, uczeszczających na wykłady na mocy postanowienia towarzystwa, może wpływać, po potrąceniu niezbędnych rozchodów, albo do kasy towarzystwa, albo na ogłoszony zawczasu i dozwolony przez zwierzchność policyjną cel dobroczynny; в) organizować ekspedycje i ekskursje dla osiągnięcia celów towarzystwa, z określonym zawczasu programem i instrukcją dla osób delegowanych; г) drukować swoje wydawnictwa na zasadzie ogólnych przepisów cenzuralnych i wypuszczać je na sprzedaż; д) asygnować ze swoich funduszy zapomogi dla różnych instytucyj i pojedynczych osób, na rozchody na prowadzenie różnego rodzaju naukowo-praktycznych badań; ф) ogłaszać konkursy na od-

ческих исследований; е) объявлять конкурсы на относящиеся къ дѣламъ общества темы и присуждать преміи изъ своихъ средствъ, или изъ средствъ предоставленныхъ въ его распоряженіе сторонними лицами и учреждениями; ж) входить въ сношенія съ правительственными и общественными учреждениями, съ русскими и иностранными учеными обществами и съ отдельными лицами по дѣламъ, относящимся къ дѣламъ общества; з) представлять на благоусмотрѣніе правительственныхъ учреждений ходатайства и предположенія, клонящіяся къ достиженію цѣлей общества; и) взимать съ своихъ членовъ опредѣленные годовые взносы; і) принимать пособія и пожертвованія, поступающія въ пользу общества; к) выдавать своимъ членамъ дипломы на званіе члена общества по формѣ установленной самимъ обществомъ, со вниманіемъ за каждый дипломъ въ пользу общества опредѣленной суммы. Сношенія съ правительственными и общественными учреждениями ведутся чрезъ посредство ректора университета.

§ 4. Общество обязуется: а) принимать къ своему разсмотрѣнію запросы по предметамъ, относящимся къ дѣламъ общества, со стороны правительственныхъ учреждений и должностныхъ лицъ, а также общественныхъ учреждений и давать по онымъ мотивированныя заключенія и отзывы; б) представлять въ началѣ каждаго года, не позже 1 Февраля, ректору университета краткій отчетъ о своей дѣятельности за истекшій годъ за подписью предсѣдателя и секретаря общества.

§ 5. Общество имѣетъ печать съ изображеніемъ его наименованія.

§ 6. На общемъ основаніи (ст. 517, 519 и 547 т. II ч. I общ. губ. учр., изд. 1876 г.) общество состоитъ подъ главнымъ надблюденіемъ Варшавскаго генералъ-губернатора и ближайшемъ мѣстнаго оберъ-полицеймейстера.

IV. Составъ общества.

§ 7. Общество состоитъ изъ членовъ дѣйствительныхъ и членовъ сореоветелей. Съ развитіемъ дѣятельности общества, можетъ быть учреждено званіе почетныхъ его членовъ, съ надлежащаго на то разрѣшенія и съ соблюденіемъ правила о порядкѣ измѣненія или дополненія устава, изложеннаго въ § 66.

носаще се до цѣловъ товарищества тематы и засаждать премія зе своихъ funduszów albo z funduszów oddanych do jego rozporządzenia przez osoby i instytucje postronne; g) zawiązywać stosunki z instytucjami rządowymi i publicznymi, z towarzystwami naukowymi rosyjskimi i zagranicznymi i z pojedynczymi osobami w sprawach, odnoszących się do celów towarzystwa; h) przedstawiać do uznania instytucyj rządowych prośby i propozycje, zmierzające do osiągnięcia celów towarzystwa; i) pobierać od swoich członków określone składki roczne; k) przyjmować zapomogi i ofiary, wpływające na rzecz towarzystwa; l) wydawać swoim członkom dyplomy na godność członka towarzystwa w formie, ustanowionej przez samo towarzystwo, pobierając za każdy dyplom na rzecz towarzystwa określoną sumę. Korespondencje z instytucjami rządowymi i publicznymi prowadzą się z pośrednictwem rektora Uniwersytetu.

§ 4. Towarzystwo zobowiązuje się: a) przyjmować do swojego rozpoznania pytania w przedmiotach, odnoszących się do celów towarzystwa, stawiane przez instytucje rządowe i urzędników, tudzież przez instytucje publiczne, oraz dawać co do nich motywowane opinie i odpowiedzi; b) przedstawiać na początku kaźdego roku, najpóźniej 1 Lutego, rektorowi Uniwersytetu krótkie sprawozdanie ze swojej działalności za rok ubiegły, z podpisem prezesa i sekretarza towarzystwa.

§ 5. Towarzystwo ma pieczęć ze swoją firmą.

§ 6. Na ogólnej zasadzie (art. 517, 519 i 547 t. II, cz. 1. ogól. org. gub. wyd. z r. 1866) towarzystwo pozostaje pod nadzorem generał-gubernatora Warszawskiego i bezpośrednim miejscowego Ober-Policmajstra.

IV. Skład товарищества.

§ 7. Towarzystwo składa się z członków rzeczywistych i członków-współdziałających. Z rozwojem działalności towarzystwa może być utworzoną godność członków honorowych, po uzyskaniu należytego na to zezwolenia i z zachowaniem przepisu, dotyczącego sposobu zmiany lub uzupełnienia Ustawy, zawartego w § 66.

§ 8. Дѣйствительными членами общества могутъ быть всѣ лица, имѣющія признанное въ Россіи званіе врача, и поступающія въ общество на точномъ основаніи нижеслѣдующихъ параграфовъ.

§ 9. Званіе дѣйствительныхъ членовъ общества присваивается безъ избранія, всѣмъ преподавателямъ, т. е. профессорамъ, а равно и лицамъ исправляющимъ ихъ должности, медицинскаго и естественнаго отдѣленія физико-математическаго факультетовъ Императорскаго Варшавскаго университета, заявившимъ желаніе вступить въ число членовъ общества. Заявленія эти принимаются отъ преподавателей, вновь вступающихъ въ должность во всякое время, а отъ прочихъ только въ теченіи перваго полугодія каждаго гражданскаго года, послѣ избранія должностныхъ лицъ общества. Заявленія дѣлаются письменно на имя предсѣдателя.

Примѣчаніе. По утвержденіи настоящаго устава, всѣ означенные выше преподаватели медицинскаго и естественнаго отдѣленія физико-математическаго факультетовъ, по распоряженію ректора университета, опрашиваются о желаніи быть дѣйствительными членами общества. Лица, изъявившія на то свое согласіе, избираются изъ среды своей, изъ числа преподавателей медицинскаго факультета, предсѣдателя общества на текущій гражданскій годъ и открываютъ дѣйствія общества, избирая членовъ, не состоящихъ преподавателями университета, на общихъ основаніяхъ сего устава. Вслѣдъ затѣмъ назначается первое засѣданіе общества, съ участіемъ избранныхъ членовъ, въ которомъ уже происходитъ выборы прочихъ должностныхъ лицъ на текущій годъ.

§ 10. Лица, не состоящія преподавателями университета, но удовлетворяющія требованію § 8, поступаютъ въ число дѣйствительныхъ членовъ общества по его избранію. Кандидаты въ члены общества должны указать и, если возможно, представить свои печатные научные труды, или же сдѣлать въ обществѣ какое либо научное сообщеніе. Сверхъ того, они должны быть предложены къ избранію по крайней мѣрѣ тремя дѣйствительными членами, о чемъ заявляется въ одномъ изъ засѣданій общества, вмѣстѣ съ письменнымъ заявленіемъ кандидата о желаніи его баллотироваться въ члены общества. Въ слѣдующемъ засѣданіи происходитъ самое избраніе закрытой баллотировкой, простымъ большинствомъ различныхъ голосовъ правильно составленнаго засѣданія (§ 48). При равенствѣ избирательныхъ и неизбирательныхъ шаровъ

§ 8. Członkami rzeczywistymi towarzystwa mogą być wszyscy, którzy mają przyznaną w Rosyi godność lekarza i wstępują do towarzystwa na zasadzie przepisów, zawartych w następujących paragrafach.

§ 9. Godność członków rzeczywistych towarzystwa nadaje się bez wyboru wszystkim wykładającym, tj. profesorom, tudzież osobom sprawującym ich obowiązki, fakultetu lekarskiego oraz oddziału przyrodniczego fakultetu fizyko-matematycznego Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego, którzy oświadczają chęć wstąpienia do towarzystwa. Oświadczenia te przyjmują się od wykładających, nowo wstępujących na urząd, w każdym czasie, a od innych tylko wciągu pierwszego półroczia każdego roku cywilnego, po wyborze urzędników towarzystwa. Oświadczenia robią się piśmiennie na imię prezesa towarzystwa.

Uwaga. Po zatwierdzeniu niniejszej Ustawy, wszyscy wymienieni wyżej wykładający fakultetu lekarskiego i oddziału przyrodniczego fakultetu fizyko-matematycznego z polecenia rektora Uniwersytetu, zapytują się, czy życzą sobie być rzeczywistymi członkami towarzystwa. Ci, którzy na to się zgodzą, wybierają z pomiędzy siebie z liczby wykładających fakultetu lekarskiego prezesa towarzystwa na bieżący rok cywilny i otwierają czynności towarzystwa, wybierając członków, nie będących wykładającami Uniwersytetu, na ogólnych zasadach niniejszej Ustawy. Następnie wyznacza się pierwsze posiedzenie towarzystwa z udziałem wybranych członków, w którym już odbywają się wybory innych urzędników na rok bieżący.

§ 10. Nie wykładający w Uniwersytecie ale czyniący zadość wymaganiom § 8 mogą być przez towarzystwo zaliczeni w poczet członków. Kandydaci na członków towarzystwa powinni wskazać i jeżeli można przedstawić swoje drukowane prace naukowe albo też udzielić towarzystwu jakiego naukowego komunikatu. Prócz tego, powinni być zaproponowani do wyboru przynajmniej przez trzech członków rzeczywistych, o czym oświadcza się na jednym z posiedzeń towarzystwa, razem z piśmienną deklaracją kandydata, iż życzy sobie być balotowanym na członka towarzystwa. Na następniem posiedzeniu odbywa się sam wybór przez balotowanie tajne prostą większością głosów obecnych prawidłowo odbytego posiedzenia (§ 78). Wrazie równości galek wyborczych i niewyborczych, wybór uznaje się za niedokonany. Ten, kto raz nie był wybrany na członka towa-

избраніе считается несостоявшимся. Лицо, однажды не избранное въ члены общества, можетъ быть снова предложено къ избранію не ранѣе какъ черезъ годъ послѣ предшествовавшей баллотировки.

§ 11. Лицо, избранное въ дѣйствительные члены общества, получаетъ, по утвержденіи протокола того засѣданія, въ которомъ состоялось его избраніе, увѣдомленіе объ этомъ за подписью предсѣдателя и секретаря общества и печатный экземпляръ настоящаго устава. Членъ общества, желающій получить дипломъ на это званіе, заявляетъ объ этомъ предсѣдателю и вноситъ въ кассу общества пять рублей.

§ 12. Каждый дѣйствительный членъ общества вноситъ въ кассу его ежегодный взносъ, въ количествѣ пяти рублей, уплачиваемый въ теченіи перваго полугодія гражданскаго года до наступленія каникулярнаго времени. Послѣ этого срока, лица, не уплатившія своего взноса, считаются выбывшими изъ общества, но могутъ снова вступить въ члены во всякое время, безъ новаго избранія, уплативъ причитающіеся съ нихъ взносы за все протекшее время. Членъ общества, уплатившій въ кассу его одновременно пятьдесятъ рублей, навсегда освобождается отъ ежегодныхъ взносовъ.

§ 13. Дѣйствительные члены общества пользуются правомъ голоса во всѣхъ его засѣданіяхъ, избираютъ и могутъ быть избираемы во всѣ должности по обществу, съ указанными ниже ограниченіями (§ 38), получаютъ увѣдомленіе обо всѣхъ засѣданіяхъ общества, бесплатно получаютъ всѣ изданія общества и посѣщаютъ его публичныя лекціи, бесплатно пользуются библіотекой общества и всѣми его пособіями, въ порядкѣ, установленномъ самимъ обществомъ. Право голоса въ засѣданіяхъ общества можетъ быть передаваемо однимъ изъ дѣйствительныхъ членовъ общества другому, также дѣйствительному члену только для происходящихъ въ обществѣ баллотировокъ, причемъ одинъ членъ можетъ располагать, по довѣренности, только однимъ голосомъ. Передача голоса дѣлается посредствомъ письменнаго заявленія на имя предсѣдателя общества.

§ 14. Въ члены-соревнователи общества могутъ быть избираемы какъ русскіе подданные, такъ и иностранцы, какъ врачи, такъ и не врачи, содѣйствующіе его цѣлямъ, или изъявившіе на то готовность доставленіемъ необходимыхъ для общества матеріаловъ,

рзиства, може быé przedstawiony do wyboru ponownie, nie wcześniej wszakże jak w rok po poprzednim balotowaniu.

§ 11. Wybrany na członka rzeczywistego otrzymuje, po zatwierdzeniu protokołu tego posiedzenia, na którym został wybrany, wiadomienie o tém, z podpisem prezesa i sekretarza towarzystwa, oraz drukowany egzemplarz niniejszy Ustawy. Członek towarzystwa, pragnący otrzymać dyplom na tę godność, oświadcza o tém prezesowi i wnosi do kasy towarzystwa pięć rubli.

§ 12. Każdy członek rzeczywisty towarzystwa wnosi do kasy tegoż składkę roczną w ilości pięciu rubli, która się płaci wciąż pierwszego półrocza roku cywilnego przed nadejściem wakacji. Po tym terminie ci, którzy nie zapłacili składki, uważają się za występujących z towarzystwa, lecz mogą na nowo zostać jego członkami w każdym czasie, bez nowego wyboru, zapłaciwszy przypadające od nich składki za cały czas ubiegły. Członek towarzystwa, który zapłacił do kasy jednorazowo pięćdziesiąt rubli, uwalnia się na zawsze od rocznych składek.

§ 13. Rzeczywiści członkowie towarzystwa korzystają z prawa do głosu we wszystkich jego posiedzeniach, wybierają i mogą być wybierani na wszystkie urzędy towarzystwa, ze wskazanymi niżej ograniczeniami (§ 38), otrzymują wiadomienia o wszystkich posiedzeniach towarzystwa, otrzymują bezpłatnie wszystkie wydawnictwa towarzystwa i uczęszczają na jego wykłady publiczne, korzystają bezpłatnie z biblioteki towarzystwa i ze wszystkich jego zapomóg w sposób, ustanowiony przez samo towarzystwo. Prawo do głosu na posiedzeniach towarzystwa może oddawać jeden członek rzeczywisty towarzystwa drugiemu również rzeczywistemu członkowi tylko przy dokonywaném w towarzystwie balotowaniu; przyczém jeden członek może rozporządzać z mocy plenipotencji tylko jednym głosem. Oddawanie głosu odbywa się przez prostą deklarację piśmienną podaną na imię prezesa towarzystwa.

§ 14. Na członków-współdziałających towarzystwa mogą być wybierani zarówno poddani rosyjscy jak i cudzoziemcy, tak lekarze jak i nielekarze, dopomagający do osiągnięcia jego celów, lub wyrażający na to gotowość, przez dostarczanie niezbędnych dla towa-

исполненіемъ порученій общества, пожертвованіями, или инымъ какимъ либо образомъ.

§ 15. Избраніе въ члены соревнователи общества происходитъ по предложенію по крайней мѣрѣ трехъ дѣйствительныхъ его членовъ, съ соблюденіемъ порядка, указаннаго въ § 10 для избранія дѣйствительныхъ членовъ. Относительно увѣдомленія объ избраніи въ члены-соревнователи и порядка выдачи дипломовъ соблюдаются правила, указанныя въ § 11.

§ 16. Члены-соревнователи имѣютъ право дѣлать обществу свои сообщенія и заявленія, направленные къ достиженію цѣлей общества, посѣщать его засѣданія съ правомъ совѣщательнаго голоса, подчиняясь во всемъ требованіямъ настоящаго устава и распоряженіямъ предсѣдателя, и, если пожелаютъ, получать всѣ изданія общества за установленную имъ плату. Никакихъ постоянныхъ взносов члены-соревнователи не дѣлаютъ.

§ 17. Выходъ изъ числа членовъ общества по собственному желанію можетъ происходить во всякое время, посредствомъ заявленія о томъ предсѣдателю. Кромѣ того, считаются выбывшими изъ числа членовъ лица, признанныя компетентнымъ учрежденіемъ виновными въ какихъ либо уголовныхъ преступленіяхъ, а равно въ поступкахъ, несовмѣстныхъ съ правилами чести и достоинствомъ врачебнаго званія. О каждомъ выбывшемъ членѣ заявляется обществу въ ближайшемъ его засѣданіи.

V. Средства Общества.

§ 18. Средства общества состоятъ: 1) изъ ежегодныхъ взносов его дѣйствительныхъ членовъ (§ 12) и сборовъ за выдаваемые членамъ дипломы (§§ 11 и 15), 2) изъ пособій отъ правительственныхъ или общественныхъ учреждений, если таковыя будутъ ассигнованы и разрѣшены подлежащими властями (§ 3 п. i), 3) изъ сборовъ за устраиваемыя обществомъ публичныя чтенія (§ 3 п. б), 4) изъ доходовъ по продажѣ изданій общества (§ 3 п. з), 5) изъ процентовъ на принадлежащія обществу процентныя бумаги и капиталы, 6) изъ пожертвованій разныхъ лицъ и учреждений (§ 3 п. i).

рзиства матеріаловъ, wykonywanieporuczeń towarzystwa, ofiary lub w jakikolwiekбдъ inny sposób.

§ 15. Wybór na członków-współdziałających odbywa się na propozycję przynajmniej trzech członków rzeczywistych, z zachowaniem porządku, wskazanego w § 10 co do wyboru członków rzeczywistych. Co do uwiadomienia o wyborze na członków-współdziałających i sposobu wydawania dyplomów przestrzegają się przepisy, wskazane w § 11.

§ 16. Członkowie-współdziałający mają prawo udzielać towarzystwu komunikatów i czynić w niém deklaracje, zmierzające do osiągnięcia celów towarzystwa, uczęszczać na posiedzenia z prawem do głosu doradczego, poddając się we wszystkiém wymaganiom niniejszej ustawy i rozporządzeniom prezesa; jeżeli zechcą, otrzymują wszystkie wydawnictwa towarzystwa za ustanowioną przez nie opłatą. Żadnych stałych składek członkowie-współdziałający nie płacą.

§ 17. Członek towarzystwa może w każdym czasie, gdy tego życzyć sobie będzie, wystąpić z towarzystwa przez oświadczenie o tém prezesowi. Oprócz tego, uważają się za występujących z grona członków towarzystwa osoby, uznane przez kompetentną instytucję za winne jakichkolwiekбдъ przestępstw kryminalnych oraz występków uwłaczających honorowi i godności lekarskiego powołania. O każdym występującym członku towarzystwo uwiadamia się na najbliższym posiedzeniu.

V. Fundusze towarzystwa.

§ 18. Fundusze towarzystwa tworzą się: 1) ze składek rocznych członków rzeczywistych (§ 12) i opłat za wydawane członkom dyplomy (§ 11 i 15); 2) z zapomóg instytucyj rządowych i publicznych, jeżeli takowe będą asygnowane i dozwolone przez odpowiednie władze (§ 3 ust. 1); i 3) z opłat za urządzane przez towarzystwo wykłady publiczne (§ 3 ust. k); 4) z dochodów ze sprzedaży wydawnictw towarzystwa (§ 3 ust. d); 5) z procentów od należących do towarzystwa papierów procentowych i kapitałów; 6) z ofiar różnych osób i instytucyj (§ 3 ust. i).

§ 19. Денежныя дѣла общества находятся въ ближайшемъ заведѣваніи его казначея (§ 42), ведущаго прихода-расходныя книги и отчетность по инструкціи, устанавливаемой обществомъ.

§ 20. На рукахъ у казначея можетъ быть часть принадлежащихъ обществу денегъ, необходимая на текущіе расходы и не превышающая суммы, определенной инструкціей казначею (§ 19). Всѣ остальные суммы хранятся въ деньгахъ или государственныхъ процентныхъ бумагахъ, въ Варшавской конторѣ государственнаго банка.

§ 21. Средства общества расходуются на нижеслѣдующіе предметы: 1) на печатаніе его изданій (§ 60 и слѣд.); 2) на канцелярскія потребности, письмоводство, почтовые и телеграфные расходы; 3) на расходы при засѣданіяхъ и чтеніяхъ общества; 4) на образованіе запаснаго капитала (§ 22 и слѣд.); 5) на достиженіе упомянутыхъ выше (§ 3 п. п. в, г, д, е) научно-практическихъ цѣлей общества, согласно съ настоящимъ уставомъ и съ особыми его постановленіями.

§ 22. Десятая часть всѣхъ поступающихъ въ общество доходовъ (§ 18), если они не имѣютъ специально указанной цѣли (пожертвованія, конкурсныя приемы и проч.), тотчасъ же отчисляется въ запасный капиталъ общества, обращаемый, по мѣрѣ накопленія, въ государственныя процентныя бумаги. Къ нему причисляются также полностью приносимые имъ проценты. По постановленію общества, оно можетъ отчислять въ запасный капиталъ и часть остатковъ отъ заключенія смѣты каждаго года.

§ 23. Запасный капиталъ общества имѣетъ своимъ назначеніемъ осуществленіе наиболѣе крупныхъ и серьезныхъ научно-практическихъ работъ, экспедицій и изданій, отвѣчающихъ цѣлямъ общества.

§ 24. Запасный капиталъ можетъ быть расходуемъ, вполне или отчасти, не иначе, какъ послѣ предварительнаго разсмотрѣнія предположенія объ его расходованіи въ особо избранной обществомъ комиссіи изъ пяти дѣйствительныхъ членовъ и послѣ того, какъ докладъ комиссіи, благоприятный его расходованію, будетъ принятъ въ одномъ изъ послѣдующихъ засѣданій общества большинствомъ $\frac{2}{3}$ наличныхъ голосовъ, при участіи въ подачѣ голоса не менѣе $\frac{1}{2}$ дѣйствительныхъ членовъ общества. При этомъ каждый дѣйствительный членъ общества долженъ получить, не менѣе какъ за недѣлю до засѣданія, специальное уведомленіе о предстоя-

§ 19. Sprawy pieniężne towarzystwa pozostają pod bezpośredniem zawiadywaniem poborecy (§ 42), prowadzącego księgi przychodu i rozchodu oraz sprawozdanie podług instrukcyi ustanowionej przez towarzystwo.

§ 20. Poborca może trzymać u siebie część należących do towarzystwa pieniędzy, niezbędną na rozchody bieżące i nie przenoszącą sumy, określonej przez instrukcję dla poborecy (§ 19). Wszystkie pozostałe sumy zachowuje w gotowiznie albo w papierach procentowych państwowych w Warszawskim kantorze Banku Państwa.

§ 21. Fundusze towarzystwa wydatkują się na następujące przedmioty: 1) na drukowanie wydawnictw towarzystwa; (§ 60 i nast.); 2) na potrzeby kancelaryjne, piśmienne, pocztowe i telegraficzne; 3) na rozchody ponoszone w czasie posiedzeń i wykładów towarzystwa; 4) na utworzenie kapitału zapasowego (§ 22 i nast.); 5) na osiągnięcie wzmiankowanych wyżej (§ 3 ust. c, d, e, f) celów naukowo-praktycznych, zgodnie z niniejszą ustawą i z oddzielnymi postanowieniami towarzystwa.

§ 22. Dziesiąta część wszystkich wpływających na rzecz towarzystwa dochodów (§ 18), jeżeli nie mają specjalnie wskazanego celu (ofiary, premia konkursowe i t. d.), zaraz odliczają się do kapitału zapasowego towarzystwa, który, w miarę nagromadzenia się, używa się na kupno papierów procentowych państwowych. Do kapitału tego doliczają się również całkowicie procenty, jakie tenże przynosi. Towarzystwo może, na mocy swojego postanowienia, odliczać również do kapitału zapasowego część reszt, pozostających przy zamknięciu budżetów każdego roku.

§ 23. Kapitał zapasowy towarzystwa przeznacza się na urzeczywistnienie największych i najpoważniejszych prac naukowo-praktycznych, ekspedycyj i wydawnictw, odpowiadających celom towarzystwa.

§ 24. Kapitał zapasowy może być wydatkowany całkowicie albo częściowo, jedynie na mocy uprzedniego rozpoznania projektu co do wydatkowania tegoż w oddzielnie wybranej przez towarzystwo komisji z pięciu członków rzeczywistych, oraz po przyjęciu raportu komisji sprzyjającego wydatkowaniu na jednym z następnych posiedzeń towarzystwa większością $\frac{2}{3}$ głosów obecnych, przy współudziale w podawaniu głosów najmniej $\frac{1}{2}$ rzeczywistych członków towarzystwa. Przytém każdy członek rzeczywisty powinien otrzymać, najmniej na tydzień przed posiedzeniem, specjalne uwiadomie-

шемъ рѣшеніи вопроса о расходованіи запаснаго капитала. Въ этомъ случаѣ допускается и письменная подача голосовъ отсутствующихъ членовъ, въ заявленіяхъ на имя предсѣдателя.

§ 25. Всякій расходъ изъ средствъ общества производится его казначеемъ, по удостовѣреніи его необходимости предсѣдателемъ и секретаремъ общества. Въ каждомъ поступленіи денежныхъ средствъ въ общество казначей его выдаетъ квитанцію по установленной обществомъ формѣ.

§ 26. Къ началу каждаго гражданскаго года казначеемъ общества, по соглашенію съ предсѣдателемъ и секретаремъ его, составляется смѣта прихода и расхода на будущій годъ, которая сообщается предварительно въ одномъ изъ засѣданій общества; окончательно же устанавливается и утверждается обществомъ въ годичномъ его засѣданіи. Расходы, не вошедшіе въ смѣту, или превышающіе ея назначеніе, производятся лишь по особому разрѣшенію общества, въ одномъ изъ его засѣданій.

§ 27. По окончаніи каждаго гражданскаго года, казначей общества составляетъ денежный отчетъ за истекшій годъ, проверяемый предсѣдателемъ и секретаремъ общества и скрѣпляемый ихъ подписью. Отчетъ этотъ поступаетъ, вмѣстѣ со всеми книгами и документами, на разсмотрѣніе ревизіонной комиссіи, избираемой, въ числѣ трехъ лицъ, изъ дѣйствительныхъ членовъ общества, не занимающихъ какихъ либо должностей по управленію обществомъ, въ одномъ изъ послѣднихъ засѣданій его въ текущемъ гражданскомъ году, по всякомъ случаѣ не позже 15 декабря. Докладъ ревизіонной комиссіи разсматривается въ годичномъ засѣданіи общества, одновременно съ разсмотрѣніемъ отчета о дѣятельности общества, но ранѣе утвержденія смѣты на слѣдующій годъ и ранѣе избранія должностныхъ лицъ.

VI. Управление дѣлами общества.

§ 28. Управление дѣлами общества принадлежитъ: а) почетному президенту общества, б) собранію членовъ въ его засѣданіяхъ, в) предсѣдателю общества, г) товарищу предсѣдателя, д) секретарю общества, е) казначею и ж) библиотекару общества.

§ 29. Должности казначей и библиотекаря могутъ быть, по желанію общества, соединяемы въ одномъ лицѣ.

не о mającej nastąpić decyzji co do kwestyi wydatkowania kapitału zapasowego. W tym razie dopuszcza się również piśmienne podawanie głosów przez członków nieobecnych w deklaracjach na imię prezesa.

§ 25. Wszelkie rozchody z funduszków towarzystwa dokonywa poborca, po przekonaniu się o ich niezbędności przez prezesa i sekretarza towarzystwa. Z każdego wpływu gotowizny na rzecz towarzystwa poborca wydaje kwit podług ustanowionego przez towarzystwo wzoru.

§ 26. Na początek każdego roku cywilnego poborca towarzystwa, po porozumieniu się z prezesem i sekretarzem tegoż, sporządza na rok przyszły budżet przychodu i rozchodu, który komunikuje najprzód na jednym z posiedzeń towarzystwa i który ostatecznie ustanawia i zatwierdza towarzystwo na swoim posiedzeniu rocznem. Rozchody, które nie weszły do budżetu albo przekraczają preliminarzowania tegoż, dokonywają się jedynie za specjalnem pozwoleniem towarzystwa na jednym z jego posiedzeń.

§ 27. Po ukończeniu każdego roku cywilnego, poborca towarzystwa sporządza sprawozdanie pieniężne za rok ubiegły, które sprawdza prezes i sekretarz towarzystwa, poświadczając swojemi podpisami. Sprawozdanie to przechodzi, razem ze wszystkimi księgami i dokumentami, pod rozpoznanie komisji rewizyjnej, wybieranej, w liczbie trzech osób, z rzeczywistych członków towarzystwa, nie zajmujących żadnych urzędów w administracji towarzystwa, na jednym z ostatnich posiedzeń tegoż w bieżącym roku cywilnym, w każdym razie najpóźniej 15 Grudnia. Relacja komisji rewizyjnej rozpoznaje się na rocznem posiedzeniu towarzystwa, równocześnie z rozpoznaniem sprawozdania z działalności towarzystwa, ale przed zatwierdzeniem budżetu na rok następny i przed wyborem urzędników.

VI. Administracya interesami towarzystwa.

§ 28. Administracyę interesami towarzystwa sprawują: а) honorowy prezes towarzystwa; б) zebranie członków na posiedzeniach towarzystwa; в) prezes towarzystwa; г) товариш prezesa; е) sekretarz towarzystwa, ф) poborca и г) bibliotekarz towarzystwa.

§ 29. Urzędy poborcy i bibliotekarza mogą, jeżeli towarzystwo tego sobie życzy, być łączone w jednej osobie.

§ 30. Для редактирования изданий общества, избирается ежегодно два члена, входящие в состав редакционной комиссии, согласно §§ 62—64.

§ 31. Все избираемые должностные лица общества, после их избрания, согласно с настоящим уставом, утверждаются в этом звании почетным президентом общества, который о том доводит до сведения Варшавского обер-полицеймейстера.

§ 32. Почетным президентом общества состоит попечитель Варшавского учебного округа.

§ 33. Почетный президент общества содействует, по своему усмотрению, его целям, утверждает в них звания избранных обществом должностных лиц, делает обществу запросы и предложения, относящиеся к его целям и кругу деятельности и, являясь в заседания общества, если пожелает, председательствует в них. Сношения общества с почетным президентом происходят через ректора университета.

§ 34. Собранию членов общества принадлежит общее направление его дела, избрание новых членов и должностных лиц, расходование денежных средств общества и прочих действий, согласно с настоящим уставом. Порядок составления и действий общих собраний определяется ниже в главе VII о заседаниях общества (§§ 46—59).

§ 35. Председатель общества служит представителем его в сношениях с различными учреждениями и лицами, ответственным исполнителем постановлений общества и руководителем его в соблюдении устава и возможно современном преследовании его целей. Он хранит печать общества и вскрывает поступающие в общество пакеты и посылки.

§ 36. Председатель общества руководит прениями в заседаниях общества, следит за соблюдением в них должного порядка и требований устава, резюмирует прения и, в потребных случаях, ставит вопросы для голосования. В последнем случае, по требованию по крайней мере трех из присутствующих действительных членов, председатель предоставляет собранию членов оценивать правильность поставленного вопроса.

§ 37. Председатель общества имеет право собственной властью устранять от обсуждения и голосования вопросы, не относящиеся к целям и кругу деятельности общества, а также, после напоминания, лишает слова лиц, отступающих в своих

§ 30. Do redagowania wydawnictw towarzystwa wybierają się corok dwaj członkowie, wchodzący w skład komisji redakcyjnej, zgodnie z §§ 62—64.

§ 31. Wszystkich wybieranych urzędników towarzystwa, po ich wybraniu zgodnie z niniejszą Ustawą, zatwierdza w tej godności prezes towarzystwa, który uwiadomia o tem Warszawskiego Ober-policmajstra.

§ 32. Prezesem honorowym towarzystwa jest kurator okręgu naukowego Warszawskiego.

§ 33. Prezes honorowy towarzystwa dopomaga, podług swojego uznania, do osiągnięcia jego celów, zatwierdza w ich godności wybranych przez towarzystwo urzędników, robi towarzystwu zapytania i propozycje, odnoszące się do jego celów i zakresu działalności; stawiając się na posiedzenia towarzystwa, jeżeli zechce, przewodniczy w nich. Stosunki towarzystwa z prezesem honorowym utrzymują się przez rektora uniwersytetu.

§ 34. Do zebrania członków towarzystwa należy ogólne kierownictwo sprawami towarzystwa, wybór nowych członków i urzędników, wydatkowanie funduszów pieniężnych towarzystwa i inne czynności, zgodnie z niniejszą ustawą. Porządek zbierania i czynności ogólnych zebrań określony jest niżej w rozdziale VII o posiedzeniach towarzystwa (§§ 46—59).

§ 35. Prezes towarzystwa jest jego przedstawicielem w stosunkach z różnymi instytucjami i osobami, odpowiedzialnym wykonawcą postanowień towarzystwa i kierownikiem jego w przestrzeganiu ustawy i jak można najprędzém osiągnięciu jego celów. Zachowuje pieczęć towarzystwa i otwiera przychodzące do towarzystwa pakiety i posyłki.

§ 36. Prezes towarzystwa kieruje rozprawami na posiedzeniach towarzystwa, ma nadzór nad przestrzeganiem w nich należytego porządku i wymagań ustawy, reasumuje rozprawy i wrazie potrzeby, stawia kwestye pod głosowanie. W ostatnim wypadku, na żądanie przynajmniej trzech z obecnych członków rzeczywistych, prezes pozwala zebraniu członków oceniać prawidłowość postawionej kwestyi.

§ 37. Prezes towarzystwa ma prawo własną władzą usuwać z pod rozpoznania i głosowania kwestye, nie odnoszące się do celów i zakresu działalności towarzystwa, oraz, po upomnieniu, pozbawia głosu osoby odstępujące w swoich mowach od wymagań przyzwoi-

рѣчахъ отъ требованій приличія и объективности въ обсужденіи разбираемыхъ вопросовъ. Равнымъ образомъ предсѣдатель имѣетъ право дѣлать напоминанія членамъ уклоняющимся отъ предмета обсужденія, или отъ общихъ правилъ веденія засѣданій.

§ 38. Предсѣдатель общества, равно какъ и его товарищъ, избираются ежегодно, въ годичномъ собраніи членовъ общества, изъ числа преподавателей медицинскаго факультета, состоящихъ дѣйствительными членами общества, причемъ могутъ быть избираемы лица и ранѣ занимавшія тѣ же должности.

§ 39. Выборъ предсѣдателя и его товарища производится простымъ большинствомъ наличныхъ голосовъ. Порядокъ избранія этихъ лицъ состоитъ въ наименованіи кандидатовъ закрытыми записками членовъ, послѣ чего кандидаты, согласившіеся подвергнуться баллотировкѣ на эти должности, баллотировются шарами въ порядкѣ большинства поданныхъ за нихъ голосовъ по запискамъ. При состоявшемся избраніи, дальнѣйшая баллотировка прочихъ кандидатовъ прекращается. Равенство шаровъ означаетъ несостоявшееся избраніе. Этотъ же порядокъ избранія примѣняется при выборѣ прочихъ должностныхъ лицъ общества.

§ 40. Товарищъ предсѣдателя замѣняетъ предсѣдателя въ случаѣ его отсутствія или болѣзни, причемъ пользуется всѣми правами, предоставленными предсѣдателю по §§ 35—37, и, по мѣрѣ надобности, по соглашенію съ предсѣдателемъ, принимаетъ постоянное участіе въ управленіи дѣлами общества.

§ 41. Секретарь общества избирается ежегодно въ годичномъ засѣданіи общества изъ числа всѣхъ дѣйствительныхъ его членовъ. Онъ ведетъ все дѣлопроизводство общества, составляетъ протоколы его засѣданій, наблюдаетъ за печатаніемъ изданій общества, подписываетъ вмѣстѣ съ предсѣдателемъ исходящія отъ общества бумаги и, съ разрѣшенія и вѣдома предсѣдателя, ведетъ переписку по дѣламъ общества самостоятельно, хранитъ поступающія на имя общества бумаги и посылки и составляетъ годичный отчетъ о дѣятельности общества, кромѣ денежнаго.

§ 42. Казначей общества избирается также ежегодно изъ числа всѣхъ дѣйствительныхъ членовъ общества; обязанности его опредѣляются сообразно требованіямъ, указаннымъ въ §§ 19, 20, 25—27 и особой инструкціи, утвержденной обществомъ. Во всѣхъ сомнительныхъ и затруднительныхъ случаяхъ казначей общества

тоści i obiektywności w sądzeniu o rozbieganych kwestiach. Podobnie prezes ma prawo upominać członków zbaczających od przedmiotu rozpraw albo uchylających się od ogólnych przepisów prowadzenia posiedzeń.

§ 38. Prezesa towarzystwa, podobnie jak i jego towarzysza wybiera się corok na roczném zebraniu członków towarzystwa z pomiędzy wykładających fakultetu lekarskiego, będących rzeczywistemi członkami towarzystwa; przyczem mogą być wybierane również osoby, które poprzednio już urzędy te zajmowały.

§ 39. Wybór prezesa i jego towarzysza odbywa się prostą większością obecnych głosów. Sposób wybierania tych osób polega na nazwaniu kandydatów w kartkach zamkniętych; poczem kandydaci, którzy zechcą poddać się pod balotowanie na te urzędy, balotują się zapomocą gałek podług kolei większości podanych za nimi głosów w kartkach. Skoro wybór będzie dokonany, dalsze balotowanie pozostałych kandydatów wstrzymuje się. Równość gałek oznacza, że wybór do skutku nie przyszedł. Tenże porządek wyborów stosuje się również przy wyboru innych urzędników towarzystwa.

§ 40. Towarzysz prezesa zastępuje prezesa wrazie jego nieobecności lub choroby; przyczem korzysta ze wszystkich praw, nadanych prezesowi w §§ 35—37, i, wmiarę potrzeby, po porozumieniu się z prezesem, przyjmuje stały udział w kierowaniu interesami towarzystwa.

§ 41. Sekretarza towarzystwa wybiera się corok na posiedzeniu roczném towarzystwa z pomiędzy wszystkich jego członków rzeczywistych. Prowadzi wszystkie referaty towarzystwa, sporządza protokoły jego posiedzeń, ma nadzór nad drukowaniem wydawnictw towarzystwa, podpisuje razem z prezesem wychodzące od towarzystwa papiery tudzież, za pozwoleniem i z wiadomością prezesa, prowadzi korespondencyą w interesach towarzystwa samodzielnie, zachowuje przychodzące na imię towarzystwa papiery i posyłki i sporządza sprawozdanie roczne o działalności towarzystwa, oprócz pieniężnego.

§ 42. Poborcę towarzystwa wybiera się również corok z pomiędzy wszystkich rzeczywistych członków towarzystwa; obowiązki jego określają się odpowiednio do wymagań, wskazanych w §§ 19, 20, 25—27 i oddzielnej instrukcji, zatwierdzonej przez towarzystwo. We wszystkich wątpliwych i trudnych wypadkach poborca towarzy-

поступаетъ согласно съ указаніями предсѣдателя, пока они не будутъ измѣнены или замѣнены указаніями общества.

§ 43. Библіотекаръ общества хранитъ всѣ поступающіе въ общество книги, журналы и проч. печатныя произведенія и завѣдываетъ ихъ выдачей для пользованія членами общества, руководясь установленной для сего обществомъ инструкціей.

§ 44. Въ случаѣ отсутствія въ засѣданіи общества его секретаря, обязанности его исполняются однимъ изъ присутствующихъ членовъ, изъявившихъ на то согласіе, по предложенію предсѣдателя. При продолжительномъ отсутствіи или болѣзни секретаря, онъ можетъ быть замѣняемъ, по приглашенію предсѣдателя, однимъ изъ прочихъ должностныхъ лицъ общества, или же, если такая замѣна не состоится, производится избраніе въ одномъ изъ засѣданій общества временнаго секретаря, до выздоровленія или возвращенія постояннаго.

§ 45. Въ случаѣ болѣзни или временнаго отсутствія казначея и библіотекаря общества, обязанности ихъ исполняются, по взаимному соглашенію и съ согласія предсѣдателя, кѣмъ либо изъ прочихъ должностныхъ лицъ общества.

VII. Засѣданія общества.

§ 46. Засѣданія общества бывають очередныя одинъ разъ въ мѣсяцъ, экстренныя въ неопредѣленномъ числѣ, по распоряженію предсѣдателя, и одно годовое, въ началѣ каждаго гражданскаго года. Втеченіи лѣтнаго времени, съ 1 июня по 1 сентября засѣданій общества не бываетъ. Пользованіе библіотекой и другими пособіями общества въ лѣтнее время устанавливается инструкціей библіотекаря.

§ 47. О днѣ, часѣ и мѣстѣ собранія общества, съ означеніемъ и предметовъ, подлежащихъ обсужденію, заблаговременно доводится до свѣдѣнія оберъ-полицеймейстера (циркуляръ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ отъ 6 октября 1866 года за № 7762).

§ 48. Очередныя и экстренныя засѣданія общества, посвященныя научнымъ сообщеніямъ и бесѣдамъ, считаются состоявшимися, когда въ нихъ присутствуетъ не менѣе 10 дѣйствительныхъ членовъ общества. Для рѣшенія вопросовъ по управленію дѣлами общества, для избранія новыхъ членовъ и прочихъ адми-

ства поступаетъ согласно съ wskazówkami prezesa, dopóki takowe nie będą zmienione lub zastępięne przez wskazówki towarzystwa.

§ 43. Bibliotekarz towarzystwa zachowuje wszystkie przychozące na imię towarzystwa księgi, protokoły i t. p., drukowane dzieła, zawiaduje ich wydawaniem do użytkowania członkom towarzystwa, kierując się ustanowioną w tym celu przez towarzystwo instrukcją.

§ 44. Wrazie nieobecności na posiedzeniu towarzystwa jego sekretarza, obowiązki jego pełni jeden z obecnych członków, który na to się zgodzi, na propozycję prezesa. Wrazie długotrwałej nieobecności albo choroby sekretarza, tenże może być zastąpiony, na zaproszenie prezesa, przez jednego z pozostałych urzędników towarzystwa albo też, jeżeli takie zastępstwo nie przyjdzie do skutku, wybiera się na jednym z posiedzeń towarzystwa sekretarz tymczasowy do czasu wyzdrowienia albo powrotu stałego.

§ 45. Wrazie choroby albo czasowej nieobecności poborcy i bibliotekarza towarzystwa, obowiązki ich pełni, po porozumieniu się i za zgodą prezesa, jeden z pozostałych urzędników towarzystwa.

VII. Posiedzenia towarzystwa.

§ 46. Posiedzenia towarzystwa bywają kolejne raz na miesiąc, w dacie nieokreślonej, z polecenia prezesa, i jedno roczne na początku każdego roku cywilnego. W ciągu lata od 1 Czerwca do 1 Września posiedzeń towarzystwa nie bywa. Użytkowanie z biblioteki i innych pomocy towarzystwa w czasie lata ustanawia się w instrukcyi dla bibliotekarza.

§ 47. O dniu, godzinie i miejscu zebrania towarzystwa, z oznaczeniem przedmiotów podlegających rozpoznaniu, zawiadamia się zawczasu oberpolicmajster (Cyrkularz Ministerium Spraw Wewnętrznych z d. 6 Października 1866 r. za Nrem 7762).

§ 48. Kolejne i nadzwyczajne posiedzenia towarzystwa, poświęcone komunikatom i rozprawom naukowym, uważają się za odbyte, gdy w nich bierze udział przynajmniej 10 członków rzeczywistych towarzystwa. Do rozstrzygnięcia kwestyj dotyczących administracyi interesami towarzystwa, do wyboru nowych członków oraz

нистративныхъ дѣлъ, требуется присутствіе, вмѣстѣ съ переданными голосами, по меньшей мѣрѣ $\frac{1}{4}$ части дѣйствительныхъ членовъ, проживающихъ въ Варшавѣ. Годичное засѣданіе общества считается состоявшимся при личномъ присутствіи $\frac{1}{4}$ части дѣйствительныхъ членовъ; но для производства выборовъ должностныхъ лицъ, для утвержденія отчета и смѣты, въ немъ должны принимать участіе, лично или передачей голосовъ, не менѣе $\frac{1}{2}$ дѣйствительныхъ членовъ, проживающихъ въ данное время въ Варшавѣ. Для рѣшенія вопросовъ о расходованіи запаснаго капитала общества, объ измѣненіи или дополненіи настоящаго устава и о закрытіи общества соблюдается порядокъ, указанный въ §§ 24, 66 и 67.

§ 49. Если какое либо засѣданіе общества не состоится, по неприбытію установленнаго числа членовъ, то оно назначается на новый срокъ, не ранѣе какъ черезъ недѣлю, съ повтореніемъ повѣстокъ, причѣмъ считается состоявшимся и полноправнымъ для рѣшенія тѣхъ же самыхъ вопросовъ при всякомъ числѣ собравшихся членовъ. Въ повѣсткахъ, рассылаемыхъ въ такомъ случаѣ членамъ, должно быть сдѣлано указаніе на настоящій параграфъ устава.

§ 50. Если выборы кого либо изъ должностныхъ лицъ, вслѣдствіе ихъ отъѣзда, отказа отъ должности, смерти и проч. должны быть произведены втеченіи года, то къ созываемому на этотъ предметъ засѣданію примѣняются тѣ же правила, какія указаны въ §§ 48—49 для годичнаго засѣданія.

§ 51. Каждое засѣданіе общества открывается, закрывается и руководится предсѣдателемъ общества (§§ 36 и 37). Всѣ присутствующіе члены общества имѣютъ право голоса (на основаніи §§ 13 и 16), по слову желающему сдѣлать сообщеніе или заявленіе дается каждый разъ предсѣдателемъ въ установленной имъ очереди. Рѣчи и сообщенія обращаются къ предсѣдателю. При открытой подачѣ голосовъ и оказавшемся ихъ равенствѣ, даетъ перевѣсъ голосъ предсѣдателя. Общество имѣетъ право установить особую инструкцію для порядка веденія засѣданій, продолжительности рѣчей и сообщеній и проч.

§ 52. Всѣ дѣйствительные члены общества заблаговременно, не менѣе какъ за три дня, увѣдомляются, по распоряженію предсѣдателя, о предстоящемъ засѣданіи посредствомъ рассылаемыхъ повѣстокъ или открытыхъ писемъ, съ указаніемъ времени

до иныхъ интересовъ администраціи, необходима является присутствіе, разомъ зъ oddanemi głosami, przynajmniej $\frac{1}{4}$ części członków rzeczywistych, zamieszkujących w Warszawie. Posiedzenie roczne towarzystwa uważa się za odbyte, jeżeli jest obecnych $\frac{1}{4}$ część członków rzeczywistych; lecz przy wyborze urzędników, przy sprawdzeniu sprawozdania i budżetu powinna w niēm brać udział, osobiście albo przez oddanie głosów, przynajmniej $\frac{1}{2}$ członków rzeczywistych, zamieszkujących w danėj chwili w Warszawie. Przy roztrzyganiu kwestyi co do wydatkowania kapitału zapasowego towarzystwa, co do zmiany lub uzupełnienia niniejszej ustawy, co do zamknięcia towarzystwa przestrzega się porządek, wskazany w §§ 24, 66 i 67.

§ 49. Jeżeli jakiegokolwiek posiedzenie towarzystwa nie przyjdzie do skutku wskutek nieprzybycia ustanowionej liczby członków, to wyznacza się na to posiedzenie nowy termin, najwcześniej za tydzień, z powtórniem wysłaniem awizacyj; przyczem uważa się za odbyte i prawomocne do roztrzygania tych samych kwestyj przy wszelkiej liczbie zebranych członków. W awizacyach, rozsyłanych w takim razie członkom, powinna być uczyniona wskazówka na niniejszy paragraf ustawy.

§ 50. Jeżeli wybory kogokolwiek z urzędników wskutek ich odjazdu, zrzeczenia się urzędu, śmierci i t. d. powinny być dokonane w ciągu roku, to do zwoływane go w tym celu zebrania stosują się te same przepisy, jakie są wskazane w §§ 48 — 49 co do posiedzenia rocznego.

§ 51. Każde posiedzenie towarzystwa otwiera, zamyka i prowadzi prezes towarzystwa (§§ 36 i 37). Wszyscy obecni członkowie towarzystwa mają prawo do głosu (na zasadzie §§ 13 i 16); lecz pragnącemu zrobić komunikat lub deklaracyę udziela głos za każdym razem prezes w ustanowionym przez siebie porządku. Mowy i komunikaty zwracają się do prezesa. Wrazie otwartego podawania głosów i równości tychże przeważa głos prezesa. Towarzystwo ma prawo ustanowić oddzielną instrukcyę co do porządku prowadzenia posiedzeń, czasu trwania mów i komunikatów i t. p.

§ 52. Wszyscy rzeczywisci członkowie towarzystwa zawczasu, najmniej na trzy dni, uwiadamiają się, z polecenia prezesa, o mającém się odbyć posiedzeniu, zapomocą awizacyi lub listów otwartych, które się do nich rozsyłają, ze wskazaniem czasu posiedzenia

засідання і предметів, подлежащих обговоренню. Вопрос, не внесенный въ повѣстку, можетъ быть обговоренъ въ засіданіи съ разрѣшенія предсѣдателя, не безъ окончательнаго его разрѣшенія въ томъ же засіданіи. Правило это не относится къ мелкимъ текущимъ дѣламъ.

§ 53. Научныя сообщенія и доклады могутъ быть вносимы въ общество какъ его членами, дѣйствительными и соревнователями, такъ и сторонними лицами, но въ послѣднемъ случаѣ по предварительному разрѣшенію предсѣдателя. Сообщенія отсутствующихъ лицъ докладываются однимъ изъ дѣйствительныхъ членовъ или секретаремъ общества, причемъ предсѣдатель общества имѣетъ право требовать доказательства желанія автора сообщенія внести его въ общество и подвергнуть его обговоренію.

§ 54. Всякое лицо, сдѣлавшее въ обществѣ устное сообщеніе и не представившее его затѣмъ въ письменномъ изложеніи до наступленія слѣдующаго засідання, тѣмъ самымъ лишается права протестовать противъ краткости или неточности занесенія его содержанія въ протоколъ засідання.

§ 55. Каждое засіданіе общества, кромѣ годичнаго, начинается прочтеніемъ протокола предшествующаго засідання. Протоколъ, составляемый секретаремъ общества, долженъ заключать въ себѣ списокъ присутствующихъ членовъ, изложеніе всего происходившаго въ засіданіи, съ краткимъ содержаніемъ преній, и состоявшіяся постановленія, или принятія резолюціи. Члены, оставшіяся при особомъ мнѣніи, имѣютъ право приложить его въ собственномъ письменномъ изложеніи къ протоколу засідання, если вносятъ его не позже слѣдующаго засідання. По прочтеніи протокола, въ немъ дѣлаются исправленія, по указанію присутствовавшихъ въ томъ засіданіи лицъ, и самый протоколъ утверждается наличными членами. Въ сомнительныхъ случаяхъ и спорахъ о необходимыхъ поправкахъ, необходимость послѣднихъ рѣшается голосованіемъ, простымъ большинствомъ голосовъ наличныхъ членовъ.

§ 56. Засіданія общества публичны. Постороннія лица допускаются по рекомендаціи одного изъ дѣйствительныхъ членовъ, или съ разрѣшенія предсѣдателя. Членъ, рекомендующій гостей (не болѣе трехъ по рекомендаціи одного члена), принимаетъ на себя отвѣтственность въ соблюденіи ими порядка и приличія при засіданіяхъ общества. Гости не имѣютъ ни рѣшающаго, ни совѣ-

і предметів, подлежащихъ розпознаванню. Кwestya niewciągnięta do awizacyi może być rozpoznawana na posiedzeniu za pozwoleniem prezesa, lecz nie roztrzyga się ostatecznie na tém samém posiedzeniu. Przepis ten nie odnosi się do drobnych spraw bieżących.

§ 53. Komunikaty i relacye naukowe mogą być wnoszone do towarzystwa tak przez jego członków rzeczywistych i współdziałających jak i przez osoby postronne, lecz w ostatnim razie po uprzedniém zezwoleniu prezesa. Komunikaty osób nieobecnych przedstawia jeden z członków rzeczywistych albo sekretarz towarzystwa; przyczém prezes towarzystwa ma prawo żądać dowodu, że autor życzy sobie, aby jego komunikaty były wniesione do towarzystwa i oddane były pod jego rozpoznanie.

§ 54. Każdy, kto zrobi w towarzystwie komunikat ustny i nie przedstawi go następnie w redakcyi piśmiennej przed nadejściem terminu następnego posiedzenia, tém samém pozbawia się prawa protestowania przeciwko krótkości albo nieściśłości wciągnięcia treści tegoż do protokołu posiedzenia.

§ 55. Każde posiedzenie towarzystwa, oprócz rocznego, rozpoczyna się odczytaniem protokołu poprzedniego posiedzenia. Protokół, sporządzony przez sekretarza towarzystwa, powinien zawierać w sobie listę członków obecnych, wyłuszczenie wszystkiego, co się odbywało na posiedzeniu, z krótką treścią rozpraw, i zapadłe postanowienia albo przyjęte rozsolucye. Członkowie, którzy pozostali przy oddzielném zdaniu, mają prawo dołączyć je we własnej redakcyi piśmiennej do protokołu posiedzenia, jeżeli wnoszą je najpóźniej na następném posiedzeniu. Po przeczytaniu protokołu, robią się w nim poprawki podług wskazówki obecnych na tém posiedzeniu osób, a sam protokół zatwierdzają obecni członkowie. W razach wątpliwych i w przypadku sporów co do niezbędnych poprawek, o konieczności tychże decyduje się przez głosowanie prostą większością obecnych głosów.

§ 56. Posiedzenia towarzystwa odbywają się publicznie. Osoby postronne dopuszczają się do sal na rekomendacyę jednego z członków rzeczywistych albo za pozwoleniem prezesa. Członek rekomendujący gości (najwyżej trzech z rekomendacyi jednego członka) przyjmuje na siebie odpowiedzialność za przestrzeganie przez nich porządku i przyzwoitości na posiedzeniach towarzystwa.

шательного голоса въ засѣданіяхъ общества; совѣщательный голосъ можетъ быть предоставляемъ кому либо изъ гостей предсѣдателемъ въ особо уважительныхъ случаяхъ, подъ личною его отвѣтственностью. По распоряженію предсѣдателя, или по желанію общества, нѣкоторые его засѣданія, вполне или въ нѣкоторой своей части, могутъ происходить безъ допущенія стороннихъ лицъ.

§ 57. Годичное засѣданіе общества происходитъ въ началѣ каждаго гражданскаго года, между 7 января и 15 февраля, по назначенію предсѣдателя. Въ немъ происходитъ слѣдующее: а) чтеніе отчета за истекшій годъ о дѣятельности общества и отчета казначая о состояніи денежныхъ дѣлъ общества; б) научныя сообщенія или рѣчи, относящіяся къ дѣламъ общества. Возраженія и пренія по поводу этихъ рѣчей и сообщеній въ годичномъ засѣданіи не допускаются, въ случаѣ же надобности, отлагаются до одного изъ слѣдующихъ засѣданій; в) докладъ ревизіонной комиссіи о ревизіи дѣлъ общества; г) обсужденіе и утвержденіе прочтенныхъ докладовъ и вносимыхъ ими предложеній; д) избраніе выбывающихъ по уставу должностныхъ лицъ; е) обсужденіе и утвержденіе смѣты доходовъ и расходовъ на наступающій годъ.

§ 58. Протоколъ годичнаго засѣданія утверждается въ ближайшемъ очередномъ засѣданіи и сообщается, въ копіи, оберъ-полиціймейстеру, которому доставляется также и экземпляръ годоваго отчета общества. Кромѣ того экземпляры годоваго отчета общества, утвержденного обществомъ, представляются Варшавскому генералъ-губернатору и чрезъ него въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ, а также чрезъ попечителя учебнаго округа въ Министерство Народнаго Просвѣщенія.

§ 59. Годичныя засѣданія общества происходятъ въ актовомъ залѣ университета. За отсутствіемъ почетнаго президента предсѣдательствуетъ, или присутствуетъ въ засѣданіи, ректоръ университета. Въ отсутствіи этихъ лицъ, или при нежеланіи ихъ принять на себя предсѣдательство, годичное засѣданіе также ведется предсѣдателемъ общества.

Госціе не mają ani decydującego ani doradczego głosu na posiedzeniachъ товарищества; prezes udzielić może głosъ doradczy komukolwiek zъ gości wъ szczególnie ważnychъ wypadkachъ podъ osobistą swoją odpowiedzialnością. Zъ polecenia prezesa albo na życzenie товарищества, niektóre posiedzenia tegożъ zupełnie albo wъ pewnej swojej części mogą się odbywać bezъ dopuszczenia osóbъ postronnychъ.

§ 57. Posiedzenie roczne товарищества odbywa się na początku każdego roku cywilnego, pomiędzy 7 Stycznia a 15 Lutego, wъ dniu wyznaczonymъ przez prezesa. Przedmioty zajęć na posiedzeniu témъ stanowią: a) odczytanie sprawozdania za rokъ ubiegły co do działalności товарищества i sprawozdania poborey o stanie interesówъ pieniężnychъ товарищества, b) komunikaty naukowe i mowy odnoszące się do celówъ товарищества. Zarzuty i rozprawy zъ powodu tychъ mówъ i komunikatówъ na posiedzeniu rocznemъ nie są dopuszczalne; zaśъ wrazie potrzeby odkładają się do jednego zъ następnychъ posiedzeń; c) relacya komisji rewizyjnej co do rewizji interesówъ товарищества; d) rozpoznanie i zatwierdzenie przeczytanychъ relacyj i stawianychъ wъ tychъ relacyachъ wnioskówъ; e) wybieranie występującychъ zъ mocy ustawy urzędników; f) rozpoznanie i zatwierdzenie budżetu dochodówъ i rozchodówъ na rokъ następny.

§ 58. Protokół posiedzenia rocznego zatwierdza się na najbliższémъ posiedzeniu i komunikuje się wъ kopii ober-poliemajstrowi, któremu dostarcza się również egzemplarzъ sprawozdania rocznego товарищества. Oprócz tego, egzemplarze sprawozdania rocznego товарищества, zatwierdzonego przez товарищество, przedstawiają się generał-gubernatorowi Warszawskiemu i za jego pośrednictwemъ do Ministeriumъ Spraw Wewnętrznychъ, oraz zapośrednictwemъ kuratora okręgu naukowego do Ministeriumъ Oświaty publicznej.

§ 59. Posiedzenia roczne товарищества odbywają się wъ auli Uniwersytetu. Wrazie nieobecności prezesa honorowego przewodniczy albo jest obecnymъ na posiedzeniu rektorъ Uniwersytetu. Podъ nieobecnośćъ tychъ osóbъ albo jeżeli sobie nie życzą przyjąć na siebie przewodniczenia, posiedzenie roczne prowadzi także prezesъ товарищества.

VIII. Изданія общества.

§ 60. Изданія общества печатаются въ размѣрѣ его средствъ и по постановленіямъ общества, на основаніи общихъ правилъ цензуры.

§ 61. Печатныя изданія общества могутъ составлять: а) протоколы его засѣданій; б) сообщенія и работы членовъ и комиссій общества; в) отдѣльныя работы и статьи, относящіяся къ цѣлямъ общества, какъ членовъ его, такъ и стороннихъ лицъ; г) періодическій органъ общества, посвященный всѣмъ отраслямъ медицинскихъ наукъ, издаваемый съ особаго разрѣшенія правительства.

§ 62. Печатанію подлежатъ тѣ изъ перечисленныхъ выше работъ и статей, а также тѣ протоколы засѣданій, которые будутъ избраны для этого особой редакціонной комиссіей общества. Редакціонная комиссія составляется, подъ предсѣдательствомъ предсѣдателя общества, изъ его товарища, секретаря общества и двухъ дѣйствительныхъ членовъ, избираемыхъ на годичный срокъ въ одномъ изъ засѣданій общества.

§ 63. Статьи и сообщенія членовъ подлежатъ, по усмотрѣнію редакціонной комиссіи и по соглашенію съ ихъ авторами, сокращенію. Авторъ, не согласный на эти сокращенія, имѣетъ право изъять изъ печатанія свои работы или статьи.

§ 64. Приступая къ печатанію какого либо матеріала, редакціонная комиссія предварительно сообщаетъ о томъ обществу въ одномъ изъ его засѣданій и дѣйствуетъ по его указаніямъ. Независимо отъ того, общество можетъ выработать общую инструкцію для редакціонной комиссіи.

§ 65. Всякаго рода изданія общества раздаются бесплатно его дѣйствительнымъ членамъ, разсылаются въ библіотеки русскихъ университетовъ и другихъ высшихъ ученыхъ учреждений и въ обменъ на изданія, съ которыми общество вступаетъ въ соглашеніе. Оставшіеся затѣмъ экземпляры раздаются и рассылаются, за установленную плату, членамъ-соревнователямъ общества, желающимъ ихъ имѣть, а затѣмъ могутъ поступать въ продажу.

VIII. Wydawnictwa towarzystwa.

§ 60. Wydawnictwa towarzystwa drukują się w zakresie posiadanych przez nie środków i na mocy postanowień towarzystwa, na zasadzie ogólnych przepisów o cenzurze.

§ 61. Drukowane wydawnictwa towarzystwa mogą stanowić: a) protokoły jego posiedzeń; b) komunikaty i prace członków i komisji towarzystwa; c) pojedyncze prace i artykuły, odnoszące się do celów towarzystwa, tak członków jego jak i osób postronnych; d) peryodyczny organ towarzystwa, poświęcony wszystkim gałęziom nauk lekarskich, wydawany za oddzielnem pozwoleniem rządu.

§ 62. Drukują się te z wymienionych wyżej prac i artykułów, oraz te protokoły posiedzeń, które będą wybrane w tym celu przez oddzielną komisję redakcyjną towarzystwa. Komisja redakcyjna tworzy się, pod przewodnictwem prezesa towarzystwa, z jego towarzysza, sekretarza towarzystwa i dwóch członków rzeczywistych, wybieranych na termin roczny na jednem z posiedzeń towarzystwa.

§ 63. Artykuły i komunikaty członków podlegają, podług uznania komisji redakcyjnej i po porozumieniu się z ich autorami, skróceniu. Autor, nie zgadzający się na te skrócenia, ma prawo cofnąć z druku swoje prace lub artykuły.

§ 64. Przystępując do drukowania jakiegoś materiału, komisja redakcyjna komunikuje o tém pierwój towarzystwu na jednem z posiedzeń tegoż i postępuje podług jego wskazówek. Niezależnie od tego, towarzystwo może opracować ogólną instrukcję dla komisji redakcyjnej.

§ 65. Wszelkiego rodzaju wydawnictwa towarzystwa rozdają się bezpłatnie jego członkom rzeczywistym, rozsyłają się do bibliotek uniwersyteckich rosyjskich i innych wyższych instytucji naukowych i na zamianę za wydawnictwa, z któremi towarzystwo zawiązuje stosunki. Pozostałe następnie egzemplarze rozdają się i rozsyłają się, za ustanowioną opłatą, członkom - współdziałającym towarzystwa, pragnącym je posiadać, a następnie mogą być sprzedawane.

IX. Измѣненія устава.

§ 66. Настоящій уставъ можетъ быть дополняемъ и измѣняемъ въ томъ же порядкѣ, въ какомъ будетъ получено его утверждение, по постановленію общества въ одномъ изъ его засѣданій, съ примѣненіемъ къ этому постановленію правилъ, указанныхъ въ § 24 для рѣшенія вопроса о расходованіи запаснаго капитала.

X. Закрытіе общества.

§ 67. Закрытіе общества можетъ быть постановлено въ одномъ изъ его годовыхъ засѣданій, если за необходимость закрытія подано будетъ не менѣе $\frac{3}{4}$ голосовъ присутствующихъ членовъ, при открытой подачѣ голосовъ. При закрытіи общества, все его имущество и денежные средства получаютъ назначеніе по распоряженію ректора университета, утвержденному попечителемъ округа и Министромъ Народнаго Просвѣщенія.

§ 68. Во всѣхъ случаяхъ, не поименованныхъ въ семъ уставѣ, общество руководствуется общими узаконеніями, относящимися къ предмету дѣйствій общества и тѣми, кои будутъ впоследствии изданы.

Подписалъ: Министръ Народнаго Просвѣщенія,
Статсъ-Секретарь *И. Деяновъ*.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 24 Мая, N. 48, стр. 938).

IX. Zmiany ustawy.

§ 66. Ustawa niniejsza może być uzupełniana i zmieniana w tej samej drodze, w jakiej została zatwierdzona, na mocy postanowienia towarzystwa na jednym z jego posiedzeń zapadłego, stosując do tego postanowienia przepisy, wskazane w § 24 co do rozstrzygnięcia kwestyi wydatkowania kapitału zapasowego.

X. Zamknięcie towarzystwa

§ 67. Zamknięcie towarzystwa może być postanowione na jednym z jego posiedzeń rocznych, jeżeli za koniecznością zamknięcia podanem będzie najmniej $\frac{3}{4}$ głosów obecnych przy głosowaniu jawném. Wrazie zamknięcia towarzystwa cały jego majątek i środki pieniężne otrzymują przeznaczenie podług polecenia ректора uniwersytetu, zatwierdzonego przez kuratora okręgu i Ministra Oświaty Publicznej.

§ 68. We wszystkich wypadkach, niewymienionych niniejszej Ustawie, towarzystwo kieruje się ogólnymi prawami, odnoszącymi się do przedmiotu działania towarzystwa i temi, jakie w przyszłości będą wydane.

Podpisał: Minister Oświaty Publicznej
Sekretarz Stanu *J. Delianow*.

(Data publikacyi: 24 Maja).

76.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ФИНАНСОВЪ.

О правилахъ: о приемѣ въ залогъ, по обезпеченію акциза съ освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ, нѣкоторыхъ сооружений и имуществъ, составляющихъ принадлежность нефтяной промышленности и морскаго и рѣчнаго судоходства, и о приемѣ подлежащихъ акцизу освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ подъ охрану акцизнаго надзора.

За Министра Финансовъ, Товарищъ Министра представилъ въ Правительствующій Сенатъ для распубликованія: 1) копію съ утвержденныхъ Министромъ Финансовъ по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ временныхъ правилъ о приемѣ въ залогъ, по обезпеченію акциза съ освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ, нѣкоторыхъ сооружений и имуществъ, составляющихъ принадлежность нефтяной промышленности и морскаго и рѣчнаго судоходства, и 2) копію правилъ о приемѣ подлежащихъ акцизу освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ подъ охрану акцизнаго надзора.

На подлинномъ написано: „На основаніи Высочайшаго повелѣнія 18 сего Марта и по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ, утверждаю.“

26 Марта 1888 г.

Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА

о приемѣ въ залогъ, по обезпеченію акциза съ освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ, нѣкоторыхъ сооружений и имуществъ, составляющихъ принадлежность нефтяной промышленности и морскаго и рѣчнаго судоходства.

§ 1. Высочайшимъ повелѣніемъ, состоявшимся 18-го Марта

76.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA FINANSÓW.

O przepisach: co do przyjmowania w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświetlających, niektórych urządzeń i majątków, stanowiących przynależność przemysłu nalcianego oraz żeglugi morskiej i rzecznej, tudzież o przyjmowaniu podlegających akcyzie olejów nalcianych oświetlających pod ochronę zarządu akcyznego.

Za Ministra Finansów, Towarzysz Ministra przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania: 1) kopię zatwierdzonych przez Ministra Finansów po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa przepisów co do przyjmowania w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświetlających, niektórych urządzeń i majątków, stanowiących przynależność przemysłu nalcianego oraz żeglugi morskiej i rzecznej i 2) kopię przepisów co do przyjmowania podlegających akcyzie olejów nalcianych oświetlających pod ochronę zarządu akcyznego.

Na oryginale napisano: „Na zasadzie Najwyższego rozkazu z d. 18 bieżącego Marca i po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa, zatwierdzam.“

26 Marca 1888 r.

Podpisał: Minister Finansów *J. Wyszniegradzki*.

PRZEPISY TYMCZASOWE

co do przyjmowania w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświetlających, niektórych urządzeń i majątków, stanowiących przynależność przemysłu nalcianego oraz żeglugi morskiej i rzecznej.

§ 1. Najwyższym rozkazem, zapadłym d. 18 Marca 1888 roku

1888 года, разрѣшено принимать въ залогъ, по обезпеченію акциза съ освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ: заводы для выработки нефтяныхъ продуктовъ и сооруженія для храненія, перекачки и перевозки нефти и издѣлій изъ нея, а равно портовые сооруженія, морскія и рѣчныя суда и другія цѣнныя имущества на основаніяхъ, обезпечивающихъ казну въ исправномъ поступленіи сего акциза.

§ 2. Къ числу упомянутыхъ въ предъидущемъ § зданій, сооружений и другихъ имуществъ, разрѣшаемыхъ къ приему въ залогъ въ обезпеченіе акциза съ освѣтительныхъ маселъ принадлежатъ:

- а) нефтеперегонные заводы;
- б) находящіеся на промысловыхъ и заводскихъ земляхъ зданія, не предназначенныя для помѣщенія заводскихъ аппаратовъ, какъ-то жилые дома, лавки и проч.;
- в) нефтепроводы;
- г) отдѣльные металлическіе резервуары для храненія нефтяныхъ продуктовъ;
- д) портовые сооруженія и паросудные пристани;
- е) паросуды и другія морскія и рѣчныя суда,
- и ж) поставленные на желѣзную дорогу вагоны—цистерны для перевозки нефтяныхъ продуктовъ.

Примѣчаніе 1. Означенныя въ п.п. а—д зданія и сооруженія принимаются въ залогъ не иначе, какъ вмѣстѣ съ землею, на которой они находятся.

Примѣчаніе 2. Всѣ представляемыя въ залогъ имущества должны быть застрахованы отъ огня и др. случайностей въ суммѣ не ниже оцѣночной ихъ стоимости (§ 3); срокъ же открываемаго подъ залогъ кредита въ уплатѣ акциза долженъ оканчиваться не менѣе какъ за мѣсяцъ до истеченія срока страхованія.

§ 3. Перечисленныя въ § 2 имущества принимаются въ залогъ по обезпеченію акциза съ освѣтительныхъ маселъ въ суммѣ, не превышающей 60% ихъ оцѣнки, опредѣляемой:

- а) для нефтеперегонныхъ заводовъ—по стоимости имѣющихъся на заводѣ металлическихъ резервуаровъ для нефти и добываемыхъ изъ нея продуктовъ и принадлежащихъ къ нимъ резервуарамъ открытыхъ и доступныхъ осмотру металлическихъ трубопроводовъ;
- б) для находящихся на промысловыхъ и заводскихъ земляхъ

дозволано przyjmować w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświelających: fabryki do wyrabiania produktów nalcianych oraz urządzenia do zachowywania, przetwarzania i przewożenia nafty i wyrobów z niój, tudzież urządzenia portowe, statki morskie i rzeczne i inne majątki wartościowe, na zasadach, zabezpieczających akuratny wpływ do skarbu rzeczonój akcyzy.

§ 2. Do liczby wzmiankowanych w poprzedzającym § budynków, urządzeń i innych majątków, które mogą być przyjmowane w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświelających, należą:

- a) dystylarnie nafty;
- b) znajdujące się na gruntach przemysłowych i fabrycznych budynki, nieprzeznaczone na pomieszczenia aparatów fabrycznych, jakoto: domy mieszkalne, sklepy i t. d.
- c) przewodniki nafty;
- d) osobne rezerwoary metaliczne do zachowywania produktów nalcianych;
- e) urządzenia portowe i przystanie statków parowych;
- f) statki parowe i inne statki morskie i rzeczne;
- i g) dostawione drodze żelaznój wagony — cysterny do przewożenia produktów nalcianych.

Uwaga 1. Wzmiankowane w ust. a — e budynki i urządzenia przyjmują się w zastaw jedynie razem z gruntem, na którym się znajdują.

Uwaga 2. Wszystkie oddawane w zastaw majątki powinny być ubezpieczone od ognia i innych wypadków w sumie nie niższej od ich wartości szacunkowej (§ 3); zaś termin otwieranego na zastaw kredytu w wypłacie akcyzy powinien się kończyć najmnij na miesiąc przed upływem terminu ubezpieczenia.

§ 3. Wyszczególnione w § 2 majątki przyjmują się w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświelających, w sumie nie przenoszącej 60% ich szacunku, który się określa:

- a) dla dystylarni nafty — podług wartości znajdujących się w fabryce rezerwoarów metalicznych dla nafty i wydobywanych z niój produktów oraz należących do tych rezerwoarów otwartych i dostępnych do obejrzenia rur metalicznych;
- b) dla znajdujących się na gruntach przemysłowych i fabrycz-

зданий, не предназначенныхъ для помѣщенія заводскихъ аппаратовъ,—по стоимости сихъ зданий при продажѣ ихъ на сносъ;

в) для нефтепроводов — по стоимости составляющих их металлических резервуаров, отправляющих и принимающих нефть, открытых и доступных осмотру металлических магистральных труб, неподвижных паровых машин (без котлов) с насосами и жилых домов (п. б);

г) для отдельных металлических резервуаров, предназначенных для хранения сырой нефти, нефтяных продуктов—по стоимости как самих резервуаров, так и неразрывно связанных с ними аппаратов и доступных осмотру металлических трубопроводов;

д) для портовых сооружений и паромных пристаней—по стоимости всех принадлежащих къ нимъ зданій и построекъ, сообразно суммѣ, какаѣ можетъ быть выручена при продажѣ ихъ съ публичнаго торга;

е) для пароходовъ и др. морскихъ и рѣчныхъ судовъ—въ размѣрѣ 75% суммы, принятой страховымъ обществомъ на страхъ отъ пожара, аварий и др. случайностей,

и ж) для вагонов-цистерн, служащих для перевозки нефтяных продуктов,—в размѣрѣ железнодорожной оцѣнки, определенной въ специальной конвенции о приемѣ сѣхъ вагоновъ на желѣзную дорогу.

Примѣчаніе. Стоимость резервуаровъ, трубъ и машинъ опредѣляется согласно издаваемому Министерствомъ Финансовъ росписанію о цѣнахъ: а) машинъ—въ зависимости отъ ихъ системы и силы, б) листового желѣза, изъ котораго сдѣланы резервуары,—въ зависимости отъ толщины листовъ и в) трубъ—въ зависимости отъ матеріала и ихъ діаметра.

§ 4. При ходатайствѣ о приѣмѣ имущества въ залогъ въ обезпеченіе акциза съ освѣтительныхъ маселъ должно быть представлено:

а) при залоге имущества, поименованных в п. п. а—д §§ 2 и 3, подробная оценочная опись сих имущества, вместе с планомъ всѣхъ частей какъ деревянныхъ зданій и сооружений, а равно и находящейся подъ ними земли;

б) при залогѣ пароходовъ и другихъ морскихъ и рѣчныхъ судовъ—страховой полисъ, снабженный установленною въ примѣ-

nych budynków, nieprzeznaczonych na pomieszczenie aparatów fabrycznych — podług wartości tych budynków przy ich sprzedaży w celu zniesienia;

3) dla przewodników nafty — podług wartości tworzących je rezerwarów metalicznych, wysyłających i przyjmujących naftę, otwartych i dostępnych do obejrzenia rur metalicznych magistralnych, nieruchomych maszyn parowych (bez kotłów) z pompami i domów mieszkalnych (ust. 6);

d) dla oddzielnych rezerwoarów metalicznych, przeznaczonych do zachowywania ropy surowej, produktów nalcianych — podług wartości tak samych rezerwoarów jak i nierozierwalnie z niemi związanych aparatów i dostępnych do obejrzenia rur metalicznych;

e) dla urządzeń portowych i przystani statków parowych — podług wartości wszystkich należących do nich budynków i budowli, odpowiednio do sumy, jaka może być otrzymana przy sprzedaży ich przez licytacje;

f) dla statków parowych i innych statków morskich i rzecznych w wysokości 75⁰/₁₀₀ sumy, przyjętej przez towarzystwo ubezpieczeń na ubezpieczenie od pożaru, rozbicia się i t. p. wypadków;

i g) dla wagonów — cystern, służących do przewożenia produktów naftianych, — w wysokości szacunku dróg żelaznych, określonego w specjalnej konwencji co do przyjmowania tych wagonów na drogę żelazną.

Uwaga. Wartość rezerwoarów, rur i maszyn określa się zgodnie z wydanym przez Ministerjum Finansów rozkładem cen: a) maszyn — odpowiednio do ich systemu i siły; b) blachy żelaznej, z której zrobione są rezerwoary, — odpowiednio do grubości blachy i c) rur — odpowiednio do materiału i średnicy tychże.

§ 4. Przy prośbie o przyjęcie majątku w zastaw na zabezpieczenie akcyzy od olejów oświetlających, powinno być przedstawione:

a) wraz z zastawiania majątków, wymienionych w ust. a — d §§ 2 i 3, szczegółowy wykaz szacunkowy tych majątków, razem z planem wszystkich części tak budynków drewnianych i urządzeń, jak również znajdującego się pod nimi gruntu;

b) wraz z zastawiania statków parowych i innych statków morskich i rzecznych — polisa ubezpieczeń, zaopatrzona w ustano-

чаніи къ ст. 1237 т. XI св. зак. передаточною надписью, вмѣстѣ съ судовою крѣпостью и копіею послѣдней, засвидѣтельствованною нотаріальнымъ порядкомъ.

и в) при залогѣ вагоновъ-цистернъ—засвидѣтельствовавшие нотаріальнымъ порядкомъ счета заводовъ, изготовлявшихъ эти вагоны, въ полной уплатѣ ихъ стоимости и удостовѣреніе желѣзной дороги о приѣмѣ сихъ вагоновъ съ отвѣтственности по конвенціи за поврежденіе ихъ по извѣстной оцѣнкѣ.

§ 5. Оцѣнка представляемыхъ въ залогъ имуществъ производится на основаніи осмотра ихъ на мѣстѣ особою комиссіею, состоящею изъ двухъ акцизныхъ чиновниковъ, по назначенію управляющаго акцизными сборами, представителя залогодателя, городскихъ архитектора и техника и члена городской управы, назначаемого губернаторомъ.

Примѣчаніе. Всѣ расходы, соединенные съ оцѣнкою представляемыхъ въ залоги имуществъ, производятся за счетъ залогодателя.

§ 6. Заключение оцѣночной комиссіи о стоимости представляемаго въ залогъ имущества и о суммѣ, въ какой оно можетъ быть принято въ залогъ, представляется управляющему акцизными сборами, отъ котораго и зависить опредѣленіе какъ о приѣмѣ имущества въ залогъ, такъ и о залоговой цѣнѣ онаго и о срокѣ открываемаго кредита.

§ 7. Приѣмъ въ залогъ имуществъ въ обезпеченіе акциза съ освѣтительныхъ маселъ, наложеніе на сии имущества запрещенія, освобожденіе залоговъ, продажа ихъ съ публичнаго торга производятся по правиламъ, установленнымъ въ отношеніи залоговъ по обезпеченію акциза за хлѣбное вино, состоящихъ какъ ихъ движимыхъ, такъ и недвижимыхъ имуществъ и принимаемыхъ въ залогъ какъ по нормальной, такъ и по специальной оцѣнкѣ.

Примѣчаніе 1. При приѣмѣ въ залогъ пароходовъ, морскихъ и рѣчныхъ судовъ, отъ залогодателя отбирается подписка въ томъ, что въ случаѣ неуплаты въ срокъ обезпеченнаго залогомъ акциза, онъ обязуется доставить заложенное судно въ назначенный срокъ и въ указанный портъ, для продажи съ публичнаго торга. По заключеніи же залоговаго обязательства, упомянутая въ п. 6 § 4 копія судовой крѣпости возвращается судовладельцу.

wiony w uwadze do art. 1237 t. XI sw. zak. napis przedawczy, razem z okrętowym aktem wieczystym i kopią tegoż poświadczoną przez rejenta;

i c) wrazie zastawiania wagonów-cystern—poświadczone przez rejenta rachunki fabryk, które wyrabiały te wagony co do całkowitej wypłaty ich wartości, oraz poświadczenie drogi żelaznej co do przyjęcia tych wagonów z odpowiedzialnością podług konwencji za uszkodzenie ich podług wiadomego oszacowania.

§ 5. Oszacowania oddawanych w zastaw majątków dopełnia, na zasadzie obejrzenia ich na miejscu, oddzielna komisya, składająca się z dwóch urzędników akcyznych, wyznaczonych przez zarządzającego przychodami akcyznymi, przedstawiciela osoby w zastaw oddającej, technika i budowniczego miejskiego, oraz członka urzędu miejskiego, mianowanego przez gubernatora.

Uwaga. Wszystkie rozchody, połączone z oszacowaniem oddawanych w zastaw majątków pokrywają się na rachunek zastawiającego.

§ 6. Opinia komisji szacunkowej co do wartości oddawanego w zastaw majątku i co do sumy, w jakiej tenże może być w zastaw przyjęty, przedstawia się zarządzającemu przychodami akcyznymi, od którego też zależy decyzja, tak co do przyjęcia majątku w zastaw, jak i co do ceny zastawnej tegoż i co do terminu otwierającego się kredytu.

§ 7. Przyjmowanie w zastaw majątków na zabezpieczenie akcyzy od olejów oświetlających, nałożenie na te majątki aresztu, uwolnienie zastawów, sprzedaż ich przez licytację odbywają się podług przepisów, ustanowionych co do zastawów przy zabezpieczeniu akcyzy za okowitę zbożową, składających się tak z ruchomych jak i z nieruchomości majątków i przyjmowanych w zastaw tak podług normalnego jak i podług specjalnego oszacowania.

Uwaga 1. Wrazie przyjmowania w zastaw statków parowych, statków morskich i rzecznych, od zastawiającego bierze się deklaracja co do tego, że wrazie niezapłacenia w terminie zabezpieczonej zapomocą zastawu akcyzy, zobowiązuje się dostarczyć zastawiony statek w oznaczonym terminie i do wskazanego portu, w celu sprzedaży przez licytację. Zaś po zawarciu zobowiązania zastawniczego, wzmiankowana w ust. 6 § 4 kopia okrętowego aktu wieczystego zwraca się właścicielowi statku.

Примѣчаніе 2. При принятіи въ залогъ вагоновъ-цистернъ, акцизное управленіе сообщаетъ о томъ подлежащему управленію желѣзной дороги. Послѣ сего такіе вагоны не могутъ быть передаваемы въ распоряженіе ихъ владѣльца или отчуждаемы имъ впредь до представленія удостовѣренія акцизнаго управленія объ освобожденіи оныхъ отъ залога.

На подлинномъ написано: „Согласно по Высочайшему повелѣнію 18 Марта 1888 года, утверждаю“.

22 Марта 1888 года.

Подписалъ: Министръ Финансовъ *И. Вышнеградскій*.

ПРАВИЛА

о приѣмѣ подлежащихъ акцизу освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ
подъ охрану акцизнаго надзора.

1) Установленныя п. п. 11 и 12 инструкции Министерства Финансовъ о порядкѣ приведенія въ извѣстность наличности къ 15 Января 1888 года освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ правила о приѣмѣ подъ охрану акцизнаго надзора запасовъ освѣтительныхъ матеріаловъ, а равно и передвиженія ихъ изъ одного находящагося подъ охраною акцизнаго надзора склада въ другой таковой же складъ, распространяются и на тѣ масла, кои будутъ выпущены изъ Бакинскаго района, а равно изъ нефтеперегонныхъ заводовъ внѣ сего района, съ обезпеченіемъ причитающагося акциза установленными залогами.

2) При поступленіи въ находящіеся подъ охраною склады освѣтительныхъ маселъ, акцизъ за кои обезпеченъ залогами, масла сии свидѣлствуются акцизнымъ надзоромъ, оказавшееся въ наличности количество принимается подъ охрану и составляется актъ за подписью свидѣтельствовавшего масла акцизнаго чиновника, состоящаго при складѣ контролера или надсмотрщика, и владѣльца нефтяныхъ маселъ или его повѣреннаго. Въ означенномъ актѣ должно быть указано: 1) мѣстонахожденіе склада, въ который

Увага 2. Wrazie przyjmowania w zastaw wagonów—cystern zarząd akcyzny komunikuje o tém właściwej dyrekcji drogi żelaznej; poczem takie wagony nie mogą być oddawane ich właścicielowi ani sprzedawane przez niego, zanim nie będzie przedstawione świadectwo zarządu akcyznego co do uwolnienia ich od zastawu.

Na oryginale napisano: „Zgodnie z Najwyżej zatwierdzonym d. 18 Marca 1888 r. rozkazem, zatwierdzam“.

22-go Marca 1888 r.

Podpisał: Minister Finansów *J. Wyszeградzki*.

PRZEPISY

co do przyjmowania podlegających akcyzie olejów nafcianych
oświetlających pod ochronę zarządu akcyznego.

1) Ustanowione w ust. 11 i 12 instrukcyje Ministeryum Finansów co do sposobu ujawnienia ilości znajdujących się w pogotowiu na dzień 15 Stycznia 1888 roku olejów nafcianych oświetlających, przepisy co do przyjmowania pod ochronę zarządu akcyznego zapasów materyałów oświetlających, tudzież przeprowadzania ich z jednego, znajduącego się pod ochroną zarządu akcyznego, składu do drugiego takiego składu, stosują się również do tych olejów, które, będą wypuszczone z rejonu Bakińskiego oraz z dystylarni nafty, znajdujących się po za obrębem tego rejonu, z zabezpieczeniem przypadającej akcyzy zapomocą ustanowionych zastawów.

2) Gdy do znajdujących się pod ochroną składów wchodzi oleje oświetlające, za które akcyza zabezpieczona jest zapomocą zastawów, oleje te rewiduje zarząd akcyzny; ilość, jaka się okaże w pogotowiu, przyjmuje się pod ochronę i sporządza się protokół z podpisem rewidującego oleje urzędnika akcyznego, urzędującego przy składzie kontrolera albo dozorczy i właściciela olejów oświetlających albo jego pełnomocnika. W protokole tym powinno być wskazane: 1) miejsce znajdowania się składu, do którego weszły oleje oświetla-

освѣтительныя масла поступили, и фамилія его владѣльца; 2) названіе и мѣстонахожденіе завода или склада, изъ котораго означенныя масла выпущены; 3) количество маселъ, которое оказалось въ наличности, по освидѣтельствѣрованіи транспорта при поступленіи въ складъ, и родъ его по размѣру акциза, какому онъ подлежитъ; 4) документъ, по коему транспортъ слѣдовалъ; 5) количество путевой траты; 6) сумма причитающагося за масла акциза. Актъ сей составляется въ двухъ экземплярахъ, изъ коихъ одинъ остается въ складъ, другой поступаетъ въ мѣстное окружное акцизное управленіе.

3) Владѣльцу нефтяныхъ маселъ, по освидѣтельствѣрованіи ихъ и принятіи въ складъ подъ охрану акцизнаго надзора, выдается особое, оплачиваемое гербовымъ сборомъ въ 80 коп. удостовѣреніе, заключающее въ себѣ тѣ же свѣдѣнія, кои изложены въ актѣ освидѣтельствѣрованія. Означенное удостовѣреніе представляется владѣльцемъ нефтяныхъ маселъ въ то акцизное управленіе, въ коемъ находятся принадлежащія ему, принятія въ обезпеченіе акциза за масла залоговыя квитанціи; по полученіи сего удостовѣренія акцизное управленіе дѣлаетъ распоряженіе объ освобожденіи залоговыхъ квитанцій на сумму акциза, соответствующую количеству поступившихъ въ складъ и принятыхъ подъ охрану акцизнаго надзора нефтяныхъ маселъ.

4) Выпускъ въ продажу освѣтительныхъ маселъ изъ складовъ, находящихся подъ охраною, допускается порядкомъ, указаннымъ въ п. 11 вышеупомянутой инструкціи, и притомъ не иначе, какъ по уплатѣ акциза наличными деньгами за все выпускаемое количество маселъ.

(С. У. и Р. Ц. 1888 г., 24 Мая, N. 48 стр. 960).

77.

ROZPORZĄDZENIE, PRZEDŁOŻONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI.

O wyznaczeniu terminu zniesienia 3 Departamentu Rządzącego Senatu i o oddaniu spraw rozpoznawanych tymw Departamencie do 4 i Mierniczego Departamentu Senatu.

Na zasadzie ust. 1 Najwyżej zatwierdzonego d. 30 Marca 1888 r. Zdania Rady Państwa, 3-ci Departament Rządzącego Senatu podlega zniesieniu wciągu pierwszej połowy 1888 roku, w terminie — podług bliższego uznania Ministeryum Sprawiedliwości.

Stosownie do wyżej przytoczonego rozkazu, Minister Sprawiedliwości uznał za niezbędne:

1) wyznaczyć jako termin zniesienia pomienionego Departamentu dzień 30 Czerwca 1888 roku, i

2) wszystkie sprawy, rozpoznawane dotąd w znoszącym się Departamencie, które po tym terminie mają wejść do Rządzącego Senatu, jak również nienkończzone do tego terminu referaty rzeczowego Departamentu rozdzielić pomiędzy Mierniczy i 4 Departament Senatu, oddając do Departamentu Mierniczego sprawy 3 gubernij Nadbałtyckich, a do 4-go wszystkie pozostałe sprawy 3-go Departamentu.

O wyżej przytoczonym Minister Sprawiedliwości w dniu 11 Maja 1888 roku przedłożył Rządzącemu Senatowi w celu należytego opublikowania.

(Data publikacyi: 27 Maja).

78.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О предоставленіи управляющимъ акцизными сборами права передавать исправленіе своихъ обязанностей состоящимъ при акцизныхъ управленіяхъ чиновникамъ по судебной части и техникамъ.

30-го Марта 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной
Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Ми-
нистра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

Управляющим акцизными сборами предоставляется передавать исправление своих обязанностей, кроме лиц, указанных въ ст. 34 уст. о инт. сборѣ (св. зак. т. V), также состоящимъ при акцизномъ управленіи чиновникамъ по судебной части и техникамъ.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. Ц., 1886 г. 31 Мая, N. 50, стр 1009)

jące, i nazwisko jego właściciela; 2) nazwisko i miejsce znajdowania się fabryki lub składu, z którego te oleje zostały wypuszczone; 3) ilość olejów, która okazała się gotową po zrewidowaniu transportu przy wejściu tegoż do składu, i rodzaj jego podług wielkości akcyzy, jakiej podlega; 4) dokument, za którym transport odbywał podróż; 5) ilość straty w drodze; 6) suma przypadającą za oleje akcyzy. Protokół ten sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostaje w składzie, a drugi odsyła się do miejscowego zarządu akcyzowego okręgowego.

3) Właścicielowi olejów oświetlających, po ich zrewidowaniu i przyjęciu na skład pod ochronę zarządu akcyznego wydaje się oddzielne na 80 kopiejkowym papierze stemplowym świadectwo, zawierające w sobie te same wiadomości, które wyluszczone są w protokule rewizyjnym. Wzmiankowane świadectwo właściciel olejów oświetlających przedstawia do tego zarządu akcyznego, w którym się znajdują należące do niego, przyjęte na zabezpieczenie akcyzy za oleje, kwity zastawne; po otrzymaniu tego świadectwa, zarząd akcyzny wydaje rozporządzenie co do uwolnienia kwitów zastawnych na sumę akcyzy, odpowiadającą ilości olejów nafaianych, które weszły do składu i przyjęte zostały pod ochronę zarządu akcyznego.

4) Wypuszczanie na sprzedaż olejów oświetlających ze składów, znajdujących się pod ochroną, dozwala się w sposób, wskazany w ust. 11 wyżej wzmiankowanej instrukcyi, i przytóm dopiero po zapłaceniu akcyzy w gotowiznie za całą wypuszczającą się ilość olejów.

(Data publikacyi: 24 Maja).

77.

РАСПОРЯЖЕНИЕ, ПРЕДЛОЖЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ ОУ-
НАТУ МИНИСТРОМЪ ЮСТИЦИИ.

О назначеніи срока упраздненія 3 Департамента Пра-
вительствующаго Сената и о передачѣ подвѣдомствен-
ныхъ сему Департаменту дѣлъ въ 4 и Межевой Де-
партаменты Сената.

На основаніи 1 п. Высочайше утвержденнаго 30 Марта 1888 г.
миѣнія Государственнаго Совѣта, 3 Департаментъ Правительству-
ющаго Сената подлежитъ упраздненію въ продолженіи первой по-
ловины 1888 года, въ срокъ по ближайшему усмотрѣнію Министер-
ства Юстиціи.

Руководствуясь приведеннымъ Высочайшимъ повелѣніемъ,
Министръ Юстиціи призналъ необходимымъ:

1) назначить срокомъ упраздненія означеннаго Департамента
30 Іюня 1888 г., и

2) всѣ подвѣдомственные упраздненному Департаменту дѣла,
которые послѣ указаннаго срока имѣютъ поступать въ Правитель-
ствующій Сенатъ, а равно неоконченныя къ тому же сроку произ-
водства названнаго Департамента распределить между Межевымъ
и 4 Департаментами Сената, съ передачею въ Межевой Департа-
ментъ дѣла 3 Прибалтійскихъ губерній, а въ 4 всѣхъ остальныхъ
дѣла 3 Департамента.

О вышеизложенномъ Министръ Юстиціи, 11 Мая 1888 г., пред-
ложилъ Правительствующему Сенату, для надлежащаго во всеобщее
свѣдѣніе опубликованія.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 27 Мая. N. 49 стр. 1002).

79.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O wysokości wynagrodzenia za najem pomieszczeń dla
cerkwi prawosławnych, zakładanych dla wojsk okręgu
wojennego Warszawskiego.

30-go Marca 1888 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na
Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny—
uchwaliła zdanie:

W uzupełnieniu opłaty taryfowej za pomieszczenia na sztaby,
zarządy i inne zakłady wojskowe w guberniach Królestwa Polskiego
(dodatek III do art. 2 (uw. 3) sw. zak. t. IV Ust. pow. ziemsk. podług
dal. c. z r. 1886) postanowić:

„Pomieszczenia na cerkwie prawosławne, zakładane z polecenia
dowodzącego wojskami okręgu wojennego Warszawskiego przy po-
jedynczych oddziałach wojsk, wydzielają się na obowiązujących w gu-
berniach Królestwa Polskiego zasadach; przyczem wynagrodzenie za
wydzielenie tych pomieszczeń płaci się jak następuje: w miejscowo-
ściach I kategorii po 400 rubli, II — po 300 rub., III — po
250 rub., w IV — po 100 rub. rocznie.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

(Data publikacyi: 31 Maja).

80.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О дополненіи постановленій о пошлинѣ съ застрахова-
нія имуществъ отъ огня.

4-го Апрѣля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ:*

Въ дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить слѣ-
дующее правило:

„Въ тѣхъ случаяхъ, когда страхованіе уничтожается или пре-
кращается ранѣ истеченія первоначально опредѣленнаго срока и
страхователю, на основаніи правилъ, установленныхъ для страхо-
выхъ отъ огня обществъ, возвращается страховая премія, казенная
пошлина также подлежитъ возврату, по расчету за время отъ унич-
тоженія или прекращенія страхованія до первоначально опредѣлен-
наго срока онаго, причемъ возвратъ сей пошлины производится
лишь за полные остающіеся мѣсяцы.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 31 Мая, № 50, стр. 1011).

78.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O dozwoleniu zarządzającym przychodami akcyznymi
poruczać sprawowanie swoich obowiązków urzędującym
przy zarządach akcyznych urzędnikom sądowym i tech-
nikom.

30-go Marca 1888 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na
Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów,
uchwaliła zdanie:

W uzupełnieniu odnosnych praw postanowić:

Zarządzającym przychodami akcyznymi dozwala się poruczać
sprawowanie swoich obowiązków, prócz osób wskazanych w art. 34
Ust. o akc. od nap. (sw. zak. t. V), również urzędującym przy zarzą-
dzie akcyznym urzędnikom sądowym i technikom.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezes i Człon-
kowie.

(Data publikacyi: 31 Maja).

79.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О размѣрѣ вознагражденія за наемъ помѣщеній для православныхъ церквей, учреждаемыхъ въ войскахъ Варшавскаго военнаго округа.

30-го Марта 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра—*мнѣніемъ положилъ*:

Въ дополненіе тарифной платы за помѣщенія для штабовъ, управленій и другихъ воинскихъ заведеній въ губерніяхъ Царства Польскаго (приложеніе III къ ст. 2 (примѣч. 3), свод. зак. т. IV, уст. земск. пов., по прод. 1886 г.), постановить:

„Помѣщенія для православныхъ церквей, учреждаемыхъ по распоряженію командующаго войсками Варшавскаго военнаго округа при отдѣльныхъ воинскихъ частяхъ, отводятся на существующихъ въ губерніяхъ Царства Польскаго основаніяхъ, причемъ вознагражденіе за отводъ сихъ помѣщеній производится въ слѣдующемъ размѣрѣ: въ мѣстностяхъ I разряда по 400 руб., II—по 300 руб., III—по 250 руб., IV—по 200 руб. и V—по 100 руб. въ годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С У. и Р. II., 1888 г. 31 Мая, N. 50 стр. 1010).

81.

ROZPORZĄDZENIE, PRZEDŁOŻONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI.

O przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów dotyczących normalnego ubytku na wadze ładunków przy przewożeniu ich drogami żelaznemi.

Minister Dróg Komunikacyi, d. 12 Kwietnia 1888 roku, doniósł Rządzącemu Senatowi, że na zasadzie zatwierdzonego przez niego postanowienia Rady do spraw dróg żelaznych, moc obowiązująca przepisów o normalnym ubytku na wadze ładunków przy przewożeniu ich drogami żelaznymi, ogłoszonych przy postanowieniu Ministra Dróg Komunikacyi z d. 30 Lipca 1887 r. za Nrem 7068, *przedłużona została do 30 Lipca 1889 roku.*

(Data publikacyi: 31 Maja).

82.

ROZPORZĄDZENIE, PRZEDŁOŻONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA WOJNY.

O przeniesieniu zarządu naczelnika wojennego powiatu Łęczyckiego, gubernii Kaliskiej, z III do II kategorii.

Minister Wojny przedstawił Rządzącemu Senatowi egzemplarz polecenia w wydziale wojskowym z d. 11 Kwietnia 1888 r. za Nrem 83, którym ogłoszono, że na zasadzie uwagi 2 do etatu Nr 23 ks. I św. etatów wojsk lądowych z roku 1885, zarząd naczelnika wojennego powiatu Łęczyckiego (gubernii Kaliskiej) przenosi się z III do IV kategorii.

(Data publikacyi: 31 Maja).

83.

Именной Высочайший Указъ.

О замѣнѣ кредитныхъ билетовъ 25 руб., 10 р., 5 р., 3 р. и 1 р. достоинствъ билетами новыхъ образцовъ.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Въ виду достигнутыхъ въ послѣднее время усовершенствованій въ способахъ выдѣлки цѣнныхъ бумагъ, Мы признали полезнымъ замѣнить кредитные билеты 25 руб., 10 руб., 3 руб. и 1 руб. достоинствъ билетами новыхъ образцовъ.

По изготовленіи нѣнѣ означенныхъ билетовъ, согласно одобреннымъ Нами новымъ образцамъ, въ достаточномъ количествѣ для начала обмѣна существующихъ кредитныхъ билетовъ на новые, повелѣваемъ: приступить къ сему обмѣну и произвести оный на основаніи слѣдующихъ, составленныхъ Министромъ Финансовъ и рассмотрѣнныхъ въ Государственномъ Совѣтѣ, правилъ:

1) Обмѣнъ открывается постепенно, по достоинствамъ кредитныхъ билетовъ, начиная съ билетовъ 15 рублевыхъ и переходя къ билетамъ слѣдующихъ низшихъ достоинствъ.

2) Обмѣнъ производится сначала въ государственномъ банкѣ и его конторахъ, а затѣмъ постепенно открывается съ разрѣшенія Министра Финансовъ, въ банковыхъ отдѣленіяхъ и казначействахъ.

3) Время открытія обмѣна билетовъ 25-ти рублевыхъ, а также билетовъ другихъ достоинствъ, опредѣляется Министромъ Финансовъ, съ тѣмъ, чтобы обмѣнъ былъ начатъ въ теченіе сего 1888 года и распространенъ на билеты всѣхъ достоинствъ до 1 Января 1890 года.

4) Заблаговременно, до приступа къ обмѣну билетовъ каждаго достоинства, Министръ Финансовъ представляетъ описаніе одобренного Нами новаго образца, назначаемого къ обмѣну билета Правительствующему Сенату, который распорядится обнародова-

80.

НАИВЫЖЕЕ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

О uzupełnieniu postanowień o opłacie od ubezpieczenia majątków od ognia.

4-go Kwietnia 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie:*

W uzupełnieniu odnośnych praw postanowie przepis następujący:

„W tych razach, gdy ubezpieczenie znosi się lub ustaje przed upływem pierwotkowo określonego terminu i ubezpieczajacemu, na zasadzie przepisów, ustanowionych dla towarzystw ubezpieczeń od ognia, zwraca się premium ubezpieczenia, opłata skarbową również ulega zwrotowi, licząc za czas od zniesienia lub ustania ubezpieczenia do pierwotkowo określonego terminu tegoż; przyczém opłata zwraca się jedynie za całkowite pozostałe miesiące.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 31 Maja)

81.

РАСПОЯЖЕНІЕ, ПРЕДЛОЖЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ
СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ПУТЕЙ СООБЩЕНІЯ.

О продолженіи дѣйствія правилъ о нормальныхъ размѣрахъ убыли въ вѣсѣ грузовъ, при перевозкѣ ихъ по желѣзнымъ дорогамъ.

Министръ Путей Сообщенія, 12 Апрѣля 1888 г., донесъ Правительствующему Сенату, что на основаніи одобреннаго имъ, Министромъ, положенія Совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, дѣйствіе правилъ о нормальныхъ размѣрахъ убыли въ вѣсѣ грузовъ, при перевозкѣ ихъ по желѣзнымъ дорогамъ, объявленныхъ при постановленіи Министра Путей Сообщенія, отъ 30 Іюля 1887 г. за № 7068, *продолжено до 30 Іюля 1889 г.*

(С. У. и Р. П. 1888 г. 31 Мая, N. 50 стр. 1040).

82.

РАСПОЯЖЕНІЕ, ПРЕДЛОЖЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ВОЕННЫМЪ МИНИСТРОМЪ.

О перечисленіи управленія Ленчицкаго, Калишской губерніи, уѣзднаго воинскаго начальника изъ III во II разрядъ.

Военный Министръ представилъ въ Правительствующій Сенатъ экземпляръ приказа по военному вѣдомству, отъ 12 Апрѣля 1888 г. за № 83, коимъ объявлено, что на основаніи 2 примѣчанія къ штату № 23 кн. I св. штатовъ военно-сухопутнаго вѣдомства 1885 года, управленіе Ленчицкаго (Калишской губерніи) уѣзднаго воинскаго начальника перечисляется изъ III во II разрядъ.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 31 Мая, N. 50, стр. 1040).

Minister Finansów wydaje również rozporządzenie co do zaopatrzenia kantorów i oddziałów Banku Państwa tudzież kas skarbowych w nowe bilety, tak dla stosowania się owych instytucyj do tych wzorów przy obrachunkach pieniężnych, jak również dla wystawienia tychże z ich polecenia, w miejscu widoczném, gdzieby każdy mógł się zapoznać z temi wzorami.

5) Przy otwarciu wymiany biletów kredytowych téj lub owéj wartości, nowe bilety wymieniają się na dawne tylko téj saméj wartości; wszakże Minister Finansów ma prawo zezwalać na taką wymianę i na bilety innych wartości, w miarę powiększenia się zapasu biletów kredytowych nowego wzoru.

6) Przy wymianie obecnych biletów dużych na drobne, i na odwrót, ustaje wydawanie biletów obecnego wzoru téj wartości, którój wymiana na bilety nowego wzoru już jest otwarta w tém miejscu.

7) Z otwarciem wymiany biletów którémkolwiek wartości Bank Państwa i kantory tegoż a w następstwie i oddziały bankowe wydają bilety nowego wzoru przy wypłatach bankowych na poczet wkładów, pożyczek, przekazów i rachunków bieżących osób prywatnych i Skarbu Państwa, o ile na to pozwala zapas nowych biletów i przytém nie inaczej, jak po uprzedniej wymianie na nowe bilety biletów odpowiedniej wartości dawnego wzoru, które wpłynęły przy różnych okazjach do kas bankowych.

8) Bilety kredytowe dawnego wzoru, wymieniane na nowe, wysyłają się do banku Państwa i, po sprawdzeniu, uiszczą się w ustanowiony sposób, razem z biletami dawnego wzoru tych samych wartości, przysposobionemi na zapas.

9) Przy wymianie obecnych biletów kredytowych na nowe powinny być ściśle przestrzegane zatwierdzone d. 31 Października 1869 r. przepisy co do wymiany starych i uszkodzonych biletów kredytowych.

10) Ogólne zawiadywanie operacją wymiany na przytoczonych w poprzednich ustępach zasadach porucza się Bankowi Państwa, a sprawdzenie prawidłowości dokonywania operacyi w ustanowiony sposób powierza się radzie instytucyj kredytowych Państwowych

ныхъ кредитныхъ установлений и ревизіонный при ономъ комитетъ Министръ Финансовъ, съ своей стороны, имѣетъ принимать всѣ необходимыя мѣры для содѣйствія успѣшному ходу дѣла.

11) Обязательный срокъ обмѣна кредитныхъ билетовъ нынѣшняго образца на новые назначается трехгодичный, съ 1 Января 1890 г. по 1 Января 1893 г., съ тѣмъ, чтобы, по истеченіи этого срока, кредитные билеты нынѣшняго образца не принимались въ казенные платежи и не были обязательны къ обращенію между частными лицами.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать къ приведе нію сего въ исполненіе зависящія отъ него распоряженія.

На подлинномъ Собственного ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕ- ЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Гатчинѣ,
25-го Мая 1888 года.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 10 Июня, N. 53 стр. 1089).

84.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О распространеніи дѣйствій крестьянскаго поземель-
наго банка на губерніи Привислянскаго края.

11-го Апрѣля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, раз- смотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ* *положилъ*:

I. Въ дополненіе и измѣненіе подлежащихъ узаконеній по- становить:

1) Дѣйствіе Высочайше утвержденного 18 Мая 1882 г. поло- женія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ распространяется на

83.

IMIENNY UKAZ NAJWYŻSZY.

O zamianie biletów kredytowych 25, 10, 5, 3 i 1 ru-
blowych na bilety nowego wzoru.

UKAZ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Ze względu na osiągnięte w ostatnich czasach udoskonalenia w sposobie wyrobu papierów wartościowych, uznaliśmy za poży- teczne zamienić bilety 25, 10, 5, 3 i 1 rublowe na bilety nowych wzorów.

Po przygotowaniu obecnie rzeczonych biletów, podług przyję- tych przez NAS nowych wzorów, w dostatecznej ilości na rozpoczęcie wymiany istniejących biletów kredytowych na nowe, Rozkazujemy : przystąpić do téj wymiany i dokonać jęj na zasadzie następujących, sporządzonych przez Ministra Finansów i rozpoznanych w Radzie Państwa, przepisów:

1) Wymiana otwiera się stopniowo podług wartości biletów kredytowych, poczynając od 25 rublowych i przechodząc później do biletów następnych niższych wartości.

2) Wymiana odbywa się z początku w Banku państwa i kan- torach tegoż, a następnie stopniowo otwiera się, za pozwoleniem Mini- stra Finansów, w oddziałach bankowych i kasach skarbowych.

3) Czas otwarcia wymiany biletów 25-cio rublowych oraz bile- tów innych wartości określa Minister Finansów, z tém zastrzeżeniem, ażeby wymiana była rozpoczęta w ciągu bieżącego 1888 roku i roz- ciągnięta na bilety wszystkich wartości do 1 Stycznia 1890 roku.

4) Zawczasu, przed przystąpieniem do wymiany biletów każ- dęj wartrści, Minister Finansów przedstawia opis przyjętego przez NAS nowego wzoru, przeznaczonego do wymiany, Rządzącemu Sena- towi, który zarządzi opublikowanie tego opisu w ustanowionej drodze.

ніемъ сего описанія въ установленномъ порядкѣ. Министръ Финансовъ дѣлаетъ также распоряженіе о снабженіи конторъ и отдѣленій государственнаго банка, а также казначействъ образцами новыхъ билетовъ, какъ для руководства сихъ учреждений при денежныхъ расчетахъ, такъ и для выставленія, по ихъ распоряженію на видномъ мѣстѣ, гдѣ бы всякій могъ ознакомиться съ сими образцами.

5) При открытіи обмѣна кредитныхъ билетовъ какого либо достоинства, новые билеты обмѣниваются на прежніе лишь того же самого достоинства, но Министру Финансовъ предоставляется разрѣшать таковой обмѣнъ и на билеты другихъ достоинствъ, по мѣрѣ увеличенія запаса кредитныхъ билетовъ новаго образца.

6) При обмѣнѣ нынѣшнихъ билетовъ крупныхъ на мелкіе и наоборотъ прекращается выдача билетовъ нынѣшняго образца того достоинства, котораго обмѣнъ на билеты новой формы уже открытъ въ томъ мѣстѣ.

7) Съ открытіемъ обмѣна билетовъ котораго либо достоинства, государственный банкъ и конторы его, а впослѣдствіи банковыя отдѣленія выдаютъ билеты новаго образца въ счетъ банковыхъ платежей по вкладамъ, ссудамъ, переводамъ и текущимъ счетамъ частныхъ лицъ и государственнаго казначейства, на сколько сіе дозволитъ запасъ новыхъ билетовъ, и притомъ не иначе, какъ по предварительномъ обмѣнѣ на новые билеты билетовъ соотвѣтствующаго достоинства прежняго образца, поступившихъ по разнымъ случаямъ въ банковыя кассы.

8) Кредитные билеты прежняго образца, обмѣненные на новые, высылаются въ государственный банкъ и, по повѣркѣ, предаются уничтоженію установленнымъ порядкомъ, вмѣстѣ съ билетами прежняго образца тѣхъ же достоинствъ, заготовленными въ запасъ.

9) При обмѣнѣ нынѣшнихъ кредитныхъ билетовъ на новые, должны быть въ точности соблюдаемы Высочайше утвержденныя, 31 Октября 1869 г., правила о обмѣнѣ ветхихъ и поврежденныхъ кредитныхъ билетовъ.

10) Общее завѣдываніе операціею обмѣна, на изложенныхъ въ предшествующихъ пунктахъ основаніяхъ, поручается государственному банку, а повѣрка правильности производства операцій въ установленномъ порядкѣ возлагается на совѣтъ государствен-

и урѣдующему при ней комитетови ревизійному. Minister Finansów, ze swojej strony, ma przedsiębrać wszelkie niezbędne środki w celu dopomagania do pomyślnego biegu sprawy.

11) Obowiązkowy termin wymiany biletów kredytowych obecnego wzoru na nowe wyznacza się trzechletni, od 1 Stycznia 1890 r. do 1 Stycznia 1893 r., z tém zastrzeżeniem, ażeby po upływie tego terminu bilety obecnego wzoru nie były przyjmowane przy wypłatach skarbowych i nie były obowiązkowe w obiegu pomiędzy osobami prywatnemi.

Rządzący Senat nie zaniedba co do wykonania niniejszego prawa należyte wydać rozporządzenia.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER“

W Gieczynie,
d, 25-go Maja 1888 roku.

(Data publikacyi: 10 Czerwca).

84.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O rozciągnięciu czynności Banku ziemskiego włościańskiego na gubernie kraju Nadwiślańskiego.

11-go Kwietnia 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych i Finansów, *uchwaliła zdanie:*

I. Uzupełniając i zmieniając odnośne prawa postanowić:

1) Moc obowiązującą Najwyżej zatwierdzonej d. 18 Maja 1882 r. ustawy o Banku ziemskim włościańskim rozciągnąć na gubernie Cz. 2. 1888.

губерній Царства Польскаго съ дополненіями и измѣненіями, указанными въ нижеслѣдующихъ статьяхъ.

2) Ссуды могутъ быть выдаваемы лицамъ русскаго, польскаго и литовскаго происхожденія, имѣющимъ право приобрѣтати земли, подходящія подъ дѣйствіе Высочайшаго указа 19 Февраля 1864 г., объ устройствѣ быта крестьянъ, и получившими удостовѣреніе мѣстнаго комиссара по крестьянскимъ дѣламъ о неимѣніи препятствій къ выдачѣ имъ ссуды.

3) Ссуды не могутъ быть выдаваемы на покупку земель:

а) поступившихъ въ собственность крестьянъ въ силу упомянутого въ ст. 1 указа и б) обремененныхъ сервитутами, кромѣ случаевъ, когда сервитутъ установленъ въ пользу самихъ покупателей или когда онъ въ малой только степени ограничиваетъ свободу пользованія землею (право проѣзда, водоноя, проведенія водосточныхъ канавокъ, добыванія глины и песку въ опредѣленныхъ мѣстахъ и т. п.).

4) Ссуды выдаются на основаніи специальныхъ оцѣнокъ, производимыхъ отдѣленіями крестьянскаго банка.

5) При разрѣшеніи совѣтомъ банка ссудъ, на утвержденіе Министра Финансовъ представляются лишь тѣ постановленія о выдачѣ ссудъ, относительно которыхъ не составилось $\frac{2}{3}$ голосовъ присутствовавшихъ въ засѣданіи членовъ совѣта.

6) Размѣръ ссуды не долженъ превышать 90% оцѣночной суммы.

7) При выдачѣ ссуды часть оной, не превышающая 75% оцѣночной суммы, пополняется изъ средствъ крестьянскаго поземельнаго банка, а не достающія затѣмъ для совершенія сдѣлки деньги, въ размѣрѣ не свыше 15% съ оцѣночной суммы, выдаются изъ состоящаго въ распоряженіи банка капитала на общепользныя надобности Царства Польскаго.

Примѣчаніе. По ссудамъ изъ капитала на общепользныя надобности Царства Польскаго заемщики въ отношеніи размѣра платежей, пеней и досрочнаго погашенія подчиняются дѣйствію правилъ, относящихся до ссудъ изъ средствъ крестьянскаго поземельнаго банка.

8) Лица, желающія приобрѣсти землю съ содѣйствіемъ крестьянскаго поземельнаго банка, должны сверхъ документовъ, указанныхъ въ ст. 19 положенія о банкахъ, и удостовѣреній, требуемыхъ ст. 2 настоящихъ правилъ, представить выданные гминными

Królestwa Polskiego, z uzupełnieniami i zmianami, wskazanemi w następującychъ poniżej artykułachъ.

2) Pożyczki mogą być udzielane osobomъ pochodzenia rosyjskiego, polskiego i litewskiego, mającymъ prawo do nabywania gruntów, podchodzącychъ pod moc obowiązującą Najwyższego ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marea) 1864 roku o urządzeniu bytu włościan, i które otrzymały świadectwo miejscowego komisarza do spraw włościańskich o nieistnieniu przeszkódъ do udzielenia imъ pożyczki.

3) Pożyczki nie mogą być dawane na kupno gruntów: a) przeszłychъ на własność włościan z mocy wspomnianego w artykule 1 ukazu i b) obciążonychъ serwitutami; chybaby służebność ustanowioną była na korzyśćъ samychże nabywców, lub w małymъ tylko stopniu ograniczała swobodę użytkowania z gruntów (prawo przejazdu, pojenia, przeprowadzenia rowów ściekowych, kopania gliny i piasku w oznaczonychъ miejscachъ i t. p.).

4) Pożyczki udzielają się na zasadzie oszacowańъ specjalnychъ, dokonywanychъ przez oddziały Banku włościańskiego.

5) Przy udzielaniu przez radę Banku pożyczekъ, do zatwierdzenia Ministra Finansówъ przedstawiają się tylko takie decyzje w przedmiocie wydania pożyczekъ, co do którychъ nie było większości $\frac{2}{3}$ głosówъ obecnychъ na posiedzeniu członkówъ rady.

6) Wysokośćъ pożyczki nie powinna przewyższać 90% szacunku.

7) Przy udzielaniu pożyczki, częśćъ jęj, nieprzenosząca 75% sumy szacunkowej, pokrywa się z funduszówъ Banku ziemskiego włościańskiego; zaśъ brakujące do uskutecznienia transakcyi pieniądze, w wysokości nieprzenoszącej 15% szacunku, będą wypłacane z pozostałego w dyspozycyi Banku funduszu użyteczności publicznej Królestwa Polskiego.

Uwaga. Co do pożyczekъ z funduszu użyteczności publicznej Królestwa Polskiego, biorący pożyczki, pod względemъ wielkości rat, kar i umorzenia przedterminowego, podlegająъ przepisomъ dotyczącymъ pożyczekъ z funduszówъ Banku ziemskiego włościańskiego.

8) Osoby, pragnące nabyć grunta z pomocą Banku ziemskiego włościańskiego, obowiązane są złożyć, oprócz dokumentówъ wymienionychъ w artykule 19 ustawy Banku i świadectwъ wymaganychъ przez art. 2 niniejszychъ przepisówъ, wydane przez wójtówъ gmin i spra-

войтами и провѣренными комиссаромъ по крестьянскимъ дѣламъ списки семей, приобретающихъ землю, съ означеніемъ числѣнъ мужскаго пола въ каждой семьѣ, ихъ возраста, а также количества принадлежащей имъ земли, если они таковою владѣютъ. Продавцы же земель представляютъ: а) опись имѣнія или продаваемой части оного; если же имѣніе заложено въ земскомъ кредитномъ обществѣ Царства Польскаго, — копію описи (п. г. ст. 10 правилъ 12 Іюля 1869 г.), а по имѣніямъ, оцѣненнымъ упомянутымъ обществомъ, — копію оцѣнки (ст. 18 тѣхъ же правилъ); б) планъ продаваемой земли съ межевымъ и классификаціоннымъ къ нему реестрами, подписанный владѣльцемъ и присяжнымъ землебрѣмъ, съ удостовѣреніемъ о существующихъ сервитутахъ; в) выписку изъ ипотечнаго указателя имѣнія, и г) свидѣтельство мѣстнаго уѣзднаго начальника о размѣрѣ платимаго съ продаваемой земли поземельнаго налога, а равно другихъ податей и общественныхъ сборовъ.

9) Обремененіе имѣнія ипотечными долгами не служитъ препятствіемъ къ разрѣшенію ссуды, если только сумма всѣхъ такихъ долговъ въ совокупности не превышаетъ назначаемой ссуды и слѣдующихъ къ ней отъ покушниковъ доплатъ наличными деньгами.

10) По разрѣшеніи совѣтомъ банка ссуды, отдѣленіе выдаетъ покушникамъ удостовѣреніе о размѣрѣ и условіяхъ оной.

11) На основаніи означеннаго въ предыдущей статьѣ удостовѣренія стороны совершаютъ установленнымъ въ губерніяхъ Царства Польскаго порядкомъ актъ продажи, копія котораго сопровождается въ совѣтъ банка.

12) Если въ актъ продажи будутъ внесены условія, несогласныя съ выданнымъ банкомъ удостовѣреніемъ (ст. 10), то совѣтъ банка можетъ отказать въ выдачѣ ссуды, причѣмъ самый актъ продажи признается недействительнымъ.

13) Утвержденіе акта ипотечнымъ начальствомъ и окончательное внесеніе его въ ипотечный указатель производится не ранѣе полученія на то согласія совѣта банка. Объ этомъ согласіи дѣлается отмѣтка въ ипотечномъ указателѣ.

14) Если продаваемая земля не имѣла устроенной ипотеки или если для продажи выделяются участки изъ состава имѣнія, то на продаваемую землю до выдачи ссуды изъ банка должна быть заведена особая ипотечная книга.

вданные черезъ комисарша до справъ влоѣіаііскихъ wykazy rodzin grunta nabywających, z wymienieniem liczby głów płci męskiej w każdej rodzinie, ich wieku, tudzież ilości należącego do nich gruntu, jeżeli takowy posiadają. Zaś sprzedający grunta składają: a) inwentarz majątku albo sorzedawanej części tegoż; jeżeli zaś majątek jest obciążony pożyczką Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Królestwa Polskiego — kopię inwentarza (punkt d artykułu 10 przepisów z 12 (24) Lipca 1869 roku); zaś co do dóbr, otaksowanych przez rzeczono Towarzystwo — kopię taksy (art. 18 tychże przepisów); b) plan sprzedawanego gruntu z rejestrem pomiarowym i klasyfikacyjnym, podpisany przez właściciela i geometrę przysięgłego, z poświadczeniem co do istniejących serwitutów; c) wypis z wykazu hypotecznego dóbr, i d) świadectwo miejscowego naczelnika powiatu co do wysokości płaconego ze sprzedawanego gruntu podatku gruntowego, oraz innych podatków i opłat gminnych.

9) Obciążenie majątku długami hypotecznymi nie może stanowić przeszkody do przyznania pożyczki, jeżeli tylko ilość wszystkich długów hypotecznych razem wziętych nie przewyższa sumy pożyczki bankowej i sumy przypadających od nabywców w gotowiznie dopłat.

10. Po przyznaniu pożyczki przez radę Banku, oddział Banku wydaje nabywcom świadectwo co do wysokości i warunków pożyczki.

11. Na podstawie tego świadectwa strony sporządzają, wedle obowiązujących w Królestwie Polskiem praw, kontrakt kupna i sprzedaży i kopię tego kontraktu przesyłają do rady Banku.

12. Jeżeli w kontrakcie kupna i sprzedaży znajdują się warunki niezgodne z wydanem przez Bank świadectwem (art. 10), to Bank może odmówić udzielenia pożyczki, a sam kontrakt sprzedaży uznaje się za nieważny.

13. Wydział hypoteczny zatwierdza kontrakt i do wykazu hypotecznego wnieść go postanawia dopiero wtedy, gdy zezwoli na to rada Banku. O tém zezwoleniu robi się wzmianka w wykazie hypotecznym.

14. Jeżeli sprzedawany grunt nie miał założonej hipoteki lub jeżeli z majątku mającego hypotekę sprzedają się tylko pewne tegoż części, to przed wypłatą przez Bank pożyczki, należy dla tego gruntu założyć osobną księgę hypoteczną.

15) Долгъ по ссудѣ изъ средствъ банка и капитала на общепользныя надобности записываются первымъ номеромъ въ IV отдѣлѣ ипотечнаго указателя. Принадлежащія же прежнимъ ипотечнымъ кредиторамъ претензіи (ст. 9), хотя бы срокъ онымъ и не наступилъ, погашаются обязательно изъ продажной цѣны за имѣніе.

16) Имѣніе, купленное при содѣйствіи крестьянскаго поземельнаго банка, впредь до окончательнаго погашенія долга банку, не можетъ быть отчуждаемо безъ согласія банка. Покупка имѣнія, кромѣ случаевъ понудительной продажи, разрѣшается только лицамъ, указаннымъ въ ст. 2 настоящихъ правилъ. Если такое имѣніе перейдетъ на основаніи наслѣдства по закону, по завѣщанію, или же путемъ даренія къ лицу, не подходящему подъ дѣйствіе ст. 2, то наслѣдникъ или одаренный обязанъ доставившися ему землю продать въ годичный, со дня открытія наслѣдства или полученія дара, срокъ такому лицу, которое имѣетъ право на приобрѣтеніе оной согласно ст. 2. Части купленнаго при содѣйствіи банка имѣнія, доставшіяся отдѣльнымъ покупателямъ, не подлежатъ дальнѣйшему доробленію въ натурѣ ни на какомъ основаніи (титулѣ) и ни въ какой формѣ, если каждый изъ отдѣляемыхъ участковъ составитъ менѣе шести морговъ новопольской мѣры. Находящіяся на землѣ дома и надворныя строенія не должны быть отчуждаемы отдѣльно отъ земли. Обремененіе имѣнія какими либо обязательствами, кромѣ долга прежнему собственнику, оставшагося неуплаченнымъ при покупкѣ, не допускается.

17) Удостоверенія о постигшихъ заемщика особыхъ бѣдствіяхъ (ст. 29 положенія о крестьянскомъ банкѣ), дающихъ право на сложеніе пени за несрочный взносъ платежей, выдаются губернскими по крестьянскимъ дѣламъ присутствіями, на основаніи представлений о томъ мѣстныхъ комиссаровъ по крестьянскимъ дѣламъ.

II. Составъ отдѣленій крестьянскаго поземельнаго банка въ губерніяхъ Царства Польскаго образованъ изъ предсѣдателя и одного, а въ случаѣ значительнаго развитія дѣлъ, — двухъ членовъ, по назначенію Министра Финансовъ, непремѣннаго члена мѣстнаго губернскаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія и членовъ по выбору губернатора каждой изъ губерній, входящихъ въ районъ дѣйствій отдѣленія.

III. Предсѣдателямъ отдѣленій крестьянскаго поземельнаго банка въ губерніяхъ Царства Польскаго присвоить содержаніе, въ размѣрѣ *двухъ тысячъ пятисотъ рублей* въ годъ каждому (въ томъ

15. Поżyczка з funduszów Banku i z kapitału użyteczności publicznej, ma być zabezpieczona na pierwszym numerze hypoteki w dziale IV wykazu hypotecznego. Należności zaś przypadające dawnym wierzycielom (art. 9), chociażby nawet termin spłaty takowych jeszcze nie upłynął, będą spłacone obowiązkowo szacunkiem otrzymywanym za sprzedaną ziemię.

16. Majątek, sprzedany z pomocą Banku ziemskiego włościańskiego, dopóki cały dług bankowy nie będzie umorzony, nie może być sprzedawany bez zezwolenia Banku. Nabywać taki majątek, jeżeli nie sprzedaje się w drodze przymusowej, mogą jedynie osoby, wymienione w art. 2 niniejszego prawa. Jeżeli taki majątek przejdzie w drodze spadku, testamentu lub darowizny w ręce takiej osoby, która nie należy do kategorii osób wymienionych w art. 2 niniejszego prawa, to spadkobierca lub obdarowany musi go sprzedać w ciągu roku, licząc od dnia otwarcia się spadku lub odebrania darowizny, takiej osobie, która ma prawo nabyć taki majątek zgodnie z art. 2 niniejszego prawa. Części majątku kupionego z pomocą Banku, które się dostały pojedynczym nabywcom, nie mogą być więcej rozdrabniane w naturze pod żadnym tytułem i pod żadną formą, jeżeli każda taka część obejmuje mniej niż sześć morgów nowopolskich. Znajdujące się na gruncie domy i budynki folwarczne nie powinny być sprzedawane oddzielnie od gruntu. Nie pozwala się obciążać ziemi żadnymi innymi zobowiązaniami, oprócz reszty szacunku należnego dawnemu właścicielowi.

17. Świadcetwa co do szczególnych klęsk, jakie nawiedziły biorącego pożyczkę (art. 29 ustawy Banku włościańskiego), dających prawo do umorzenia kary za nieterminowe wnoszenie rat, wydają urzędy gubernialne do spraw włościańskich na zasadzie zaświadczeń miejscowych komisarzy włościańskich.

II. Oddziały Banku ziemskiego włościańskiego w guberniach Królestwa Polskiego utworzyć z przewodniczącego i jednego członka, a w razie znacznego rozwoju operacji, z dwóch członków, mianowanych przez Ministra Finansów, ze stałego członka miejscowej komisji gubernialnej do spraw włościańskich, oraz członków wybranych przez gubernatora każdej gubernii, wchodzącej w zakres działalności oddziału.

III. Prezes każdego z oddziałów Banku ziemskiego włościańskiego w guberniach Królestwa Polskiego otrzymuje płacę w wysokości *dwoch tysięcy pięciuset rubli* rocznie (w tej kwo-

числѣ 1,800 руб. жалованья и 700 руб. столовыхъ денегъ), членамъ сихъ отдѣленій по назначенію Министра Финансовъ — содержаніе, а также классъ должности и разряды по пенсіи и шитью на мундирѣ, — наравнѣ съ старшими дѣлопроизводителями банка, а непремѣнному члену губернскаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія, исполняющему обязанности члена отдѣленія, — добавочное содержаніе, въ размѣрѣ *семисотъ пятидесяти рублей* въ годъ.

IV. Усилить составъ совѣта крестьянскаго поземельнаго банка однимъ (четвертымъ) членомъ, предоставивъ состоящему при земскомъ отдѣлѣ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ члену присутствія по крестьянскимъ дѣламъ губерній Царства Польскаго присутствовать съ правомъ голоса въ совѣтѣ банка при разсмотрѣніи дѣлъ о ссудахъ на покупку крестьянами земель въ означенныхъ губерніяхъ.

V. Предѣльный размѣръ расходовъ на содержаніе совѣта крестьянскаго поземельнаго банка, установленный примѣчаніемъ I къ росписанію должностей и расходовъ управленія сего банка, опредѣлить въ *шестьдесятъ пять тысячъ рублей* въ годъ, а назначенную этимъ росписаніемъ сумму на писцовъ при совѣтѣ банка въ *пять тысячъ рублей* въ годъ.

VI. Изъ состоящаго въ специальныхъ средствахъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ капитала на общепользныя надобности Царства Польскаго передать въ распоряженіе крестьянскаго поземельнаго банка *два милліона рублей*, съ тѣмъ, чтобы на приращеніе этой части капитала изъ прибылей банка отчислялась ежегодно доля, соответствующая отношенію между общей суммой ссудъ и суммой, выданной изъ сего капитала.

VII. Предоставить Министру Финансовъ:

а) по предварительномъ сношеніи съ Министрами: Внутреннихъ Дѣлъ, Юстиціи и Государственныхъ Имуществъ составить и внести на утвержденіе, въ законодательномъ порядкѣ, правила о производствѣ понудительныхъ взысканій съ неисправныхъ заемщиковъ, получившихъ ссуды на покупку земли изъ крестьянскаго поземельнаго банка и капитала на общепользныя надобности Царства Польскаго;

б) издавать, на основаніи ст. IV Высочайше утвержденного 18 Мая 1882 года мѣнія Государственнаго Совѣта о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ и съ соблюденіемъ постановленій настоящаго узаконенія, инструкцій, опредѣляющихъ подробныя правила

для 1,800 rs. пенсий и 700 rs. на стѣлы; членкине тыхже oddziałów mianowani przez Ministra Finansów — płacę tudzież klasę, rangi i wysokość pensji oraz haftów na mundurze — na równi ze starszymi referentami Banku; zaś stały członek komisji gubernialnej do spraw włościańskich, pełniący obowiązki członka oddziału, — płacę dodatkową, w wysokości *siedmiuset pięćdziesięciu rubli* rocznie.

IV. Wzmocnić skład rady Banku ziemskiego włościańskiego przez dodanie jednego (czwartego) członka, nadając prawo urzędującemu przy oddziale ziemskim Ministerjum Spraw Wewnętrznych członkowi komisji do spraw włościańskich w Królestwie Polskiem zasiadania z prawem głosu w radzie Banku przy rozpoznawaniu spraw co do pożyczek na kupno przez włościan gruntów w rzeczonych guberniach.

V. Najwyższą normę wydatków na utrzymanie rady Banku ziemskiego włościańskiego, ustanowioną w uwadze 1-jej do etatu posad i wydatków zarządu tegoż Banku, oznaczyć na *sześćdziesiąt pięć tysięcy rubli* rocznie; zaś określoną przez tenże etat kwotę na kancelistów rady Banku, na *pięć tysięcy rubli* rocznie.

VI. Z zaliczonego do specjalnych środków Ministerjum Spraw Wewnętrznych funduszu użyteczności publicznej Królestwa Polskiego, oddać do rozporządzenia Banku ziemskiego włościańskiego *dwa miliony rubli*, z zastrzeżeniem, ażeby na powiększenie tej części funduszu odliczano corocznie z zysków Banku kwotę, odpowiednią stosunkowi ogólnej sumy pożyczek do sumy wydanей z owego funduszu.

VII. Nadać Ministrowi Finansów prawo:

a) po uprzedniem porozumieniu się z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Dóbr Państwa, ułożyć i złożyć do zatwierdzenia w drodze prawodawczej przepisy co do postępowania egzekucyjnego z zalegającymi w opłacie rat dłużnikami, którzy otrzymali pożyczki na kupno ziemi z Banku ziemskiego włościańskiego i funduszu użyteczności publicznej Królestwa Polskiego;

b) na zasadzie artykułu IV Najwyżej zatwierdzonego dnia 18 (30) Maja 1882 roku Zdania rady państwa o Banku ziemskim włościańskim i z zachowaniem postanowień niniejszego prawa, wydawać instrukcje, ustanawiające szczegółowe przepisy działania Banku ziem-

для дѣйствія крестьянскаго поземельнаго банка и его отдѣленій въ губерніяхъ Царства Польскаго.

Подлинное мѣсто подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

Высочайше Утвержденное 18 (30) Мая 1882 года.

ПОЛОЖЕНІЕ

О крестьянскомъ поземельномъ банкѣ.

1. Крестьянскій поземельный банкъ учреждается для облегченія крестьянамъ всѣхъ наименованій способовъ къ покупкѣ земли въ тѣхъ случаяхъ, когда владѣльцы земель пожелаютъ продать, а крестьяне приобрѣсти оныя.

2. Крестьянскій поземельный банкъ есть правительственное учрежденіе, состоящее въ вѣдѣніи Министерства Финансовъ.

3. Дѣйствія банка распространяются постепенно на тѣ изъ мѣстностей Имперіи (за исключеніемъ Сибири, Закавказскаго края, губерній Царства Польскаго и Прибалтійскихъ), въ которыхъ будутъ учреждены отдѣленія банка, по соглашенію Министровъ Финансовъ и Внутреннихъ Дѣлъ.

4. Управленіе банкомъ возлагается на совѣтъ, изъ управляющаго банкомъ и трехъ членовъ, назначаемыхъ Министромъ Финансовъ.

5. Производство операций банка на мѣстахъ возлагается на отдѣленія оного, открываемыя, по усмотрѣнію Министра Финансовъ, при отдѣленіяхъ или конторахъ государственнаго банка, а гдѣ таковыхъ нѣтъ—при казенныхъ палатахъ, или же отдѣльно отъ сихъ учреждений. Отдѣленія крестьянскаго поземельнаго банка состоятъ, подъ предсѣдательствомъ управляющаго, назначаемого Министромъ Финансовъ, изъ трехъ членовъ: одного, по назначенію мѣстнаго губернатора, и двухъ, по избранію губернскаго земскаго собранія, а въ тѣхъ мѣстностяхъ, гдѣ не введены земскія учреждения, — по приглашенію губернскаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія.

скаго вло́сциа́нскаго и его oddziałów w guberniach Królestwa Polskiego.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

Najwyżej zatwierdzona d. 18 (30) Maja 1882 roku.

U S T A W A

Banku ziemskiego włościanańskiego.

1. Bank ziemski włościanański zakłada się w celu ułatwienia włościanom wszelkich nazw nabywania ziemi, wrazie jeżeli właściciele chcą grunta sprzedać a włościanie pragną je nabyć.

2. Bank ziemski włościanański jest instytucją rządową, pozostającą pod zawiadywaniem Ministeryum Finansów.

3. Działalność Banku będzie rozciągana stopniowo do tych miejscowości Państwa (z wyjątkiem Syberyi, kraju Zakaukaskiego, gubernij Królestwa Polskiego, oraz Nadbałtyckich), w których istnieją oddziały Banku, po uprzednim porozumieniu się Ministra Finansów z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

4. Administracya Banku powierza się radzie, złożonej z zarządzającego Bankiem, oraz trzech członków mianowanych przez Ministra Finansów.

5. Czynności, wynikające z operacyj Banku w poszczególnych miejscowościach, spełniają oddziały tegoż Banku, które będą zakładane, wedle uznania Ministra Finansów, przy oddziałach lub kantorach Banku Państwa, a gdzie takowych nie ma — przy Izbach skarbowych albo wreszcie oddzielnie od tych instytucyj. Oddziały Banku ziemskiego włościanańskiego składają się z zarządzającego, mianowanego przez Ministra Finansów, który to zarządzający prezyduje, oraz z trzech członków: jednego mianowanego przez miejscowego gubernatora i dwóch wybranych przez zarządy ziemskie gubernialne, a gdzie instytucye ziemskie nie są zaprowadzone, wybranych przez urząd gubernialny do spraw włościanańskich.

6. Министру Финансовъ предоставляется, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, открывать отдѣленія банка и въ уѣздныхъ городахъ, съ распространеніемъ круга дѣятельности такихъ отдѣленій на одинъ или на нѣсколько уѣздовъ той же губерніи. Въ составъ уѣздныхъ отдѣленій банка входятъ: председатель, назначаемый Министромъ Финансовъ; членъ по назначенію губернатора, и два члена, избираемые уѣзднымъ земскимъ собраніемъ или приглашаемые губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіемъ, въ тѣхъ мѣстностяхъ, гдѣ не введены земскія учрежденія.

Примѣчаніе. Если кругъ дѣятельности уѣзднаго отдѣленія банка будетъ обнимать болѣе одного уѣзда, то члены отдѣленія отъ земства назначаются по избранію губернскаго земскаго собранія.

7. Совѣтъ крестьянскаго поземельнаго банка выдаетъ слѣдующія дѣла:

а) разрѣшаетъ выдачу ссудъ, если онѣ не превышаютъ опредѣленнаго для данной мѣстности размѣра (ст. 18);

б) испрашиваетъ разрѣшеніе Министра Финансовъ на выдачу ссудъ, если ссуды выдаются по специальной оцѣнкѣ (ст. 20);

в) ведетъ счета по каждой ссудѣ и по производимымъ заемщиками уплатамъ;

г) выпускаетъ свидѣтельства крестьянскаго банка (ст. 9), и

д) разрѣшаетъ льготы и разсрочки по взносу платежей и утверждаетъ распоряженія отдѣленій относительно продажи просроченныхъ имуществъ.

8. Отдѣленія крестьянскаго поземельнаго банка исполняютъ слѣдующія обязанности:

а) принимаютъ заявленія о выдачѣ ссудъ и представляютъ объ утвержденіи оныхъ;

б) содѣйствуютъ продавцамъ и покупателямъ, при совершеніи сдѣлокъ, сообщеніемъ нужныхъ свѣдѣній;

в) выдаютъ разрѣшенныя ссуды;

г) ходатайствуютъ о льготахъ и разсрочкахъ въ платежахъ по ссудамъ, въ случаѣ бѣдствій, постигшихъ заемщиковъ (ст. 29), и

д) дѣлаютъ распоряженія по взысканію просроченныхъ ссудъ.

9. Ссуды изъ крестьянскаго поземельнаго банка производятся наличными деньгами, получаемыми банкомъ посредствомъ вы-

6. Minister Finansów ma prawo, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, otwierać oddziały Banku w miastach powiatowych, rozciągając ich działalność na jeden lub kilka powiatów danej gubernii. Skład oddziałów powiatowych Banku jest następujący: prezes, mianowany przez Ministra Finansów, członek mianowany przez gubernatora oraz dwaj członkowie, mianowani przez zebranie ziemskie powiatowe, lub zaproszeni przez zarząd gubernialny do spraw włościańskich w takich miejscowościach, w których nie są zaprowadzone instytucje ziemskie.

Uwaga. Jeżeli działalność powiatowego oddziału Banku będzie obejmowała więcej niż jeden powiat, w takim razie członków oddziału z ramienia ziemstwa mianuje zebranie ziemskie gubernialne.

7. Rada Banku ziemskiego włościańskiego spełnia następujące, czynności:

a) przyznaje pożyczki, jeżeli te pożyczki nie przenoszą normy dla danej miejscowości określonej (art. 18);

b) wyjednuwa decyzję Ministra Finansów na udzielenie pożyczek, jeżeli pożyczki udzielają się na zasadzie specjalnego oszacowania (art. 20);

c) prowadzi rachunki co do każdej pożyczki i co do wypłat dokonywanych przez dłużników;

d) wypuszcza świadectwa Banku włościańskiego (art. 9) i

e) udziela ulgi i odroczenia terminu wnoszenia rat, oraz zatwierdza decyzje oddziałów w przedmiocie sprzedaży posiadłości, które zaległy w opłacie rat.

8. Oddziały Banku ziemskiego włościańskiego spełniają następujące czynności:

a) przyjmują podania o udzielenie pożyczek i robią przedstawienia w tym względzie;

b) dopomagają sprzedającym i kupującym przy zawieraniu umów przez dostarczanie potrzebnych wiadomości;

c) wypłacają przyznane pożyczki;

d) wyjednávają ulgi i odroczenia w wypłacie rat pożyczek w razie, jeżeli dłużników dotknęła klęska (art. 22), i

e) zarządzają odpowiednie środki, mające na celu ściąganie zaległych rat.

9. Pożyczki z Banku ziemskiego włościańskiego będą wypłacane gotówką, otrzymywaną przez Bank za pomocą emisji papierów

пуска процентных бумаг, которые именуются государственными свидетельствами крестьянского поземельного банка.

Примѣчаніе. Реализация сихъ свидетельствъ, а равно и погашеніе оныхъ, производятся чрезъ посредство государственнаго банка.

10. Министру Финансовъ предоставляется разрѣшать выпускъ свидетельствъ крестьянского поземельного банка на сумму не свыше пяти милліоновъ рублей ежегодно. Если бы потребовалось произвести выпуски свыше сего размѣра, то Министръ Финансовъ испрашиваетъ на сіе, установленнымъ порядкомъ, Высочайшее разрѣшеніе.

11. Нарѣцательная цѣна свидетельствъ крестьянского поземельного банка назначается въ 100, 500 и 1000 рублей.

12. Свидѣтельства крестьянского поземельного банка приносятъ $5\frac{1}{2}\%$ годоваго дохода.

13. Свидѣтельства крестьянского поземельного банка погашаются посредствомъ годовыхъ тиражей, на сумму погасительныхъ взносовъ, поступившихъ отъ заемщиковъ, въ теченіи двухъ предъидущихъ полугодій (ст. 26 и 27).

14. Исправный платежъ процентовъ по свидетельствамъ и возвратъ капитала по онымъ обезпечиваются принятыми въ залогъ крестьянскаго поземельнаго банка землями, а также общими средствами Правительства.

15. Свидѣтельства крестьянскаго поземельнаго банка пользуются слѣдующими преимуществами:

1) Они принимаются, по нарицательной цѣнѣ, въ платежи: а) по ссудамъ, выданнымъ изъ крестьянскаго поземельнаго банка, а равно изъ бывшихъ государственныхъ кредитныхъ установленій (сохраненныхъ казенъ и приказовъ общественнаго призрѣнія), въ уплату капитальной части долга, а наросшіе за текущее полугодіе проценты—въ уплату слѣдующихъ съ заемщика процентовъ; б) въ погашеніе казенныхъ долговъ по платежу податей, по обязательствамъ съ казною, по начетамъ, штрафамъ и т. п.

2) Они принимаются въ залоги по подрядамъ, поставкамъ и вообще по обязательствамъ частныхъ лицъ съ казною, на томъ же основаніи, какъ билеты государственныхъ кредитныхъ установленій.

16. Ссуды для содѣйствія крестьянамъ въ покупкѣ земли выдаются: а) цѣлому сельскому обществу (хотя бы оно состояло изъ

procentowych, które będą się nazywały świadectwami państwowemi Banku ziemskiego włościańskiego.

Uwaga. Realizacya tychъ świadectw i ich umorzenie dokonywają się przy pośrednictwie Banku Państwa.

10. Minister Finansów ma prawo zezwalać na emisję świadectw Banku ziemskiego włościańskiego na sumę nieprzewyższającą pięciu milionów rubli corocznie. Jeżeli okaże się potrzeba emisji na sumę wyższą od pięciu milionów rubli, Minister Finansów powinien wyjednać na to, w drodze właściwej, Najwyższe zezwolenie.

11. Świadectwa Banku ziemskiego włościańskiego będą posiadały wartość nominalną: 100, 500 i 1000 rubli.

12. Świadectwa Banku ziemskiego włościańskiego będą dawały $5\frac{1}{2}\%$ rocznie dochodu.

13. Świadectwa Banku ziemskiego włościańskiego będą umarzane przez coroczne losowanie na sumę wyrównywającą ratom umorzenia, wniesionym przez dłużników w ciągu dwóch poprzednich półroczy (art. 26 i 27).

14. Rękojmię regularnej wypłaty procentów przypadających od świadectw, oraz zwrotu kapitału reprezentowanego przez świadectwa stanowią grunta, na które Bank ziemski włościański udzielił pożyczki, a nadto ogólne fundusze Skarbu.

15. Świadectwa Banku ziemskiego włościańskiego posiadają następujące przywileje:

1) Przyjmują się po cenie nominalnej przy płaceniu: a) pożyczek, wydawanych przez Bank ziemski włościański, oraz pożyczek wydanych z dawniej istniejących instytucyj kredytowych rządowych, kas depozytowych i urzędów dobroczynności publicznej — na spłatę częściową pożyczonego kapitału; zaś procenta narosłe za bieżące półroczje — na zapłatę przypadających od dłużnika procentów; b) na zapłatę długów należnych skarbowi za podatki, za należności z tytułu zobowiązań ze skarbem, braków kasowych, kar i t. p.

2) Przyjmują się jako kaucye przy wszelkich dostawach i wogóle przy zobowiązaniach pieniężnych osób prywatnych względem Skarbu na takich samych warunkach, jak bilety instytucyj kredytowych państwowych.

16. Pożyczki mające na celu ułatwienie włościanom nabywania gruntów będą udzielane: a) całej gromadzie wiejskiej (cho-

нѣсколькихъ селеній, или, на оборотъ, составляло часть одного большого селенія); б) товариществамъ, въ числѣ не менѣ трехъ крестьянъ, покупающимъ землю въ общее всѣхъ членовъ такого товарищества или хотя и въ отдѣльное каждаго участника, владѣніе, но съ взаимнымъ другъ за друга ручательствомъ въ исправномъ взносі платёжей по выданной ссудѣ, и в) отдѣльнымъ крестьянамъ.

Именной Высочайшій Указъ отъ 7 Октября 1883 г., о дополненіи ст. 16 Положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ.

Признавъ необходимымъ дополнить ст. 16 утвержденного Нами въ 18 день Мая 1882 года положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ, Повелѣваемъ выдавать ссуды изъ сего банка: 1) нѣсколькимъ сельскимъ обществамъ нераздѣльно для покупки земли въ общую ихъ собственность, съ тѣмъ, чтобы такими обществами были составляемы приговоры о взаимномъ ручательствѣ одного общества за другое въ исправномъ взносі платёжей по ссудѣ, и 2) отдѣльнымъ населеніямъ, не составляющимъ цѣлаго сельского общества, съ тѣмъ, чтобы мірскіе приговоры о покупкѣ земли крестьянами такихъ поселеній были составляемы при участіи не менѣ двухъ третей домохозяевъ.

17. Размѣръ ссуды исчисляется: при общинномъ пользованіи—на наличную мужескаго пола душу, а при участковомъ—на отдѣльнаго домохозяина. Во всякомъ случаѣ, наибольшій размѣръ ссуды не долженъ ни въ одной мѣстности превышать: при общинномъ пользованіи—125 руб. на каждую наличную въ сельскомъ обществѣ или товариществѣ крестьянъ душу мужескаго пола, а при подворномъ владѣніи—500 р. на каждаго отдѣльнаго домохозяина (ст. 18).

18. Въ каждой данной мѣстности размѣръ ссудъ подъ земельные участки, покупаемые при содѣйствіи банка, въ предѣлахъ, указанныхъ въ ст. 17, опредѣляется Министромъ Финансовъ, по соглашенію съ Министрами Внутреннихъ Дѣлъ и Государственныхъ Имуществъ.

19. Крестьяне, просящіе ссуду изъ банка, обязаны представить проектъ условія съ продавцомъ земли, на приобрѣтеніе оной, подписанный всѣми сторонами, съ надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ онаго нотаріусомъ, мировымъ судьей, или волостнымъ правленіемъ. Въ проектѣ сего условія должны быть съ точностью

сказано: а) какому количеству душъ принадлежитъ земля (или, если бы земля принадлежала не одному, а несколькимъ лицамъ, то какому количеству долей); б) сполкомъ, состоящимъ изъ трехъ вѣнчанъ, покупающимъ землю на общую владѣность для всѣхъ участниковъ или хотя бы каждаго участника отдѣльно, а если бы одинъ за другого ручался, то до регулярной выплаты ратъ, отдѣленнымъ имъ займамъ и в) поединчимъ вѣнчанамъ.

Именной Указъ Высочайшій зъ д. 7 Октября 1883 г. о дополненіи ст. 16 Положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ.

Узнавъ за необходимое дополнить статью 16 утвержденной нами въ 18 мая 1882 года Положенія о крестьянскомъ поземельномъ банкѣ, Повелѣваемъ выдавать ссуды изъ сего банка: 1) нѣсколькимъ сельскимъ обществамъ нераздѣльно для покупки земли въ общую ихъ собственность, съ тѣмъ, чтобы такими обществами были составляемы приговоры о взаимномъ ручательствѣ одного общества за другое въ исправномъ взносі платёжей по ссудѣ, и 2) отдѣльнымъ населеніямъ, не составляющимъ цѣлаго сельского общества, съ тѣмъ, чтобы мірскіе приговоры о покупкѣ земли крестьянами такихъ поселеній были составляемы при участіи не менѣ двухъ третей домохозяевъ.

17. Высоту займа исчисляютъ: при владѣніи общиннымъ—по числу главъ мужскихъ; а при владѣніи личнымъ—на поединчезго хозяина. Въ каждомъ разѣ высшая норма займа не можетъ въ никакой мѣстности превышать: въ разѣ владѣнія общиннаго — 125 рубль на каждаго въ общинѣ вѣнчанъ или въ общинѣ вѣнчанъ мужскую, а въ разѣ личнаго владѣнія — 500 рубль на каждаго поединчезго хозяина (ст. 18).

18. Въ каждой мѣстности высоту займа, выдаваемыхъ на покупку земли изъ ссуды Банка, въ предѣлахъ, указанныхъ въ ст. 17, опредѣляетъ Министръ Финансовъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ и Министромъ Государственныхъ Имуществъ.

19. Крестьяне, просящіе ссуду изъ банка, обязаны представить проектъ условія съ продавцомъ земли, на приобрѣтеніе оной, подписанный всѣми сторонами, съ надлежащимъ засвидѣтельствованіемъ онаго нотаріусомъ, мировымъ судьей, или волостнымъ правленіемъ. Въ проектѣ сего условія должны быть съ точностью

означены: число наличныхъ душъ крестьянъ, покупающихъ землю, количество покупаемыхъ десятинъ и покупная цѣна каждой десятины. Въ случаѣ, если бы обусловленная съ продавцомъ цѣна превышала могущую быть полученною изъ банка ссуду, въ означенномъ условіи должны быть указаны способъ и порядокъ уплаты продавцу земли недостающей части покупной суммы. Кромѣ того, при просьбѣ покупающихъ землю крестьянъ должны быть приложены: при покупкѣ земли цѣлымъ сельскимъ обществомъ — мѣрской о томъ приговоръ, составленный, согласно ст. 54 общаго положенія о крестьянахъ 19 Февраля 1861 г., по крайней мѣрѣ двумя третями крестьянъ, имѣющихъ голосъ на сельскомъ сходѣ, и засвидѣтельствованный волостнымъ правленіемъ; а при приобрѣтеніи земли товариществомъ крестьянъ — обязательство о взаимномъ ихъ другъ за друга ручательствѣ въ исправномъ взносѣ слѣдующихъ въ уплату ссуды платежей, въ опредѣленные сроки. Такое обязательство должно быть подписано всѣми участвующими въ ономъ и также, какъ и приговоръ, засвидѣтельствовано волостнымъ правленіемъ.

20. Въ особо уважительныхъ случаяхъ, а равно когда въ составѣ приобретаемаго съ содѣйствіемъ банка земельного участка будутъ заключаться угодья, имѣющія особенную цѣнность, какъ-то: заливные луга, огороды, конопляники, хмѣльняки и т. п., ссуда можетъ, по ходатайству мѣстной уѣздной земской управы, быть выдана въ увеличенномъ, противъ указаннаго въ статьѣ 18, размѣрѣ. Такія ссуды разрѣшаются, однако, не иначе, какъ при слѣдующихъ условіяхъ: а) стоимость земельного участка, основанная на дѣйствительной, вполнѣ обезпеченной, его доходности, должна быть приведена въ извѣстность посредствомъ специальной оцѣнки, произведенной мѣстною уѣздною земскою управою; б) размѣръ ссуды не долженъ превышать 75% съ сей оцѣнки, и в) каждая таковая ссуда выдается не иначе, какъ съ особаго разрѣшенія Министра Финансовъ, по представленію совѣта банка.

21. Крѣпостные акты на земли, покупаемая съ содѣйствіемъ крестьянскаго поземельнаго банка, подлежатъ оплатѣ простымъ гербовымъ сборомъ: а) въ 60 копѣекъ за каждый листъ — когда выдаются на сумму не менѣе 50 рублей, и б) въ 10 копѣекъ за каждый листъ — когда выдаются на сумму менѣе 50 рублей. Означенные крѣпостные акты освобождаются отъ платежа крѣпостныхъ и канцелярскихъ пошлинъ. Всякія бумаги, составляемыя по по-

ych być kupionemi i cenę sprzedażną każdej dziesięciny. W razie gdyby umówiona ze sprzedawcą cena przewyższała pożyczkę, jaką włościanin może otrzymać z Banku, w projekcie umowy należy wymienić sposób, w jaki ma być dokonana wypłata reszty umówionego szacunku. Nadto do próśby włościan pragnących nabyć grunta należy dołączyć: jeżeli ziemię nabywa cała gromada wiejska — zezwalającą na to uchwałę gromadzką, w myśl art. 54 Ogólnej Ustawy włościańskiej z d. 19 Lutego 1861 roku, sporządzoną na żądanie przynajmniej dwóch trzecich ogólnej liczby włościan, mających prawo głosu na zebraniach gromadzkich, i poświadczoną przez zarząd gminny; jeżeli zaś grunta nabywa spółka włościańska — zobowiązanie piśmienne co do wzajemnego poręczenia jednego włościanina za drugiego za regularną i terminową wypłatę rat. Takie zobowiązanie winno być podpisane przez wszystkich biorących w niém udział i, podobnie jak uchwała gromadzka, winno być poświadczone przez zarząd gminny.

20. W szczególnie ważnych wypadkach, a nadto jeżeli w przestrzeni gruntu, nabytanej z pomocą Banku, znajdują się użytki, posiadające szczególną wartość, jak np. łąki irygowane, ogrody, grunta zasiane konopiami, chmielniki i t. p., pożyczka, na wniosek urzędu ziemskiego powiatowego, może być udzielana w wysokości przewyższającej normę w art. 18 określoną. Takie pożyczki wszakże przysługują się tylko pod następującymi warunkami: a) wartość przestrzeni gruntu, oparta na zupełnie pewnym dochodzie z tegoż, winna być określona za pomocą specjalnego oszacowania, dokonanego przez miejscowy urząd ziemski powiatowy; b) pożyczka nie może przewyższać 75% szacunku i c) każda taka pożyczka może być udzieloną jedynie za specjalnem pozwoleniem Ministra Finansów, na przedstawienie rady Banku.

21. Od aktów sprzedaży (krepostnyje akty) ziemi nabywanéj z pomocą Banku ziemskiego włościańskiego opłaca się podatek stempłowy: a) po 60 kop. od każdego arkusza, jeżeli zawarte są na sumę najmniej 50 rubli i b) po 10 kop. od arkusza, jeżeli zawarte są na sumę mniejszą od 50 rubli. Wzmiankowane akty sprzedaży są wolne od opłat kancelaryjnych. Wszelkie dokumenta, sporządzane z powodu sprzedaży (art. 19), albo wnoszone do Banku lub jego od-

воду таковых покупок (ст. 19), или подаваемые как въ банкъ и его отдѣленія, такъ и въ судебныя, нотаріальныя и администра- тивныя установленія, освобождаются отъ платежа гербоваго сбора.

22. До окончательнаго погашенія долга, лежащаго на земельномъ участкѣ, купленномъ при содѣйствіи крестьянскаго поземельнаго банка, отчужденіе такого участка допускается не иначе, какъ съ согласія банка, и съ соблюденіемъ условій, постановленныхъ въ ст. 16—20.

23. При продажѣ участка, заложеннаго въ крестьянскомъ поземельномъ банкѣ, изъ вырученной продажей суммы, прежде всего, удерживается банковый долгъ, затѣмъ долгъ заемщика за землю прежнему ея владѣльцу, оставшійся неуплаченнымъ при покупкѣ оной. Симъ долгамъ отдается преимущество предъ казенными и частными взысканіями.

24. Въ случаѣ неисправности заемщиковъ во взноѣ платежей по выданной подъ залогъ земли ссудѣ, право банка обращать законное взысканіе на сію землю не стѣсняется условіями объ отдачѣ въ наемъ земли, заложенной въ банкѣ, ни другими обязательствами, заключенными заемщиками.

25. Осуды изъ крестьянскаго поземельнаго банка выдаются, по желанію заемщиковъ, на $24\frac{1}{2}$ и на $34\frac{1}{2}$ года.

26. Сельскія общества, товарищества изъ крестьянъ и отдѣльные крестьяне, получившіе изъ банка ссуду, обязаны вносить, за каждое истекшее полугодіе, въ сроки, установленныя Министромъ Финансовъ: 1) роста — $2\frac{1}{4}\%$; 2) на погашеніе ссудъ, выданныхъ на $24\frac{1}{2}$ года, 1% , а по ссудамъ на $34\frac{1}{2}$ года — $\frac{1}{2}\%$, и 3) на расходы по управленію банка и на образованіе запаснаго капитала $\frac{1}{8}\%$.

27. Заемщики могут, по желанію, уплачивать свой долгъ и въ болѣе краткіе, нежели означенные въ ст. 25, сроки, посредствомъ сверхсрочныхъ платежей. При каждой уплатѣ части капитальнаго долга, сверхъ положенныхъ въ ст. 26 на погашеніе ссуды взносовъ, дѣляется соответствующая скидка въ ежегодныхъ платежахъ.

28. Платежи, не внесенные заемщиками в установленные сроки (ст. 26), считаются в недоимку, и с этого срока взыскивается пеня по $\frac{1}{2}\%$ с неуплаченной суммы, за каждый просроченный месяц.

działów, do instytucyj sądowych, notaryalnych lub administracyjnych są wolne od podatku stemplowego.

22. Aż do zupełnej spłaty długu, obciążającego przestrzeń gruntu kupionego z pomocą Banku ziemskiego włościańskiego, grunt taki sprzedawać można jedynie po uzyskaniu zezwolenia Banku i z zachowaniem przepisów, zawartych w artykułach 16—20.

23. Przy sprzedaży gruntu obciążonego pożyczką Banku ziemskiego włościańskiego, z sumy otrzymanej ze sprzedaży potrąca się przedewszystkiem dług bankowy, a nastęnnie dług należny poprzedniemu właścicielowi jako reszta szacunku. Długi te mają pierwszeństwo przed należnościami skarbowemi i długami prywatnemi.

24. W razie uchybienia przez dłużnika terminu przy wnoszeniu rat udzielonej na grunt pożyczki, Bank dochodzi swoich praw z tego gruntu, nie krępując się ani warunkami dzierżawy gruntów obciążonych pożyczką bankową ani żadnemi innemi zobowiązaniami, jakiby dłużnicy na siebie przyjęli.

25. Bank ziemski włościański udziela pożyczki na $24\frac{1}{2}$ i na $34\frac{1}{2}$ lat, stosownie do życzenia zaciągających pożyczkę.

26. Gromady wiejskie, spółki włościańskie i pojedynczy włościanie, otrzymawszy pożyczkę z Banku, powinni za każde upłynione półrocze wnosić w terminach, przez Ministra Finansów ustanowionych: 1) procentu $2\frac{3}{4}\%$; 2) na amortyzację pożyczek, udzielonych na $24\frac{1}{2}$ roku— 1% , zaś co do pożyczek, udzielonych na $34\frac{1}{2}$ roku— $\frac{1}{2}\%$, oraz 3) na koszt zarządu Banku i na utworzenie kapitału zapasowego — $\frac{1}{2}\%$.

27. Pożyczający mogą, jeżeli zechcą, spłacać swój dług i w krótszych terminach od wskazanych w artykule 25, przez płacenie rat nadterminowych. Przy każdej spłacie części kapitału, ponad wkłady przeznaczone w artykule 26 na amortyzację, Bank strąca odpowiednią kwotę z rat rocznych.

28. Raty, nieopłacone przez dłużnika w terminach właściwych (art. 26), uważane są za zaległe i, poczynwszy od tego terminu, ściągają się kare po $\frac{1}{2}$ % od zaległej raty za każdy miesiąc zaległości.

29. Установленная въ ст. 28 пеня можетъ быть сложена по просьбѣ заемщиковъ, если будетъ удостовѣрено уѣздною земскою управою (а въ мѣстностяхъ, гдѣ земскія учрежденія не введены— уѣзднымъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіемъ), что просрочка произошла вслѣдствіе постигшихъ заемщиковъ особыхъ бѣдствій, какъ-то: пожара, наводненія, градобитія, падежа скота, уничтоженія посѣвовъ вредными наѣдомыми, совершеннаго неурожая, внезапной смерти или тяжелой болѣзни заемщика-домохозяина, и т. п.

30. Бѣдствія, упомянутыя въ ст. 29, смотря по значительно-сти причиненнаго ими крестьянскому хозяйству убытка, могутъ быть признаваемы основаніемъ для допущенія отсрочки въ уплатѣ недоимки, не далѣе, однако, какъ на четыре слѣдующія полугодія. При повтореніи бѣдствій два года сряду, можетъ быть разрѣшена разсрочка уплаты отсроченной недоимки, но не далѣе какъ на три года, равными полугодовыми взносами, съ платежемъ 6% на остающуюся въ долгу недоимку.

31. Если льгота допущена не была и недоимка въ теченіи слѣдующаго за просрочкою полугодія пополнена не будетъ, то банкъ обращаетъ землю неисправнаго заемщика въ продажу съ публичныхъ торговъ.

32. Продажа земли неисправныхъ заемщиковъ можетъ быть, по усмотрѣнію банка, отмѣнена, если заемщики представятъ банку доказательства возможности пополнить числящуюся на нихъ недоимку посредствомъ или отдачи заложенной земли въ аренду, или устройства общественной запашки, или вольной продажи части принадлежащей неисправнымъ заемщикамъ земли, или, наконецъ, инымъ способомъ, признаннымъ банкомъ достаточно обезпечивающимъ выданную имъ ссуду.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЬ*.

29. Ustanowiona przez artykuł 28 kara może być umorzona, na skutek prośby dłużników, jeżeli urząd ziemski powiatowy (gdzie zaś instytucyj ziemskich nie ma— urząd powiatowy do spraw włościańskich) zaświadczy, że uchybienie terminu wynikło z powodu spadłych na dłużników klęsk szczególnych, jakoto: pożaru, powodzi, gradobicia, pomoru bydła, zniszczenia zasiewów przez szkodliwe owady, zupełnego nieurodzaju, nagłej śmierci lub ciężkiej choroby gospodarza i t. p.

30. Klęski wskazane w artykule 29, względnie do wysokości strat zrządzonych gospodarstwu włościańskiemu, mogą być wzięte za podstawę do zezwolenia na odroczenie wypłaty zaległości, nie dłużej wszakże niż na cztery następne półrocza. Jeżeli klęski spadną przez dwa lata zrzędu, odroczone zaległość może być rozłożona na raty półroczne tak, żeby cała zaległość wciągu najmniej lat trzech wypłaconą była, z opłatą 6% od zaległej sumy.

31. Jeżeli ulgi nie udzielono, a zaległość w ciągu następującego po odroczeniu półrocza nie będzie spłacona, Bank wystawia grunta zalegającego dłużnika na sprzedaż przez licytację publiczną.

32. Sprzedaż gruntu zalegających dłużników może być przez Bank cofnięta, jeżeli dłużnicy złożą Bankowi dowody możności pokrycia przypadających od nich należności, zapomocą oddania zastawionego gruntu w dzierżawę, urządzenia obsiewów gromadzkich, sprzedaży z wolnej ręki części gruntu do nich należącego lub zapomocą jakiegobądź sposobu, uznanego przez Bank za dostatecznie zabezpieczający udzieloną im pożyczkę.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА
рукою написано:

Въ Петергофѣ,
18-го Мая 1882 года.

„Быть по сему.“

РОСПИСАНІЕ

должностей и расходовъ управленія крестьянскаго поземель-
наго банка.

	Содержаніе въ годъ одному			Классы и разряды.		
	Жало- ванья.	Столо- выхъ.	Итого.	По должно- сти.	По шитью на мундирѣ.	По пенсіи.
I. Совѣтъ Банка.						
Управляющій банкомъ .	4000	1000	5000	IV	IV	II
Членъ Совѣта	2250	750	3000	V	V	III 1 ст.
Дѣлопроизводитель стар- шій	1350	450	1800	VI	VI	III 2 ст.
Дѣлопроизводитель млад- шій	800	200	1000	VII	VII	IV
Старшій бухгалтеръ . .	1350	450	1800	VII	VII	IV
Бухгалтеръ	900	300	1200	VIII	VIII	IV
Кассиръ	900	300	1200	VIII	VIII	IV
Счетчикъ	375	125	500	X	X	VIII
На писцовъ	—	—	2500			
На канцелярскіе расходы и наемъ курьеровъ .	—	—	3000			
На отопленіе, освѣщеніе и наемъ сторожей . .	—	—	1000			
II. Отдѣленія.						
Предсѣдатель	1500	500	2000	VI	VI	III 2 ст.
Ч л е н ы:						
По назначенію губерна- тора	добаво	членъ	750			
По избранію земства или приглашенію губерна- скаго по крестьянскимъ дѣламъ присутствія .	—	—	—	VII	VII	IV
Бухгалтеръ	800	200	1000	VIII	VIII	IV
На писцовъ	—	—	1200			
На канцелярскіе расходы, наемъ помѣщенія, ото- пленіе, освѣщеніе и на наемъ сторожей . . .	—	—	3000			

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

„Ma być podług tego.“

* w Peterhofie
d. 18-go Maja 1882 roku.

ROZKŁAD

posad i rozchodów na zarząd Banku ziemskiego włościańskiego.

	Uposażenie roczne dla jednego.			Klasy i katagoryi.		
	Pensyi.	Na stół.	Razem.	Podług urzę- du.	Podług hafu na mundurze.	Podług emerytury.
	R u b l e.					
I. Rada Banku.						
Zarządzający Bankom	4000	1000	5000	IV	IV	II
Członek rady	2250	750	3000	V	V	III 1 kl.
Referent starszy	1350	450	1800	VI	VI	III 2 kl.
— młodszy	800	200	1000	VII	VII	IV
Buchhalter starszy	1350	450	1800	VII	VII	IV
Buchhalter	900	300	1200	VIII	VIII	IV
Kasyer	900	300	1200	VIII	VIII	IV
Rachmistrz	375	125	500	X	X	VIII
Na kancelistów	—	—	2500			
Na rozchody kancelaryjne i najem woźnych	—	—	3000			
Na opał, światło i najem stróży	—	—	1000			
II. Oddziały.						
Prezes	1500	500	2000	VI	VI	III 2 kl.
Członkowie:						
Mianowany przez guber- natora	dodat	ku	750			
Wybrane przez ziemstwo albo wezwano przez urząd gubernialny do spraw włościańskich	—	—	—	VII	VII	IV
Buchhalter	800	200	1000	VIII	VIII	IV
Na kancelistów	—	—	1200			
Na rozchody kancelaryjne, najem pomieszczenia o- pał, światło i na najem stróży	—	—	3000			

Примѣчанія:

1-е. Число дѣлопроизводителей, бухгалтеровъ, кассировъ и счетниковъ при совѣтѣ крестьянскаго поземельнаго банка опредѣляется Министромъ Финансовъ въ зависимости отъ развитія операцій сего банка, съ тѣмъ однако, чтобы ни въ какомъ случаѣ общій на содержаніе совѣта расходъ, считая въ томъ числѣ суммы на наемъ писцовъ, а также на канцелярскіе и другіе хозяйственные расходы, не превышалъ пятидесяти тысячъ рублей въ годъ.

2-е. Должности управляющаго банкомъ, членовъ совѣта и дѣлопроизводителей крестьянскаго поземельнаго банка могутъ, по усмотрѣнію Министра Финансовъ, быть возлагаемы на лицъ, занимающихъ соотвѣтственныя должности въ другихъ учрежденіяхъ вѣдомства Министерства Финансовъ и совмѣщаемы съ таковыми должностями. Въ такомъ случаѣ, къ содержанію, получаемому по должности въ другомъ учрежденіи, назначается добавочное содержаніе, не свыше, однако, половины оклада, настоящимъ росписаніемъ опредѣленнаго.

3-е. Показанные въ настоящемъ росписаніи должности и оклады для отдѣленій крестьянскаго поземельнаго банка предназначаются для тѣхъ лишь изъ сихъ отдѣленій, которыя будутъ образованы самостоятельно, а не при конторахъ или отдѣленіяхъ государственнаго банка или при казенныхъ палатахъ. Въ послѣднемъ случаѣ, управляющимъ конторами или отдѣленіями государственнаго банка и управляющимъ казенными палатами можетъ быть назначено добавочное, къ получаемому ими жалованію, содержаніе, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ по соглашенію Министра Финансовъ съ Государственнымъ Контролеромъ. Если бы, для веденія дѣлъ отдѣленій крестьянскаго банка, понадобилось усилить составъ означенныхъ конторъ или отдѣленій государственнаго банка или казенныхъ палатъ, то лицамъ, назначеннымъ для сей цѣли, опредѣляется Министромъ Финансовъ содержаніе, согласно штатнымъ окладамъ, присвоеннымъ соотвѣтствующимъ должностямъ въ сихъ учрежденіяхъ, и

Примѣчаніе 4 (по Мнѣн. Госуд. Сов. отъ 30 Марта 1886 г.). Расходы на производство содержанія назначеннаго настоящимъ росписаніемъ и примѣчаніями къ нему, а также издержки, вызываемыя операціями крестьянскаго поземельнаго банка относятся на

У в а г и.

1-а. Liezbę referentów, buchhalterów, kasyerów i rachmistrzów przy radzie Banku ziemskiego włościańskiego określa Minister Finansów, stosując się do rozwoju operacyj tegoż Banku, z tém jednakże zastrzeżeniem, ażeby w żadnym razie ogólny na uposażenie rady rozchód, licząc w to i sumy na najem kancelistów oraz na inne rozchody gospodarskie, nie przenosił pięćdziesięciu tysięcy rubli rocznie.

2-а. Posady zarządzającego Bankiem, członków rady i referentów Banku ziemskiego włościańskiego, mogą, podług uznania Ministra Finansów, być powierzane osobom zajmującym odpowiednie posady w innych instytucjach należących do wydziału Ministerium Finansów i łączone z takimi posadami. W takim razie do uposażenia, otrzymywanego za zajmowanie posady w innej instytucji, wyznacza się uposażenie dodatkowe, nie przenoszące jednakże połowy płacy, niniejszym rozkładem określonej.

3-а. Wskazane w niniejszym rozkładzie posady i płace dla oddziałów Banku ziemskiego włościańskiego przeznaczają się dla tych tylko z pomienionych oddziałów, które będą utworzone samodzielnie, a nie przy kantorach lub oddziałach Banku Państwa, ani przy izbach skarbowych. W ostatnim razie zarządzającym kantorami lub oddziałami Banku Państwa i Zarządzającym izbami skarbowymi może być wyznaczone dodatkowe do pobieranej przez nich pensji uposażanie w wysokości, określonej po porozumieniu się Ministra Finansów z Kontrolerem Państwa. Jeżeliby dla prowadzenia spraw oddziałów Banku włościańskiego potrzeba było powiększyć skład pomienionych kantorów lub oddziałów Banku Państwa albo izb skarbowych, to osobom mianowanym w tym celu Minister Finansów określa uposażenie odpowiednio do plac etatowych, przywiązanych do odpowiednich posad w tych instytucjach, i

Uwaga 4. (podług zdania Rady Państwa z d. 30 Marca 1886 r.). Rozchody na wypłatę uposażenia wyznaczonego w niniejszym rozkładzie i uwagach do niego, tudzież wydatki, wywołane przez operacje Banku ziemskiego włościańskiego, pokrywają się na

счетъ однопроцентнаго сбора, взимаемаго съ заемщиковъ сего банка, на основаніи ст. 26 положенія объ ономъ.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 10 Іюня, N. 53 стр. 1059).

85.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ измѣненіи и дополненіи общихъ правилъ о сборахъ въ пользу городовъ съ лошадей и экипажей, содержащихся частными лицами.

4-го Апрѣля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ положило*:

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній постановить:

I. При установленіи въ пользу городскихъ доходовъ сборовъ съ лошадей и экипажей частныхъ лицъ соблюдаются слѣдующія правила:

1) Сборъ не могутъ превышать 12 руб. съ лошадей и 15 руб. съ экипажа въ годъ, а пеня за несправный взносъ оныхъ — 50% съ суммы, остающейся въ недоимкѣ.

2) Высшіе размѣры сборовъ и пеня въ предѣлахъ указанныхъ нормъ (ст. 1), а также не предусмотрѣнныя въ законѣ изъятія отъ сборовъ, объ установленіи конхъ будутъ ходатайствовать городскія управленія, опредѣляются по каждому городу Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ.

II. Въ городахъ, гдѣ взиманіе сборовъ съ лошадей и экипажей частныхъ лицъ разрѣшено особыми Высочайше утвержденными постановленіями, послѣднія сохраняютъ свою силу на прежнемъ основаніи. Но если управленія такихъ городскихъ посе-

рачunek jednocentowej opłaty, pobieranej od dłużników Banku na zasadzie art. 26 Ustawy Banku.

(Data publikacji: 10 Czerwca).

85.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zmianie i uzupełnieniu ogólnych przepisów o opłatach na rzecz miast od koni i ekipażów, utrzymywanych przez osoby prywatne.

4-go Kwietnia 1888 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie*:

Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa postanowić:

I. Przy ustanowieniu na korzyść dochodów miejskich opłat od koni i ekipażów osób prywatnych przestrzegają się następujące przepisy:

1) Opłaty nie mogą przenosić 12 rubli od konia i 15 rubli od ekipaża rocznie, a kary za nieakuratne ich wnoszenie — 50% od sumy zaległej.

2) Najwyższe opłaty i kary w zakresie wskazanych norm (art. 1) tudzież nieprzewidziane w prawie wyjątki od opłat, o których ustanowienie starać się będą zarządy miejskie, określa dla każdego miasta Minister Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów.

II. W miastach, gdzie pobieranie opłat od koni i ekipażów osób prywatnych dozwolone jest przez oddzielne Najwyżej zatwierdzone postanowienia, ostatnie zachowują swoją moc na dawniej zasadzie. Lecz jeżeli zarządy takich osad miejskich uznają za nie-

лений признають необходимымъ измѣнить существующій въ нихъ размѣръ и порядокъ взиманія означенныхъ сборовъ, съ примѣненіемъ къ нимъ общихъ по сему предмету правилъ то ходатайства о семъ городскихъ думъ подлежатъ окончательному разрѣшенію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ. За удовлетвореніемъ изъясненныхъ ходатайствъ, изданныхъ для такихъ городовъ особыя постановленія о сборахъ съ лошадей и экипажей частныхъ лицъ признаются отмененными, о чемъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ представляетъ Правительствующему Сенату для опубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

III. Дѣйствіе постановленій о сборѣ съ лошадей и экипажей частныхъ лицъ распространить на городскія поселенія, въ конхъ не введено городское положеніе 1870 г., съ тѣмъ, чтобы подробности порядка взиманія сбора были устанавливаемы городскими управленіями сихъ послѣднихъ городовъ съ утвержденія, каждый разъ, мѣстнаго губернскаго начальства.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 10 Іюня, N. 53, стр. 1099)

86.

РАСПОРЯЖЕНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ
СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ПУТЕЙ СООБЩЕНІЯ.

О правилахъ перевозки по желѣзнымъ дорогамъ гробовъ съ покойниками.

Министръ Путей Сообщенія представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для опубликованія, постановленіе его, отъ 18 Апрѣля 1888 года за № 1006, о правилахъ перевозки по желѣзнымъ дорогамъ гробовъ съ покойниками.

збѣдне zmienić istniejącą w nich wysokość i porządek pobierania rzeczonych opłat, z zastosowaniem do nich ogólnych w tym przedmiocie przepisów, to prośby o to „dum“ miejskich podlegają ostatecznej decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych, po porozumieniu się z Ministrem Finansów. Po zadośćuczynieniu wspomnianym prośbom wydane dla takich miast oddzielne postanowienia co do opłat od koni i ekipażów osób prywatnych uznają się za uchylone, o czym Minister Spraw Wewnętrznych robi przedstawienie do Rządzącego Senatu w celu opublikowania.

III. Moc obowiązująca postanowień o opłacie od koni i ekipażów osób prywatnych rozciągnąć na osady miejskie w których nie zostało wprowadzone postanowienie o miastach z r. 1870, z tѣm zastrzeżeniem, ażeby szczegóły porządku pobierania opłaty były ustanowione przez zarządy miejskie tych ostatnich miast, z zatwierdzeniem, za każdym razem, miejscowej zwierzchności gubernialnej.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 10 Czerwca).

86.

ROZPORZĄDZENIE, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI.

O przepisach co do przewozu drogami żelaznemi trumien z umarłemi.

Minister Dróg Komunikacyi przedstawił Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania postanowienie swoje z d. 18 Kwietnia 1888 roku za Nrem 1006, dotyczące przepisów co do przewozu drogami żelaznemi trumien z umarłemi.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ.

Одобривъ положеніе совѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, изложенное въ журналѣ онаго отъ 31 Марта 1888 года за № 30—195, по предмету утвержденія правилъ перевозки по желѣзнымъ дорогамъ гробовъ съ покойниками, предлагаю всѣмъ казеннымъ и частнымъ желѣзнымъ дорогамъ принять къ руководству и выставить на видныхъ мѣстахъ при пассажирскихъ и товарныхъ кассахъ и въ станціонныхъ пакгаузахъ нижеслѣдующія правила перевозки гробовъ съ покойниками, утвержденныя согласно упомянутому положенію совѣта.

Правила перевозки по желѣзнымъ дорогамъ гробовъ съ покойниками.

§ 1. Гробы съ покойниками могутъ быть перевозимы по желѣзнымъ дорогамъ не иначе, какъ при провожатыхъ, снабженныхъ установленнымъ удостовѣреніемъ о разрѣшеніи перевозки.

Означенное удостовѣреніе передается провожатымъ вмѣстѣ со сдачею гроба желѣзной дорогѣ, а сею послѣднею, по совершеніи перевозки, вручается лицу, принимающему гробъ.

§ 2. Плата за провозъ гроба съ покойникомъ взимается при отправленіи.

§ 3. Провожатый долженъ имѣть на проѣздъ пассажирскій билетъ. Въ случаѣ желанія, провожатый можетъ слѣдовать въ томъ же вагонѣ, въ которомъ находится гробъ съ покойникомъ.

§ 4. Требованіе объ отправленіи съ поѣздомъ гроба съ покойникомъ должно быть заявлено: на главной станціи — за 3 часа, а на промежуточной — за 6 часовъ до отхода поѣзда; самый же гробъ съ покойникомъ долженъ быть доставленъ на станцію за 2 часа до отхода поѣзда.

§ 5. По прибытіи на станцію назначенія, гробъ съ покойникомъ долженъ быть взятъ со станціи провожатымъ или означеннымъ въ удостовѣреніи (§ 1) получателемъ, не позже 6 часовъ; по прошествіи сего срока гробъ передается мѣстной полиціи.

Подписалъ: Министръ Сообщенія,

генералъ-адъютантъ *К. Посетъ*.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 10 Іюня, N. 53 стр. 1102).

POSTANOWIENIE.

Uznawszy postanowienie rady do spraw dróg żelaznych, wyłączone w protokole téjże rady z d. 31 Marca 1888 roku za Nrem 30 — 195 w przedmiocie zatwierdzenia przepisów co do przewozu drogami żelaznymi trumien z umarłemi, polecam wszystkim drogom żelaznym skarbowym i prywatnym wystawić w miejscach widocznych przy kasach pasażerskich i towarowych i w pakhausach stacyjnych następujące przepisy co do przewozu trumien z umarłemi, zatwierdzone zgodnie z wyżej wspomnianém postanowieniem rady, i stosować się do tych przepisów.

Przepisy co do przewozu drogami żelaznymi trumien z umarłemi.

§ 1. Trumny z umarłemi mogą być przewożone drogami żelaznymi jedynie w towarzystwie przewożących, zaopatrzonych w ustawione świadectwo o zezwoleniu na przewóz.

Świadectwo to wręcza się przewożącym równocześnie z oddaniem trumny drodze żelaznej; zaś droga żelazna, po dokonaniu przewozu, wręcza je osobie, która przyjmowała trumnę.

§ 2. Opłata za przewiezienie trumny z umarłym pobiera się przy wyprawieniu.

§ 3. Przewożący powinien mieć na przejazd bilet pasażerski. Wrazie życzenia przewożący może jechać w tym samym wagonie, w którym znajduje się trumna z umarłym.

§ 4. Żądanie wysyłki pociągiem trumny z umarłym powinno być podane: na stacyi głównej — na 3 godziny, a na stacyach pośrednich — na 6 godzin przed odejściem pociągu; zaś sama trumna z umarłym powinna być dostawiona na stacyę na 2 godziny przed odejściem pociągu.

§ 5. Po przybyciu na stacyę przeznaczenia trumna z umarłym powinna być wzięta ze stacyi przez przewożącego albo przez wskazanego w świadectwie (§ 1) odbiorcę, najpóźniej w 6 godzin; po upływie tego czasu trumna oddaje się miejscowej policji.

Podpisał: Minister Dróg Komunikacyi

Generał adjutant *K. Posiet*.

(Data publikacyi: 10 Czerwca).

87.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О разрѣшеніи германскому горнопромышленному обществу Густава фонъ-Крамста продолжать свои операціи въ Россіи.

Комитетъ Министровъ, выслушавъ записку Министра Государственныхъ Имуществъ о разрѣшеніи Германскому горнопромышленному обществу Густава фонъ-Крамста продолжать свои операціи въ Россіи, полагалъ: разрѣшить Германскому горнопромышленному обществу Густава фонъ-Крамста продолжать свои операціи въ Россіи, съ тѣмъ:

1) Чтобы общество подчинялось дѣйствующимъ въ Имперіи и губерніяхъ Царства Польскаго постановленіямъ, относящимся къ предмету его дѣятельности, а также существующимъ постановленіямъ о пошлинахъ и сборахъ, взимаемыхъ съ акціонерныхъ обществъ и товариществъ, въ томъ числѣ и Высочайше утвержденнымъ 15 Января 1885 г. правиламъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ а равно и тѣмъ, какія впослѣдствіи будутъ изданы;

2) Чтобы приобретаемое обществомъ виѣ губерній Царства Польскаго недвижимое имущество, а равно все принадлежащее обществу въ предѣлахъ Россіи движимое имущество и слѣдующіе въ его пользу платежи обрацаемы были на преимущественное удовлетвореніе претензій, возникшихъ изъ операцій его въ Россіи;

3) Чтобы всякое пріобрѣтеніе обществомъ въ собственность или срочное владѣніе и пользованіе недвижимыхъ имуществъ въ Россіи совершалось на основаніи дѣйствующихъ у насъ узаконеній вообще и Именнаго Высочайшаго Указа 14 Марта 1887 года въ частности и притомъ исключительно для надобностей предпріятія, по предварительномъ удостовѣреніи мѣстнымъ губернскимъ начальствомъ дѣйствительной потребности въ таковомъ пріобрѣтеніи;

87.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВЕРДЖЕНЕ ПОСТАНОВЛЕНІЕ КОМИТЕТУ
МИНИСТРОВЪ.

О зezwolenіи немецкому товариству przemysłu górniczego Gustawa von Kramsta на prowadzenie w dalszym ciągu operacyj w Rosyi.

Komitet Ministrów, po wysłuchaniu notatki Ministrów Dóbr Państwa co do zezwolenia товариству немецкому przemysłu górniczego Gustawa von Kramsta prowadzić w dalszym ciągu operacye w Rosyi, za właściwe uznawał: zezwolić немецкому товариству przemysłu górniczego Gustawa von Kramsta prowadzić w dalszym ciągu operacye w Rosyi, z tém zastrzeżeniem:

1) аżeбы товариство poddawało się obowiązującym w Cesarstwie i guberniach Królestwa Polskiego postanowieniom, odnoszącym się do przedmiotów jego działalności, oraz obowiązującym postanowieniom co do opłat i podatków, pobieranych od товариств акcyjnych i spółek, a pomiędzy innemi Najwyżej zatwierdzonym d. 15 Stycznia 1885 roku przepisom co do opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą procentową, oraz tym, jakie będą wydane później;

2) аżeбы nabywane przez товариство po za obrębem gubernij Królestwa Polskiego majątki nieruchome, oraz wszystkie należące do товариства w granicach Rosyi majątek ruchomy i przypadające na rzecz товариства wypłaty były obracane na zaspokojenie przed innemi pretensyj, powstałych z operacyj tego товариства w Rosyi;

3) аżeбы wszelkie nabycie przez товариство na własność lub w terminowe posiadanie i użytkowanie majątków ruchomych w Rosyi odbywało się na zasadzie obowiązujących u нас прав wogóle i Imiennego Najwyższego Ukazu z d. 14 Marca 1887 roku w szczególności i przytém wyłącznie na potrzeby przedsiębiorstwa, po uprzedniém poświadczeniu przez miejscową zwierzchność gubernialną rzeczywistей potrzeby takiego nabycia;

4) Чтобы по управленію дѣлами общества учреждено было въ Россіи особое отвѣтственное агенство, къ которому могли бы обращаться по всѣмъ дѣламъ, касающимся общества, какъ Правительство, такъ и частныя лица и дѣйствія котораго были бы обязательны для общества, причемъ о мѣстѣ учрежденія подобнаго агенства общество обязано увѣдомить Министровъ Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ и соотвѣтственныхъ, по мѣсту нахождения недвижимыхъ имуществъ общества, губернаторовъ, а равно публиковать во всеобщее свѣдѣніе въ Правительственномъ Вѣстникѣ, Вѣстникѣ Финансовъ, промышленности и торговли, вѣдомостяхъ обѣихъ столицъ и мѣстныхъ губернскихъ, съ соблюденіемъ установленныхъ правилъ;

5) Чтобы отвѣтственное агенство по управленію дѣлами общества въ Россіи: а) въ теченіи одного мѣсяца по утвержденіи общимъ собраніемъ годоваго отчета представляло въ трехъ экземплярахъ, какъ въ Министерства Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ, такъ и въ губернское податное присутствіе той губерніи, гдѣ будетъ находиться отвѣтственное агенство, а равно и публиковало во всеобщее свѣдѣніе, въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, протоколъ общаго собранія, полный отчетъ и балансъ по всѣмъ операціямъ общества, а равно частный отчетъ и балансъ по операціямъ его въ Россіи, съ изложеніемъ постановленій общаго собранія относительно принадлежащихъ обществу суммъ и б) сообщало губернскому податному присутствію могущія быть затребованными дополненія и разъясненія къ представленнымъ отчетамъ, съ отвѣтственностью за неисполненіе изъясненныхъ въ семъ пунктѣ требованій на основаніи п. 26 Высочайше утвержденныхъ 15 Января 1885 г. правилъ объ обложеніи торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ процентнымъ сборомъ;

6) чтобы о времени и мѣстѣ общаго собранія участники извѣщаемы были посредствомъ публикацій, въ поименованныхъ въ п. 4 изданіяхъ, по крайней мѣрѣ за мѣсяцъ до дня собранія, съ объясненіемъ при этомъ въ самой публикаціи предметовъ, подлежащихъ разсмотрѣнію общаго собранія;

7) чтобы разборъ споровъ, могущихъ возникнуть съ обществомъ по дѣламъ, относящимся къ операціямъ его въ Россіи, производился на основаніи дѣйствующихъ у насъ законовъ и въ русскихъ судебныхъ учрежденіяхъ, и

4) ажебы для администраціи интересами товарищества была учреждена въ Росіи отвѣдственная агентура, до которѣй моглибы зворачаѣ сѣ въ всѣхъ справахъ такъ Рządъ якъ і osoby prywatne і которѣй czynności byłyby obowiązkowe dla towarzystwa; przyczemъ о miejscu założenia podobnej agentury towarzystwo obowiązane jest uwiadomić Ministrów Finansów і Dóbr Państwa і odpowiednich, podługъ miejsca znajdowania się majątków nieruchomych towarzystwa, gubernatorów oraz publikować w „Prawitielstwiennymъ Wiestniku“, „Wiestniku Finansów. Przemysłu і handlu“, „Wiedomostiachъ“ obu dwu stolic і miejscowych gubernialnych, z zachowaniem ustanowionychъ przepisów;

5) ажебы отвѣдственная агентура до администраціи интересами товарищества въ Росіи: а) wciаgu jednego miesiаца po zаtwierdzeniu przez ogólne zebranie sprawozdania rocznego przedstawiała w trzech egzemplarzach, tak do Ministeryum Finansów і Dóbr Państwa якъ і do urzędu podatkowego gubernialnego tѣj gubernii, gdzie się będzie znajdowała отвѣдственная агентура, oraz ogłaszało publicznie w wyszczególnionychъ w ust. 4 wydawnictwach, protokół ogólnego zebrania, całkowite sprawozdanie і bilans z operacyj towarzystwa w Росіи, z wyłuszczeniemъ postanowień ogólnego zebrania co do przypadającychъ towarzystwu sum і b) komunikowało urzędowi podatkowemu gubernialnemu uzupełnienia і wyjaśnienia, jakie co do przedstawionychъ sprawozdań żądane być mogą, z odpowiedzialnością за niewykonanie wyłuszczonychъ w tymъ ustępie żądań na zasadzie ust. 26 Najwyżej zatwierdzonychъ d. 15 Stycznia 1885 roku przepisów о opodatkowaniu przedsiębiorstwъ handlowychъ і przemysłowychъ opłatą dodatkową procentową;

6) ажебы о czasie і miejscu ogólnego zebrania uczestnicy были zawiadamiani przez publikacye w wymienionychъ w ust. 4 wydawnictwach, przynajmniej na miesiаcъ przedъ dniemъ zebrania, z wyjaśnieniemъ przytѣmъ w samej publikacyi przedmiotów, podlegającychъ rozpoznaniu ogólnego zebrania;

7) ажебы spory, mogące wyniknąć z towarzystwemъ co do spraw dotyczącychъ jego operacyjъ w Росіи, rozpoznawane były na zasadzie obowiązującychъ u насъ prawъ і w instytucjachъ sądowychъ rosyjskichъ і

8) чтобы обществу не было предоставляемо право сливаться или соединяться съ другими подобными обществами или товариществами и чтобы о всякомъ измѣненіи или дополненіи своего устава общество немедленно доносило, чрезъ своего представителя въ Россіи, Министрамъ Финансовъ и Государственныхъ Имуществъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 15 день Апрѣля 1888 г., положеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 14 Юня, № 54 стр. 1119).

88.

Распоряженіе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Государственныхъ Имуществъ.

Объ инструкціяхъ: а) лѣснымъ ревизорамъ инструкторамъ и б) для отпуска сѣмянъ и посадочнаго матеріала владѣльцамъ лѣсовъ, находящихся подъ наблюдениемъ лѣсоохранительныхъ комитетовъ, по закону 4 Апрѣля 1888 г.

На основаніи ст. 22 Высочайше утвержденного 4-го Апрѣля 1888 г. положенія о сбереженіи лѣсовъ, Министръ Государственныхъ Имуществъ представилъ въ Правительствующій Сенатъ, для опубликованія во всеобщее свѣдѣніе, копии съ утвержденныхъ имъ инструкцій: а) лѣснымъ ревизорамъ-инструкторамъ и б) для отпуска сѣмянъ и посадочнаго матеріала владѣльцамъ лѣсовъ, находящихся подъ наблюдениемъ лѣсоохранительныхъ комитетовъ, по закону 4 Апрѣля 1888 г.

8) ażeby towarzystwu nie służyło prawo zlewania się lub łączenia się z innemi podobnemi towarzystwami lub spółkami i ażeby o każdėj zmianie lub uzupełnieniu swojej ustawy towarzystwo bezzwłocznie donosiło, za pośrednictwem swojego przedstawiciela w Rosyi, Ministrom Finansów i Dóbr Państwa.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 15 Kwietnia 1888 roku, postanowienie Komitetu Najwyżej zatwierdzić raczył.

(Data publikacji: 14 Czerwca).

88.

Rozporządzenie, objawione Rządzącemu Senatowi przez Ministra Dóbr Państwa.

O instrukcyach: а) dla rewizorów-instruktorów leśnych i b) co do wydawania nasion i materyałów plantacyjnych właścicielom lasów, znajdujących się pod nadzorem komitetów ochrony lasów, podług prawa z d. 4 Kwietnia 1888 r.

Na zasadzie artykułu 22 Najwyżej zatwierdzonego d. 4 Kwietnia 1888 roku postanowienia o ochronie lasów, Minister Dóbr Państwa przedstawił Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania, kopie zatwierdzonych przez niego instrukcyj: а) dla rewizorów-instruktorów leśnych i b) co do wydawania nasion i materyałów plantacyjnych właścicielom lasów, znajdujących się pod nadzorem komitetów ochrony lasów, podług prawa z d. 4 Kwietnia 1888 roku.

Утверждена Министромъ Государственныхъ Имуществъ, по журналу спеціального комитета отъ 23 Января 1888 года № 9.

ИНСТРУКЦІЯ

лѣснымъ ревизорамъ-инструкторамъ.

§ 1. Въ цѣляхъ техническаго содѣйствія лѣсному хозяйству въ частновладѣльческихъ лѣсахъ, изъ числа лѣсныхъ ревизоровъ лѣсной департаментъ избираетъ наиболѣе опытныхъ по лѣсной части лицъ, коимъ присваивается названіе „лѣсной ревизоръ-инструкторъ“.

§ 2. Для дѣйствія каждаго лѣснаго ревизора-инструктора опредѣляется лѣснымъ департаментомъ округъ (уѣздами или частями уѣздовъ), въ предѣлахъ вѣдомства того управленія государственными имуществами, при которомъ состоитъ лѣсной ревизоръ-инструкторъ.

Примѣчаніе. Объ округахъ, назначенныхъ для каждаго ревизора-инструктора, равно какъ и объ измѣненіяхъ, буде таковыя послѣдуютъ, въ распредѣленіи и въ составѣ лѣсныхъ ревизоровъ-инструкторовъ, публикуется мѣстными управленіями государственными имуществами изъ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ, съ указаніемъ постоянного мѣста жительства лѣснаго ревизора-инструктора, его чина, имени, отчества и фамиліи. Независимо отъ таковой публикацій, управленія государственными имуществами сообщаютъ о томъ же мѣстнымъ лѣсоохранительнымъ комитетамъ для извѣщенія ими полѣдными губернскихъ и уѣздныхъ земскихъ управъ, полицейскихъ и волостныхъ правленій.

§ 3. На обязанность лѣсныхъ ревизоровъ-инструкторовъ возлагается, по ходатайствамъ лѣсовладѣльцевъ: 1) давать совѣты устные и письменные, относящіеся до области лѣснаго хозяйства; 2) осматривать частные и общественные лѣса съ лѣсохозяйственными цѣлями, и 3) руководить разнаго рода лѣсными работами, если, по роду прочихъ служебныхъ обязанностей, окажется у лѣснаго ревизора-инструктора свободное для этого время.

§ 4. Составленіе проектовъ устройства лѣсовъ, а равно проектовъ и смѣтъ на разнаго рода лѣсныя работы не относится

Zatwierdzona przez Ministra Dóbr Państwa podług protokołu спеціального Комитета z d. 23 Stycznia 1888 r. za Nr. 9.

INSTRUKCYA

dla rewizorów-instruktorów leśnych.

§ 1. W celach dopomagania technicznego gospodarstwu leśnemu w lasach prywatnych, wybiera departament leśny z pomiędzy rewizorów leśnych najdoświadczeńszych w leśnictwie, którym nadaje się nazwę „rewizor-instruktor leśny.“

§ 2. Dla działalności każdego rewizora-instruktora leśnego departament leśny wyznacza okręg (powiatami albo częściami powiatów), w obrębie wydziału tego zarządu dóbr państwa, przy którym urzęduje rewizor-instruktor leśny.

Uwaga. O okręgach, wyznaczonych dla każdego rewizora instruktora, jak również o zmianach, jeżeli takowe będą miały miejsce, w rozkładzie i w personalu rewizorów - instruktorów leśnych ogłaszają miejscowe zarządy dóbr państwa w miejscowych „Wiadomościach“ gubernialnych, ze wskazaniem stałego miejsca zamieszkania rewizora-instruktor leśnego, jego rangi, imienia, imienia ojca i nazwiska. Niezależnie od takiej publikacyi, zarządy dóbr Państwa, komunikują o tém samém miejscowym komitetom ochrony lasów, w celu uwiadomienia przez nie urzędów ziemskich gubernialnych i powiatowych, zarządów policyjnych i wołosnych.

§ 3. Na rewizorów-instruktorów leśnych wkłada się obowiązek, naskutek prośb właściciela lasów: 1) dawać rady ustne i piśmienne, odnoszące się do zakresu gospodarstwa leśnego; 2) rewidować lasy prywatne i publiczne w celach gospodarczo-leśnych i 3) kierować różnego rodzaju robotami leśnymi, jeżeli wobec innych obowiązków służbowych rewizor-instruktor leśny będzie miał na to czas wolny.

§ 4. Sporządzenie projektów urządzenia lasów oraz projektów i budżetów na różnego rodzaju roboty leśne nie należy do obowiąz-

къ обязанностямъ лѣснаго ревизора-инструктора, но онъ по заявленіямъ лѣсовладѣльцевъ, обязанъ давать какъ устные, такъ и письменныя заключенія о степени правильности и соответствія мѣстнымъ условіямъ такихъ проектовъ.

§ 5. Письменные и устные совѣты и заключенія, не требующіе осмотра лѣсовъ, лѣсной ревизоръ-инструкторъ даетъ во всякое время и безвозмездно. Въ случаѣ, если бы сообщенныхъ лѣсовладѣльцемъ данныхъ оказалось недостаточно для рѣшенія возбужденнаго имъ вопроса, лѣсной ревизоръ-инструкторъ сообщаетъ лѣсовладѣльцу о доставленіи нужныхъ данныхъ, или же о необходимости личными переговорами уяснить всѣ обстоятельства дѣла, и только, при невозможности подать совѣтъ на основаніи всѣхъ сообщенныхъ данныхъ и личныхъ переговоровъ, уведомляетъ лѣсовладѣльца о необходимости осмотра лѣса и, затѣмъ, выжидаетъ заявленія объ осмотрѣ, согласно § 6 настоящей инструкции.

§ 6. Осмотръ лѣсовъ производится лѣснымъ ревизоромъ-инструкторомъ только по письменнымъ о томъ заявленіямъ лѣсовладѣльцевъ. Такия заявленія, для возможности осмотра въ предстоящее лѣто, должны быть сдѣланы лѣсовладѣльцами непосредственно лѣсному ревизору-инструктору до 1 Марта.

§ 7. На основаніи полученныхъ, по § 6, заявленій, лѣсной ревизоръ-инструкторъ составляетъ распредѣленіе осмотровъ лѣсовъ въ предстоящее лѣто и въ первой половинѣ Марта сообщаетъ лѣсоохранительному комитету какъ о тѣхъ осмотрахъ, которые будутъ произведены въ текущемъ году, такъ и о тѣхъ, которые должны быть отложены до слѣдующаго года. Объ этихъ послѣднихъ лѣсоохранительный комитетъ извѣщаетъ лѣсовладѣльцевъ.

§ 8. О времени осмотра лѣса лѣсной ревизоръ-инструкторъ оповѣщаетъ лѣсовладѣльцевъ не позже какъ за двѣ недѣли до прибытія своего на мѣсто, поясняя подробно, какіе документы и данныя, изъ могущихъ находиться у лѣсовладѣльца, должны быть подготовлены ко времени осмотра.

§ 9. Въ росписаніе осмотра лѣсовъ на каждый годъ (§ 7) лѣсной ревизоръ непременно включаетъ осмотры по всѣмъ тѣмъ заявленіямъ, которыя остались неудовлетворенными въ предшествующемъ году.

§ 10. Если за произведенными, согласно росписанію (§ 7), осмотрами у лѣснаго ревизора-инструктора оставалось бы свобод-

zków rewizora-instruktora, lecz tenże, naskutek prośb o to właścicieli lasów, obowiązany jest dawać tak ustne jak i piśmienne opinie co do tego, o ile takie projekta są prawidłowe i odpowiadają miejscowym warunkom.

§ 5. Rady i opinie piśmienne i ustne, niewymagające obejrzenia lasów, rewizor-instruktor leśny daje w każdym czasie i bezpłatnie. Wrazie jeżeliby zakomunikowane przez właściciela dane nie wystarczały dla rozstrzygnięcia poruszanej przez niego kwestyi, rewizor-instruktor leśny komunikuje właścicielowi lasu o potrzebie dostarczenia potrzebnych danych albo o konieczności wyjaśnienia ustnego wszystkich okoliczności sprawy, i tylko wrazie niemożności udzielenia rady na zasadzie wszystkich zakomunikowanych danych i osobistych porozumień, uwiadamia właściciela o konieczności obejrzenia lasu i następnie oczekuje żądania co do rewizyi, zgodnie z § 6 niniejszej instrukcyi.

§ 6. Rewizyi lasów dopełnia rewizor-instruktor leśny tylko naskutek piśmiennych o to żądań właścicieli lasów. Takie żądania, ażeby można było dokonać rewizyi w ciągu nadchodzącego lata, powinny być podane przez właściciela lasów bezpośrednio do rewizora-instruktor leśnego przed 1 Marca.

7. Na zasadzie otrzymanych podług § 6 żądań, rewizor-instruktor leśny sporządza rozkład rewizyj lasów na nadchodzące lato i w pierwszej połowie Marca komunikuje komitetowi ochrony lasów tak o tych rewizyach, które będą dokonane w roku bieżącym, jak i o tych, które powinny być odłożone do następnego roku. O tych ostatnich komitet ochrony lasów zawiadamia właścicieli lasów.

§ 8. O czasie rewizyi lasów rewizor-instruktor leśny zawiadamia właścicieli lasów najpóźniej na dwa tygodnie przed przybyciem swoim na miejsce, wyjaśniając szczegółowo, jakie dokumenty i dane z mogących się znajdować u właściciela lasów powinny być przysposobione na czas rewizyi.

§ 9. W rozkładzie rewizyi lasów na każdy rok (§ 7) rewizor leśny zamieszcza *koniecznie* rewizye mające się odbyć naskutek tych wszystkich żądań, które pozostały niezaspokojone w poprzednim roku.

§ 10. Jeżeli po dokonaniu zgodnie z rozkładem (§ 7) rewizyi, rewizor-instruktor leśny miał jeszcze czas wolny na inne rewizye,

ное время для других осмотров, то онъ приступаетъ къ осмотру лѣсовъ по тѣмъ заявленіямъ, которыя отложены были до слѣдующаго года, увѣдомля лѣсовладѣльцевъ, согласно § 8.

§ 11. Въ случаѣ необходимости, по болѣзни или по другимъ причинамъ, отложить осмотръ лѣсовъ, назначенный по росписанію (§ 7), лѣсной ревизоръ-инструкторъ увѣдомляетъ о томъ лѣсовладѣльца и сообщаетъ лѣсохранительному комитету.

§ 12. Лѣсовладѣльцы, осмотръ лѣсовъ которыхъ отложенъ на основаніи §§ 7 и 11, если желаютъ, чтобы таковой осмотръ былъ произведенъ въ слѣдующемъ году, заявляютъ о томъ лѣсному ревизору-инструктору, согласно § 7. Безъ такого вторичнаго заявленія первоначальное теряетъ силу.

§ 13. Стоимость проѣзда до лѣсныхъ дачъ, подлежащихъ осмотру, лѣсовладѣльцы уплачиваютъ по слѣдующему расчету: прогоны для проѣзда въ имѣніе и обратно и суточные за время пути и осмотра лѣсовъ исчисляются по положенію, указанному въ т. III уст. о сл. гражд.

§ 14. Лошади для разѣздовъ по лѣсу, а равно рабочіе, если бы таковыя понадобились при осмотрѣ лѣса, и квартирное помѣщеніе доставляются лѣсовладѣльцемъ.

§ 15. Деньги на проѣздъ по § 13 уплачиваются лѣсовладѣльцемъ или непосредственно лѣсному ревизору-инструктору, или вносятся въ казначейство въ депозиты лѣсоохранительнаго комитета, съ представленіемъ въ этотъ послѣдній квитанціи казначейства. Суточные деньги уплачиваются непосредственно лѣсному ревизору-инструктору, подъ его квитанцію.

§ 16. Если бы лѣса нѣсколькихъ лѣсовладѣльцевъ были расположены такъ, что осмотръ всѣхъ такихъ лѣсовъ возможенъ одновременно, при одной и той же поѣздкѣ лѣснаго ревизора-инструктора, то въ расходахъ по § 13, могутъ участвовать сообща всѣ такіе лѣсовладѣльцы, избирая изъ своей среды одного, какъ для подачи заявленія, такъ и для уплаты денегъ.

§ 17. Руководство лѣсными работами лѣсной ревизоръ-инструкторъ принимаетъ на себя лишь въ такомъ случаѣ, если отъ сего не произойдетъ ущерба для другихъ служебныхъ его, ревизора, обязанностей. Вознагражденіе за такое руководство определяется по взаимному соглашенію лѣсовладѣльца съ лѣснымъ ревизоромъ-инструкторомъ.

то приступаетъ до ревизии лѣсовъ наслѣдствъ тѣхъ заѣмъ, которые были отложены до слѣдующаго года, уведомляя владѣльцевъ лѣсовъ согласно § 8.

§ 11. Wrazie konieczności, z powodu choroby lub z innych przyczyn, odłożenia rewizji lasów, wyznaczonej w rozkładzie (§ 7), rewizor-instruktor leśny uwiadamia o tém właściciela lasu i komunikuje komitetowi ochrony lasów.

§ 12. Właściciele lasów, których rewizję odłożono na zasadzie §§ 7 i 11, jeżeli zechcą, ażeby rewizya ta odbyła się w roku następnym, oświadczają o tém rewizorowi-instruktorowi leśnemu zgodnie z § 7. Bez takiego powtórnego oświadczenia pierwsiatkowe traci swoje znaczenie.

§ 13. Koszta przejazdu do lasów podlegających rewizji właściciele lasów płacą podług następującego rachunku: pieniądze na przejazd do majątku i napowrót i dyety za czas drugi i rewizji lasów obliczają się podług postanowienia wskazanego w t. III Ust. o służb. cyw.

§ 14. Konie na przejazdy po lesie oraz robotników, jeżeliby zasła ich potrzeba przy rewizji lasu, tudzież mieszkanie dostarcza właściciel lasu.

§ 15. Pieniądze na przejazd podług § 13 płaci właściciel lasu albo bezpośrednio rewizorowi-instruktorowi leśnemu, albo wnosi do kasy skarbowej jako depozyt komitetu ochrony lasów, przesyłając do tego komitetu kwit kasy skarbowej. Dyety płaci bezpośrednio rewizorowi-instruktorowi leśnemu za jego pokwitowaniem.

§ 16. Jeżeliby lasy kilku właścicieli były położone tak, że rewizję wszystkich takich lasów można odbyć równocześnie, za jedną podróżą rewizora-instruktora leśnego, to w wydatkach podług § 13 mogą uczestniczyć razem wszyscy tacy właściciele lasów, wybierając z pomiędzy siebie jednego, tak dla złożenia podania jak i dla zapłacenia pieniędzy.

§ 17. Kierownictwo robotami leśnymi rewizor-instruktor leśny przyjmuje na siebie jedynie w takim razie, jeżeli to nie przyniesie uszczerbku innym jego obowiązkom służbowym. Wynagrodzenie za takie kierownictwo określa się po wzajemnym porozumieniu się właściciela lasów z rewizorem-instruktorem leśnym.

§ 18. Лѣсной ревизоръ-инструкторъ обязанъ стараться развивать въ мѣстномъ населеніи охоту и интересъ къ лѣсоразведенію и правильному лѣсному хозяйству и распространять среди населенія разумныя понятія о лѣсѣ и о важномъ экономическомъ значеніи его въ народномъ быту.

§ 19. По истеченіи года, не позже 1 Февраля, лѣсной ревизоръ-инструкторъ представляетъ въ лѣсоохранный комитетъ отчетъ о дѣйствіяхъ своихъ за истекшій годъ, съ показаніемъ числа произведенныхъ осмотровъ лѣсовъ, числа и, вкратцѣ, содержанія преподанныхъ совѣтовъ и данныхъ заключеній и размѣра суммъ, полученныхъ какъ непосредственно отъ лѣсовладѣльцевъ, такъ и чрезъ лѣсоохранный комитетъ за осмотры (§ 13) и за руководство лѣсными работами (§ 17). Копія съ отчета представляется комитетомъ, чрезъ управленіе государственными имуществами, въ лѣсной департаментъ.

§ 20. Жалобы на дѣйствія лѣснаго ревизора-инструктора приносятся лѣсовладѣльцами въ мѣстный лѣсоохранный комитетъ.

§ 21. Всѣ просьбы и заявленія, обращающія лѣсовладѣльцами частныхъ и общественныхъ лѣсовъ къ лѣснымъ ревизоромъ-инструкторамъ, а также возбужденная по симъ ходатайствамъ переписка освобождается отъ гербоваго сбора.

Утверждена Министромъ Государственныхъ Имуществъ 7 Мая 1888 года, по журналу спеціального комитета отъ 26 Марта 1888 года № 41.

ИНСТРУКЦІЯ

для отпуска сѣмянъ и посадочнаго матеріала владѣльцамъ лѣсовъ находящихся подъ наблюденіемъ лѣсоохранныхъ комитетовъ, по закону 4 Апрѣля 1888 года.

§ 1. Сѣмяна и посадочный матеріалъ отпускаются по требованіямъ владѣльцевъ лѣсовъ, находящихся подъ наблюденіемъ лѣсоохранныхъ комитетовъ, изъ казенныхъ дачъ и питомниковъ.

§ 18. Rewizor-instruktor leśny jest obowiązany starać się rozwijać w miejscowej ludności chęć i zainteresowanie do plantacji lasów i prawidłowego gospodarstwa leśnego oraz rozprzestrzeniać wśród ludności rozumne pojęcia i lesie i o ważnym znaczeniu ekonomicznym lasów dla ogólnego dobrobytu.

§ 19. Po upływie roku, najpóźniej 1 Lutego, rewizor-instruktor leśny przedstawia do komitetu ochrony lasów sprawozdanie ze swoich czynności za rok ubiegły, z wyszczególnieniem liczby dokonanych rewizji leśnych, daty i, pokrótce, treści udzielonych rad i opinij, oraz wysokości sum, otrzymanych tak bezpośrednio od właścicieli lasów jak i za pośrednictwem komitetu ochrony lasów za rewizye (§ 13) i za kierownictwo robotami leśnymi (§ 17). Kopię sprawozdania przedstawia komitet, za pośrednictwem zarządu dóbr państwa, do departamentu leśnego.

§ 20. Skargi na czynności rewizora-instruktora leśnego podają właściciele lasów do miejscowego komitetu ochrony lasów.

§ 21. Wszystkie prośby i żądania, które właściciele lasów prywatnych i publicznych podają do rewizorów-instruktorów leśnych, oraz powstająca co do tych prośb korespondencya są wolne od podatku stemplowego.

Zatwierdzona przez Ministra Dóbr Państwa d. 7 Maja 1888 roku, podług protokołu specyjalnego komitetu z d. 26 Marca 1888 roku, za Nr. 41.

INSTRUKCYA

co do wydawania nasion i materyałów plantacyjnych właścicielom lasów znajdujących się pod nadzorem komitetów ochrony lasów podług prawa z d. 4 Kwietnia 1888 roku.

§ 1. Nasiona i materyały plantacyjne wydają się na żądania właścicieli lasów, znajdujących się pod nadzorem komitetów ochrony lasów, z lasów i szkółek skarbowych.

§ 2. Съ требованіемъ на сѣмяна лѣсовладѣльцы обращаются письменно въ мѣстное управленіе государственными имуществами, а съ требованіями на посадочный матеріалъ — къ лѣсничему того лѣсничества, въ которомъ находятся питомники, назначенные для удовлетворенія частныхъ лѣсовладѣльцевъ посадочнымъ матеріаломъ.

§ 3. Въ требованіяхъ лѣсовладѣльцами должно быть обозначено: 1) количество сѣмянъ и посадочнаго матеріала, отдѣльно каждой породы и 2) почтовое учрежденіе или желѣзнодорожная станція, куда долженъ быть отправленъ матеріалъ. Кромѣ того, лѣсовладѣлецъ долженъ представить, при заказѣ сѣмянъ, заявленіе о согласіи уплатить деньги по расчету, ниже въ § 6 указанному, а при требованіи посадочнаго матеріала — деньги полностью: за матеріалъ по таксѣ и за упаковку въ размѣрѣ въ таксахъ обозначенномъ, а равно за пресылку: а) по почтовымъ правиламъ, буде таковая должна имѣть мѣсто (§ 10), б) по желѣзнодорожному тарифу, при пересылкѣ по желѣзной дорогѣ и, сверхъ того, за доставку матеріала до желѣзнодорожной станціи.

§ 4. Требованія объ отпускѣ сѣмянъ и посадочнаго матеріала удовлетворяются въ порядкѣ ихъ поступленія и въ томъ размѣрѣ, въ какомъ это окажется возможнымъ по состоянію питомниковъ и за удовлетвореніемъ надобностей казенныхъ культуръ.

Примѣчаніе 1. Если будетъ заявлено требованіе на сѣмяна породы, не произрастающихъ въ губерніи, то управленіе государственными имуществами оповѣщаетъ объ этомъ требователя и указываетъ въ управленіе государственными имуществами какой губерніи надлежитъ обратиться за полученіемъ сѣмянъ указанной породы. Это послѣднее управленіе государственными имуществами, получивъ отъ заказчика требованіе, поступаетъ въ порядкѣ настоящей инструкціи установленномъ, сносясь непосредственно съ заказчикомъ и отправляя сѣмяна по его указанію.

Примѣчаніе 2. Требованіе сѣмянъ иностранныхъ породъ, а равно кустарныхъ и полукустарныхъ, не составляющихъ предмета лѣснаго хозяйства, не подлежитъ удовлетворенію.

§ 5. Требованія на посадочный матеріалъ могутъ быть заявляемы во всякое время года. Требованія на сѣмяна, для высылки ихъ изъ сбора текущаго періода, должны быть заявляемы: на сѣмяна лиственныхъ породъ и хвойныя — не позже конца апрѣля

§ 2. Z żądaniem nasion właściciele lasów zwracają się piśmienie do miejscowego zarządu dóbr państwa, a z żądaniami materiałów plantacyjnych do leśniczego tego leśnictwa, w którym znajdują się szkółki, przeznaczone na zaopatrzenie prywatnych właścicieli lasów w rzeczne materiały.

§ 3. W żądaniach właściciele lasów powinni oznaczyć: ilość nasion i materiałów plantacyjnych, oddzielnie każdego gatunku, i 2) instytucję pocztową albo stację drogi żelaznej, gdzie materiały powinny być wyprawione. Oprócz tego, właściciel lasu powinien przedstawić przy obstalunku nasion, deklarację co do zgodzenia się na zapłacenie pieniędzy podług rachunku niżej w § 6 wskazanego, a przy żądaniu materiałów plantacyjnych — pieniądze całkowicie: za materiały podług taksy i za opakowanie w ilości w taksach oznaczonych oraz za przesyłkę: a) podług przepisów pocztowych, jeżeli materiały mają być wysłane pocztą (§ 10); b) podług taryfy drogi żelaznej, wrazie przesyłki drogą żelazną, i prócz tego, za dostawę materiałów do stacji drogi żelaznej.

§ 4. Żądania wydania nasion i materiałów plantacyjnych zaspakajają się w porządku, w jakim są podawane, i w takim zakresie, w jakim to okaże się możebnem podług stanu szkółek i po zadośćuczynieniu potrzebom kultury skarbowej.

Uwaga 1. Jeżeli ktoś żądać będzie nasion drzew, które nie rosną w gubernii, to zarząd dóbr państwa uwiadamia o tém żądającego i wskazuje, do zarządu dóbr państwa jakiej gubernii należy się zwrócić po nasiona tego gatunku. Ten ostatni zarząd dóbr państwa, otrzymawszy od obstalowującego żądanie, postępuje w sposób przez niniejszą instrukcję wskazany, znosząc się bezpośrednio z obstalowującym i wyprawiając nasiona podług jego wskazówki.

Uwaga 2. Żądaniom nasion drzew zagranicznych oraz krzewów i półkrzewów, nie wchodzących w zakres gospodarstwa leśnego, nie czyni się zadość.

§ 5. Żądania materiałów plantacyjnych mogą być podawane w każdym czasie. Żądania nasion, w celu wysłania ich ze zbioru bieżącego peryodu, powinny być podawane: co do nasion drzew liściowych i świerkowych najpóźniej w końcu kwietnia; a co do na-

мѣсяца, а на сѣмяна сосновыя, еловыя, лиственничныя и кедровыя— не позже конца Октября.

§ 6. По полученіи требованія на сѣмяна, управленіе государственнымъ имуществамъ, сообразивъ о степени возможности удовлетворенія требованія, оповѣщаетъ владѣльца о размѣрѣ причитающейся съ него за сѣмяна суммы, руководствуясь нормальными цѣнами, установленными § 17 правилъ о заготовкѣ и пересылкѣ древесныхъ сѣмянъ 15 Января 1887 года, и считая на упаковку сѣмянъ 10% и на пересылку сообразно съ почтовыми правилами, желѣзнодорожной станціи. Въ то же время управленіе дѣлаетъ распоряженіе о заготовкѣ сѣмянъ въ порядкѣ, установленномъ упомянутыми правилами 1887 года, изъ лѣсничествъ, находящихся въ районѣ вѣдомства управленія.

Примѣчаніе. Указанныя въ семъ параграфѣ нормальныя цѣны на заготовку сѣмянъ слѣдующія:

Сѣмяна:	Цѣна за фунтъ:
Сосны	чистыя и 80 коп.
Ели	обезкры- 40 —
Лиственницы	ленныя 80 —
Пихты	 40 —
Кедра	 25 —
Березы	 15 —
Черной ольхи	 20 —
Липы	 20 —
Ясени	 10 —
Клена	 15 —
Ильма	 15 —
Вяза	 15 —
Береста	 15 —
Дуба (желуди), за четверикъ	 40 —

§ 7. По полученіи расчета отъ управленія лѣсовладѣлецъ обязанъ безотлагательно представить всю причитающуюся съ него за сѣмяна сумму (§ 6). По полученіи этой суммы управленіе сообщаетъ лѣсничему о высылкѣ сѣмянъ по назначенію.

§ 8. Казенныя лѣсныя питомники, по отношенію къ удовлетворенію посадочнымъ матеріаломъ требованій частныхъ лѣсовладѣльцевъ, раздѣляются управленіями государственнымъ имуществамъ на два разряда. Къ 1 разряду относятся питомники, расположенные вблизи почтовыхъ учрежденій, въ которыхъ производится приемъ посылокъ, а равно питомники, расположенные

сion сосновых, јодловых модрзевіовых і cedrowych—најпозній в коѣу Października.

§ 6. Po otrzymaniu żądania nasion, zarząd dóbr państwa, rozważywszy, w jakim stopniu można zadośćuczynić żądaniom, zawiadamia właściciela o wysokości przypadającej od niego za nasiona sumy, stosując się do normalnych cen, ustanowionych w § 17 przepisów o przysposobieniu i przesyłce nasion drzewnych d. 15 Stycznia 1887 roku i licząc na opakowanie nasion 10% i na przesyłkę, odpowiednio do przepisów pocztowych, taryf dróg żelaznych i wartości dostawy do najbliższej stacji drogi żelaznej. Równocześnie zarząd wydaje rozporządzenie co do przysposobienia nasion w sposób, ustanowiony we wzmiankowanych przepisach z roku 1887, z leśnictw, znajdujących się w rejonie kompetencji zarządu.

Uwaga. Wskazane w niniejszym paragrafie ceny normalne na przysposabianie nasion są następujące:

Nasiona:	Cena za funt:
Sosny	czyste 80 kop.
Jodły	i bez 40 —
Modrzewia	plew 80 —
Świerka	 40 —
Cedra	 25 —
Brzozy	 15 —
Czarnéj olchy	 20 —
Lipy	 20 —
Jesionu	 10 —
Klonu	 15 —
Wiązu zwyczajnego	 15 —
Wiązu	 15 —
Brzostu	 15 —
Dębu (żołędzi) za „czetwierik“	 40 —

§ 7. Po otrzymaniu rachunku od zarządu, właściciel lasów obowiązany jest przedstawić bezzwłocznie całą przypadającą od niego za nasiona sumę (§ 6). Po otrzymaniu téj sumy, zarząd poleca leśniczemu wysłać nasiona podług przeznaczenia.

§ 8. Szkółki leśne skarbowe, pod względem zadośćuczynienia żądaniom materyałów plantacyjnych ze strony prywatnych właścicieli lasów, dzielą się przez zarządy leśne skarbowe na dwie kategorie. Do 1 kategorii zaliczają się szkółki, położone wблизи in-stytucyj pocztowych, w których przyjmują się posyłki, oraz szkółki, położone wблизи stacyj dróg żelaznych; do 2 kategorii—wszyst-

вблизи железнодорожных станцій; ко 2 разряду—все прочіе питомники. Распределение питомниковъ по разрядамъ, съ указаніемъ мѣстонахожденія каждаго питомника и ближайшаго къ нему почтоваго учрежденія и железнодорожной станціи, публикуется въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ.

§ 9. Выкопка посадочнаго матеріала производится лѣсничими; частнымъ же лицамъ предоставляется, при требованіи посадочнаго матеріала изъ питомниковъ перваго разряда, или просить лѣсничаго, чтобы имъ произведена была и упаковка матеріала и доставка его на почтовую станцію или на желѣзную дорогу, со сдачею въ вагонъ для отправки до станціи назначенія по указанію заказчика, или посылать довѣренныхъ лицъ для пріема. При требованіи посадочнаго матеріала изъ питомниковъ втораго разряда соблюдается только послѣдній порядокъ.

§ 10. Управленія государственными имуществами ежегодно публикуютъ, въ мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ, въ какомъ примѣрно количествѣ, изъ какихъ питомниковъ и по какой цѣнѣ можетъ быть отпускаемъ посадочный матеріалъ, съ указаніемъ стоимости упаковки и примѣрно вѣса извѣстнаго количества саженцевъ, вмѣстѣ съ упаковкою, а равно стоимости доставки опредѣленнаго количества матеріала до почтовой станціи или до желѣзной дороги. Послѣдній расходъ опредѣляется стоимостью подводы, на которую полагается возможнымъ уложить до 12 т. саженцевъ и до 120 шт. прочаго посадочнаго матеріала. При заказахъ меньшаго количества уплачивается за доставку какъ за полное, вышеуказанное количество.

§ 11. При невозможности, по состоянію питомника или по дороговизнѣ заготовки сѣмянъ, удовлетворить требованіе на посадочный матеріалъ или на сѣмена вполнѣ или отчасти, лѣсничій безотлагательно увѣдомляетъ о томъ заказчика, о чемъ въ то же время доносить управленію. Точное соблюденіе этого требованія необходимо для предоставленія заказчику возможности своевременно обратиться съ требованіемъ на посадочный матеріалъ къ другому лѣсничему и для соображеній управленія по измѣненію установленныхъ по § 6 нормальныхъ цѣнъ на заготовку сѣмянъ, а также по исполненію требованій § 13 инструкціи.

Примѣчаніе. Могущіе причитаться, въ случаяхъ настоящимъ параграфомъ предусмотрѣнныхъ, дополнительные денежные платежи, за пересылку и доставку, вносятся заказчикомъ въ управленіе

какъ pozostałe szkółki. Rozdział szkółek na kategorie, ze wskazaniem miejsca znajdowania się każdej szkółki i najbliższej od niej instytucji pocztowej i stacji drogi żelaznej, ogłasza się w miejscowych „Wiedomościach“ gubernialnych.

§ 9. Materiały plantacyjne wykopują leśnicy; zaś osoby prywatne, żądając materiałów ze szkółek pierwszej kategorii, mogą prosić leśniczego, aby sam opakował je i dostawił na stację pocztową albo na drogę żelazną, oddając do wagonu, w celu wysłania na stację przeznaczenia podług wskazówki obstalowującego, albo też posyłać upoważnionych do odbioru. Przy żądaniu materiałów plantacyjnych ze szkółek drugiej kategorii przestrzega się tylko ostatni porządek.

§ 10. Zarządy dóbr Państwa ogłaszają corok w miejscowych „Wiedomościach“ gubernialnych, w jakiej, sposobem przykładu, ilości, z jakich szkółek i po jakiej cenie mają być wydawane materiały plantacyjne, ze wskazaniem wartości opakowania i, sposobem przykładu, wagi pewnej ilości sadzonek razem z opakowaniem, oraz wartości dostawy określonej ilości materiału do stacji pocztowej albo do drogi żelaznej. Ostatni rozchód określa się wartością podwozy, na którą uznaje się za możebne ułożyć do 12 t. sadzonek i do 12 szt. innych materiałów plantacyjnych. Przy obstalunkach mniejszych ilości, płaci się za dostawę jak za całą wyżej wskazaną ilość.

§ 11. Wrazie niemożności, wobec stanu szkółki albo z powodu drożyzny przysposobienia nasion, zadośćuczynienia żądającym materiałów plantacyjnych albo nasion wcale lub tylko w pewnej części, leśniczy uwiadamia o tém bezzwłocznie obstalowującego, o czém równocześnie donosi zarządowi. Ścisłe przestrzeganie tego żądania koniecznem jest dla pozostawienia obstalowującemu możności zwrócenia się we właściwym czasie z żądaniem materiałów plantacyjnych do innego leśniczego i dla oryentowania się zarządu przy zmianie ustanowionych w § 6 normalnych cen na przysposobienie nasion oraz przy spełnieniu tego co przepisano w § 13 instrukcyi.

Uwaga. Mogące się należyć w przypadkach w niniejszym paragrafie przewidzianych dodatkowe opłaty pieniężne za przesyłkę i dostawę, obstalowujący wnosi do zarządu dóbr Państwa po otrzy-

государственными имуществами, вслѣдъ за полученіемъ увѣдомленія о перемѣнѣ мѣста полученія посадочнаго матеріала.

§ 12. Казна не принимаетъ на себя ответственности за результаты посѣва или посадки, въ виду чего предоставляется приобретателямъ самимъ убѣждаться въ доброкачественности сѣмянъ и посадочнаго матеріала.

§ 13. По мѣрѣ развитія спроса на саженцы и при невозможности удовлетворять спросъ изъ существующихъ питомниковъ, управление государственными имуществами входитъ съ представленіемъ въ лѣсной департаментъ объ увеличеніи размѣра существующихъ питомниковъ, или о založení новыхъ.

§ 14. Переписка по снабженію лѣсовладѣльцевъ сѣмянami и посадочнымъ матеріаломъ, на основаніи настоящей инструкціи, не подлежитъ оплатѣ гербовымъ сборомъ.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 14 Іюня N. 54 стр. 1131).

89.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕНОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ устройствѣ контрольныхъ учрежденій по надзору
за оборотами частныхъ желѣзныхъ дорогъ.

17-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Государственнаго Контролера, *мнѣніемъ положилъ:*

1) Проектъ временнаго росписанія должностей и расходовъ по мѣстнымъ контрольнымъ частямъ при частныхъ желѣзныхъ дорогахъ представить на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденіе.

2) Для надзора за оборотами обществъ желѣзныхъ дорогъ образовать, на основаніи означеннаго росписанія, мѣстныя кон-

maniu uwiadomienia co do zmiany miejsca odbioru materyalów plantacyjnych.

§ 12. Skarb nie przyjmuje na siebie odpowiedzialności za rezultaty posiewu lub sadzenia; wskutek czego sami nabywcy powinni się przekonywać o dobroci nasion i materyalów plantacyjnych.

§ 13. W miarę rozwoju popytu na sadzonki i wraze nie możliwości zadośćuczynienia żądaniom z istniejących szkółek, zarząd dóbr Państwa wnosi przedstawienia do departamentu leśnego co do powiększenia rozmiaru istniejących szkółek lub założenia nowych.

§ 14. Korespondencye w przedmiocie zaopatrzenia właścicieli lasów w nasiona i materyał plantacyjny, na zasadzie niniejszej instrukcyi, nie podlegają podatkowi stempelowemu.

(Data publikacyi: 14 Czerwca).

89.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O utworzeniu instytucyj kontrolujących obroty dróg
żelaznych prywatnych.

17-go Maja 1888 г.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Kontrolera Państwa, *uchwaliła zdanie:*

1) Projekt tymczasowego rozkładu posad i rozchodów w miejscowych oddziałach kontroli przy drogach żelaznych prywatnych przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenia.

2) Dla nadzoru nad obrotami towarzystw dróg żelaznych utworzyć, na zasadzie wspomnianego rozkładu, miejscowe oddziały

трольные части при слѣдующихъ дорогахъ: Донецкой, Привислинской, Варшаво-Бромбергской, Варшаво-Тереспольской, Орловско-Витебской, Динабургско-Витебской, Рязско-Вяземской, Моршанско-Сызранской и Закавказской.

3) Упомянутое росписание примѣнить къ контрольнымъ частямъ на дорогахъ: Балтійской, Лозово-Севастопольской и Московско-Брестской.

4) Учредить въ составѣ желѣзнодорожнаго отдѣла Государственнаго Контроля должность помощника генераль-контролера съ годовымъ окладомъ содержанія въ 5000 руб. и съ правами и преимуществами, присвоенными этой должности въ ревизіонныхъ департаментахъ Государственнаго Контроля.

5) Отпускать ежегодно: а) на содержаніе мѣстныхъ контрольных частей при двѣнадцати желѣзныхъ дорогахъ (ст. 2 и 3) по 104,900 руб. и б) на содержаніе упомянутой въ ст. 4 должности, а также на усиленіе средствъ желѣзнодорожнаго отдѣла по 13,000 руб., въ дополненіе къ 12,000 руб., назначеннымъ согласно Высочайше утвержденному 11 Декабря 1884 г. мнѣнію Государственнаго Совѣта.

6) На единовременные расходы по введенію контрольнаго надзора на перечисленныхъ въ ст. 2 девяти дорогахъ ассигновать 12,000 рублей.

7) Исчисленные въ ст. 5 расходы вносить ежегодно, начиная съ 1889 года, въ подлежащія подраздѣленія смѣты Государственнаго Контроля; въ текущемъ же году отвести эти расходы, а равно и единовременныя издержки по введенію контрольнаго надзора (ст. 6), на кредиты, ассигнованные по § 2, ст. 4 и 7 дѣйствующей смѣты Государственнаго Контроля, разрѣшивъ расходовать изъ суммъ, назначенныхъ къ условному отпуску: по § 2 ст. 4—21,750 р. и по § 2 ст. 7—10,875 рублей.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

kontroli przy następujących drogach: Doneckiej, Nadwiślańskiej, Warszawsko-Bydgoskiej, Warszawsko-Terespolskiej, Orłowsko-Witebskiej, Dynabursko-Witebskiej, Ryzko-Wiaziemskiej, Morszańsko-Syzańskiej i Zakaukaskiej.

3) Wzmiankowany rozkład zastosować do oddziałów kontroli na drogach: Bałtyckiej, Łozowo-Sewastopolskiej i Moskiewsko-Brzeskiej.

4) Utworzyć w składzie oddziału dróg żelaznych Kontroli Państwa posadę pomocnika kontrolera generalnego, z pensją roczną 5000 rubli oraz z prawami i przywilejami, przywiazanymi do téj posady w departamentach rewizyjnych Kontroli Państwa.

5) Wydawać corok: a) na uposażenie miejscowych oddziałów kontroli przy dwunastu drogach żelaznych (art. 2 i 3) po 104,900 r. i b) na uposażenie wzmiankowanej w art. 4 posady oraz na powiększenie środków oddziału dróg żelaznych po 13,000 rubli, w uzupełnieniu sumy 12,000 rub., wyznaczonej zgodnie z Najwyżej zatwierdzonym d. 11 Grudnia 1884 roku Zdaniem Rady Państwa.

6) Na jednorazowe rozchody na wprowadzenie urzędu kontroli na wyszczególnionych w art. 2 dziewięciu drogach asygnować 12,000 rubli.

7) Wyszczególnione w art. 5 rozchody wносить corok, poczynając od roku 1889, pod odpowiednie rubryki budżetu Kontroli Państwa; zaś w roku bieżącym zaliczyć te rozchody oraz jednorazowe wydatki na wprowadzenie urzędu kontroli (art. 6), na rachunek kredytów, asygnowanych podług § 2 art. 4 i 7 obowiązującego budżetu Kontroli Państwa, pozwalając wydatkować z sum, wyznaczonych do warunkowego wydatkowania: podług § 2 art. 4—21,750 rub. i podług § 2 art. 7 — 10,875 rubli.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesa i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:
Въ Гатчинѣ, 17 Мая 1888 г. „Быть по сему“.

ВРЕМЕННОЕ РОСПИСАНИЕ

должностей и расходовъ по мѣстнымъ контрольнымъ частямъ при частныхъ
железныхъ дорогахъ.

	Оклады содержанія въ годъ.				Классы	По пенсіи.	Разряды
	Зна- лованья.	Ото- ловыхъ.	Итого				
			Р	у б л и.			
Главный контролёръ	3000	2000	5000	V	III 1 ст.		
Старшій контролёръ	2000	800	2800	VI	III 2 ст.		
Контролёръ	1200	600	1800	VII	V		
	800	400	1200				
Помощники контролера	600	400	1000	VIII	VI		
	600	200	800				
По усмотрѣнію Государственнаго Контролера въ пре- дѣлахъ общаго на мѣстныхъ контрольных части ассиг- нованія.							

Главный контролёръ	•	•	•	•	•	•
Старшій контролёръ	•	•	•	•	•	•
Контролёръ	•	•	•	•	•	•
Помощники контролера	•	•	•	•	•	•
На вознагражденіе техникувъ, плату вольно- наемнымъ, наемъ помѣщенія, канцелярскіе и хозяйственные расходы	•	•	•	•	•	•
На служебные разъѣзды по линіи	•	•	•	•	•	•

На вознагражденіе техникувъ, плату волюно-
наемнымъ, наемъ помѣщенія, канцелярскіе
и хозяйственные расходы
На служебные разѣзды по линіи

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:
W Gieczynie, 17 Maja 1888 г. „Ma być podług tego.“

ROZKŁAD TYMCZASOWY

posad i rozchodów w miejscowych oddziałach kontroli przy drogach żelaznych
prywatnych.

	U p o s a ż e n i e r o c z n e .				Klasy	Kategorie		
	Pensyi.	Na stół.	Razem.		Podług urzęd.	Podług emerytury		
			R	u			b	l e.
Kontroler główny	3600	2000	5000	V	III 1 kl.			
Kontroler starszy	2000	800	2800	VI	III 1 kl.			
Kontroler	1200	600	1800	VII	V			
	800	400	1200					
Pomocnicy kontrolera	600	400	1000	VIII	VI			
	600	200	800					
Podług uznania Kontrolera Państwa w granicach ogólnego na miejscowe części kontroli preliminarowania.								

Na wynagrodzenie techników, płacę dla na-
jętych, najem pomieszczenia, rozchody kan-
celaryjne i gospodarcze
Na podróże służbowe po linii

Примѣчанія: 1) Число и составъ мѣстныхъ контрольных частей и распределение желѣзныхъ дорогъ между ними, а равно размѣръ суммъ на содержаніе каждой контрольной части на основаніи сего росписанія въ предѣлахъ общаго на мѣстный контроль ассигнованія опредѣляется по ближайшему усмотрѣнію Государственнаго Контролера

2. Если завѣдываніе мѣстнымъ контролемъ при частной желѣзной дорогѣ будетъ возложено на главнаго контролера казенной желѣзной дороги, или на оборотъ, то производится содержаніе по одной должности, съ дополнительнымъ вознагражденіемъ, по назначенію Государственнаго Контролера, въ размѣрѣ не выше 2500 руб. въ годъ.

3. Должности по мѣстному контролю могутъ быть замѣщаемы лицами, не имѣющими соотвѣствующихъ чиновъ и даже вовсе чиновъ не имѣющими, а также по найму.

4. При отпращиваніи къ мѣсту службы, чинамъ мѣстнаго контроля, вмѣсто командированнаго довольствія, выдаются пособія, въ размѣрѣ отъ 1 до 2 мѣсячнаго оклада содержанія.

5. Во время разъѣздовъ по дѣламъ службы выдаются суточные деньги: главнымъ контролерамъ по 8 руб., старшимъ контролерамъ по 5 руб., контролерамъ и прочимъ чинамъ по 3 руб. въ сутки и взаменъ прогоновъ (при поѣздкахъ внѣ линіи) путевыя пособія, въ размѣрѣ дѣйствительныхъ издержекъ.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЬ*.

(С. У. и Р. Р. 1888 г. 17 Іюня, N. 55 стр. 1145).

Uwaga 1. Liczba i skład miejscowych oddziałów kontroli i rozdział dróg żelaznych pomiędzy te oddziały tudzież wysokość sum na uposażenie każdego oddziału kontroli na zasadzie niniejszego rozkładu w zakresie ogólnego na miejscową kontrolę preliminowania określa się podług bliższego uznania Kontrolera Państwa.

2. Jeżeli zawiadywanie miejscową kontrolą przy drodze żelaznej prywatnej będzie powierzone kontrolerowi głównemu drogi żelaznej skarbowej, albo naodwrot, to wydaje się uposażenie na jedną posadę, z wynagrodzeniem dodatkowem, wyznaczonem przez Kontrolera Państwa w wysokości do 2,500 rubli rocznie.

3. Posady w kontroli miejscowej mogą być obsadzone przez osoby, nie mające odpowiednich rang i nawet wcale rang nie mające, oraz w drodze wolnego najmu.

4. Przy wyprawianiu do miejsca służby urzędnikom miejscowej kontroli, zamiast uposażenia delegacyjnego, wydają się zapomogi, w wysokości od 1 do 2 miesięcznej płacy.

5. W czasie podróży w interesach służby wydają się dyety: kontrolerom głównym po 8 rubli, kontrolerom starszym po 5 rubli, kontrolerom i innym urzędnikom po 3 ruble na dobę; oraz wzamian za „profony“ (wrazie podróży poza linię) zapomogi podróżne w zakresie rzeczywistych wydatków.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

(Data publikaeyi: 17 Czerwca).

90.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ дѣйствующихъ правилахъ о винокурении и объ измѣненіи порядка взноса акцизныхъ платежей.

25-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положила*:

I. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о питейномъ сборѣ, изд. 1887 г., постановить:

1) На заводахъ, состоящихъ въ арендѣ, винокурение разрѣшается не иначе, какъ по представленіи арендаторомъ установленныхъ залоговъ (ст. 283 уст. пит.), въ размѣрѣ суммы акциза, причитающейся по смѣтному исчисленію, за четырнадцать дней, или же по предъявленіи имъ письменнаго удостовѣренія собственника завода о согласіи его обезпечить этимъ заводомъ исправный взносъ акциза со стороны арендатора. Представленные арендаторомъ залоговѣ освобождаются не прежде, какъ по окончаніи всѣхъ расчетовъ его съ казною по винокурению или по вывозѣ съ завода, съ перечисленіемъ акциза на другіе заводы и склады, всего выкуренаго спирта.

2) Въ исправномъ взносѣ акциза арендаторамъ винокурения заводовъ отвѣтствуетъ: наличность вина и припасовъ, залоговѣ, представленные арендаторомъ въ обезпеченіе акциза за выкуренное на заводѣ вино (ст. 1), а также другіе свободные, имѣющіеся въ акцизномъ управленіи, залоговѣ арендатора, лично ему принадлежащіе, все движимое и недвижимое его имущество и, наконецъ, самый заводъ въ томъ случаѣ, если арендаторомъ предъявлено было удостовѣреніе о согласіи собственника завода обез-

90.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O niektórych zmianach w obowiązujących przepisach o gorzelnictwie tudzież o zmianie sposobu wnoszenia opłat akcyznych.

25-go Maja 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Zmieniając i uzupełniając odnośne artykuły ustawy o akcyzie od napojów, wyd. z r. 1887, postanowić:

1) W gorzelniach, będących w dzierżawie, pędzenie okowity dozwala się jedynie po przedstawieniu przez dzierżawcę ustanowionych zastawów (art. 283 Ust. akc.), w wysokości równiej sumie akcyzy przypadającej podług preliminarowania budżetowego za dni czternaście, albo też po okazaniu przez niego piśmiennego świadectwa właściciela gorzelni co do tego, że zgadza się zabezpieczyć tąż gorzelnią akuratką wypłatę akcyzy przez dzierżawcę. Przedstawione przez dzierżawcę zastawy uwalniają się dopiero po ukończeniu wszystkich obrachunków jego ze skarbem co do pędzenia okowity albo po wywiezieniu z gorzelni, z przekazaniem akcyzy do innych gorzelni lub składów, całej ilości wypędzonej okowity.

2) Za akuratne wnoszenie akcyzy przez dzierżawców gorzelni odpowiadają: gotowa okowita i zapasy, zastawy przedstawione przez dzierżawcę na zabezpieczenie akcyzy za wypędzoną w gorzelni okowitę (art. 1), oraz inne wolne, znajdujące się w zarządzie akcyznym, zastawy dzierżawcy, osobiście do niego należące, cały ruchomy i nieruchomy jego majątek, i, наконец, sama gorzelnia wrazie, jeżeli dzierżawca okaże świadectwo o zgodzeniu się właściciela gorzelni na

печить симъ заводомъ исправный платежъ акциза со стороны арендатора (ст. 1).

Примѣчаніе. Относительно ответственности арендаторовъ винокуренныхъ заводовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, въ исправномъ взносѣ акциза, соблюдаются правила, изложенныя въ примѣчаніи къ ст. 232 уст. шт.

3) Изъ заводскихъ подваловъ и оптовыхъ складовъ дозволяется отпускать въ продажу вино съ получениемъ отъ покупателей слѣдующаго за оное акциза, но съ тѣмъ: 1) чтобы невнесенная въ казначейство сумма акциза никогда не была болѣе двухъ тысячъ рублей — для заводчика и одной тысячи рублей — для складчика; у арендатора завода и складчика она не должна, сверхъ того, превышать совокупной стоимости наличнаго вина и свободной части представленнаго въ опеченіе акциза залога, и 2) чтобы на первое число каждаго мѣсяца былъ вносимъ въ казначейство сполна акцизъ, слѣдующій за вино, израсходованное въ теченіи истекшаго мѣсяца, хотя бы сумма его и не достигала 2,000 руб. — для заводскаго подвала и 1,000 руб. для оптовато склада.

Примѣчаніе. Въ губерніяхъ Царства Польскаго у заводчика никогда не должно оставаться не внесенной въ казначейство акцизной суммы болѣе слѣдующихъ размѣровъ: шестисотъ рублей по заводу, на которомъ общая емкость квасильной посуды не превышаетъ пятисотъ ведеръ; одной тысячи двухсотъ рублей по заводу, на которомъ общая емкость квасильной посуды не превышаетъ одной тысячи ведеръ, и двухъ тысячъ рублей по заводу, на которомъ общая емкость квасильной посуды превышаетъ одну тысячу ведеръ. У хозяина же оптоваго склада никогда не должно оставаться не внесенной въ мѣстное казначейство акцизной суммы болѣе трехсотъ рублей.

4) При обнаруженіи въ заводскихъ подвалахъ и оптовыхъ складахъ неявки вина (ст. 227 уст. шт.) или недонмки акциза на сумму выше той, которую заводчику или складчику предоставляется хранить у себя до взноса въ казначейство, акцизный надзоръ арестуетъ немедленно, для обезпеченія недонмки, соотвѣствующее количество наличнаго вина, а равно имѣющихся при заводѣ припасовъ и матеріаловъ, не препятствуя, однако, употребленію таковыхъ припасовъ и матеріаловъ на винокурение, въ необходимомъ количествѣ. Вмѣстѣ съ тѣмъ, выпускъ свободнаго отъ ареста вина дозволяется впредъ до пополненія акцизной недонмки

зabezpieczenie tą gorzelnią akuratăj wypłaty akcyzy przez dzierżawcę (art. 1).

Uwaga. Co do odpowiedzialności dzierżawców gorzelni w guberniach Królestwa Polskiego za akuratăj wypłatę akcyzy, przestrzegają się przepisy, wyłączone w uwadze do art. 232 Ust. o akc. od nap.

3) Z magazynów gorzelnianych i składów hurtowych pozwala się wypuszczać na sprzedaż okowitę, z pobraniem od nabywców przypadającej za nią akcyzy, lecz z tѣm zastrzeżeniem: 1) ażeby nie wniesiona do kasy skarbowej suma akcyzy nigdy nie była większa od dwóch tysięcy rubli — dla gorzelnika i tysiąca rubli — dla składnika; u dzierżawcy i składnika nie powinna przenosić wartości łącznej okowity gotowej i wolnej części przedstawionego na zabezpieczenie zastawu i 2) ażeby na pierwszego kaźdego miesiąca była wnoszona do kasy skarbowej całkowicie akcyza, przypadająca za okowitę wydatkowaną wciagu ubiegłego miesiąca; chociażby suma tѣjże nie dochodziła do 2000 rubli — co do magazynu gorzelnianego i 1,000 rubli — co do składu hurtowego.

Uwaga. W guberniach Królestwa Polskiego u gorzelnika nigdy nie powinno pozostawać niewniesionej do kasy skarbowej akcyzy więcej od następujących sum: sześciuset rubli — w gorzelni, w której ogólna objętość naczyń fermentacyjnych nie przenosi pięciuset wiader; tysiąca rubli — w gorzelni, w której ogólna objętość naczyń fermentacyjnych nie przenosi pięciuset wiader; tysiąca rubli — w gorzelni, w której ogólna objętość naczyń fermentacyjnych nie przenosi tysiąca wiader i dwóch tysięcy rubli — w gorzelni, w której ogólna objętość naczyń fermentacyjnych przenosi tysiąc wiader. Zaś u właściciela składu hurtowego nie powinno pozostawać niewniesionej do miejscowej kasy skarbowej akcyzy więcej od trzechset rubli.

4) Jeżeli w magazynach gorzelnianych lub składach hurtowych znaleziony będzie niedobór okowity (art. 227 Ust. akc.) albo zaległości akcyzy na sumę większą od tѣj, jaką gorzelnikowi lub składnikowi pozwala się zachowywać u siebie przed wniesieniem do kasy skarbowej, to zarząd akcyzny aresztuje bezwłocznie, w celu zabezpieczenia zaległości, odpowiednią ilość gotowej okowity oraz znajdujących się przy gorzelni zapasów i materiałów na pędzenie okowity w ilości, jaka się okaże potrzebną. Równocześnie, aż do pokrycia zaległości akcyznej, wolną od aresztu okowitę pozwala się wypuszczać jedynie po wniesieniu z góry, za kaźdym razem, przypadającej za wypuszczoną

не иначе, какъ по взносу впередъ, каждый разъ, слѣдующаго за выпускаемымъ виномъ акциза, или, при отпускѣ въ склады и на другіе заводы, съ обезпеченіемъ акциза залогами, на общемъ основаніи.

5) Изъ заводскихъ подваловъ дозволяется выпускать въ продажу вино и спиртъ съ отсрочкою взноса акциза. Отсроченный акцизъ долженъ быть обезпеченъ заводчикомъ установленными залогами, въ размѣрѣ рубль за рубль, и уплаченъ сполна къ первому числу четвертаго мѣсяца, слѣдующаго за тѣмъ, въ который акцизъ отсроченъ. При неуплатѣ акциза въ указанный срокъ и обращеніи взысканія недоимки на принадлежащее заводчику вино, залоги или другое имущество заводчика, дальнѣйшій отпускъ вина съ отсрочкою акциза разрѣшается ему, въ теченіи года со дня допущенной несправности, не иначе, какъ съ обезпеченіемъ акциза процентными бумагами, перечисленными въ приложеніи къ ст. 283 уст. пнт. Если же и въ семъ случаѣ заводчикъ окажется не исправнымъ въ уплатѣ акциза и залоги его будутъ проданы, то онъ вовсе лишается права выпускать вино съ отсрочкою акциза въ теченіи года со дня продажи залоговъ.

Примѣчаніе. Подробныя правила о порядкѣ выпуска изъ заводскихъ подваловъ вина и спирта съ отсрочкою акциза издаются Министромъ Финансовъ.

6) На заводахъ, владѣльцы коихъ оказались не исправными въ платежѣ акциза, акцизному управленію предоставляется разрѣшать выпускъ вина не иначе, какъ съ вѣдома находящагося на заводѣ контролера или надсмотрщика, и притомъ или съ перечисленіемъ акциза на оптовые склады или другіе заводы, или по взносу впередъ причитающагося акциза, или съ отсрочкою уплаты акциза подъ залоги, согласно предъидущей (5) статьѣ, или же въ счетъ той суммы, которую заводчику предоставлено хранить у себя до взноса въ казначейство (ст. 3), но въ семъ послѣднемъ случаѣ въ заводскомъ подвалѣ должно оставаться всегда такое количество вина, которое по стоимости своей вполне обезпечивало бы всю сумму акциза за вино, выпущенное изъ подвала. При нарушеніи опредѣленнаго въ сей статьѣ порядка выпуска вина, независимо отъ привлеченія виновныхъ къ законной отвѣтственности, налагается арестъ на находящіеся въ заводскихъ подвалахъ вино и спиртъ, съ опечатаніемъ, въ случаѣ надобности, самыхъ подваловъ; дальнѣйшій же выпускъ вина, пока акцизное управленіе найдеть это необходимымъ, допускается не иначе, какъ въ присутствіи акцизнаго контролера или надсмотрщика.

окowитѣ аккезы albo, wrazie wypuszczania do składow i do innych gorzelni—z zabezpieczeniem akcezy zapomocą zastawów na ogólnej zasadzie.

5) Z magazynów gorzelnianych dozwala się wypuszczać na sprzedaż okowitę i spirytus z odroczeniem akcezy. Odroczone akceza powinna być zabezpieczona przez gorzelnika zapomocą ustanowionych zastawów, w ilości rubel za rubel, i zapłacona całkowicie na pierwszy dzień czwartego miesiąca następującego po tym, w którym akceza została odroczone. Wrazie niezapłacenia akcezy w tym terminie i zwrócenia egzekucyi zaległości do należącj do gorzelnika okowity, zastawów albo innego majątku gorzelnika, dalsze wypuszczanie okowity, z odroczeniem akcezy, dozwala mu się, wciagu roku od dnia dopuszczenia nieakuratności, nie inaczej, jak z zabezpieczeniem akcezy papierami procentowymi, wymienionymi w dodatku do art. 283 Ust. akc. Jeżeli zaś i w tym razie gorzelnik okaże się nieakuratnym w wypłacie akcezy i zastawy jego będą sprzedane, to się zupełnie pozbawia prawa wypuszczania okowity z odroczeniem akcezy wciagu roku od dnia sprzedaży zastawów.

Uwaga. Przepisy szczegółowe co do sposobu wypuszczania z magazynów gorzelnianych okowity i spirytusu z odroczeniem akcezy wydaje Minister Finansów.

6) W gorzelniach, których właściciele okazali się nieakuratnymi w wypłacie akcezy, zarząd akcyzny ma prawo zezwalać na wypuszczanie okowity jedynie z wiadomością znajdującego się w gorzelni kontrolera lub dozorey i przytém albo z przekazaniem akcezy do składow hurtowych lub innych gorzelni, albo po wniesieniu z góry przypadającj akcezy, albo z odroczeniem wypłaty akcezy i zabezpieczeniem jej zapomocą zastawów według poprzedzającj (5) artykułu, albo też na rachunek sumy, którą gorzelnikowi pozwolono zachowywać u siebie przed wniesieniem do kasy skarbowej (art. 3); lecz w tym ostatnim razie w magazynie gorzelnianym winna pozostawać taka ilość okowity, która podług swj wartości zupełnieby zabezpieczała całą sumę akcezy za okowitę wypuszczoną z magazynu. Wrazie naruszenia określonego w niniejszym artykule porządku wypuszczania okowity, niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności prawnej, nakłada się areszt na znajdujące się w magazynach gorzelnianych okowitę i spirytus, z opieczętowaniem, wrazie potrzeby, samych magazynów; zaś dalsze wypuszczanie okowity, dopóki zarząd akcyzny uzna to za niezbędne, dopuszcza się jedynie w obecności kontrolera akcyznego lub dozorey.

7) Средняя крепость выкуриваемого на винокуренных заводах спирта не может быть ниже семидесяти градусов, по расчету выкурки в срок цѣлаго свидѣтельства. Обязательная низшая крепость каждой сгонки опредѣляется Министромъ Финансовъ, по соображеніи съ устройствомъ перегонныхъ аппаратовъ, въ предѣлахъ до сорока пяти градусовъ. Въ случаѣ полученія заводчикомъ въ срокъ свидѣтельства, въ среднемъ, спирта крепостью ниже семидесяти градусовъ, расчетъ съ нимъ производится по средней крепости въ семьдесятъ градусовъ, причемъ за все недостающее по такому расчету количество градусовъ акцизъ взыскивается на тѣхъ же основаніяхъ, на какихъ онъ взимается за недокуръ (ст. 219 уст. пвт.). Расчеты заводчика съ казною ведутся по количеству содержащагося въ винѣ безводнаго спирта, опредѣляемому по металлическому спиртомѣру, причемъ въ каждой сгонкѣ принимается не менѣе установленной Министромъ Финансовъ низшей крепости.

8) Наименьшій размѣръ для винокуреннаго завода полагается въ двѣсти семьдесятъ ведеръ емкости всѣхъ квасильныхъ чановъ въ совокупности, при трехсуточномъ броженіи, т. е. чтобы каждый чанъ былъ не менѣе девяноста ведеръ. Устраивать заводы меньшаго размѣра не дозволяется.

Примѣчаніе. Въ отношеніи размѣра заводовъ, выкуривающихъ спиртъ изъ свеклосахарныхъ остатковъ, и емкости квасильныхъ чановъ на сихъ заводахъ, а равно въ отношеніи къ устройству винокуренныхъ заводовъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, емкости квасильной посуды на этихъ заводахъ и проч., сохраняютъ силу постановленія, изложенныя въ примѣчаніяхъ къ п. п. 1 и 5 ст. 112 уст. пвт.

9) Патентный сборъ съ заводовъ винокуренныхъ и дрожжево-винокуренныхъ взимается въ совокупной емкости дѣйствующихъ порядковъ квасильныхъ чановъ на заводѣ.

II. Дѣйствіе ст. 279 и 280 уст. о пвт. сборѣ ⁽¹⁾, изд. 1887 г. распространить на губерніи Царства Польскаго, а примѣчаніе къ послѣдней изъ сихъ статей (280) отмѣнить.

III. Патентный сборъ съ заводовъ винокуренныхъ и дрожжево-винокуренныхъ взимать:

а) повсемѣстно, за исключеніемъ губерній Иркутской и Енисейской.

⁽¹⁾ См. прибавленіе въ концѣ тома.

(Прим. издат.).

7) Średnia tęgoscъ wyrabianego w gorzelniachъ spirytusu nie może być niższa od siedmdziesięciu stopni, licząc że wypędzono w terminie całkowitą ilość, jaką wskazuje świadectwo. Obowiązkową najniższą tęgoscъ dla każdego zacieru określa Minister Finansów, stosując się do urządzenia aparatówъ dystylacyjnychъ, w zakresie do czterdziestu pięciu stopni. Jeżeli gorzelnikъ w terminie, wskazanym w świadectwie, otrzymuje spirytusъ tęgoscъ przecięciowo niższej od siedmdziesięciu stopni, to obrachunku z nim dopełnia się podługъ przecięciowej tęgoscъ siedmdziesięciu stopni; przyczemъ za całą brakującą podługъ takiego obrachunku ilość stopni, pobiera się akcyzъ a na tychъ samychъ zasadachъ, na jakichъ pobiera się za niedobórъ (art. 219 Ust. akc.). Obrachunki gorzelnika ze Skarbemъ prowadzą się podługъ ilości zawartego w okowicie bezwodnego spirytusu, określonej podługъ metalicznego spirytusomierza; przyczemъ w każdémъ pędzeniu przyjmuje się niemniej od ustanowionej przez Ministra Finansówъ najniższej tęgoscъ.

8) Najniższa norma dla gorzelni ustanawia się na dwieście siedmdziesiąt wiader objętości wszystkichъ kadzi fermentacyjnychъ razem, przy fermentacji trzydobowej, т. j. tyle, а żeby każda kadź zawierała najmniej dziewięćdziesiąt wiader. Urządzać gorzelni mniejszychъ nie pozwala się.

Uwaga. Pod względemъ wielkości gorzelni pędzącychъ spirytusъ z odpadkówъ buraczanychъ i objętości kadzi fermentacyjnychъ w tychъ gorzelniachъ, oraz co do urządzenia gorzelni w guberniachъ Królestwa Polskiego, objętości naczyńъ fermentacyjnychъ w tychъ gorzelniachъ i t. d. zachowują moc obowiązującą postanowienia, zawarte w ust. 1 i 2 art. 112 Ust. akc.

9) Opłata patentowa od gorzelni zwyczajnychъ i drożdżowychъ pobiera się z łącznej objętości czynnychъ szeregówъ kadzi fermentacyjnychъ w gorzelni.

II. Moc obowiązującą art. 279 i 280 Ust. o akc. od nap., ⁽¹⁾ wyd. z r. 1887, rozciągnąć na gubernie Królestwa Polskiego, а uwagę do ostatniego z tychъ artykułówъ (280) nchylić.

III. Opłatę patentową od gorzelni zwyczajnychъ i drożdżowychъ pobierać:

a) wszędzie, z wyjątkiemъ gubernii Irkuckiej i Jenisiejskiej

⁽¹⁾ Zob. dodatekъ na końcu tomu.

(Przyp. wyd.)

сейской и Якутской области, въ размѣрѣ шести копѣекъ съ каждаго ведра емкости дѣйствующихъ за заводѣ квасильныхъ чановъ;

б) въ губерніяхъ Иркутской и Енисейской и Якутской области — въ размѣрѣ семи съ половиною копѣекъ съ каждаго ведра емкости дѣйствующихъ на заводѣ квасильныхъ чановъ.

IV. Предоставить Министру Финансовъ издать, по соглашенію съ Государственнымъ Контролеромъ, правила о порядкѣ приема государственнымъ банкомъ, его конторами и отдѣленіями всякаго рода акцизныхъ сборовъ, за счетъ подлежащихъ казначействъ. Правила эти, съ указаніемъ срока введенія ихъ въ дѣйствіе, должны быть представлены Правительствующему Сенату, для опубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

V. Постановленія, изложенныя въ ст. 8 и 9 отд. I, а также мѣру, указанную въ отд. III, привести въ дѣйствіе съ 1 Іюля 1888 года.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II., 1888 г. 17 Іюня, N. 55 стр. 1152).

91.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О прекращеніи отпуска казенныхъ средствъ на содержаніе приготовительныхъ классовъ при гимназіяхъ.

29-го Февраля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Отпускъ изъ казны средствъ на содержаніе приготовительныхъ классовъ при гимназіяхъ и прогимназіяхъ вѣдомства Министерства Народнаго Просвѣщенія прекратить, не распространяя этой мѣры на упомянутые классы при гимназіяхъ и прогимназіяхъ тѣхъ мѣстностей, гдѣ разговорный языкъ большинства населенія не русскій.

и обводу Якутскаго въ wysokości шести копѣекъ отъ каждаго wiadra objętości czynnych w gorzelni kadzi fermentacyjnych;

b) w guberniach Irkuckiej i Jenisiejskiej i w obwodzie Jakuckim — w wysokości po siedm i pół kopiejek od каждаго wiadra objętości czynnych w gorzelni kadzi fermentacyjnych.

IV. Poruczyć Ministrowi Finansów wydać, po porozumieniu się z Kontrolerem Państwa, przepisy co do sposobu przyjmowania przez Bank Państwa oraz kantory i oddziały tegoż Banku wszelkiego rodzaju opłat akcyznych na rachunek właściwych kas skarbowych. Przepisy te, ze wskazaniem terminu wprowadzenia ich w wykonanie, powinny być przedstawione Rządzącemu Senatowi, w celu opublikowania.

V. Postanowienia, zawarte w art. 8 i 9 odd. I, oraz środek, wskazany w oddz. III, wprowadzić w wykonanie od 1 Lipca 1888 roku.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 17 Czerwca)

91.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zaprzestaniu wydawania funduszów skarbowych na utrzymanie klas przygotowawczych przy gimnazjach.

29-go Lutego 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie*:

I. Wydawanie ze Skarbu funduszów na utrzymanie klas przygotowawczych przy gimnazjach i progimnazjach należących do wydziału Ministerium Oświaty publicznej wstrzymać, nie rozciągając tego środka na pomienione klasy przy gimnazjach i progimnazjach tych miejscowości, gdzie język, którym rozmawia większość ludności, jest nie rosyjski.

II. Въ допoлненіе и измѣненіе подлежащихъ параграфовъ Высочайше утвержденнаго 30 Іюля 1871 г., устава гимназій и прогимназій вѣдомства Министерства Народнаго Просвѣщенія, постановить:

1) При гимназіяхъ и прогимназіяхъ состоятъ приготовительныя классы, гдѣ содержаніе ихъ окажется возможнымъ по имѣющимся средствамъ. Продолжительность курса означенныхъ классовъ опредѣляется соотвѣтственно успѣхамъ и возрасту учениковъ.

2) Содержаніе приготовительныхъ классовъ относится на счетъ платы за ученіе, а за недостаткомъ оной на счетъ мѣстныхъ средствъ. Классы эти могутъ быть учреждаемы на счетъ казны лишь при гимназіяхъ и прогимназіяхъ тѣхъ мѣстностей, гдѣ разговорный языкъ большинства населенія не русскій.

3) Ученики приготовительныхъ классовъ принимаются въ I классъ гимназій и прогимназій на свободныя вакансіи по состязательному испытанію наравнѣ съ прочими дѣтьми, выдержавшими это испытаніе.

4) Размѣръ платы за ученіе въ приготовительныхъ классахъ опредѣляется Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по соображенію съ мѣстными условіями и объявляется во всеобщее свѣдѣніе передъ началомъ учебнаго года.

III. Пунктъ 6 § 26 того же устава изложить слѣдующимъ образомъ:

Для поступленія въ I классъ гимназій и прогимназій требуется:

б) умѣнье бѣгло читать по русски и пересказывать прочитанные краткіе и легкіе рассказы, дѣлать этимологическій разборъ, писать по русски подъ диктовку, безъ искаженія словъ, среднимъ шрифтомъ, произнести наизусть одно изъ разученныхъ дома стихотвореній и читать по церковно-славянски.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1888 г. 17 Іюня. N. 55, стр. 1157)

II. Zmieniając i uzupełniając odnośne paragrafy Najwyżej zatwierdzonej d. 30 Lipca 1871 roku Ustawy gimnazyów i progimnazyów, należących do wydziału Ministerjum Oświaty publicznej, postanowić:

1) Przy gimnazyach i progimnazyach znajdują się klasy przygotowawcze, gdzie utrzymywanie ich okaże się możebnem podług posiadanych przez nich funduszków. Czas trwania kursów tych klas określa się odpowiednio do postępów i wieku uczniów.

2) Klasy przygotowawcze utrzymują się na rachunek wpisu szkolnego, a wrznie niedostateczności tój opłaty na rachunek środków miejscowych. Klasy te mogą być utrzymywane kosztem skarbu tylko przy gimnazyach i progimnazyach tych miejscowości, gdzie język, którym rozmawia większość ludności, jest nie rosyjski.

3) Uczniowie klas przygotowawczych przyjmują się do I klasy gimnazyów i progimnazyów na wolne wakanse po egzaminie ustnym narówni z innemi dziećmi, które ten egzamin zdały.

4) Wysokość wpisu szkolnego w klasach przygotowawczych określa Minister Oświaty publicznej, po uwzględnieniu miejscowych warunków, i ogłasza publicznie przed początkiem roku szkolnego.

III. Ustęp b § 26 téjże Ustawy zreagować w sposób następujący:

Dla wstąpienia do I klasy gimnazyów lub progimnazyów wymaga się:

b) umiejętność biegłego czytania po rosyjsku i opowiadania przeczytanych krótkich i łatwych opowieści, robienia rozbioru etymologicznego, pisania po rosyjsku za dyktandem, bez przekręcania wyrazów, średniem pismem, wypowiedzenia na pamięć jednego z wyuczonych w domu utworów wierszowanych, oraz czytania po cerkiewnosłowiańsku.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 17 Czerwca).

92.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О продолженіи дѣйствія контрольнаго надзора за оборотами 3 желѣзныхъ дорогъ и объ установленіи тако-
ваго надзора по 9 желѣзнодорожнымъ линіямъ.

Комитетъ Министровъ, по выслушаніи записки Государственнаго Контролера, полагалъ: 1) учрежденный, въ видѣ опыта, въ силу Высочайше утвержденныхъ, 13 Іюня 1884 г., положенія Комитета Министровъ и правилъ, контрольный надзоръ за оборотами обществъ желѣзныхъ дорогъ: Балтійской, Московско-Брестской и Лозово-Севастопольской оставить въ дѣйствіи на будущее время; 2) приступить къ учрежденію контрольнаго надзора на тѣхъ же основаніяхъ, въ ближайшей очереди, за оборотами обществъ желѣзныхъ дорогъ: Донецкой, Закавказской, Варшавско-Бромбергской, Орловско-Витебской, Привислянской, Рязко-Вяземской, Моршанско-Сызранской, Варшавско-Тереспольской и Динабургско-Витебской, и 3) предоставить Государственному Контролеру, по предварительномъ соглашеніи съ Министромъ Финансовъ, войти въ установленномъ порядкѣ, съ представленіемъ объ ассигнованіи изъ Государственнаго Казначейства потребныхъ денежныхъ средствъ на содержаніе контрольнаго надзора на перечисленныхъ выше дорогахъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 11 день Декабря 1887 г., по-
ложеніе Комитета Высочайше утвердить соизволилъ.

(С. У. и Р. II., 1888 г. 17 Іюня, № 53, стр. 1158)

92.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O przedłużeniu działania urzędu kontroli nad obrotami
3 dróg żelaznych i o ustanowieniu takiego urzędu na
9 liniach dróg żelaznych.

Komitet Ministrów, po wysłuchaniu przedstawienia Kontrolera Państwa — za właściwe uznawał: 1) utworzony, sposobem próby, na mocy Najwyżej zatwierdzonych d. 13 Czerwca 1884 r. postanowienia Komitetu Ministrów i przepisów, urząd kontroli nad obrotami towarzystw dróg żelaznych: Bałtyckiej, Moskiewsko-Brzeskiej i Łozowo-Sewastopolskiej zachować i na przyszłość; 2) przystąpić do utworzenia urzędu kontroli na tych samych zasadach w najbliższym porządku, nad obrotami towarzystw dróg żelaznych: Doneckiej, Zakaukaskiej, Warszawsko-Bydgoskiej, Orłowsko-Witebskiej, Nadwiślańskiej, Rjazko-Wiaziemskiej, Morszańsko-Syzrańskiej, Warszawsko-Terespolskiej i Dynabursko-Witebskiej i 3) poruczyć Kontrolerowi Państwa, po uprzednim porozumieniu się z Ministrem Finansów, wnieść w ustanowionej drodze przedstawienie co do asygnowania ze Skarbu Państwa potrzebnych środków pieniężnych na uposażenie urzędu kontroli na wymienionych wyżej drogach.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 11 Grudnia 1887 roku, po-
stanowienie Komitetu Najwyżej raczył zatwierdzić.

(Data publikacyi: 17 Czerwca).

93.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ГЛАВНОУПРАВЛЯЮЩИМЪ ГОСУДАРСТВЕННЫМЪ КОННОЗАВОДСТВОМЪ.

О порядкѣ утвержденія въ должностяхъ вице-президентовъ и президентовъ скаковыхъ рысистыхъ и другихъ поощрительныхъ обществъ, имѣющихъ отношеніе къ конскому дѣлу.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Главноуправляющаго Государственнымъ Коннозаводствомъ, въ 7 день Мая 1888 г., Высочайше повелѣть соизволилъ, чтобы на будущее время вице-президенты и заступающіе [ихъ мѣсто, а равно президенты (гдѣ должности эти являются выборными) во всѣхъ существующихъ и впредь могущихъ быть учрежденными скаковыхъ, рысистыхъ и другихъ поощрительныхъ обществахъ, имѣющихъ отношеніе къ конскому дѣлу, утверждались главноуправляющимъ Государственнымъ Коннозаводствомъ, по соглашенію съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 17 Іюня, N. 55, стр. 1158).

94.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ учрежденіи пенсіонныхъ и сберегательно-вспомогательныхъ кассъ обществами частныхъ желѣзныхъ дорогъ.

30-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ

93.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ GŁÓWNO-ZARZĄDZAJĄCEGO PAŃSTWOWYM CHOWEM KONI.

O sposobie zatwierdzania na urządach wice-prezydentów i prezydentów towarzystw wyścigów konnych i innych towarzystw zachęty, mających związek z hodowlą koni.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, naskutek najpoddańszego raportu Główno Zarządzającego Państwowym chowem koni, w dniu 7 Maja 1888 roku, Najwyżej rozkazać raczył, ażeby na przyszłość wice-prezesi, i ich zastępcy, jak również prezesi (gdzie te urzędy są wybieralne) we wszystkich istniejących i na przyszłość mogących być utworzonymi towarzystwach wyścigów i innych towarzystwach zachęty, mających związek z hodowlą koni, byli zatwierdzani przez Głównozarządzającego Państwową hodowlą koni, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

(Data publikacji: 17 Czerwca).

94.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O zakładaniu kas emerytalnych i wkładowo-zaliczkowych przez towarzystwa dróg żelaznych prywatnych.

30-go Maja 1888 g.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekono-

Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Путей Сообщенія, *мнѣніемъ по-
ложилъ:*

I. Обязать общества всѣхъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ,
какъ открытыхъ уже, такъ и впредь открываемыхъ для обществен-
наго пользованія, учреждать для своихъ служащихъ пенсіонныя
или сберегательно-вспомогательныя кассы, на основаніяхъ, ука-
занныхъ въ общихъ положеніяхъ объ установленіяхъ этого рода
и въ статьѣ III настоящаго узаконенія.

II. Проекты общихъ положеній: 1) о пенсіонныхъ кассахъ
Россійскихъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ и 2) о сберегательно-
вспомогательныхъ кассахъ оныхъ поднести къ Высочайшему ЕГО
ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

III. Относительно порядка учрежденія означенныхъ въ статьѣ
I кассъ, принять къ руководству слѣдующее:

1) Къ сроку, опредѣляемому Министромъ Путей Сообщенія
для каждой частной желѣзной дороги, правленіе оной предста-
вляетъ Министру заявленіе о томъ, какую именно изъ двухъ ро-
довъ кассъ: пенсіонную или сберегательно-вспомогательную на-
мѣрено оно учредить для своихъ служащихъ, съ приложеніемъ
проекта предполагаемаго для нея устава, составленнаго на осно-
ваніи общаго положенія объ установленіяхъ этого рода, по при-
надлежности.

2) Учрежденіе пенсіонной кассы признается предпочтитель-
нымъ; открытіе же сберегательно-вспомогательной кассы допу-
скается только въ случаѣ доказанной неосуществимости предполо-
женій о пенсіонной кассѣ для подлежащей дороги, или большей
примѣнимости къ ней, по особымъ условіямъ ея существованія,
сберегательно-вспомогательной системы.

3) Означенныя въ пунктѣ 1 предположенія получаютъ даль-
нѣйшее движеніе въ порядкѣ, указанномъ статьею 3 общаго поло-
женія о пенсіонныхъ кассахъ и статьею 2 положенія о сберегатель-
но-вспомогательныхъ кассахъ Россійскихъ частныхъ желѣзныхъ
дорогъ, и, по надлежащемъ утвержденіи, приводятся желѣзными
дорогами немедленно въ исполненіе.

4) Ходатайство о разрѣшеніи открыть сберегательно-вспо-
могательную кассу, взамѣнъ пенсіонной, по обсужденіи его въ

мѣи Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
Ministra Dróg Komunikacyi, *uchwaliła zdanie:*

I. Zobowiązać towarzystwa wszystkich dróg żelaznych pry-
watnych, tak już otwartych jak i nowo otwierających się do użytku
publicznego, do zakładania dla swoich urzędników kas emerytalnych
albo wkładowo-zaliczkowych, na zasadach, wskazanych w ustawach
zasadniczych dla tego rodzaju instytucyj i w artykule III niniej-
szego prawa.

II. Projekty ustaw zasadniczych: 1) dla kas emerytal-
nych dróg żelaznych prywatnych Rosyjskich i 2) dla kas wkładowo-
zaliczkowych tychże dróg przedstawić do Najwyższego zatwier-
dzenia JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

III. Co do sposobu zakładania wzmiankowanych w art. I kas
kierować się następującemi przepisami:

1) Na termin określony przez Ministra Dróg komunikacyi dla
każdej drogi żelaznej prywatnej, zarząd téj drogi przedstawia Mi-
nistrowi deklaracyę co do tego, jaką mianowicie z dwóch rodzajów
kas, emerytalną czy wkładowo-zaliczkową, ma zamiar utworzyć
dla swoich urzędników, z dołączeniem projektu proponowanej dla
niej ustawy, ułożonej na zasadzie ustawy zasadniczej dla tego ro-
dzaju instytucyj.

2) Zakładanie kasy emerytalnej uważa się za bardziej pożąda-
ne; zaś otwarcie kasy wkładowo-zaliczkowej dozwala się tylko
wrazie dowiedzionej niemożności urzeczywistnienia projektów kasy
emerytalnej dla odnośnej drogi, albo je żeli z powodu specjalnych wa-
runków istnienia téj kasy system wkładowo-zaliczkowy łatwiej do niej
zastosować można.

3) Wzmiankowanym w ustępie 1 projektem nadaje się dalszy
bieg w dalsze, wskazanej w artykule 3 ustawy zasadniczej kas
emerytalnych i w artykule 2 ustawy zasadniczej kas wkładowo-
zaliczkowych dróg żelaznych prywatnych Rosyjskich, a po należytém
zatwierdzeniu tych projektów, drogi żelaznej wprowadzają je bezwzględ-
nie w wykonanie.

4) Prośba o pozwolenie otwarcia kasy wkładowo-zaliczkowej
zamiast emerytalnej, po rozważeniu jej w Ministerjum Dróg Komu-

Министерствъ Путей Сообщенія, подвергается, чрезъ Комитетъ Министровъ, на Высочайшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благоусмотрѣніе.

5) Въ случаѣ отклоненія ходатайства, упомянутого въ пунктѣ 4, подлежащее желѣзнодорожное общество обязано немедленно приступить къ устройству пенсіонной кассы для своихъ служащихъ.

6) Желѣзнодорожнымъ обществамъ, которыми будутъ учреждены пенсіонныя кассы, разрѣшается открывать, наряду съ сими послѣдними, также и кассы сберегательно-вспомогательныя.

7) По разрѣшеніи установленнымъ порядкомъ (п. 3—5) пенсіонныхъ или сберегательно-вспомогательныхъ кассъ, тѣ желѣзнодорожныя общества, въ которыхъ существуютъ установленія подобнаго рода, устроенныя на основаніяхъ, несогласныхъ съ общими положеніями о сихъ кассахъ (ст. I), приступаютъ къ ликвидаціи оныхъ.

8) Принадлежація существующимъ пенсіоннымъ и сберегательно-вспомогательнымъ кассамъ гарантированныя акціи обмѣниваются въ сроки, назначаемыя Министромъ Финансовъ, на государственныя процентныя бумаги или гарантированныя правительствомъ облигаціи. Остальныя условія, въ томъ числѣ и сроки ликвидаціи существующихъ кассъ, устанавливаются Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министрами Финансовъ, Юстиціи и Государственнымъ Контролеромъ, причемъ если встрѣтятся вопросы, требующіе Высочайшаго разрѣшенія, то оно испрашивается чрезъ Комитетъ Министровъ.

9) Въ случаѣ воспослѣдованія распоряженія правительства объ образованіи для служащихъ на частныхъ желѣзныхъ дорогахъ общей пенсіонной кассы, учрежденныя сими послѣдними отдѣльныя пенсіонныя и сберегательно-вспомогательныя кассы передаютъ въ оную накопившіеся въ нихъ капиталы. При этомъ на общую кассу возлагается обязанность производить пенсіи и единовременныя пособія, назначаемыя отдѣльными кассами на основаніи ихъ уставовъ, а участники отдѣльныхъ кассъ, ко времени слиянія сихъ послѣднихъ не воспользовавшіеся правомъ на пенсіи и пособія, переходятъ въ общую кассу, сохраняя права, принадлежація

никაცი, представляетъ się за pośrednictwem Komitetu Ministrów, do Najwyższego uznania JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

5) Wrazie odrzucenia prośby, wzmiankowanej w ustępie 4, odnośnie towarzystwo drogi żelaznej jest obowiązane przystąpić bezzwłocznie do urządzenia dla swoich urzędników kasy emerytalnej.

6) Towarzystwom dróg żelaznych, które utworzą kasy emerytalne, dozwala się otwierać zarazem, współrzędnie z temi ostatniemi, kasy wkładowo-zaliczkowe.

7) Po zezwoleniu w ustanowiony sposób (ust. 3—5) na utworzenie kas wkładowo-zaliczkowych, te towarzystwa dróg żelaznych, w których istnieją podobnego rodzaju instytucye, urządzone na zasadach niezgodnych z ustawami zasadniczymi dla tych kas (art. I) przystąpić do ich likwidacyi.

8) Należące do istniejących kas emerytalnych i wkładowo-zaliczkowych gwarantowane akcyje wymieniają się w terminach, wyznaczanych przez Ministra Finansów, na papiery procentowe państwowe albo przez rząd zagwarantowane obligacye. Pozostałe warunki, a pomiędzy niemi i termina likwidacyi kas istniejących, ustanawia Minister Dróg Komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Sprawiedliwości oraz Kontrolerem Państwa; przyczém jeżeli napotkają się kwestye, wymagające Najwyższej decyzyi, to takowa wyjednywa się za pośrednictwem Komitetu Ministrów.

9) Wrazie zapadnięcia rozporządzenia rządu co do utworzenia dla urzędników na drogach żelaznych prywatnych ogólnej kasy emerytalnej, utworzone przez te drogi oddzielne kasy emerytalne i wkładowo-zaliczkowe przelewają do niej nagromadzone w nich kapitały. Przytém na kasę ogólną wkłada się obowiązek wypłacania emerytur i jednorazowych zapomóg, wyznaczonych przez oddzielne kasy na zasadzie ich ustaw, a uczestnicy oddzielnych kas, którzy na czas zlania się tychże nie skorzystali z prawa do emerytury i zapomogi, przechodzą do kasy ogólnej, zachowując prawa, należące do nich

имъ по уставамъ отдѣльныхъ кассъ, вмѣстѣ съ суммами, значащимися по лицевымъ этихъ участниковъ счетамъ.

10) Въ случаѣ поступления частной желѣзной дороги въ собственность казны, учрежденная для служащихъ сей дороги пенсіонная или сберегательно-вспомогательная касса продолжаетъ дѣйствовать на основаніи утвержденного для нея устава. Если бы соблюденіе сего правила встрѣтило на практикѣ какія либо особыя затрудненія, то Министръ Путей Сообщенія испрашиваетъ, чрезъ Комитетъ Министровъ Высочайшее соизволеніе на ликвидацію дѣлъ существующей на такой дорогѣ частной кассы, съ подчиненіемъ ея участниковъ дѣйствию общихъ узаконеній о служащихъ на желѣзныхъ дорогахъ, принадлежащихъ правительству.

IV. Въ дополненіе дѣйствующихъ правилъ о вознагражденіи владѣльцами желѣзнодорожныхъ предпріятій лицъ, потерпѣвшихъ вредъ или убытокъ вслѣдствіе смерти или поврежденія въ здоровьѣ (свод. зак. т. X ч. I, зак. гражд., изд. 1887 г. ст. 683) постановить:

„Вознагражденіе, назначенное изъ средствъ желѣзнодорожнаго общества служащему въ немъ лицу, потерпѣвшему увѣчье, выдается съ зачетомъ въ сіе вознагражденіе суммъ, на которыя лицо это имѣетъ право, какъ участникъ пенсіонной или сберегательно-вспомогательной кассы желѣзной дороги.“

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

podług ustaw oddzielnych kas, razem z sumami, zapisanemi na osobiste konta tych uczestników.

10) Wrazie gdy droga żelazna prywatna przechodzi na własność skarbu, utworzona dla urzędników tej drogi kasa emerytalna lub wkładowo-zaliczkowa działa w dalszym ciągu na zasadzie zatwierdzonej dla niej ustawy. Jeżeliby zachowanie tego przepisu napotkało w praktyce jakiekolwiek trudności, to Minister Dróg Komunikacji wyjednuwa, za pośrednictwem Komitetu Ministrów, Najwyższe zezwolenie na likwidację interesów istniejącej przy takiej drodze kasy prywatnej, poddając jej uczestników mocy obowiązującej ogólnych praw o urzędnikach dróg żelaznych rządowych.

IV. W uzupełnieniu obowiązujących przepisów o wynagrodzeniu przez właścicieli przedsiębiorstw dróg żelaznych osób, które poniosły szkodę lub stratę wskutek śmierci lub uszkodzenia na zdrowiu (sw. zak. t. X cz. I, pr. cyw., wyd. z r. 1887, art. 683), postanowić:

„Wynagrodzenie, wyznaczone z funduszu towarzystwa drogi żelaznej urzędnikowi tej drogi, który poniósł kalectwo, wypłaca się z zaliczeniem do tego wynagrodzenia sum, do których ten urzędnik ma prawo jako uczestnik kasy emerytalnej lub wkładowo-zaliczkowej drogi żelaznej.“

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петерофгѣ,
30-го Мая 1888 года.

„Быть по сему“.

ОБЩЕЕ ПОЛОЖЕНІЕ

о пенсіонныхъ кассахъ россійскихъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ.

I. Постановленія общія.

1. Пенсіонныя кассы частныхъ желѣзныхъ дорогъ предназначаются для выдачи пенсій и единовременныхъ денежныхъ пособій служившимъ на сихъ дорогахъ, а также семействамъ этихъ лицъ.

2. Пенсіонныя кассы могутъ быть учреждаемы какъ отдѣльными желѣзнодорожными обществами, такъ и нѣсколькими такими обществами совмѣстно.

Примѣчаніе. Выраженіемъ „общество“ обозначаются въ настоящемъ положеніи, во всѣхъ случаяхъ, когда нѣтъ иного указанія, какъ отдѣльное общество, учредившее кассу, такъ и каждое изъ нѣсколькихъ обществъ, участвующихъ въ совмѣстномъ образованіи одной общей кассы.

3. Предположенія объ учрежденіи кассы обсуждаются, при участіи представителей всѣхъ желѣзнодорожныхъ службъ, въ правленіи подлежащаго желѣзнодорожнаго общества. Составленные этимъ порядкомъ проекты устава кассы и инструкции, опредѣляющей внутренній въ ней распорядокъ (ст. 46 сего пол.), разсматриваются въ общемъ собраніи акціонеровъ общества и затѣмъ представляются на утвержденіе Министра Путей Сообщенія, вмѣстѣ съ росписаніями: должностей, занимаемыхъ служащими въ обществѣ, числа служащихъ каждаго разряда и размѣра ихъ содержанія, изъ котораго должны производиться установленные вычеты (ст. 7). Министръ Путей Сообщенія утверждаетъ означенные проекты, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Кон-

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

w S.-Peterhofie,
30-go Maja 1888 roku.

„Ma być podług tego.“

USTAWA ZASADNICZA

kas emerytalnych przy drogach żelaznych prywatnych rosyjskich.

I. Ogólne przepisy.

1. Kasy emerytalne dróg żelaznych prywatnych mają na celu wydawanie emerytur i jednorazowych zapomóg pieniężnych byłym urzędnikom pomienionych dróg, oraz rodzinom tych osób.

2. Kasy emerytalne mogą być zakładane tak przez pojedyncze towarzystwa dróg żelaznych jakoteż przez kilka takich towarzystw razem.

Uwaga. Wyrażenie „towarzystwo“ oznacza w niniejszej ustawie, zawsze ilekroć nie ma innéj wskazówki, tak pojedyncze towarzystwo, które utworzyło kasę, jak i każde z kilku towarzystw uczestniczących w łączném utworzeniu jednéj kasy.

3. Projekty urządzenia kasy rozpoznają się przy współudziale przedstawicieli wszystkich oddziałów służby drogi żelaznej w zarządzie odnośnego towarzystwa drogi żelaznej. Sporządzone w ten sposób projekty ustawy kasy i instrukcyi, określającej wewnętrzny porządek téjże (art. 46 nin. ust.), rozpoznają się w ogólném zebraniu akcyonaryuszów towarzystwa i następnie przedstawiają się do zatwierdzenia Ministrowi Dróg Komunikacyi razem z rozkładami: posad, zajmowanych przez urzędników towarzystwa, liczby urzędników każdéj kategorii i wysokości ich uposażenia, z którego powinny się dokonywać ustanowione potrącenia (art. 7). Minister Dróg Komunikacyi zatwierdza rzeczzone projekty, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa. Wyłuszczone porzą-

тролеромъ. Изложенный порядокъ соблюдается также относительно измѣненій въ уставахъ и инструкціяхъ касъ.

Примѣчаніе. Выраженіемъ „правленіе“ обозначается въ настоящемъ положеніи центральное управленіе желѣзнодорожнаго общества.

4. Главный надзоръ за пенсіонными кассами частныхъ желѣзныхъ дорогъ и право ревизіи оныхъ принадлежать Министерству Путей Сообщенія. Правленія подлежащихъ желѣзнодорожныхъ обществъ (ст. 35) представляютъ ему ежегодно: а) росписанія, означенныя въ ст. 3 сего положенія, и б) отчеты, упомянутые въ статьѣ 44, вмѣстѣ съ заключеніями правленій по симъ отчетамъ.

5. Расходы Министерства Путей Сообщенія по надзору за пенсіонными кассами покрываются ежегодными отчисленіями изъ средствъ сихъ послѣднихъ, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ для каждой кассы Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

II. Участники кассы.

6. Участниками кассы состоятъ всѣ лица обоего пола, находящіеся на постоянной службѣ въ желѣзнодорожномъ обществѣ, въ томъ числѣ постоянные рабочіе и служащіе при комитетѣ, заведывающемъ дѣлами кассы, за исключеніемъ членовъ правленія, ревизионной комиссіи и наблюдательнаго комитета общества, а также кандидатовъ къ членамъ правленія онаго.

III. Средства кассы.

7. Средства кассы составляютъ: а) единовременные вычеты изъ жалованья участниковъ кассы, производимые при поступленіи ихъ на службу, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ уставомъ оной; б) ежемесячные, въ размѣрѣ шести процентовъ, вычеты, производимые изъ содержанія участниковъ кассы, а также изъ суточныхъ денегъ и премій, гдѣ таковыя выдаются, и поверстныхъ денегъ паровозной и поѣздной прислуги, причемъ годовой окладъ жалованья, подле-

dek przestrzega się również co do zmian w ustawach i instrukcyach kas.

Uwaga. Wyrażenie „zarząd“ oznacza w niniejszej ustawie centralną administrację towarzystwa drogi żelaznej.

4. Główny nadzór nad kasami emerytalnymi dróg żelaznych prywatnych należy do Ministra Dróg Komunikacji. Zarządy odnośnych towarzystw dróg żelaznych (art. 35) przedstawiają mu corok: a) rozkłady, wzmiankowane w art. 3 niniejszej ustawy i b) sprawozdania, wzmiankowane w art. 44, wraz z opiniami zarządów co do tych sprawozdań.

5. Rozehody Ministeryum Dróg Komunikacji na nadzór nad kasami emerytalnymi pokrywają się z dorocznych potrąceń z funduszów tych kas, w wysokości, określonej dla każdej kasy przez Ministra Dróg Komunikacji, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa.

II. Uczestnicy kasy.

6. Uczestnikami kasy są wszystkie osoby płci męskiej, znajdujące się w stałej służbie w towarzystwie drogi żelaznej, a w ich liczbie stali robotnicy i urzędnicy komitetu zawiadującego interesami kasy, z wyjątkiem urzędników zarządu, komisji rewizyjnej i komitetu nadzorczego towarzystwa oraz kandydatów na członków zarządu.

III. Fundusze kasy.

7. Fundusze kasy stanowią: a) jednorazowe potrącenia z pensji uczestników kasy, dokonywane przy wstąpieniu ich do służby w wysokości określonej przez ustawę kary; b) miesięczne, w wysokości sześciu procent, potrącenia, dokonywane z uposażenia uczestników kasy, tudzież z dyet i premii, gdzie się takowe wydają, oraz pieniędzy wiorstowych służby parowozowej i pociągowej; przyczem normę pensji rocznej podlegającej potrąceniom określa ustawa kasy

жащаго вычета, опредѣляется уставомъ кассы не свыше *двухъ тысячъ четырехсотъ рублей*; в) вычеты, въ размѣрѣ *десяти* процентовъ, изъ назначаемыхъ участникамъ кассы наградъ; г) вычеты изъ жалованья участниковъ кассы, производимые, въ случаѣ увеличенія оклада онаго, въ теченіи первыхъ трехъ мѣсяцевъ, въ размѣрѣ разности между прежнимъ и новымъ мѣсячными окладами; д) проценты на капиталы кассы; е) прибыли по операціямъ кассы; ж) добровольные взносы участниковъ; з) выручка отъ продажи не принятыхъ въ установленные сроки багажа и грузовъ, за вычетомъ изъ вырученныхъ суммъ платежей, причитающихся желѣзнымъ дорогамъ по существующимъ правиламъ; и) суммы, въ теченіи десяти лѣтъ не истребованныя изъ кассы лицами, имѣющими право на оныя; к) штрафныя деньги, взыскиваемыя со служащихъ; л) проценты на выдаваемыя служащимъ изъ суммъ желѣзнодорожнаго общества ссуды и авансы въ счетъ жалованья; м) неистребованное служащими въ теченіи десяти лѣтъ по назначеніи къ выдачѣ, денежное отъ желѣзнодорожнаго общества довольствіе; н) поступившій въ собственность желѣзнодорожнаго общества, своевременно неистребованный доходъ по акціямъ и облигаціямъ онаго; о) арендная плата за право выставки объявленій и вывѣсокъ и за торговлю газетами и книгами на станціяхъ дороги или дорогъ желѣзнодорожнаго общества; п) пожертвованія въ кассу; р) различныя случайныя поступления, и с) ежемѣсячныя, въ случаѣ надобности, взносы желѣзнодорожнаго общества изъ эксплуатаціонныхъ его доходовъ въ размѣрѣ, опредѣляемомъ и измѣняемомъ Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ. Взносы эти ни въ какомъ случаѣ не могутъ превышать половины суммы вычетовъ, производимыхъ на основаніи пункта б сей (7) статьи.

Примѣчаніе. Суммы, означенныя въ пунктахъ л, н, и о сей (7) статьи, обращаются въ кассу въ томъ только случаѣ, если на предоставленіе оныхъ въ пользу кассы послѣдуетъ согласіе подлежащаго желѣзнодорожнаго общества.

8. Суммы, поступающія въ кассу на основаніи правилъ статьи 7, предназначаются исключительно для производства пенсій и единовременныхъ выдачъ служившимъ на желѣзной дорогѣ и ихъ семействамъ, равно какъ на расходы по заведыванію дѣлами кассы и по надзору за оною. Суммы эти не могутъ быть обращаемы на пополненіе взысканій съ общества или съ участниковъ кассы

не вышѣ, какъ на *два тысяче czterysta* rubli; c) potrącenia, w ilości *dziesięciu* procent z wyznaczonych uczestnikom kasy nagród; c) potrącenia z pensji uczestników kasy, dokonywane wrazie powiększenia normy téjże, wciągu pierwszych trzech miesięcy w wysokości różnicy pomiędzy poprzednią płacą miesięczną a nową; d) procenty od kapitałów kasy; e) zyski z operacji kasy; f) dobrowolne wkłady uczestników; g) sumy, otrzymane ze sprzedaży nieodebraanych w ustanowionych terminach bagażów i ładunków, z potrąceniem z otrzymanych sum opłat, przypadających drogom żelaznym podług istniejących przepisów; h) sumy, w ciągu dziesięciu lat nieodebrane z kasy przez osoby mające do nich prawo; i) pieniądze z kar ściąganych z urzędników; k) procenty od wydawanych urzędnikom z funduszków towarzystwa drogi żelaznej pożyczek i forszusów na rachunek pensyi; l) nieodebrane przez urzędników, wciągu lat dziesięciu po wyznaczeniu do wydania, uposażenie pieniężne od towarzystwa drogi żelaznej; m) nieodebrany we właściwym czasie dochód z akcyj i obligacyj towarzystwa, który wpłynął na własność towarzystwa drogi żelaznej; n) czynsz dzierżawny za prawo wystawiania ogłoszeń i szylków i za handel gazetami i książkami na stacyach drogi lub dróg towarzystwa drogi żelaznej; o) ofiary na rzecz kasy; p) różne przygodne wpływy; i r) miesięczne, wrazie potrzeby, wkłady towarzystwa drogi żelaznej z jego dochodów eksploatacyjnych, w wysokości określonej i zmienianej przez Ministra Dróg komunikacyi, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa. Wkłady te nie mogą w żadnym razie przewyższać połowy sumy potrąceń, dokonywanych na zasadzie ustępu b niniejszego (7) artykułu.

Uwaga. Sumy, wzmiankowane w ustępach k, m i n, niniejszego (7) artykułu przelewają się do kasy w takim tylko razie, jeżeli na pozostawienie ich na rzecz kasy zgodzi się odnośne towarzystwo drogi żelaznej.

§ 8. Sumy, które wpłynęły do kasy na zasadzie przepisów, zawartych w artykule 7, przeznaczają się wyłącznie na wydawanie emerytur i jednorazowych zapomóg dla urzędników drogi żelaznej i ich rodzin, oraz na rozchody na zawiadywanie interesami kasy i na nadzór nad nią. Sumy te nie mogą być używane na pokrycie nale-

и ихъ семействъ, которымъ онѣ еще не назначены къ выдачѣ по уставу кассы.

9. Средства кассы зачисляются и распределяются на слѣдующихъ основаніяхъ: а) суммы, означенныя въ пунктахъ а, б, в, и г статьи 7, распределяются по личнымъ счетамъ участниковъ и участницъ кассы и женъ первыхъ, опредѣленнымъ въ уставѣ кассы порядкомъ; б) суммы, означенныя въ пунктѣ д статьи 7, причисляются къ капиталамъ, по которымъ онѣ образовались, причемъ отнесенныя къ личному фонду распределяются по счетамъ участниковъ и участницъ кассы и женъ первыхъ, порядкомъ, опредѣляемымъ уставомъ кассы; в) суммы, означенныя въ пунктахъ и, к, л, м и н статьи 7, зачисляются въ фондъ, предназначенный для выдачи пенсій и пособій сиротамъ; г) суммы, означенныя въ пунктахъ ж и з статьи 7, распределяются по указаніямъ лицъ, внесшихъ оныя, а за отсутствіемъ такихъ указаній — согласно правиламъ, изложеннымъ въ слѣдующемъ пунктѣ (д) сей 9 статьи д) суммы, означенныя въ пунктахъ з, о и с статьи 7, распределяются по счетамъ участниковъ и участницъ кассы и женъ первыхъ, причемъ наблюдается: чтобы служащіе изъ категоріи поѣздныхъ машинистовъ, помощниковъ ихъ, кочегаровъ, кондукторовъ, поѣздныхъ смазчиковъ, составителей поѣздовъ и сѣбшниковъ вагоновъ пользовались, по сравненію съ другими служащими, большею долею приплаты со стороны обществъ, на службѣ котораго они находятся; чтобы часть приплаты желѣзнодорожнаго общества, опредѣляемая уставомъ кассы, отчислялась на обезпеченіе вдовей пенсій, и чтобы сиротскій фондъ, если онъ по своимъ размѣрамъ не соответствуетъ современной стоимости обязательствъ по отношенію къ сиротамъ, пополнялся изъ указанныхъ выше суммъ прежде ихъ распределенія по счетамъ участниковъ кассы, и е) суммы, означенныя въ пунктѣ е ст. 7, причисляются къ запасному капиталу кассы до тѣхъ поръ, пока онъ не достигнетъ размѣра, опредѣляемаго уставомъ оной въ процентахъ отъ современной стоимости всѣхъ ея обязательствъ (ст. 42). Свободный остатокъ, могущій образоваться за пополненіемъ запаснаго капитала до означеннаго размѣра обращается на увеличеніе правъ участниковъ и участницъ кассы и женъ первыхъ, опредѣляемымъ уставомъ кассы порядкомъ.

10. Дефицитъ кассы, обнаружившійся по повѣркѣ оной (ст. 42 сего пол.), покрывается запаснымъ капиталомъ, а въ случаѣ не-

зности одъ товарищества або учасннкѡвъ касы і іхъ родзін, кѡрымъ јесчѡе не сѡ вьзначѡне до вьданія подлѡгъ уставу касы.

9. Fundusze касы заliczaję się i rozdzielaję się na następujęcych zasadach: a) sumy, wzmiankowane w ustęпах a b c i d artykułu 7, rozdzielaję się podлуг osobistych rachunkѡw uczestnikѡw i uczestnic касы i жѡн pierwszych, w określony w ustawie касы sposѡb; b) sumy, wzmiankowane w ustępie e artykułu 7, заliczaję się do kapitałѡw, z kѡtrych pozostały; przyczęmъ заliczone do osobistego funduszu rozdzielaję się podлуг rachunkѡw uczestnikѡw i uczestnic касы i жѡн pierwszych, w sposѡb określony w ustawie касы; c) sumy, wzmiankowane w ustęпах i, k, l, m, n artykułu 7 заliczaję się do funduszu, przeznaczonego na wydawanie emerytur i zapomѡg sierotom; d) sumy, wzmiankowane w ustęпах g i p, artykułu 7, rozdzielaję się podлуг wskazѡwek osѡb, kѡtre te sumy wniosły, a w braku takich wskazѡwek — zgodnie z przepisami zawartymi w następnym ustępie (e) niniejszego (9) artykułu; e) sumy, wzmiankowane w ustęпах h, o i s artykułu 7 rozdzielaję się podлуг rachunkѡw uczestnikѡw i uczestnic касы oraz жѡн pierwszych; przyczęmъ przestrzega się, аżeby urzędnicy z категоріи maszynistѡw pocięgowych, ich pomocnikѡw, kotlarzy, konduktorѡw, smarownikѡw pocięgowych, składczy pocięgѡw i zczepiaczy wagonѡw korzystali, w porѡwnaniu z innemi urzędnikami, z większej dopłaty товарищества, w kѡtѡrego służbie się znajduję, аżeby чęść dopłaty товарищества drogi żelaznej, określona w ustawie касы, potracęła się na zabezpieczenie emerytury wdѡw i аżeby fundusz sierѡt, jeżeli jego wysokość nie odpowiada współczesnej wartoścі zobowięzań względem sierѡt, uzupełniał się ze wskazanych wyżej sum przed ich rozdzielaniem podлуг rachunkѡw uczestnikѡw касы i f) sumy, wzmiankowane w ustępie f art. 7, заliczaję się do kapitału zapasowego касы dotęd, dopѡki tenże nie dosięgnie wysokoścі, określonej przez ustawę tęжę w procentach od współczesnej wartoścі wszystkich jęj zobowięzań (art. 42). Rozporządzalna reszta, jaka się może utworzyć po uzupełnieniu kapitału zapasowego do wskazanej wysokoścі, używa się na powiększenie praw uczestnikѡw i uczestnic касы i жѡн pierwszych, w sposѡb określony w ustawie касы.

10. Deficyt касы, jaki się okazał po jej sprawdzeniu (art. 42 nin. ust.), pokrywa się z kapitału zapasowego, a wrazie niedostate-

достаточности его — суммами, которыя, при отсутствіи дефицита, подлежали бы распредѣленію на основаніи пункта д статьи 9.

11. Свободныя наличныя суммы кассы обращаются въ государственныя процентныя бумаги или обезпеченныя правительствомъ облигаціи, отдаваемыя на храненіе въ государственныя кредитныя установленія.

IV. Права участниковъ кассы и ихъ семействъ.

12. Право на полученіе пенсій или единовременныхъ пособій принадлежитъ какъ самимъ участникамъ кассы, такъ и ихъ семействамъ.

13. Основныя данныя для расчетовъ кассы и составленныя по нимъ таблицы помѣщаются въ уставѣ оной, провѣряются не рѣже какъ черезъ каждые десять лѣтъ по статистическимъ матеріаламъ и могутъ быть измѣняемы порядкомъ, установленнымъ для составленія и утвержденія устава кассы (ст. 3), причемъ, однако, не должно быть допускаемо уменьшенія правъ, приобретенныхъ участниками кассы ранѣе послѣдовавшихъ измѣненій.

14. Пенсіи, выдаваемыя участникамъ кассы, подраздѣляются на обыкновенныя, усиленныя для лицъ неспособныхъ къ труду, и пенсіи для увѣчныхъ.

15. Размѣръ обыкновенныхъ и усиленныхъ пенсій (ст. 14) опредѣляется уставомъ кассы, въ зависимости отъ слѣдующихъ условій: размѣра суммъ, состоящихъ на счету подлежащаго участника кассы, возраста его при поступленіи на желѣзнодорожную службу и продолжительности оной. Сверхъ того, принимаются во вниманіе: нормальный ростъ на капиталъ, таблицы смертности желѣзнодорожныхъ служащихъ и семействъ ихъ, а также условія потери ими способности къ труду и смертности при такой неспособности.

16. Право на обыкновенную пенсію при оставленіи службы принадлежитъ каждому участнику кассы, прослужившему, съ производствомъ въ кассу установленныхъ взносовъ, не менѣе пятнадцати лѣтъ. Право на наибольшій, сообразно съ состоящими на счету участника кассы суммами, размѣръ обыкновенной пенсіи приобретается участникомъ по выслугѣ тридцати лѣтъ и по достиженіи при этомъ возраста не менѣе пятидесяти пяти (а поѣздными

чності tego kapitału—z sum, które, wrazie gdyby deficytu nie było, podlegałyby rozdziałowi na zasadzie ustępu e artykułu 9.

11. Rozporządzalna gotowizna kasy zamienia się na papiery procentowe państwowe albo obligacye przez rząd zagwarantowane, które oddają się do zachowania do instytucyj kredytowych państwowych.

IV. Prawa uczestników kasy i ich rodzin.

12. Prawo do otrzymywania emerytur albo jednorazowych zapomóg służy tak samym uczestnikom kasy, jak i ich rodzinom.

13. Zasadnicze dane do obrachunków kasy i sporządzane podług nich tablice zamieszczają się w ustawie kasy, sprawdzają się najmniej raz na dziesięć lat podług materyałów statystycznych i mogą być zmieniane w sposób, ustanowiony dla sporządzenia i zatwierdzenia ustawy kasy (art. 3); przyczém jednakże nie należy zmniejszać praw, nabytych przez uczestników przed dokonaniem zmian.

14. Emerytury, wydawane uczestnikom kasy, dzielą się na zwyczajne, powiększone dla osób niezdatnych do pracy i emerytury dla kaleków.

15. Wysokość emerytur zwyczajnych i powiększonych (art. 14) określa ustawa kasy, stosownie do następujących warunków: wysokości sum, będących na rachunku uczestnika kasy, jego wieku przy wstąpieniu do służby drogi żelaznej i czasu trwania téj służby. Oprócz tego, przyjmują się pod uwagę: normalny procent od kapitału, tablice śmiertelności urzędników drogi żelaznej i ich rodzin, oraz warunki utraty przez nich zdolności do pracy tudzież śmiertelności przy takim uniezdolnieniu.

16. Prawo do zwyczajnej emerytury przy opuszczeniu służby służy każdemu uczestnikowi kasy, który przesłuży, wnosząc do kasy ustanowione składki, najmniej lat piętnaście. Prawo do największej, podług sum będących na rachunku uczestnika, normy emerytury zwyczajnej nabywa uczestnik po wysłużeniu trzydziestu lat i po dojściu przytém do wieku lat pięćdziesięciu pięciu (a przez maszynistów pociągowych, ich pomocników, kotlarzy, konduktorów, smaro-

машинистами, ихъ помощниками, кочегарами, кондукторами, поѣздными смазчиками, составителями поѣздовъ и спѣщиками вагоновъ не менѣ пятидесяти) лѣтъ. Пенсія эта назначается участнику, хотя бы онъ остался на службѣ, и производится независимо отъ получаемого по оной содержанія.

17. Участникъ кассы, приобрѣвшій, на основаніи статьи 16, право на пенсію высшаго размѣра и остающійся на службѣ, освобождается отъ взносовъ, причитающихся съ него на основаніи пунктовъ б и г статьи 7 сего положенія.

18. Участникъ кассы, утратившій способность къ труду по причинѣ постигшей его тяжелой и неизлечимой болѣзни, лишающей возможности обходиться безъ постоянной посторонней помощи, если онъ притомъ выслужилъ не менѣ десяти лѣтъ съ производствомъ въ кассу установленныхъ взносовъ, приобретаетъ право на усиленную пенсію въ опредѣляемомъ уставомъ кассы размѣрѣ.

19. Пенсія назначается независимо отъ числа прослуженныхъ лѣтъ: а) въ болшемъ размѣрѣ — участнику кассы, потерпѣвшему при исполненіи служебныхъ обязанностей увѣчье, лишающее его возможности содержаться собственнымъ трудомъ, и б) въ меньшемъ размѣрѣ — участнику кассы, который, при исполненіи служебныхъ обязанностей, потерпѣлъ менѣ тяжелое увѣчье, не лишающее его возможности содержаться собственнымъ трудомъ, но препятствующее ему продолжать желѣзнодорожную службу. Правила объ опредѣленіи размѣра пенсіи лицамъ, потерпѣвшимъ увѣчье при исполненіи служебныхъ обязанностей, утверждаются по взаимному соглашенію Министровъ Путей Сообщенія и Финансовъ и Государственного Контролера.

20. По назначеніи пенсіи на основаніи статьи 19, общество, на службѣ котораго находился потерпѣвшій увѣчье, одновременно вносить въ кассу современную стоимость разности, на которую пенсія эта превышаетъ: если потерпѣвшій прослужилъ десять лѣтъ — пенсію, причитающуюся по статьѣ 18 сего положенія, а если онъ прослужилъ менѣ десяти лѣтъ — пенсію, равняющуюся, по стоимости своей, суммѣ единовременной выдачи, опредѣляемой на основаніи пункта а статьи 23. Означенныя доплаты производятся по журнальнымъ постановленіямъ правленія при участіи правительственнаго директора, если онъ входитъ въ составъ онаго.

21. Болѣзни или увѣчье (ст. 18 и 19) должны быть удостовѣрены медицинскимъ освидѣтельствованіемъ, производимымъ по

внѣшнихъ врачей, складaczy поѣздовъ и сцеплячи вагоновъ (не менѣ пятидесяти). Emerytura та wyznacza się uczestnikowi, chociażby pozostał w służbie i wypłaca się niezależnie od pobieranego za służbę uposażenia.

17. Uczestnik kasy, który nabył na zasadzie artykułu 16 prawo do emerytury wyższej normy i który pozostał w służbie, uwalnia się od składek, przypadających od niego na zasadzie ustępów b i d artykułu 7 niniejszej ustawy.

18. Uczestnik kasy, który utracił zdolność do pracy z przyczyny ciężkiej i nieuleczalnej choroby, która go dotknęła i pozbawiła możności obchodzenia się bez stałej pomocy postronnej, jeżeli przytém wysłużył najmniej dziesięć lat, wnosząc do kasy ustanowione składki, nabywa prawa do powiększonej emerytury w określonej w ustawie kasy wysokości.

19. Emerytura wyznacza się niezależnie od liczby przesłużonych lat: a) w wyższej normie — uczestnikowi kasy, który poniósł przy wykonywaniu obowiązków służby kalectwo, pozbawiające go możności utrzymywania się własną pracą, i b) w niższej normie — uczestnikowi kasy, który przy wykonywaniu obowiązków służby, który poniósł mniej ciężkie kalectwo, nie pozbawiające go możności utrzymywania się własną pracą, lecz nie pozwalające mu służyć w dalszym ciągu przy drodze żelaznej. Przepisy co do określenia wysokości emerytury dla osób, które poniosły kalectwo przy wykonywaniu obowiązków służby, zatwierdzają się po wzajemnym porozumieniu się Ministrów Dróg komunikacji i Finansów oraz Kontrolera Państwa.

20. Po wyznaczeniu emerytury na zasadzie artykułu 19, towarzystwo, w którym służył ten, kto poniósł kalectwo, wnosi jednocześnie do kasy współczesną wartość różnicy, o którą emerytura ta przewyższa: jeżeli poszkodowany przesłużył dziesięć lat — emeryturę przypadającą podług art. 18 niniejszego postanowienia, a jeżeli przesłużył mniej niż dziesięć lat — emeryturę równającą się podług swojej wartości sumie jednorazowej zapomogi, określonej na zasadzie ustępu a artykułu 23. Wzmiankowane dopłaty skuteczniają się podług protokularnych postanowień zarządu przy współudziale dyrektora rządowego, jeżeli tenże wchodzi w skład zarządu.

21. Choroba lub kalectwo (art. 18 i 19) powinny być stwierdzone rewizją lekarską, dokonaną podług przepisów, zawartych

по правиламъ, постановленнымъ въ уставѣ кассы, при участіи не менѣ двухъ членовъ комитета, завѣдывающаго дѣлами оной. Комитету сему разрѣшается лицъ, пользующихся пенсіями на основаніи статьи 18 сего положенія, подвергать переосвидѣтельствуванію на мѣстѣ жительства, не чаще, однако, одного раза въ годъ.

22. Производство пенсій, назначенной участнику кассы, прекращается: а) смертью его; б) лишеніемъ всѣхъ правъ состоянія, и в) излеченіемъ отъ болѣзни, вслѣдствіе которой пенсія была назначена.

23. Участникамъ кассы, выступающимъ изъ оной прежде выслуги пенсій, возвращаются: а) уволеннымъ по болѣзни (ст. 18) или по случаю упраздненія занимаемой должности — всѣ суммы, значащіяся на его счету сполна, и б) прочимъ участникамъ — сдѣланные ими взносы (пун. а, б, в и г ст. 7). Лицамъ, означеннымъ въ пунктѣ б сей (23) статьи, если они выслужили не менѣ десяти лѣтъ, можетъ быть выдана, сверхъ того, опредѣленная уставомъ кассы часть остальныхъ, значащихся на счету участника суммъ.

24. Условія зачета прежней желѣзнодорожной службы лицъ, поступившихъ вновь на службу желѣзнодорожнаго общества, въ которомъ они ранѣе служили, или переходящихъ на службу изъ другаго общества, опредѣляются уставомъ кассы.

25. Права семейства участника или пенсіонера открываются: а) смертью его; б) лишеніемъ всѣхъ правъ состоянія; в) нахожденіемъ въ безвѣстномъ отсутствіи, когда со времени послѣдняго припечатанія публикаціи о смскѣ прошло не менѣ года.

26. Право на обыкновенную вдовью пенсію въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 25, принадлежитъ вдовамъ (женамъ) пенсіонеровъ и вдовамъ (женамъ) участниковъ, прослужившихъ не менѣ пяти лѣтъ. Размѣръ пенсій вдовы (жены) участника или пенсіонера опредѣляется уставомъ кассы, по указаннымъ въ статьѣ 15 сего положенія даннымъ, въ зависимости отъ возраста каждаго изъ супруговъ и суммы поступленій, состоящихъ на счету вдовы (жены).

27. Вдовѣ (женѣ) увѣчнаго, пользовавшагося пенсіею на основаніи статьи 18 сего положенія, производится въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 25, пенсія въ размѣрѣ половины пенсій мужа, если этотъ размѣръ превышаетъ обыкновенную вдовью пенсію (ст. 26). По назначеніи такой усиленной пенсій, желѣзнодорожное общество, на службѣ котораго находился мужъ-участникъ, вноситъ

въ уставѣ кассы, при współudziale najmniej dwóch członków komitetu zawiadującego interesami kasy. Komitetowi temu pozwala się poddawać osoby, korzystające z emerytur na zasadzie artykułu 18 niniejszej ustawy, ponownej rewizji w miejscu zamieszkania, nie częściej wszakże jak raz na rok.

22. Wypłata emerytury uczestnikowi kasy wstrzymuje się: a) z chwilą jego śmierci; b) wskutek pozbawienia go wszelkich praw stanu i c) po wyleczeniu z choroby, wskutek której emerytura była mu wyznaczona.

23. Uczestnikom kasy, występującym z niej przed wysłużeniem emerytury, zwracają się: a) uwolnionym z powodu choroby (§ 18) albo z powodu zniesienia zajmowanej przez nich posady — wszystkie sumy figurujące na ich rachunkach całkowicie i b) pozostałym uczestnikom — wniesione przez nich składki (ust. a b c i d art. 7). Osobom, wzmiankowanym w ustępie b niniejszego (23) artykułu, jeżeli wysłużyły najmniej lat dziesięć, może być wydana prócz tego określona w ustawie kasy część pozostałych figurujących na rachunku uczestnika sum.

24. Warunki zarachowania poprzedniej służby przy drogach żelaznych osób, które wstąpiły ponownie do służby towarzystwa drogi żelaznej, w którym służyły poprzednio, albo przechodzą na służbę z innego towarzystwa, określa ustawa kasy.

25. Prawa rodziny uczestnika albo emeryta otwierają się: a) z chwilą śmierci uczestnika; b) wskutek pozbawienia go wszelkich praw stanu; c) wrazie uznania go za zaginionego, gdy od czasu ostatniego wydrukowania publikacji o poszukiwaniu upłynął najmniej rok czasu.

26. Prawo do zwyczajnej wdowiej emerytury w wypadkach, wskazanych w artykule 25, należy do wdów (żon) po emerytach i wdów (żen) po uczestnikach, którzy przesłużyli najmniej lat pięć. Wysokość emerytury wdowy (żony) po uczestniku lub emerycie określa ustawa kasy, podług wskazanych w artykule 15 niniejszej ustawy danych, stosownie do wieku każdego z małżonków oraz sumy wpływów, figurujących na rachunku wdowy (żony).

27. Wdowie, (żonie) po okaleczonym, który korzystał z emerytury na zasadzie artykułu 19 niniejszej ustawy wypłaca się w przypadkach wskazanych w artykule 25 emerytura w wysokości połowy emerytury męża, jeżeli ta wysokość przenosi zwyczajną wdowią emeryturę (art. 26). Po wyznaczeniu takiej powiększonej

единовременно въ кассу современную стоимость разности, на которую пенсія эта превышает: если мужъ прослужилъ пять лѣтъ—обыкновенную вдовью пенсію (ст. 26), а если онъ прослужилъ меньше пяти лѣтъ—пенсію, равняющуюся, по стоимости своей, суммѣ единовременной выдачи, опредѣляемой статьею 29. Означенныя доплаты производятся порядкомъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 20.

28. Производство пенсій вдовѣ (женѣ) участника кассы прекращается: а) смертью ея; б) лишеніемъ всѣхъ правъ состоянія; в) вступленіемъ въ новый бракъ, и г) явкою мужа изъ безвѣстнаго отсутствія. Пенсія вдовы (жены) участника кассы или пенсіонера, вступившей въ новый бракъ, если у нея остались дѣти отъ прежняго брака съ участникомъ кассы или пенсіонеромъ, переходитъ къ этимъ дѣтямъ, хотя бы они и сами получали пенсію изъ кассы.

29. Вдовѣ (женѣ) участника кассы, не выслужившаго пяти лѣтъ, выдаются, въ указанныхъ статьею 25 сего положенія случаяхъ, единовременно всѣ суммы, зачисленныя на ея счетъ, какъ изъ взносовъ самого участника, такъ и изъ другихъ источниковъ.

30. Дѣти участника кассы, состоявшаго на службѣ не меньше десяти лѣтъ, а также дѣти пенсіонера кассы приобрѣтаютъ въ случаяхъ, указанныхъ статьею 25 сего положенія, право на пенсію размѣръ которой опредѣляется уставомъ кассы, въ зависимости отъ послѣдняго оклада жалованья участника или оклада пенсій, производившейся пенсіонеру. При этомъ наблюдается, чтобы круглая сирота пользовалась большею пенсіею сравнительно съ сиротами, оставшимися при одномъ родителѣ. Если оба родителя состояли на службѣ, то круглымъ сиротамъ назначается высшая изъ тѣхъ пенсій, которая причиталась бы имъ за службу отца или матери.

31. Производство пенсій дѣтямъ участника кассы или ея пенсіонера прекращается: а) смертью; б) достиженіемъ ими восемнадцатилѣтняго возраста; в) вступленіемъ въ замужество ранѣе этого возраста; г) лишеніемъ всѣхъ правъ состоянія, и д) явкою лица, послѣ котораго открылось право на пенсію, изъ безвѣстнаго отсутствія. Дѣтямъ участника (пенсіонера), обучающимся въ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ, пенсія продолжается до окончанія курса въ оныхъ, но во всякомъ случаѣ не долѣе двадцатилѣтняго возраста.

emeryтуры, товариство дороги желазной, u którego służył mąż—uczestnik, wnosi jednorazowo do kasy współczesną wartość różnicy, o którą emerytura ta przewyższa; jeżeli mąż przesłużył pięć lat—zwykłą emeryturę wdową (art. 26); jeżeli zaś przesłużył mniej niż lat pięć — to emeryturę równającą się podług swojej wartości sumie jednorazowej wypłaty, określonej w artykule 29. Wzmiankowane dopłaty uskuteczniają się w sposób, określony w art. 20.

28. Wypłata emeryтуры wdowie (żonie) pu uczestniku wstrzymuje się: a) z chwilą jej śmierci; b) wskutek pozbawienia wszelkich praw stanu; c) wrazie wstąpienia w nowe związki małżeńskie i d) wrazie stawienia się męża uznanego za zaginionego. Emerytura wdowy (żony) po uczestniku kasy lub emerycie, która wstąpiła w nowe związki małżeńskie, jeżeli ma dzieci z poprzedniego małżeństwa z uczestnikiem kasy lub emerytem, przechodzi do tych dzieci, chociażby te dzieci same również pobierały emeryturę z kasy.

29. Wdowie (żonie) po uczestniku kasy, który nie wysłużył pięciu lat, wydaje się, we wskazanych w artykule 25 niniejszej ustawy wypadkach, jednorazowo wszystkie sumy, zaliczone na jego rachunek, tak ze składek samego uczestnika jak i z innych źródeł.

30. Dzieci uczestnika kasy, będącego w służbie najmniej lat dziesięć, oraz dzieci emeryta kasy nabywają w wypadkach, wskazanych w artykule 25 niniejszej ustawy, prawo do emeryтуры, której wysokość określa ustawa kasy, podług ostatniej płacy uczestnika albo podług płacy emerytalnej, którą pobierał emeryt. Przytóm przestrzega się, ażeby sieroty bez ojca i matki korzystały z większej emeryтуры w porównaniu z sierotami mającemi jedno z rodziców. Jeżeli oboje rodzice byli w służbie, to sierotom bez ojca i matki wyznacza się najwyższa z tych emerytur, któraby im się należała za służbę ojca lub matki.

31. Wypłata emeryтуры dzieciom uczestnika kasy lub jej emeryta wstrzymuje się: a) z chwilą ich śmierci; b) po dojściu do lat ośmnastu; c) wrazie wstąpienia w związki małżeńskie przed dojściem do tego wieku; d) wskutek pozbawienia wszelkich praw stanu i e) wrazie stawienia się osoby, po której otwarło się prawo do emeryтуры a która była uznana za zaginioną. Dzieciom uczestnika (emeryta), które uczęszczają do zakładów naukowych średnich, emeryтуры wydają się w dalszym ciągu aż do ukończenia w nich nauk, lecz w każdym razie nie dłużej jak do skończenia lat dwudziestu.

32. Дѣтямъ участника кассы, не выслужившаго десяти лѣтъ, можетъ быть назначаемо въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 25 сего положенія, единовременное пособіе, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ уставомъ кассы, въ зависимости отъ средствъ ея и отъ послѣдняго оклада жалованья отца или матери.

33. Условія, при которыхъ участии у кассы или его семейству можетъ быть выданъ, по ихъ желанію, единовременно, вмѣсто всей пенсіи или части ея, соотвѣтствующій капиталъ, и наибольшій размѣръ пенсіи, капитализація которой допускается, опредѣляются уставомъ кассы.

34. Если участникъ кассы уволенъ отъ службы за злоупотребленія, растрату и тому подобныя неправильныя дѣйствія, и желѣзнодорожнымъ обществомъ, на службѣ котораго онъ находился, предъявленъ къ нему искъ объ убыткахъ, то выдача изъ кассы суммъ, назначенныхъ уволенному, приостанавливается впредь до рѣшенія дѣла о немъ судомъ. Присужденныя взыскапія обращаются на указанныя суммы. Всѣ другія взыскапія съ участника кассы, при обращеніи ихъ на пенсіи или нныя выдачи изъ оной, пополняются посредствомъ вычета изъ сихъ выдачъ, производимаго по правиламъ, постановленнымъ въ статьѣ 1086 устава гражданскаго судопроизводства (судебн. уст. Императора Александра II, изд. 1883 г.).

V. Производство дѣлъ кассы.

35. Дѣлами кассы завѣдываетъ комитетъ, подчиняющійся правленію общества, которымъ касса учреждена, а если она учреждена нѣсколькими обществами, то—правленію того изъ нихъ, которое будетъ указано въ уставѣ кассы. Комитетъ дѣйствуетъ отъ имени общества, правленію котораго онъ подчиненъ.

36. Комитетъ состоитъ изъ предсѣдателя и опредѣляемого уставомъ кассы числа членовъ. Одна половина членовъ назначается правленіемъ подлежащаго общества, а другая—избирается участниками кассы. Къ тѣмъ и другимъ назначаются и избираются кандидаты изъ участниковъ кассы, въ опредѣляемомъ уставомъ оной числѣ.

37. Предсѣдателемъ комитета состоитъ управляющій дорогою или одною изъ дорогъ общества, правленію котораго комитетъ

32. Dzieciom uczestnika kasy, który nie wysłużył lat dzieiesięciu, może być wyznaczona w wypadkach, wskazanych w artykule 25 niniejszej ustawy, jednorazowa zapomoga, w wysokości, określonej w ustawie kasy, odpowiednio do środków téjże i do ostatniej płacy ojca lub matki.

33. Warunki, przy których uczestnikowi kasy lub jego rodzinie może być wydany, na ich żądanie, jednorazowo, zamiast całej emerytury lub jej części, odpowiedni kapitał oraz największą normę emerytury, jaka może być kapitalizowana, określa ustawa kasy.

34. Jeżeli uczestnik kasy jest uwolniony ze służby za nadużycia, roztrwonienie i tym podobne przeciwne prawu czynności, a towarzystwo drogi żelaznej, u którego służy, wytoczy mu proces o szkody i straty, to wypłata z kasy sum wyznaczonych uwolnionemu wstrzymuje się aż do zdecydowania sprawy przez sąd. Zasądzone należności ściągają się z tych sum. Wszystkie inne należności od uczestnika kasy, wrazie poszukiwania ich z emerytur lub innych wypłat z téj kasy, pokrywają się przez potrącenie z tych wypłat, dokonywane podług przepisów, zawartych w artykule 1086 Ustawy postępowania sądowego cywilnego (Ust. sąd. Cesarza Aleksandra II wyd. z r. 1883).

V. Prowadzenie interesów kasy.

35. Interesami kasy zawiaduje komitet, podwładny zarządowi towarzystwa, które założyło kasę; jeżeli zaś założyło ją kilka towarzystw to — zarządowi tego z nich, które będzie wskazane w ustawie kasy. Komitet działa w imieniu towarzystwa, którego zarządowi jest podwładny.

36. Komitet składa się z prezesa i określonej przez ustawę kasy liczby członków. Jedną połowę członków mianuje zarząd odnośnego towarzystwa, a drugą wybierają uczestnicy kasy. Obok jednych i drugich mianują i wybierają się kandydaci na te urzędy z uczestników kasy, w określonej przez ustawę liczbie.

37. Prezesem komitetu jest dyrektor drogi albo jednej z dróg towarzystwa, którego zarządowi podwładnym jest komitet. Wrazie

подчиненъ. Въ случаѣ отсутствія предсѣдателя, его замѣняетъ одинъ изъ членовъ комитета, назначенный къ тому правленіемъ общества.

38. Въ члены комитета и кандидаты къ нимъ можетъ быть избираемъ каждый участникъ кассы, прослужившій срокъ и получающій окладъ жалованья, опредѣляемые уставомъ кассы. Слѣдъ уставомъ предписываются также порядокъ и время выбора членовъ комитета и кандидатовъ къ нимъ. Членамъ комитета за труды ихъ по кассѣ вознагражденія не полагается.

39. Дѣлопроизводствомъ комитета завѣдываетъ дѣлопроизводитель, назначаемый правленіемъ подлежащаго общества (ст. 35). Въ помощь дѣлопроизводителю опредѣляется комитетомъ потребное число служащихъ. Расходъ на содержаніе личнаго состава кассы и на производство дѣлъ ей относится на средства кассы. Размѣръ сего расхода опредѣляется штатомъ и ежегодною смѣтою, составляемыми комитетомъ и утверждаемыми правленіемъ.

40. Дѣла въ комитетѣ рѣшаются по большинству голосовъ; при равенствѣ голосовъ, перевѣсъ даетъ голосъ предсѣдательствующаго (ст. 37). Постановленія комитета, съ которыми не согласятся предсѣдательствующій или всѣ присутствующіе члены отъ правленія подлежащаго желѣзнодорожнаго общества (ст. 35), представляются на разрѣшеніе сего правленія. Дѣла, касающіяся техническихъ пенсіонныхъ расчетовъ, докладываются комитету съ заключеніемъ дѣлопроизводителя; причемъ если будетъ постановлено рѣшеніе, несогласное съ этимъ заключеніемъ, — дѣло представляется на разрѣшеніе правленія.

41. Комитетъ завѣдываетъ всѣми дѣлами кассы, подъ наблюденіемъ и контролемъ правленія подлежащаго общества (ст. 35). Комитетъ наблюдаетъ за своевременнымъ поступленіемъ въ кассу причитающихся ей суммъ и несетъ отвѣтственность за правильное назначеніе и производство выдачъ изъ кассы.

42. Въ сроки, опредѣляемые уставомъ кассы, производится повѣрка оной, состоящая въ опредѣленіи современной стоимости обязательствъ кассы, какъ по отношенію къ ея участникамъ и ихъ семействамъ, такъ равно и по отношенію къ пенсіонерамъ и ихъ семействамъ, т. е. въ опредѣленіи, при помощи составленныхъ по теоріи вѣроятности и прилагаемыхъ къ уставу таблицъ, — современной стоимости правъ, приобретенныхъ участниками кассы, ихъ се-

необечности презеса заступае го один з члѡнкѡв комитету, вы-
значѡны до tego przez zarzadz towarzystwa.

38. Na czlѡnka komitetu i kandydata moze byc wybrany kazdy uczestnik kasy, ktѡry przesluzyl termin i otrzyma placę, określone w ustawie kasy. Ustawa ta przepisuje rowniez sposѡb i czas wyboru czlѡnkѡw komitetu i kandydatѡw na czlѡnkѡw. Człѡnkowie komitetu za ich prace w interesach kasy podejmowane wynagrodzenia nie pobieraja.

39. Referatami komitetu zawiaduje referent, mianowany przez zarzadz odnošnego towarzystwa (art. 35). Do pomocy referentowi mianuje komitet potrzebną liczbę urzѣdnikѡw. Rozchѡd na uposażenie osobistego składu kasy i na prowadzenie interesѡw tѡjże pokrywa się z funduszѡw kasy. Wysokoš tego rozchѡdu okrešla etat i budżet roczny, sporzadzane przez komitet i zatwierdzane przez zarzadz.

40. Sprawy w komitecie decyduja się większošcią glosѡw; wzanie równošci glosѡw, glos prezesa przeważa (art. 37). Postanowienia komitetu, z ktѡremi nie zgodzi się przewodniczący albo wszyscy obecni czlѡnkowie zarzadu odnošnego towarzystwa drogi żelaznej (art. 35), przedstawiają się do decyzji tego zarzadu. Sprawy, dotyczace rachunkѡw technicznych emerytalnych, przedstawiają się komitetowi z wnioskiem referenta; przyczęm jeżeli będzie postanowiona decyzja, niezgodna z tym wnioskiem, — sprawa przedstawia się do decyzji zarzadu.

41. Komitet zawiaduje wszystkimi interesami kasy, pod kontrolą i nadzorem zarzadu odnošnego towarzystwa (art. 35). Komitet ma nadzѡr nad wpływaniem do kasy we własciwym czasie przypadajacych jej sum i ciąży na nim odpowiedzialnoš za prawidłowe przeznaczenie i wypłate pieniędzy z kasy.

42. W terminach, określonych w ustawie kasy, dokonywa się rewizja tѡjże, polegajaca na określeniu współczesnej wartѡści zobowiązań kasy, tak w stosunku do jej uczestnikѡw i ich rodzin, jak rowniez i odnošnie do emerytѡw i ich rodzin, t. j. na określaniu, przy pomocy sporzadzonych podług teorii prawdopodobieństwa i załączonych przy ustawie tablic, — współczesnej wartѡści praw, nabytych

мействами и семействами пенсионеровъ, равно какъ современной стоимости уплачиваемыхъ пенсій.

43. Книги кассы заключаются ежегодно 31 Декабря, а затѣмъ комитетомъ кассы составляется за истекшій годъ отчетъ, представляемый на разсмотрѣніе правленія подлежащаго общества (ст. 35).

44. Отчетъ (ст. 43) долженъ содержать въ себѣ: а) балансъ кассы на 31 Декабря отчетнаго года; б) подробное объясненіе всѣхъ счетовъ баланса; в) общій счетъ прихода и расхода; г) счетъ расходовъ по содержанію личнаго состава кассы; д) счетъ потерь и прибылей; е) счетъ выданныхъ въ отчетномъ году пенсій и единовременныхъ пособій; ж) статистическія свѣдѣнія объ участникахъ кассы и пенсионерахъ, какъ-то: о лѣтахъ ихъ, семейномъ положеніи, продолжительности службы, несчастныхъ случаяхъ, смертности и т. д., и з) счетъ процентныхъ бумагъ, принадлежащихъ кассѣ (ст. 11).

§ 45. По составленіи отчета (ст. 43), комитетъ выдаетъ участникамъ кассы, въ случаѣ изъявленнаго ими желанія, выписки изъ ихъ счетовъ на 31 Декабря отчетнаго года.

46. Права и обязанности председателя, членовъ и дѣлопроизводителя комитета; порядокъ поступленія суммъ въ кассу, обращенія ихъ въ процентныя бумаги и выдачъ изъ кассы; порядокъ наблюденія и контроля правленія железнодорожнаго общества надъ комитетомъ, завѣдывающимъ дѣлами кассы (ст. 41), правила дѣлопроизводства, счетоводства и отчетности комитета; порядокъ освидѣтельствованія и переосвидѣльствованія лицъ, увольняемыхъ по болѣзни и другіе предметы, касающіеся внутренняго распорядка въ кассѣ, опредѣляются инструкціею оной (ст. 3). Въ случаѣ доказанной опытомъ необходимости измѣненія инструкціи, комитетъ обращается въ правленіе подлежащаго общества (ст. 35), для дальнѣйшаго направленія дѣла согласно статьѣ 3 сего положенія.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *МИХАИЛЪ*.

przez uczestników kasy, ich rodziny i rodziny emerytów jak również współczesnej wartości płaconych emerytur.

43. Księgi kasy zamykają się corok 31 Grudnia, a następnie komitet kasy sporządza za rok ubiegły sprawozdanie, które przedstawia się do rozpoznania zarządu odnośnego towarzystwa (art. 35).

44. Sprawozdanie (art. 43) powinno zawierać w sobie: a) bilans kasy na 31 Grudnia roku sprawozdawczego; b) szczegółowe objaśnienie wszystkich rachunków bilansu; c) ogólny rachunek przychodu i rozchodu; d) rachunek wydatków na utrzymanie personelu kasy; e) rachunek strat i zysków; f) rachunek wydanych w roku sprawozdawczym emerytur i jednorazowych zapomóg; g) wiadomości statystyczne o uczestnikach kasy i emerytach, jakoto: o ich latach, położeniu rodzinném, czasie trwania służby, nieszczęśliwych wypadkach, śmiertelności i t. d. i h) rachunek papierów procentowych, należących do kasy (art. 11).

45. Po sporządzeniu sprawozdania (art. 43), komitet wydaje uczestnikom kasy, jeżeli tego życzyć sobie będą, wypisy z ich rachunków na 31 Grudnia roku sprawozdawczego.

46. Prawa i obowiązki prezesa, członków i referenta komitetu; porządek wpływania pieniędzy do kasy, zamiany ich na papiery procentowe i wypłat z kasy; sposób nadzoru i kontroli zarządu towarzystwa drogi żelaznej nad komitetem, zawiadującym interesami kasy (art. 41); przepisy dotyczące prowadzenia referatów, rachunków i sprawozdań towarzystwa; porządek rewizji i ponownych rewizji osób, uwalnianych z powodu choroby, i inne przedmioty, dotyczące wewnętrznego urządzenia kasy, określa instrukcja téjże (art. 3). Wrazie dowiedzionej przez doświadczenie konieczności zmiany instrukcji, komitet zwraca się do zarządu odnośnego towarzystwa (art. 35) dla nadania dalszego biegu sprawie zgodnie z artykułem 3 niniejszej ustawy.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *MICHAŁ*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Петергофѣ,
30-го Мая 1888 года.

„Быть по сему.“

ОБЩЕЕ ПОЛОЖЕНИЕ

о сберегательно-вспомогательныхъ кассахъ российскихъ частныхъ желѣзныхъ дорогъ.

I. Постановленія общія.

1. Сберегательно-вспомогательныя кассы частныхъ желѣзныхъ дорогъ предназначаются для выдачи денежныхъ пособій служащимъ въ желѣзнодорожныхъ обществахъ при оставленіи службы и семействамъ этихъ служащихъ, умершихъ на службѣ.

2. Предположенія объ учрежденіи сберегательно-вспомогательной кассы обсуждаются, при участіи представителей отъ всѣхъ желѣзнодорожныхъ службъ, въ правленіи подлежащаго желѣзнодорожнаго общества. Составленные этимъ порядкомъ проекты устава кассы и инструкции, опредѣляющей внутренній въ ней распорядокъ (ст. 39), разсматриваются въ общемъ собраніи акціонеровъ общества и затѣмъ представляются на утвержденіе Министра Путей Сообщенія, вмѣстѣ съ росписаніями: должностей, занимаемыхъ служащими въ обществѣ, числа служащихъ каждаго разряда и размѣра содержанія, изъ котораго должны производиться установленные вычеты (ст. 7). Министръ Путей Сообщенія утверждаетъ означенные проекты, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ. Изложенный порядокъ соблюдается также относительно измѣненій въ уставахъ и инструкціяхъ кассъ.

3. Главный надзоръ за сберегательно-вспомогательными кассами частныхъ желѣзныхъ дорогъ и право ревизіи оныхъ принадлежатъ Министерству Путей Сообщенія. Правленіями подлежа-

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

w Peterhofie,
d. 30-go Maja 1888 roku.

„Ma być podług tego“.

USTAWA ZASADNICZA

kas wkładowo-zaliczkowych przy drogach żelaznych prywatnych rosyjskich.

I. Postanowienia ogólne.

1. Kasy wkładowo-zaliczkowe dróg żelaznych prywatnych mają na celu wydawanie zapomóg pieniężnych urzędnikom dróg żelaznych w chwili opuszczenia przez nich służby oraz rodzinom tych urzędników, którzy umrą wczasie pozostawania w służbie.

2. Projekty, dotyczące założenia kasy wkładowo-zaliczkowej, rozpoznają się przy współudziale przedstawicieli wszystkich działów służby drogi żelaznej w zarządzie odnośnego towarzystwa drogi żelaznej. Sporządzone w ten sposób projekty ustawy kasy i instrukcyi, określającej wewnętrzne téjże urządzenie (art. 39), rozpoznają się na ogólném zebraniu akcyonaryuszów towarzystwa i następnie przedstawiają się do zatwierdzenia Ministra Dróg Komunikacyi razem z rozkładami: posad zajmowanych przez urzędników towarzystwa, liczby urzędników każdej kategorii i wysokości uposażenia, z którego należy dokonywać ustanowionych potrąceń (art. 7). Minister Dróg Komunikacyi zatwierdza rzeczzone projekty, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa. Wyłączony porządek przestrzega się również co do zmian w ustawach i instrukcyach kas.

3. Główny nadzór nad kasami wkładowo-zaliczkowymi dróg żelaznych prywatnych oraz prawo rewidowania tychże należy do Ministeryum Dróg Komunikacyi. Zarządy odnośnych towarzystw

щихъ желѣзнодорожныхъ обществъ (ст. 31) ежегодно представляются ему: а) росписанія, означенныя въ статьѣ 2 сего положенія, и б) отчеты, упомянутыя въ статьѣ 38, вмѣстѣ съ заключеніями правленій по симъ отчетамъ.

4. Расходы Министерства Путей Сообщенія по надзору за сберегательно-вспомогательными кассами покрываются ежегодными отчислениями изъ средствъ сихъ послѣднихъ, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ для каждой кассы Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ.

II. Участники кассы.

5. Участниками кассы состоятъ всѣ лица обоего пола, находящіеся на постоянной службѣ въ желѣзнодорожномъ обществѣ, въ томъ числѣ постоянные рабочіе общества и служащіе при комитетѣ, заведывающемъ дѣлами кассы, за исключеніемъ членовъ правленія, ревизіонной комиссіи и наблюдательнаго комитета общества, а также кандидатовъ къ членамъ правленія онаго.

III. Капиталы кассы.

6. Капиталы кассы заключаются въ фондахъ: сберегательномъ, общемъ вспомогательномъ и особомъ вспомогательномъ.

7. Въ сберегательный фондъ поступаютъ: а) ежемѣсячныя, въ размѣрѣ *шести* процентовъ, вычеты, производимыя изъ содержанія участниковъ кассы, а также изъ суточныхъ денегъ и премій, гдѣ таковыя выдаются, и поверстныхъ денегъ паровозной и поѣздной прислуги, причѣмъ годовой окладъ жалованья, подлежащаго вычетамъ, опредѣляется уставомъ кассы, въ размѣрѣ не выше *двухъ тысячъ четырехъ сотъ* рублей; б) единовременныя, въ размѣрѣ *десяти* процентовъ, вычеты изъ назначаемыхъ участникамъ кассы наградъ; в) единовременныя вычеты изъ жалованья участниковъ кассы, въ случаѣ увеличенія оклада онаго, производимыя въ теченіи первыхъ трехъ мѣсяцевъ, въ размѣрѣ разности между прежнимъ и новымъ мѣсячными окладами; г) добровольныя взносы участниковъ кассы; д) проценты на капиталы фонда и прибыли по

дрогъ желазныхъ (art. 31) przedstawiają mu corok: a) rozkłady, wzmiarkowane w art. 2 niniejszej ustawy i b) sprawozdania, wzmiarkowane w artykule 38, łącznie z wnioskami zarządów co do tych sprawozdań.

4. Rozchody Ministerium Dróg Komunikacyi na nadzór nad kasami wkładowo-zaliczkowemi pokrywają się zapomocą potrąceń rocznych z funduszów tych kas, w wysokości, określonej dla każdej kasy przez Ministra Dróg Komunikacyi po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa.

II. Uczestnicy kasy.

5. Uczestnikami kasy są wszystkie osoby płci obojga, znajdujące się w służbie w towarzystwie drogi żelaznej; a pomiędzy innemi robotnicy stali towarzystwa i urzędnicy komitetu, zawiadującego interesami kasy, z wyjątkiem członków zarządu, komisji rewizyjnej i komitetu nadzorczego towarzystwa oraz kandydatów na członków zarządu.

III. Kapitały kasy.

6. Kapitały kasy zawierają się w funduszach: oszczędności, zapomóg ogólnym i zapomóg specjalnym.

7. Do funduszu oszczędności wpływają: a) miesięczne, *sześć* procentowe potrącenia z uposażenia uczestników kasy oraz z dyet i premii, gdzie takowe się wydają, i wiorstowego służby pociągowej; przyczem płacę roczną podlegającą potrąceniom określa ustawa kasy, w wysokości nie przynoszącej *dwoch tysięcy czterystu* rubli; b) jednorazowe *dziesięć* procentowe potrącenia z wyznaczonych uczestnikom kasy nagród; c) jednorazowe potrącenia z pensyi uczestników kasy wrazie powiększenia téjże, dokonywane wciągu pierwszych trzech miesięcy, w wysokości różnicy pomiędzy dawną a nową płacą miesięczną; d) dobrowolne wkłady uczestników kasy; e) procenty od kapitałów funduszu i zyski z operacyi kasy, przypadające na

операціямъ кассы, причитающіеся на долю онаго (ст. 11), и е) пожертвованія въ фондъ и разныя другія случайныя поступленія.

8. Въ общій вспомоgetельный фондъ поступають: а) ежемѣсячныя взносы желѣзнодорожнаго общества, назначаемые, въ случаѣ надобности, изъ эксплуатаціонныхъ доходовъ, въ размѣрѣ, опредѣляемомъ и измѣняемомъ Министромъ Путей Сообщенія, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ, не свыше однако половины суммы вычетовъ, производимыхъ на основаніи пункта а статьи 7 сего положенія; б) выручки отъ продажи невостребованныхъ въ установленные сроки багажа и грузовъ, за вычетомъ изъ вырученныхъ суммъ платежей, причитающихся желѣзнымъ дорогамъ по существующимъ правиламъ; в) проценты на капиталы фонда и прибыли по операціямъ кассы, причитающіеся на долю онаго (ст. 11), и г) пожертвованія въ фондъ и случайныя поступленія.

9. Въ особый вспомоgetельный фондъ поступають: а) штрафныя деньги, взыскиваемые со служащихъ; б) проценты на выдаваемые служащимъ изъ суммъ желѣзнодорожнаго общества ссуды и авансы въ счетъ жалованья; в) суммы, въ теченіи десяти лѣтъ невостребованныя изъ кассы лицами, имѣющими право на оныя; г) невостребованное служащими, въ теченіи десяти лѣтъ по назначеніи къ выдачѣ, денежное изъ желѣзнодорожныхъ обществъ довольствіе; д) поступившій въ собственность желѣзнодорожнаго общества, своевременно неполученный доходъ по акціямъ и облигаціямъ онаго; е) арендная плата за право выставки объявленій и вывѣсокъ и за торговлю газетами и книгами на станціяхъ желѣзнодорожнаго общества; ж) проценты на капиталы фонда и прибыли по операціямъ кассы, причитающіеся на долю онаго (ст. 11), и з) пожертвованія въ фондъ и разныя другія случайныя поступленія.

Примѣчаніе. Суммы, означенныя въ пунктахъ б, д и е сей (9) статьи, обращаются въ фондъ только тогда, когда на предоставленіе оныхъ въ пользу кассы послѣдуетъ согласіе подлежащаго желѣзнодорожнаго общества.

10. Въ случаѣ учрежденія сберегательно- вспомоgetельной кассы наряду съ кассой пенсіонной, суммы, означенныя въ пунктѣ б статьи 8 и въ пунктахъ а—е статьи 9 сего положенія, въ подлежащіе фонды первой кассы [не поступають; суммы же, означенныя въ пунктѣ а статьи 8, могутъ быть обращаемы въ томъ же случаѣ

рзecz tego funduszu (art. 11) i f) ofiary na rzecz funduszu i różne inne przygodne wpływy.

8. Do ogólnego funduszu zapomóg wpływają: а) wkłady miesięczne towarzystwa drogi żelaznej, wyznaczane wrazie potrzeby z dochodów eksploatacyjnych, w wysokości, określanej i zmienianej przez Ministra Dróg Komunikacji po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa, nie przenoszące wszakże połowy sumy potrąceń, dokonywanych na zasadzie ustępu а artykułu 7 niniejszej ustawy; б) pieniądze, otrzymane ze sprzedaży nieodebranych w ustanowionych terminach bagażów i ładunków, po potrąceniu z otrzymanych sum wypłat, przypadających drogą żelaznym podług istniejących przepisów; в) procenty od kapitałów funduszu i zyski z operacji kasy, przypadające na rzecz tego funduszu (art. 11) i d) ofiary na rzecz funduszu i wpływy przygodne.

9. Do funduszu zapomóg specjalnego wpływają: а) pieniądze z kar, wymierzanych na urzędników; б) procenty od wydawanych urzędnikom z funduszu towarzystwa drogi żelaznej pożyczek i forszusów na rachunek pensji; в) sumy, wciągu lat dziesięciu nieodebrane z kasy przez osoby mające do nich prawo; д) nieodebrane przez urzędników, wciągu lat dziesięciu po wyznaczeniu do wydania, uposażenie pieniężne od towarzystwa drogi żelaznej; е) dochód z akcji i obligacji, który wpłynął na własność towarzystwa i nie został we właściwym czasie odebrany; ф) czynsz dzierżawny za prawo wystawiania ogłoszeń i szyldów oraz za handel gazetami i książkami na stacjach towarzystwa drogi żelaznej; г) procenty od kapitałów funduszu i zyski z operacji kasy, przypadające na rzecz tego funduszu (art. 11), wreszcie f) ofiary na rzecz funduszu i różne inne przygodne wpływy.

Uwaga. Sumy, wzmiankowane w ustępach б, в и ф niniejszego (9) artykułu, zaliczają się do funduszu tylko wtedy, gdy na oddanie ich na rzecz kasy zgodzi się odnośne towarzystwo drogi żelaznej.

10. Wrazie założenia kasy wkładowo-zaliczkowej obok kasy emerytalnej, sumy, wzmiankowane w ustępie б artykułu 8 i w ustępach а — ф artykułu 9 niniejszej ustawy, do właściwych funduszu pierwszjej kasy nie wpływają; zaś sumy, wzmiankowane w ustępie а artykułu 8, mogą być przelewane w tym razie do ogólne-

въ общій вспомогательный фондъ только по кассамъ желѣзнодорожныхъ обществъ, вышедшихъ изъ гарантій правительства и не задолженныхъ казнѣ по оной.

11. Прибыль, означенная въ пунктѣ *д* статьи 7, въ пунктѣ *е* статьи 8 и въ пунктѣ *ж* статьи 9 сего положенія, распределяются по счетамъ фондовъ пропорціонально суммамъ оныхъ.

12. Суммы, поступающія въ сберегательный фондъ, разносятся по счетамъ участниковъ слѣдующимъ образомъ: а) суммы, означенныя въ пунктахъ *а—г* статьи 7 сего положенія, — по мѣрѣ поступления ихъ въ кассу, порядкомъ, указываемымъ въ уставѣ оной, и б) проценты и прибыли (п. *д* ст. 7) — по окончаніи года и въ доляхъ, пропорціональныхъ капиталу, въ теченіи отчетнаго года находившемуся на счету каждаго участника кассы въ сберегательномъ фондѣ.

13. Суммы, поступающія въ общій вспомогательный фондъ, разносятся по счетамъ участниковъ слѣдующимъ образомъ: а) суммы, отчисляемыя изъ эксплуатаціонныхъ доходовъ (п. *а* ст. 8), — одновременно съ зачисленіемъ означенныхъ въ пунктѣ *а* статьи 7 сего положенія вычетовъ въ сберегательный фондъ и пропорціонально этимъ вычетамъ; б) суммы, означенныя въ пунктѣ *б* статьи 7, — по окончаніи года и въ доляхъ, пропорціональныхъ долямъ взносовъ, указанныхъ въ пунктѣ *а* сей (13) статьи, и в) проценты и прибыли (п. *е* ст. 8 сего пол.), за исключеніемъ изъ оныхъ расходовъ на дѣлопроизводство (ст. 4 и 35), — по окончаніи года и въ доляхъ, пропорціональныхъ капиталу, находившемуся въ отчетномъ году на счету каждаго участника кассы въ общемъ вспомогательномъ фондѣ.

14. Свободныя за производствомъ выдачъ, установленныя статьями 23 и 27 сего положенія, суммы общаго вспомогательнаго фонда распределяются, по окончаніи года, по счетамъ участниковъ кассы, состоящихъ въ оной менѣ тридцати лѣтъ, пропорціонально итогу суммъ, поступившихъ въ отчетномъ году на счетъ каждаго, по общему вспомогательному фонду, до 31 Декабря отчетнаго года.

15. Случайныя поступления (п. *е* ст. 7, п. *г* ст. 8 и п. *з* ст. 9) распределяются по счетамъ участниковъ кассы на тѣхъ же основаніяхъ, какъ и суммы, означенныя въ пунктѣ *а* статьи 13 сего положенія.

go funduszu zapomóg tylko w kasach towarzystw dróg żelaznych, co do których skończyła się gwarancya rządowa i które nie są dłużnikami rządu.

11. Zyski, o których mowa w ustępie *e* artykułu 7, w ustępie *c* artykułu 8 i w ustępie *g* artykułu 9 niniejszej ustawy rozdzielają się podług rachunków funduszków proporcjonalnie do sum tychże.

12. Sumy, wpływające do funduszu oszczędności, rozdzielają się na rachunki uczestników w sposób następujący: а) sumy, wzmiankowane w ustępie *a—d* artykułu 7 niniejszej ustawy — w miarę ich wpływania do kasy w sposób, wskazany w ustawie téjże i б) проценты i zyski (ust. *e* art. 7) — z końcem roku i w częściach, proporcjonalnych do kapitału, który w ciągu roku sprawozdawczego znajdował się na rachunku każdego uczestnika kasy w funduszu oszczędności.

13. Sumy, wpływające do ogólnego funduszu zapomóg rozdzielają się na rachunki uczestników w sposób następujący: а) sumy, potrącane z dochodów eksploatacyjnych (ust. *a* art. 8), — równocześnie z zaliczeniem wzmiankowanych w ustępie *a* artykułu 7 niniejszej ustawy potrąceń na rzecz funduszu oszczędności i proporcjonalnie do tych potrąceń; б) sumy, wzmiankowane w ustępie *b* artykułu 7, — z końcem roku i w częściach proporcjonalnych do części wkładów, wskazanych w ustępie *a* niniejszego (13) artykułu i в) проценты i zyski (ust. *c* art. 8 nin. ust.) z potrąceniem z nich rozchodów na referaty — z końcem roku i w częściach proporcjonalnych do kapitału, znajdującego się w roku sprawozdawczym na rachunku każdego uczestnika kasy w ogólnym funduszu zapomóg.

14. Pozostające po dokonaniu wypłat, ustanowionych w artykułach 23 i 27 niniejszej ustawy, sumy ogólnego funduszu zapomóg rozdzielają się z końcem roku na rachunki uczestników kasy, będących uczestnikami mniej niż lat trzydziści, proporcjonalnie do sumy wszystkich wpływów, jakie w roku sprawozdawczym wpłynęły na rachunek każdego z nich w ogólnym funduszu zapomóg do 31 Grudnia roku sprawozdawczego.

15. Wpływy przygodne (ust. *c* art. 7; ust. *d* art. 8 i ust. *e* art. 9) rozdzielają się na rachunki uczestników kasy na tych samych zasadach co i sumy, wzmiankowane w ustępie *a* artykułu 13 niniejszej ustawy.

16. Суммы, поступающія въ особый вспомогательный фондъ на основаніи пунктовъ *a—e* статьи 9 сего положенія, по счетамъ участниковъ не распределяются, но заносятся въ счетъ этого фонда.

17. Пожертвованія (п. *e* ст. 7, п. *г* ст. 8 и п. *ж* ст. 9) получаютъ назначеніе согласно указаніямъ жертвователей; за отсутствіемъ же такихъ указаній—распредѣляются по счетамъ участниковъ кассы на тѣхъ же основаніяхъ, какъ и суммы, означенныя въ пунктѣ *a* статьи 13 сего положенія.

18. Если бы текущія въ отчетномъ году поступления въ особый вспомогательный фондъ оказались недостаточными для удовлетворенія всѣхъ упадающихъ на этомъ фондѣ обязательствъ, то на покрытіе сего недостатка обращаются сперва свободныя суммы общаго вспомогательнаго фонда (ст. 14), а затѣмъ—и суммы, слѣдовавшія въ общій вспомогательный фондъ (п. *б* и *в* ст. 13).

19. Убытки отъ оборотовъ кассы распределяются по ея фондамъ пропорціонально суммамъ оныхъ и разносятся по каждому фонду на счета участниковъ на томъ же основаніи, какъ и прибыли кассы.

20. Суммы, поступающія въ кассу на основаніи статей 7—9 сего положенія, предназначаются единственно для производства предусмотрѣнныхъ уставомъ выдачъ служившимъ въ обществѣ и ихъ семействамъ, а также на расходы по завѣдыванію дѣлами кассы и по надзору за оною. Суммы эти не могутъ быть обращаемы на пополненіе взысканій, присуждаемыхъ съ желѣзнодорожнаго общества, учредившаго кассу, или съ участниковъ кассы и ихъ семействъ, которымъ онѣ еще не назначены къ выдачѣ по уставу кассы.

21. Свободныя наличныя суммы кассы обращаются въ государственныя процентныя бумаги или гарантированныя правительствомъ облигаціи, отдаваемыя на храненіе въ государственныя кредитныя установленія.

IV. Права участниковъ кассы и семействъ ихъ.

22. Участникъ кассы, оставляющій службу получаетъ единовременно весь капиталъ, значащійся, въ день оставленія имъ служ-

16. Sumy, wpływające do specjalnego funduszu zapomóg na zasadzie ustępów *a—f* artykułu 9 niniejszej ustawy, na rachunki uczestników się nie rozdziela, lecz wpisują się na rachunek tego funduszu.

17. Ofiary (ust. *a* art. 7 ust. *d* art. 8 i ust. *g* art. 9) otrzymują przeznaczenie zgodnie ze wskazówkami ofiarujących; zaś w braku takich wskazówek — rozdziela się na rachunki uczestników kasy na tych samych zasadach co i sumy, wzmiankowane w ustępie *a* artykułu 13 niniejszej ustawy.

18. Jeżeliby bieżące w roku sprawozdawczym wpływy do funduszu zapomóg specjalnego okazały się niedostatecznymi na zadośćuczynienie wszystkim ciążącym na tym funduszu zobowiązaniom, to na pokrycie tego braku używają się najprzód rozporządzalne sumy ogólnego funduszu zapomóg (art. 14), a następnie — sumy, które przypadały na rzecz ogólnego funduszu zapomóg (ust. *b* i *c* art. 13).

19. Straty na obrotach kasy rozkładają się na jej fundusze proporcjonalnie do sum tychże i wpisują się w każdym funduszu na rachunki uczestników, na tej samej zasadzie co i zyski kasy.

20. Sumy, wpływające do kasy na zasadzie artykułów 7—9 niniejszej ustawy, przeznaczają się jedynie na wydawanie przewidzianych w ustawie wypłat urzędnikom towarzystwa i ich rodzinom, oraz na rozchody na zawiadywanie interesami kasy i na nadzór nad nią. Sumy te nie mogą być używane na pokrycie należności zasądzonych od towarzystwa drogi żelaznej, które założyło kasę, ani od uczestników kasy i ich rodzin, którym jeszcze nie są do wydania wyznaczone podług ustawy kasy.

21. Rozporządzalna gotowizna kasy zamienia się na papiery procentowe państwowe lub na zagwarantowane przed rząd obligacje, oddawane do zachowania do instytucyj kredytowych państwowych.

IV. Prawa uczestników kasy i ich rodzin.

22. Uczestnik kasy opuszczający służbę otrzymuje jednorazowo cały kapitał, jaki figuruje w dzień opuszczenia przez niego służby

бы, на его счету по сберегательному фонду кассы; въ случаѣ же смерти участника кассы, капиталъ этотъ выдается лицамъ, которыя были имъ при жизни указаны въ особомъ письменномъ заявленіи, поданномъ въ кассу; при отсутствіи же такого заявленія капиталъ переходитъ къ законнымъ наследникамъ участника.

23. Сверхъ капитала, означеннаго въ статьѣ 22, участнику кассы, прослужившему, съ производствомъ установленныхъ въ оную взносовъ, десять лѣтъ, выдается пятьдесятъ, а за каждый послѣдующій годъ службы еще пять процентовъ суммы, состоящей, въ день увольненія участника, на его счету по общему вспомогательному фонду; поѣзднымъ же машинистамъ, ихъ помощникамъ, кочегарамъ, кондукторамъ, поѣзднымъ смазчикамъ, составителямъ поѣздовъ и спѣшникамъ вагоновъ, прослужившимъ восемь лѣтъ, выдается пятьдесятъ одинъ процентъ, а за каждый послѣдующій годъ службы добавляется еще семь процентовъ упомянутой суммы.

24. Участнику кассы, уволенному отъ службы по болѣзни или увѣчью, дѣлающимъ его неспособнымъ къ труду, или же вслѣдствіе упраздненія должности, сумма, значащаяся къ тому времени на его счету по общему вспомогательному фонду, выдается полностью, сверхъ капитала, причитающагося ему на основаніи статьи 22 сего положенія, и независимо отъ числа лѣтъ, прослуженныхъ имъ съ производствомъ установленныхъ въ кассу взносовъ.

25. Бездѣтному участнику кассы, уволенному отъ службы вслѣдствіе увѣчья или тяжелой и неизлечимой болѣзни, лишающей возможности обходиться безъ постоянной посторонней помощи, независимо отъ выдачъ изъ сберегательнаго и общаго вспомогательнаго фондовъ (ст. 22 и 24 сего положенія), можетъ быть назначаемо единовременное или ежегодное пособие изъ особаго вспомогательнаго фонда. Размѣръ сихъ пособій, а равно время, на которое разрѣшается назначать оныя, опредѣляются уставомъ кассы, въ зависимости отъ средствъ ея, числа оплаченныхъ въ нее лѣтъ службы и степени увѣчья или болѣзни, бывшей причиною увольненія участника.

26. Болѣзни или увѣчье (ст. 24 и 25) должны быть удостовѣрены медицинскимъ освидѣтельствованіемъ, производимымъ по правиламъ, изложеннымъ въ уставѣ кассы, при участіи не менѣе двухъ членовъ комитета, заведывающаго дѣлами оной. Комитету

на его rachunku w funduszu oszczędności kasy; zaś wrazie śmierci uczestnika kasy, kapitał ten wydaje się osobom, które wskaże za życia w oddzielnéj deklaracyi piśmiennéj, podanéj do kasy; jeżeli zaś takiej deklaracyi nie będzie, to kapitał przechodzi do spadkobierców prawnych uczestnika.

23. Oprócz kapitału, wskazanego w artykule 22, uczestnikowi kasy, który przesłużył, płacąc ustanowione składki, dziesięć lat, wydaje się pięćdziesiąt a za każdy następny rok służby jeszcze pięć procent od sumy, figurującej w dniu uwolnienia uczestnika na jego rachunku w ogólnym funduszu zapomóg; zaś maszynistom pociągów, kotlarzom, konduktorom, smarownikom pociagowym, składaczom pociągów i zczepiaczom wagonów, którzy przesłużyli lat ośm, wydaje się pięćdziesiąt jeden procent, a za każdy następny rok służby dodaje się jeszcze po siedm procentów od pomienionej sumy.

24. Uczestnikowi kasy, uwolnionemu ze służby z powodu choroby lub kalectwa, czyniących go niezdolnym do służby, albo też wskutek zniesienia posady, suma figurująca do tego czasu na jego rachunku w ogólnym funduszu zapomóg wydaje się w całości, oprócz kapitału, przypadającego mu na zasadzie artykułu 22 niniejszej ustawy, i niezależnie od liczby lat, które przesłuży płacąc do kasy ustanowione składki.

25. Bezdzielnemu uczestnikowi kasy, uwolnionemu ze służby wskutek kalectwa albo ciężkiej i nieuleczalnej choroby, pozbawiającej możności obchodzenia się bez stałej obcej pomocy, niezależnie od wypłat z funduszu oszczędności i z ogólnego funduszu zapomóg (art. 22 i 24 niniejszej ustawy), może być przeznaczona jednorazowa lub roczna zapomoga z funduszu zapomóg specjalnego. Wysokość tych zapomóg oraz czas, na który pozwala się je wyznaczać, określa ustawa kasy, odpowiednio do posiadanych przez nią środków, liczby opłaconych w téj kasie lat służby i stopnia kalectwa lub choroby, która była przyczyną uwolnienia uczestnika.

26. Choroba lub kalectwo (art. 24 i 25) powinny być stwierdzone rewizją lekarską, dokonywaną podług przepisów zawartych w ustawie kasy, przy współudziale najmniej dwóch członków komitetu, zawiadującego interesami kasy. Komitetowi temu pozwala się

сему разрѣшается лицѣ, получающихъ пособіе по болѣзни, подвергать переосвидѣтельствуванію на мѣстѣ жительства, не чаще одного раза въ годъ.

27. Капиталъ участника кассы, умершаго на службѣ ранѣе выслуги установленныхъ статьею 23 сего положенія сроковъ, который значился въ день выbitія на его счету по общему вспомогательному фонду, выдается его женѣ, а если онъ былъ вдовъ — дѣтямъ его; за отсутствіемъ же таковыхъ, капиталъ распределяется согласно статьѣ 14 сего положенія.

28. Независимо отъ выдачъ, означенныхъ въ статьѣ 27, не достигшимъ восемнадцатилѣтняго возраста дѣтямъ участника кассы, умершаго на службѣ или уволеннаго по причинѣ полученнаго на службѣ увѣчья, или же вслѣдствіе неизлечимой болѣзни, лишающей возможности обходиться безъ постоянной посторонней помощи, производятся пособія изъ особаго вспомогательнаго фонда: а) единовременныя — когда уволенный или умершій на службѣ прослужилъ съ производствомъ установленныхъ въ кассу взносовъ, менѣе восьми лѣтъ, и б) ежегодныя — если онъ прослужилъ болѣе восьми лѣтъ. Размѣръ тѣхъ и другихъ пособій и условія, при которыхъ они могутъ быть выдаваемы, опредѣляются уставомъ кассы, причемъ принимаются въ соображеніе: состояніе ея средствъ, послѣдній окладъ жалованья, получавшійся участникомъ на службѣ, а также то обстоятельство, остались ли дѣти при родителяхъ, или круглыми сиротами. Пособіе дѣтямъ участника, обучающимся въ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ, продолжается до окончанія курса въ оныхъ, но во всякомъ случаѣ не долѣе достиженія ими лицами двадцатилѣтняго возраста.

29. Когда оба родителя состояли участниками кассы, то продолженіе службы однимъ изъ нихъ не лишаетъ дѣтей права, въ случаѣ смерти или выхода изъ службы другого родителя, на полученіе пособія изъ особаго фонда. Въ случаѣ же смерти обоихъ родителей, пособіе выдается дѣтямъ въ высшемъ изъ тѣхъ размѣровъ, которые имъ могли бы быть опредѣлены за службу отца или матери.

30. Если участникъ кассы уволенъ отъ службы за злоупотребленіе растрату и тому подобныя неправильныя дѣйствія и желѣзнодорожнымъ обществомъ, на службѣ котораго онъ находился, предъявленъ къ нему искъ объ убыткахъ, то выдача изъ кассы всякаго рода суммъ, назначенныхъ уволенному, приостанавливается впредь

особы, получающія zapomогъ з powodu choroby, poddawać ponownej rewizji w miejscu zamieszkania, nie częściej wszakże jak raz na rok.

27. Kapitał uczestnika kasy, zmarłego w służbie przed wyśłużeniem ustanowionych w artykule 23 niniejszej ustawy terminów, który figurował w dniu wyjścia na jego rachunku w funduszu ogólnym zapomóg, wydaje się jego żonie, a jeżeli był wdowcem — jego dzieciom; jeżeli zaś nie ma dzieci, to kapitał rozdziela się zgodnie z artykułem 14 niniejszej ustawy.

28. Niezależnie od wypłat, wzmiankowanych w artykule 27, nie mającym skończonych lat ośmnastu dzieciom uczestnika kasy, zmarłego w służbie albo uwolnionego z przyczyny poniesionego w służbie kalectwa lub też wskutek nieuleczalnej choroby, pozabawiającej możliwości obchodzenia się bez stałej obcej pomocy, wypłacają się zapomogi ze specjalnego funduszu zapomóg: a) jednorazowe — gdy uwolniony lub zmarły w służbie przesłużył, płacąc do kasy ustanowione składki, najmniej lat ośm i b) roczne — jeżeli przesłużył więcej niż lat ośm. Wysokość jednych i drugich zapomóg i warunki, przy których mogą być wypłacane, określa ustawa kasy; przyczem ma się na względzie: stan jej funduszy, ostatnią płacę, jaką pobierał uczestnik w służbie, oraz tę okoliczność, czy pozostali dzieci przy rodzicach czy też sieroty bez ojca i matki. Zapomoga dzieciom uczestnika, uczęszczającym do zakładów naukowych średnich, wypłaca się aż do ukończenia nauk, lecz w każdym razie nie dłużej jak do dojścia przez nie do lat dwudziestu.

29. Gdy oboje rodzice byli uczestnikami kasy, to pozostawanie w służbie przez jednego z nich nie pozbawia dzieci prawa, wrazie śmierci lub opuszczenia służby przez drugiego rodzica, do otrzymywania zapomogi z funduszu specjalnego. Zaś wrazie śmierci obojga rodziców zapomoga wydaje się dzieciom w najwyższej z norm, jakie mogły im być wyznaczone za służbę ojca lub matki.

30. Jeżeli uczestnik kasy został uwolniony ze służby za nadużycie, roztrwonienie i tym podobne przeciwne prawu czynności, a towarzystwo drogi żelaznej, u którego służy, wytoczyło przeciwko niemu proces o szkody i straty, to wypłata z kasy wszelkiego rodzaju sum, wyznaczonych uwolnionemu, wstrzymuje się aż do zdecydowa-

до рѣшенія дѣла о немъ судомъ. Присужденныя взысканія обращаются на указанныя суммы. Всѣ другія съ участника кассы взысканія, при обращеніи ихъ на суммы, назначенныя къ выдачѣ изъ общаго и особаго вспомогательныхъ фондовъ, пополняются посредствомъ вычета изъ сихъ сумъ, производимаго по правиламъ, постановленнымъ въ статьѣ 1086 устава гражданскаго судопроизводства (судеб. уст. Императора Александра II, изд. 1883 года).

V. Производство дѣлъ кассы.

31. Дѣлами кассы завѣдываетъ комитетъ, состоящій въ подчиненіи правленію желѣзнодорожнаго общества, которымъ касса учреждена. Комитетъ дѣйствуетъ отъ имени общества.

32. Комитетъ состоитъ изъ предсѣдателя и опредѣленнаго уставомъ кассы числа членовъ изъ участниковъ оной. Одна половина членовъ назначается правленіемъ желѣзнодорожнаго общества, а другая — избирается участниками кассы. Къ тѣмъ и другимъ назначаются и избираются кандидаты изъ участниковъ кассы, въ опредѣляемомъ уставомъ оной числѣ.

33. Предсѣдателемъ комитета состоитъ управляющій дорогою или одною изъ дорогъ желѣзнодорожнаго общества, учредившаго кассу. Въ случаѣ отсутствія предсѣдателя его замѣняетъ одинъ изъ членовъ комитета, назначенный къ тому правленіемъ общества.

34. Въ члены комитета и кандидаты къ нимъ можетъ быть избранъ каждый участникъ кассы, прослужившій срокъ и получающій окладъ жалованья, опредѣляемые уставомъ кассы. Снимъ уставомъ предписываются также порядокъ и время выбора членовъ комитета и кандидатовъ къ нимъ. Членамъ комитета за труды ихъ по кассѣ вознагражденія не полагается.

34. Дѣлопроизводствомъ комитета завѣдываетъ дѣлопроизводитель, назначаемый правленіемъ общества (ст. 31 сего пол.). Въ помощь дѣлопроизводителю опредѣляется комитетомъ потребное число служащихъ. Расходъ на содержаніе личнаго состава кассы и на производство дѣлъ ей относится на принадлежащій оной общій вспомогательный капиталъ. Размѣръ сего расхода опредѣляется штатомъ и ежегодною смѣтою, составляемыми комитетомъ и утверждаемыми правленіемъ.

ня sprawy przez sąd. Zasądzone należności ściągają się z pomienionych sum. Wszystkie inne należności od uczestnika kasy, wrazie poszukiwania ich z sum wyznaczonych do wydania z funduszków zapomóg ogólnego i specjalnego, pokrywają się przez potrącenie z tych sum, dokonywane podług przepisów zawartych w artykule 1086 Ustawy postępowania sądowego cywilnego (ust. sąd. Cesarza Aleksandra II wyd. z roku 1883).

V. Prowadzenie interesów kasy.

31. Interesami kasy zawiaduje komitet, podwładny zarządowi towarzystwa drogi żelaznej, który kasę zatwierdził. Komitet działa w imieniu towarzystwa.

32. Komitet składa się z prezesa i określonej przez ustawę kasy liczby członków z uczestników kasy. Jedną połowę członków mianuje zarząd towarzystwa drogi żelaznej, a drugą — wybierają uczestnicy kasy. Obok jednych i drugich mianują i wybierają się kandydaci na te urzędy z uczestników kasy, w określonej przez ustawę liczbie.

33. Prezesem komitetu jest dyrektor drogi albo jednej z dróg towarzystwa drogi żelaznej, które założyło kasę. Wrazie nieobecności prezesa zastępuje go jeden z członków komitetu, wyznaczony do tego przez zarząd towarzystwa.

34. Na członka komitetu i na kandydata na członka może być wybrany każdy uczestnik kasy, który wysłużył termin i pobiera pensję, określone przez ustawę kasy. Ustawa ta przepisuje również sposób i czas wyboru członków komitetu oraz kandydatów na członków. Członkowie komitetu za ich zajęcia w kasie wynagrodzenia nie pobierają.

35. Referatami komitetu zawiaduje referent, mianowany przez zarząd towarzystwa (art. 31 nin. post.). Do pomocy referentowi wyznacza komitet potrzebną liczbę urzędników. Rozchód na uposażenie osobistego składu kasy i na prowadzenie jej interesów pokrywa się z należącego do niej ogólnego kapitału zapomóg. Wysokość tego rozchodu określa etat i budżet roczny, sporządzane przez komitet i zatwierdzane przez zarząd.

36. Дѣла въ комитетѣ рѣшаются по большинству голосовъ при равенствѣ голосовъ перевѣсъ даетъ голосъ председательствующаго (ст. 33). Постановленія комитета, съ которыми не согласятся председательствующій или всѣ присутствующіе члены отъ правленія общества (ст. 32) представляются на разрѣшеніе сего правленія.

37. Комитетъ завѣдываетъ всѣми дѣлами кассы, подъ наблюдениемъ и контролемъ правленія общества (ст. 31). Комитетъ наблюдаетъ за своевременнымъ поступленіемъ въ кассу причитающихся ей суммъ и несетъ отвѣтственность за правильное назначеніе и производство выдачъ изъ кассы.

38. За каждый истекшій годъ комитетъ составляетъ по формѣ, установленной уставомъ кассы, отчетъ объ оборотахъ оной, представляетъ таковой на разсмотрѣніе правленія общества (ст. 31) и выдаетъ участникамъ кассы выписи изъ ихъ личныхъ счетовъ на 31 Декабря отчетнаго года.

39. Права и обязанности председателя, членовъ и дѣлопроизводителя комитета; порядокъ поступленія суммъ въ кассу, обращенія ихъ въ процентныя бумаги и выдачъ изъ кассы; способы наблюденія и контроля желѣзнодорожнаго общества надъ комитетомъ, завѣдывающимъ дѣлами кассы (ст. 37 сего пол.); правила дѣлопроизводства, счетоводства и отчетности комитета; порядокъ освидѣтельствованія и переосвидѣтельствованія лицъ, увольняемыхъ по болѣзни, и другіе предметы, касающіеся внутренняго распорядка въ кассѣ, опредѣляются инструкціею (ст. 2). Въ случаѣ оказавшейся, по указанію опыта, необходимости измѣненія инструкціи, комитетъ обращается въ правленіе общества (ст. 31), для дальнѣйшаго направленія дѣла, согласно статѣ 2 сего положенія.

Подписалъ:

Председатель Государственнаго Совѣта МИХАИЛЪ.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 21 Іюня N. 56 стр. 1161).

36. Sprawy w Komitecie decydują się większością głosów; wrazie równości głosów głos przewodniczącego przeważa (art. 33). Postanowienia komitetu, z którymi się nie zgadza przewodniczący albo wszyscy obecni członkowie z zarządu towarzystwa (art. 32), przedstawiają się do decyzji tego zarządu.

37. Komitet zawiaduje wszystkimi interesami kasy, pod nadzorem i kontrolą zarządu towarzystwa (art. 31). Komitet ma nadzór nad wpływem we właściwym czasie do kasy przypadających jej sum i ciąży na nim odpowiedzialność za prawidłowe wyznaczanie i wypłatę pieniędzy z kasy.

38. Za każdy rok ubiegły komitet sporządza, podług wzoru ustanowionego przez ustawę kasy, sprawozdanie z obrotów téjże; przedstawia je do rozpoznania zarządu towarzystwa (art. 21) i wydaje uczestnikom kasy wypisy z ich osobistych rachunków na 31 Grudnia roku sprawozdawczego.

39. Prawa i obowiązki prezesa, członków i referenta komitetu; porządek wpływu sum do kasy, zamiany tychże na papiery procentowe i wypłat z kasy; sposoby nadzoru i kontroli towarzystwa drogi żelaznej nad komitetem zawiadującym interesami kasy (art. 37 nin. ust.); przepisy prowadzenia referatów, rachunków i sprawozdań komitetu; porządek rewizji pierwszej i ponownej osób, uwalnianych z powodu choroby, i inne przedmioty, dotyczące wewnętrznego urządzenia kasy, określa instrukcja (art. 2). Wrazie wskazanej przez zarządu towarzystwa (art. 31), w celu nadania dalszego biegu sprawie zgodnie z artykułem 2 niniejszej ustawy.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa MICHAŁ.

(Data publikacji: 21 Czerwca).

95.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ усиленіи окладовъ содержанія чинамъ земской
стражи г. Калиша.

19-го Апрѣля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ, *мнѣніемъ по-
ложилъ:*

I. Полиціймейстеру г. Калиша (онъ же начальникъ земской
стражи въ семь городѣ) назначить разъѣздняя деньги, въ размѣрѣ
трехсотъ рублей въ годъ.

II. Нижнимъ чинамъ Калишской городской команды земской
стражи увеличить присвоенные имъ годовые оклады содержанія
въ слѣдующихъ размѣрахъ: а) старшему стражнику, состоящему
при начальникѣ земской стражи (полиціймейстерѣ), на *сто* рублей;
б) двумъ старшимъ участковымъ стражникамъ на *девяносто* рублей
каждому; в) двумъ младшимъ участковымъ стражникамъ на *сто*
двадцать рублей каждому, и г) двадцати младшимъ стражникамъ
на *шестьдесятъ* рублей каждому.

III. Потребный для осуществленія сихъ мѣръ (ст. I и II) рас-
ходъ, въ размѣрѣ *двухъ тысячъ двадцати* рублей ежегодно, обра-
тить на средства г. Калиша.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. II., 1888 г. 24 Іюня N. 57 стр. 1184).

95.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu płac urzędnikom straży ziemskiej
m. Kalisza.

19-go Kwietnia 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekono-
mii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedsta-
wienie Ministra Spraw Wewnętrznych, *uchwaliła zdanie:*

I. Poliemajstrowi m. Kalisza (zarazem naczelnikowi straży
ziemskiej w tém mieście) wyznaczyć pieniądze na podróże w wysoko-
ści *trzystu* rubli rocznie.

II. Urzędnikom niższych stopni oddziału straży ziemskiej
Kaliszkiej powiększyć przywiązane do ich urzędów place w następują-
cych wysokościach: a) strażnikowi starszemu, urzędującemu przy na-
czelniku straży ziemskiej (poliemajstze) — o *sto* rubli, b) dwom
starszym strażnikom rewirowym — o *dziewięćdziesiąt* rubli każdemu;
c) dwóm strażnikom rewirowym młodszym — o *sto dwadzieścia* rubli
każdemu i d) dwudziestu strażnikom młodszym — o *sześćdziesiąt*
rubli każdemu.

III. Potrzebny na urzeczywistnienie tych zmian (art. I i II
rozchód, w ilości *dwa tysiące dwieście* rubli rocznie pokryć z fundu-
szów m. Kalisza.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

(Data publikacyi: 24 Czerwca).

96.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О реальныхъ училищахъ.

9-го Іюня 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Проектъ штата реальныхъ училищъ поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утверждѣнію.

II. Взамѣнъ статей 2—4, 6 и примѣч. къ ней, ст. 8, 11, 12, 14, 21, 23, 25, 27 и примѣч., 30, примѣчанія къ ст. 33, ст. 34, 36, примѣч. къ ст. 43, ст. 52, 53, 55, 57, 58, 61, 70, 71, примѣч. 2 къ ст. 72, ст. 76, 79—81, 91, 94 и 95 Высочайше утвержденнаго 15 Мая 1872 г. устава реальныхъ училищъ постановить:

1. Въ реальныхъ училищахъ полагается шесть классовъ съ годовымъ курсомъ въ каждомъ.

2. При реальныхъ училищахъ состоятъ приготовительные классы, гдѣ содержаніе ихъ окажется возможнымъ по имѣющимся средствамъ. Продолжительность курса означенныхъ классовъ опредѣляется сообразно успѣхамъ и возрасту учениковъ.

Примѣчаніе. Содержаніе приготовительныхъ классовъ при реальныхъ училищахъ относится на счетъ платы за ученіе, а за недостаткомъ оной—на счетъ мѣстныхъ средствъ. Классы эти учредаются на счетъ казны лишь при училищахъ тѣхъ мѣстностей, гдѣ разговорный языкъ большинства населенія не русскій.

3. Соотвѣтственно мѣстнымъ потребностямъ, V и VI классы реальныхъ училищъ могутъ состоять или изъ двухъ отдѣленій основнаго и коммерческаго, или же изъ одного изъ сихъ отдѣленій.

96.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O szkołach realnych.

9-go Czerwca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie:*

I. Projekt etatu szkół realnych przedstawić do Najwyższego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenia.

II. Zamiast artykułów 2 — 4, 6 i uwagi do niego, art. 8, 11, 12, 14, 21, 23, 25, 27 i uwagi, 30, uwagi do art. 33, art. 34, 36, uwagi do art. 43, art. 52, 53, 55, 57, 58, 61, 70, 71, uw. 2 do art. 72, art. 76, 79 — 81, 91, 94 i 95 Najwyżej zatwierdzonej d. 15 Maja 1872 roku Ustawy szkół realnych, postanowić:

1. Szkoły realne składać się będą z sześciu klas z rocznym kursem w każdej klasie.

2. Przy szkołach realnych znajdują się klasy przygotowawcze, gdzie utrzymanie ich okaże się możebnem podług posiadanych środków. Czas trwania kursu pomienionych klas określa się odpowiednio do postępów i wieku uczniów.

Uwaga. Klasy przygotowawcze przy szkołach realnych utrzymują się z wpisu szkolnego, a wrazie niedostateczności téj opłaty — na rachunek funduszków miejscowych. Klasy te tworzą się kosztem skarbu jedynie przy szkołach tych miejscowości, gdzie język, którym rozmawia większość ludności, jest nie rosyjski.

3. Odpowiednio do potrzeb miejscowych, V i VI klasa szkół realnych mogą się składać albo z dwóch oddziałów, zasadniczego i handlowego, albo też z jednego z tych oddziałów.

4. При основномъ отдѣленіи можетъ быть учреждаемо еще одинъ высшій классъ дополнительный, преимущественно для подготовки учащихся въ вступленію въ высшія спеціальныя училища.

5. Реальныя училища, содержимыя земствомъ, обществами, сословіями и частными лицами, но съ должностными лицами, утвержденными въ должностяхъ правительствомъ, существуютъ на одинаковыхъ основаніяхъ съ учебными заведениями этого рода, получающими содержаніе отъ казны. Служащимъ и учащимся въ этихъ училищахъ присваиваются всѣ тѣ преимущества, коими пользуются служащіе и учащіеся въ правительственныхъ реальныхъ училищахъ. Реальныя же училища, содержимыя земствомъ, обществами, сословіями или частными лицами, и съ должностными лицами, отъ нихъ самихъ назначенными, подчиняются общимъ законамъ о частныхъ учебныхъ заведенияхъ.

6. Въ реальныхъ училищахъ на одного изъ преподавателей по выбору директора и съ утвержденія попечителя учебного округа, возлагается исполненіе обязанностей инспектора. Преподаватель этотъ, въ отношеніи пенсій и другихъ служебныхъ правъ, пользуется одинаковымъ положеніемъ со штатнымъ инспекторомъ. Штатный же инспекторъ полагается вообще лишь въ тѣхъ реальныхъ училищахъ, при коихъ состоятъ пансіоны.

7. Предметы, входящіе въ составъ учебного курса реальныхъ училищъ, означены въ таблицѣ, приложенной къ сей статьѣ.

8. Уроки по всѣмъ предметамъ полагаются часовые, но по черченію и рисованію уроки могутъ имѣть большую продолжительность, съ разрѣшенія попечителя учебного округа, при сохраненіи, однако, назначеннаго на эти предметы общаго числа часовъ.

9. Въ реальныхъ училищахъ обучаются дѣти всѣхъ состояній, безъ различія званій и вѣроисповѣданій. Въ училищахъ, содержимыхъ на счетъ сословій или частныхъ лицъ, допускаются, по ходатайству учредителей и съ разрѣшенія Министра Народнаго Просвѣщенія, ограниченія касательно пріема учениковъ извѣстнаго сословія или вѣроисповѣданія.

10. Въ подготовительный классъ реального училища принимаются дѣти не моложе 8 и не старше 10 лѣтъ, знающія первоначальныя молитвы и умѣющія читать и писать по-русски и считать до 1,000, а также производить сложеніе и вычитаніе надъ этими числами.

4. Przy oddziale zasadniczym może być utworzona jeszcze jedna klasa dodatkowa, przeznaczona głównie na przygotowanie uczniów do wstąpienia do specjalnych szkół wyższych.

5. Do szkół realnych utrzymywanych przez ziemstwo, towarzystwa, stany i osoby prywatne, lecz z urzędnikami zatwierdzanemi na posadach przez rząd, stosują się te same zasady co i do tego rodzaju zakładów naukowych, otrzymujących uposażenie od skarbu. Urzędnikom i uczniom tych szkół nadaje się wszystkie te przywileje, z których korzystają urzędnicy i uczniowie w szkołach realnych rządowych. Zaś szkoły realne, utrzymywane przez ziemstwo, towarzystwa, stany lub osoby prywatne, z urzędnikami, których same mianują, poddają się ogólnym prawom o zakładach naukowych prywatnych.

6. W szkołach realnych jednemu z nauczycieli, wybranemu przez dyrektora i zatwierdzonemu przez kuratora okręgu naukowego, powierza się wykonywanie obowiązków inspektora. Nauczyciel ten, pod względem emerytury i innych praw służbowych, korzysta z jednakowego położenia z inspektorem etatowym. Zaś inspektor etatowy utrzymuje się wogóle tylko w tych szkołach realnych, przy których znajdują się pensjonaty.

7. Przedmioty, wchodzące w zakres kursu szkół realnych, oznaczone są w tablicy, dołączonej do niniejszego artykułu.

8. Lekcje wszystkich przedmiotów będą jednogodzinne; jednakże lekcje wykreślania planów i rysunków mogą trwać dłużej, za pozwoleniem kuratora okręgu naukowego, przy zachowaniu wszakże wyznaczonej na te przedmioty ogólnej liczby godzin.

9. W szkołach realnych kształcą się dzieci wszystkich stanów, bez różnicy stanu i wyznania. W szkołach, utrzymywanych kosztem stanów lub osób prywatnych, dopuszczają się, na skutek starań o to założycieli i za pozwoleniem Ministra Oświaty publicznej, ograniczenia, dotyczące przyjmowania uczniów pewnego stanu lub wyznania.

10. Do klasy przygotowawczej szkoły realnej przyjmują się dzieci mające najmniej 8, a najwięcej 10 lat, znające modlitwy zasadnicze i umiejące czytać i pisać po rosyjsku i rachować do 1000, oraz dodawać i odejmować te cyfry.

11. Для поступления въ первый классъ реальныхъ училищъ требуется: а) возрастъ отъ 10 до 13 лѣтъ; б) знаніе главнѣйшихъ молитвъ и важнѣйшихъ событій изъ священной исторіи ветхаго и новаго завета; в) умѣнье бѣгло читать по-русски и пересказывать прочитанные краткіе и легкіе рассказы, дѣлать этимологическій разборъ, писать по-русски подъ диктовку, безъ искаженія словъ, среднимъ шрифтомъ, произнести наизусть одно изъ разученныхъ дома стихотвореній и читать по-церковно-славянски, и г) знаніе первыхъ четырехъ арифметическихъ дѣйствій надъ цѣлыми отвлеченными числами. Въ слѣдующіе классы реальныхъ училищъ принимаются ученики, имѣющіе соотвѣтственные классу познанія и возрастъ.

Примѣчаніе. Дѣти, коимъ до опредѣленнаго для поступленія въ извѣстный классъ возраста, недостаетъ шести мѣсяцевъ, допускаются къ пріемному испытанію и, если выдержать таковое, зачисляются въ число учениковъ того класса.

12. Ученики реальныхъ училищъ носятъ установленную форму меншую одежду.

13. За обученіе въ реальныхъ училищахъ взимается особая плата, размѣръ коей опредѣляется педагогическими совѣтами училищъ, съ утвержденія Министра Народнаго Просвѣщенія. Плата эта вносится по-полугодно впередъ: за первую половину гражданскаго года—въ теченіи Января и Февраля, и за вторую—въ теченіи Августа и Сентября. Поступающіе среди того или другаго полугодія вносятъ плату за полное текущее полугодіе. При переходѣ изъ одного реального училища въ другое, если въ семь послѣднемъ установлена большая плата за ученіе, доплачивается лишь разность въ платѣ; на остальную же сумму представляется квитанція во взносѣ платы за ученіе въ томъ реальномъ училищѣ, изъ котораго ученикъ выбылъ. Внесенная за ученіе плата ни въ какомъ случаѣ не возвращается. Не внесеніе платы въ означенные сроки считаются выбывшими изъ заведенія, но по внесеніи платы могутъ быть вновь приняты.

Примѣчаніе. Плата за ученіе, поступающіи въ реальные училища пожертвованія, а равно другіе доходы, составляютъ спеціальныя средства сихъ учебныхъ—заведеній. Плата за ученіе употребляется преимущественно на пополненіе штатныхъ средствъ училищъ, на вознагражденіе преподавателей параллельныхъ отдѣленій, на усиленіе учебныхъ пособій и на непредвидѣнные расходы.

11. Od wstępujących do pierwszej klasy szkół realnych wymaga się: a) aby mieli od 10 do 13 lat skończonych; b) aby znali najcenniejsze modlitwy i najważniejsze wydarzenia z historii świętej starego i nowego testamentu; c) aby umieli biegle czytać po rosyjsku i opowiadać przeczytane krótkie i łatwe opowieści, robić rozbiór etymologiczny, pisać po rosyjsku za dyktandem, bez przekręcenia wyrazów średniem pismem, wypowiadać na pamięć jedne z wyuczonych w domu wierszy i czytać po cerkiewno-słowiańsku, i d) aby umieli pierwsze cztery działania arytmetyczne z liczbami całymi i wielorakiemi. Do następnych klas szkół realnych przyjmują się uczniowie, posiadający odpowiednie do klasy wiadomości i wiek.

Uwaga. Dzieci, którym do określonego dla wstąpienia do pewnej klasy wieku brakuje sześciu miesięcy, dopuszczają się do egzaminu wstępnego, a jeżeli zdadzą egzamin, przyjmują się do téjże klasy.

12. Uczniowie szkół realnych noszą ustanowioną odzież mundurową.

13. Za naukę w szkołach realnych pobiera się specjalna opłata wpisowa, której wysokość określają rady pedagogiczne szkół, z zatwierdzeniem ich decyzji w téj mierze przez Ministra Oświaty publicznój. Pomieniona opłata wnosi się półrocznie zgóry; za pierwszą połowę roku cywilnego—wciągu Stycznia i Lutego, a za drugą—wciągu Sierpnia i Września. Wstępujący w środku jednego lub drugiego półrocza wnoszą opłatę za całe ubiegłe półrocze. Wrazie przejścia z jednej szkoły realnej do drugiej, jeżeli w téj ostatniej ustanowiony jest większy wpis, dopłaca się tylko różnica; zaś na pozostałą sumę przedstawia się kwit z opłaty wpisu w téj szkole realnej, z którego uczeń wystąpił. Wniesiona za naukę opłata w żadnym razie się nie zwraca. Ci, którzy nie zapłacili wpisu w oznaczonych terminach, uważają się tak, jak gdyby wystąpili z zakładu; jednakże po zapłaceniu wpisu mogą być przyjęci na nowo.

Uwaga. Opłata wpisowa, wpływające do szkół realnych ofiarą jak również inne dochody, stanowią specjalne środki tych zakładów naukowych. Opłata wpisowa używa się głównie na uzupełnienie etatowych środków szkół, na wynagrodzenie nauczycieli oddziałów równoległych na powiększenie pomocy naukowych i na nieprzewidziane rozchody. Następnie z tego samego źródła mogą być

Засимъ изъ того же источника могутъ быть выдаваемы вспомошествованія лицамъ, состоящимъ или состоявшимъ на службѣ при заведеніи и ихъ семействамъ, а также пособія и стипендіи бѣднымъ ученикамъ.

14. Ученики, пробывшіе два года въ одномъ классѣ и не оказавшіе удовлетворительныхъ успѣховъ, увольняются изъ заведенія. Отступленія отъ сего правила допускаются лишь въ особо уважительныхъ случаяхъ и притомъ не иначе, какъ съ разрѣшенія Министра Народнаго Просвѣщенія.

15. Ученикамъ, не окончившимъ курса въ реальномъ училищѣ, выдаются свидѣтельства, въ коихъ обозначаются успѣхи, поведение и классы, въ коихъ они обучались, причемъ въ свидѣтельствахъ, выдаваемыхъ ученикамъ, успѣшно окончившимъ курсъ четвертаго класса, упоминается, что они пользуются правами, предоставленными лицамъ, окончившимъ курсъ ученія въ уѣздныхъ или другихъ соответствующихъ имъ училищахъ.

16. Лица, не обучавшіяся въ реальныхъ училищахъ, имѣютъ право подвергаться испытанію изъ полного курса предметовъ, преподаваемыхъ въ сихъ учебныхъ заведеніяхъ, наравнѣ съ учениками сихъ заведеній и въ одно съ ними время, назначенное для испытанія, но съ предварительнымъ взносомъ десяти руб. въ пользу экзаменаторовъ. Выдержавшіе испытаніе въ полномъ курсѣ получаютъ свидѣтельства, дающія имъ одинаковыя права съ окончившими курсъ учениками реальныхъ училищъ. Внесенная за экзаменъ сумма ни въ какомъ случаѣ не возвращается. Но лица недостаточныя могутъ быть, по усмотрѣнію педагогическаго совѣта, вовсе освобождены отъ платы за допущеніе въ экзамену.

17. Въ должности директора и инспектора реального училища избираются лица, окончившія курсъ въ одномъ изъ высшихъ учебныхъ заведеній Имперіи и обратившія на себя вниманіе службою по учебной части.

18. Обученіе въ приготовительныхъ классахъ реальныхъ училищъ поручается или учителямъ основныхъ классовъ, или особымъ преподавателямъ изъ лицъ, имѣющихъ званіе учителя уѣзднаго или городского училища по положенію 31 Мая 1872 г. Учители приготовительныхъ классовъ утверждаются въ должности попечителемъ учебнаго округа.

19. Штатные преподаватели раздѣляются, по окладамъ получаемого ими содержанія, на четыре разряда. Оклады сія назна-

wydawane zapomogi osobom, które pozostają lub pozostawały w służbie przy zakładzie i ich rodzinom, oraz zapomogi i stypendya dla biednych uczniów.

14. Uczniowie, którzy przebyli dwa lata w jednej klasie i nie okazali dostatecznych postępów, uwalniają się z zakładu. Odstąpienia od tego przepisu dopuszczają się jedynie w szczególnie ważnych wypadkach i przytém nie inaczej, jak za pozwoleniem Ministra Oświaty publicznej.

15. Uczniom, którzy nie ukończyli kursu w szkole realnej, wydają się świadectwa, w których oznaczają się postępy, prowadzenie się i klasy, w których się uczyli; przyczém w świadectwach wydających się uczniom, którzy pomyślnie ukończyli klasę czwartą, wzmiankuje się, że korzystają z praw nadanych osobom, które ukończyły nauki w szkołach powiatowych lub innych tymże odpowiednich.

16. Osoby, które nie kształciły się w szkołach realnych, mają prawo zdawać egzamin z całkowitego kursu przedmiotów, wykładanych w tych zakładach naukowych, narówni z uczniami tych zakładów i w jednym z niemi czasie, wyznaczonym na egzamin, lecz po uprzedniem wniesieniu dziesięciu rubli na korzyść egzaminatorów. Ci, którzy zdadzą egzamin z całkowitego kursu, otrzymują świadectwa, dające im jednakowe prawa z uczniami szkół realnych, którzy ukończyli kurs. Wniesiona za egzamin suma w żadnym razie się nie zwraca. Wszelako osoby niezamożne mogą być, podług uznania rady pedagogicznej, zupełnie uwalniane od opłaty za dopuszczenie do egzaminu.

17. Na posady dyrektora i inspektora szkoły realnej wybierają się osoby, które ukończyły kurs w jednym z wyższych zakładów naukowych Cesarstwa i zwróciły na siebie uwagę służbą w wydziale naukowym.

18. Nauczanie w klasach przygotowawczych szkół realnych powierza się albo nauczycielom klas zasadniczych albo specjalnym wykładowcom z osób, mających tytuł nauczyciela powiatowego lub miejskiego z mocy postanowienia z d. 31 Maja 1872 roku. Nauczycieli szkół przygotowawczych zatwierdza na urządzie kurator okręgu naukowego.

19. Nauczyciele etatowi dzielą się, podług wysokości otrzymywanego przez nich uposażenia, na cztery kategorie. Płace te

чаются въ 750 руб., 900 руб., 1250 руб. и 1500 руб. за 12 предметных уроковъ или за 15 часовъ занятій графическими искусствами (черченіемъ и рисованіемъ), съ вычетомъ за каждый изъ недостающихъ до нормы часовъ въ соразмѣрности съ получаемымъ окладомъ. Преподаватели, получающіе высшій окладъ (въ 1500 руб.) называются заслуженными, съ каковымъ званіемъ не соединяется, однако, никакихъ другихъ правъ и преимуществъ.

Примѣчаніе. За дополнительные уроки (сверхъ 12) или часы занятій преподаватели получаютъ добавочное вознагражденіе, въ размѣрѣ 60 руб. за каждый предметный урокъ и 48 р. за каждый часъ занятій графическими искусствами.

20. Поступающіе вновь на службу по учебной части опредѣляются преподавателями съ низшимъ окладомъ содержанія и ближайшій высшій окладъ получаютъ по выслугѣ пяти лѣтъ учителемъ въ томъ же заведеніи. Назначеніе слѣдующихъ затѣмъ окладовъ производится, когда откроется вакансія, по старшинству учебной службы, за продолжительную, полезную и ревностную дѣятельность преимущественно въ одномъ и томъ же заведеніи, съ разрѣшенія каждый разъ попечителя учебнаго округа, причемъ окладъ третьяго разряда (въ 1,250 руб.) не можетъ быть назначенъ ранѣе десяти, а четвертаго (въ 1,500 руб.)—ранѣе пятнадцати лѣтъ учебной службы.

Примѣчаніе 1. Преимуществомъ повышенія окладовъ ее пользуются законоучители, которымъ присвоено по штату опредѣленное жалованье.

Примѣчаніе 2. Преподаватели, перемѣщенные изъ одного училища въ другое до истеченія пяти лѣтъ ихъ службы, сохраняютъ право на полученіе оклада втораго разряда по выслугѣ пяти лѣтъ въ томъ случаѣ, если перемѣщеніе ихъ послѣдовало по распоряженію начальства, въ видахъ пользы службы или по другимъ уважительнымъ причинамъ.

21. Классные наставники избираются начальникомъ реальнаго училища изъ преподавателей соответствующаго класса и утверждаются въ этомъ званіи попечителемъ учебнаго округа.

22. Въ каждомъ реальномъ училищѣ полагается по два помощника классныхъ наставниковъ.

23. При тѣхъ училищахъ, въ которыхъ окажется затруднительнымъ имѣть классныхъ наставниковъ изъ учителей, полагается особые надзиратели въ числѣ двухъ, опредѣляемые попечителемъ

означаясь на 750 rs., 900 rs., 1,250 rs. и 1,500 rs. за 12 лекцій предметовъ или за 15 godzin zajęć sztukami graficznymi (wykreślaniem planów i rysunkami), z potrąceniem za każdą z brakujących do normy godzin sumy odpowiedniej do pobieranego uposażenia. Nauczyciele, pobierający wyższą płacę (1500 rs.), nazywają się zasłużonymi, z którą to godnością nie łączą się przeciwie żadne inne prawa ani przywileje.

Uwaga. Za lekcyje dodatkowe (prócz 12) albo za godziny zajęć nauczyciele otrzymują wynagrodzenie dodatkowe w wysokości 60 rs. na każdą lekcyję przedmiotową i 48 rs. za każdą godzinę zajęć sztukami graficznymi.

20. Nowo wstępujący do służby w wydziale naukowym mianują się nauczycielami z najniższą normą uposażenia, a najbliższą wyższą płacę otrzymują po wysłużeniu pięciu lat na posadzie nauczyciela w tym samym zakładzie. Następne płace wyznaczają się wmiarę otwierających się wakansów podług starszeństwa służby naukowej za długoletnią, pożyteczną i usilną działalność głównie w jednym i tym samym zakładzie, za pozwoleniem za każdym razem kuratora okręgu naukowego; przyczem płaca trzeciej kategorii (1250 rs.) nie może być wyznaczona wcześniej niż po dziesięciu, a czwartej (1500 rs.)—wcześniej niż po piętnastu latach służby naukowej.

Uwaga 1. Z przywileju podwyższenia płac nie korzystają nauczyciele religii, dla których wyznaczoną jest w etacie określona pensya.

Uwaga 2. Nauczyciele, przeniesieni z jednej szkoły do drugiej przed upływem pięciu lat służby, zachowują prawo do otrzymania płacy drugiej kategorii po wysłużeniu pięciu lat w takim razie, jeżeli przeniesienie ich miało miejsce z polecenia zwierzchności w widokach pożytku służby albo z innych na uwzględnienie zasługujących powodów.

21. Gospodarzy klasowych wybiera naczelnik szkoły realnej z nauczycieli odpowiedniej klasy, a zatwierdza ich w tej godności kurator okręgu naukowego.

22. W każdej szkole realnej liczy się po dwóch pomocników gospodarzy klasowych.

23. Przy tych szkołach, w których okaże się trudnym mieć gospodarzy klasowych z nauczycieli, mają być osobni nadzorczy w liczbie dwóch, mianowani przez kuratora okręgu naukowego z osób

учебнаго округа изъ лицъ, имѣющихъ право на преподаваніе въ реальныхъ училищахъ. Кромѣ ближайшаго надзора за воспитанниками, на надзирателѣ лежитъ обязанность помогать начальству училища въ наблюденіи за нравственностью и успѣхами учащихся и въ отсутствіи учителей занимать, по возможности, ихъ уроки.

24. Обсужденію и окончательному рѣшенію педагогическаго совѣта подлежатъ слѣдующія дѣла: 1) пріемъ учениковъ и переводъ ихъ изъ класса въ классъ; 2) освобожденіе недостаточныхъ учениковъ отъ платы за ученіе и выдача единовременныхъ пособій и стипендій отличившимся изъ нихъ, по успѣхамъ и поведенію, изъ специальныхъ средствъ заведенія; 3) выдача аттестатовъ ученикамъ, съ успѣхомъ окончившимъ полный курсъ, и свидѣтельствъ построннымъ лицамъ, выдержавшимъ испытаніе въ полномъ учебномъ курсѣ; 4) опредѣленіе наградъ ученикамъ, отличившимся поведеніемъ, прилежаніемъ и успѣхами; 5) одобреніе рѣчей, назначаемыхъ для чтенія на публичномъ актѣ; 6) избраніе изъ преподавателей членовъ хозяйственнаго комитета, секретаря совѣта и бібліотекаря; 7) выборъ книгъ для бібліотеки и предметовъ для пополненія кабинетовъ; 8) распредѣленіе преподаванія учебныхъ предметовъ по днямъ и часамъ, на основаніи таблицы числа часовъ классныхъ занятій въ недѣлю; 9) назначеніе въ важнѣйшихъ случаяхъ взысканій съ учащихся, а равно и указанія относительно примѣненія правилъ о взысканіяхъ къ даннымъ случаямъ; 10) выборъ учебныхъ руководствъ и пособій изъ числа одобренныхъ Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія и духовнымъ вѣдомствомъ, по принадлежности; 11) распредѣленіе вѣклассныхъ занятій воспитанниковъ пансіона и вообще устройство внутренняго въ немъ порядка, и 12) выдача свидѣтельствъ выдержавшимъ испытанія для пріобрѣтенія льготъ по воинской повинности и правъ на производство въ первый классный чинъ.

25. Заключенія педагогическаго совѣта должны быть представляемы на утвержденіе высшаго начальства: 1) по соединенію и раздѣленію преподаванія учебныхъ предметовъ, въ основаніи статьи 51 сего устава; 2) по разсмотрѣнію и одобренію программъ преподаванія каждаго предмета, составленіе коихъ, на основаніи плана, утвержденаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, обязательно для каждаго преподавателя; 3) по составленію и дополненію правилъ о взысканіяхъ съ учащихся; 4) по предположеніямъ объ отступленіи отъ нормальнаго устройства учебной части,

имѣющихъ право до выкладанія въ школахъ реальныхъ. Опрѣдѣленіе безпосредственнаго надзора надъ воспитанниками, на надзорцы ciąży обов'язокъ допомагання звierzehnoci školy w nadzorze nad moralnością i postępami uczniów a w nieobecności nauczycieli—zajmowania, o ile możności, ich lekcji.

24. Rozpoznaniu i ostatecznej decyzji rady pedagogicznej podlegają następujące sprawy: 1) przyjmowanie uczniów i promowanie ich z klasy do klasy; 2) uwalnianie ubogich uczniów od wpisu i wydawanie jednorazowych zapomóg i stypendyów wzorowym z pomiędzy nich, pod względem postępów i prowadzenia się, ze specjalnych funduszy zakładu; 3) wydawanie patentów uczniom, którzy pomyślnie ukończą całkowity kurs oraz świadectw osobom postronnym, które złożą egzamin z całkowitego kursu nauk; 4) wyznaczanie nagród uczniom, odznaczającym się prowadzeniem się, pilnością i postępami; 5) uznanie za dobre lub nie mów, które mają być odczytane na akcie publicznym; 6) wybieranie z pomiędzy nauczycieli członków komitetu gospodarczego, sekretarza rady i bibliotekarza; 7) wybór książek do biblioteki i przedmiotów dla uzupełnienia gabinetów; 8) rozkład wykładu przedmiotów naukowych na dnie i godziny, na zasadzie tablicy z liczbą godzin zajęć klasowych w tygodniu; 9) wymierzanie w ważniejszych wypadkach kar na uczniów, tudzież wskazówki co do zastosowania przepisów o karach do danych wypadków; 10) wybór podręczników szkolnych i pomocy naukowych z pomiędzy uznanych za dobre przez Ministra Oświaty Publicznej i przez wydział duchowny, stosownie do kompetencji; 11) rozdział pozaklasowych zajęć wychowawców pensjonatu i wogóle urządzenie w nim wewnętrznego porządku i 12) wydawanie świadectw tym, którzy złożyli egzamina w celu nabycia przez to ulg przy odbywaniu powinności wojskowej i praw do awansu na pierwszą rangę klasową.

25. Wnioski rady pedagogicznej powinny być przedstawione do zatwierdzenia wyższej zwierzchności: 1) co do połączenia i rozdziału wykładu przedmiotów szkolnych na zasadzie artykułu 51 niniejszej ustawy; 2) co do rozpoznania i uznania za dobre programów wykładu każdego przedmiotu, których sporządzenie, na zasadzie planu zatwierdzonego przez Ministra Oświaty Publicznej, jest obowiązkiem dla każdego nauczyciela; 3) co do sporządzenia i uzupełnienia przepisów o karach wymierzanych na uczniów; 4) co do projektów odstąpienia od normalnego urządzenia szkolnictwa, co do czaso-

о временномъ или постоянномъ увеличеніи числа уроковъ по какому либо предметамъ въ однихъ классахъ и уменьшеніи ихъ въ другихъ классахъ, или объ улучшеніяхъ, которыя потребовали бы новыхъ средствъ; 5) по опредѣленію размѣра платы за ученіе; 6) по раздѣленію классовъ на параллельныя отдѣленія и опредѣленію размѣра вознагражденія за уроки въ параллельныхъ классахъ, а равно и вознагражденія изъ специальныхъ суммъ сверхштатнымъ преподавателямъ; 7) по правиламъ о храненіи и выдачѣ книгъ изъ библіотеки; 8) по избранію преподавателей на высшіе оклады жалованья, въ случаѣ предложенія о томъ попечителя учебнаго округа, и 9) по удостоенію учительскихъ званій лицъ, выдержавшихъ установленныя для сего испытанія. Сверхъ сего, на разрѣшеніе попечителя учебнаго округа представляются всѣ случаи разногласія начальника училища съ большинствомъ членовъ совѣта.

Примѣчаніе. Во всѣхъ случаяхъ разногласія, если меньшинство пожелаетъ, мнѣніе онаго доводится до свѣдѣнія попечителя округа.

26. Почетному попечителю вмѣняется въ обязанность заботиться объ улучшеніи матеріальнаго состоянія училища и о своемременномъ поступленіи суммъ, идущихъ отъ земства, общества, сословій или частныхъ лицъ, на содержаніе или въ пособіе училищу, а равно предоставляется право контроля за дѣйствительнымъ и правильнымъ расходованіемъ означенныхъ суммъ. Онъ участвуетъ въ составленіи смѣты и можетъ, во всякое время, по счетамъ и въ натурѣ повѣрять расходы, производимые на счетъ жертвуемыхъ суммъ.

27. Реальныя училища имѣютъ право выписывать изъ-за границы безплатно потребныя для нихъ учебныя и художественныя предметы, съ соблюденіемъ притомъ правила ст. 1279 уст. тамож., по прод. 1886 года.

28. Въ мѣстностяхъ, гдѣ не введены въ дѣйствіе судебныя уставы Императора Александра II, никакое слѣдствіе, касающееся до лицъ, служащихъ въ реальныхъ училищахъ, не можетъ быть производимо безъ депутата со стороны учебнаго вѣдомства.

29. Всѣ преподаватели, воспитатели, надзиратели и помощники классныхъ наставниковъ реальныхъ училищъ, по выслугѣ четырехъ лѣтъ, утверждаются въ классѣ, присвоенномъ ихъ должности, со старшинствомъ со дня вступленія въ должность, и могутъ

wego lub stałego powiększenia liczby lekcji jakichkolwiek bądź przedmiotów w jednych klasach i zmniejszenia ich w drugich klasach, lub co do ulepszeń, które wymagałyby nowych funduszków; 5) co do określenia wysokości wpisu; 6) co do podziału klas na oddziały równoległe i określenia wysokości wynagrodzenia za lekcje w klasach równoległych oraz wynagrodzenia ze specjalnych funduszków nauczycieli nadetatowych; 7) co do przepisów o zachowaniu i wydawaniu książek z biblioteki; 8) co do wyboru nauczycieli na wyższe normy uposażenia, wrazie zaprojektowania tego przez kuratora okręgu naukowego i 9) co do przyznania tytułu nauczycieli osobom, które złożyły ustanowione w tym celu egzamina. Oprócz tego, do decyzji kuratora okręgu naukowego przedstawiają się wszystkie wypadki niezgadzanania się w zdaniach naczelnika szkoły z większością członków rady.

Uwaga. W każdym wypadku różnicy zdań, jeżeli mniejszość tego życzyć sobie będzie, zdanie jej podaje się do wiadomości kuratora okręgu naukowego.

26. Na kuratora honorowego wkłada się obowiązek troszczenia się o polepszenie bytu materyalnego szkoły i o wpływanie we właściwym czasie sum należnych od ziemstwa, towarzystw, stanów lub osób prywatnych na uposażenie szkoły lub jako zapomoga dla niej, oraz nadaje mu się prawo kontoli nad rzeczywistém i prawidłowem wydatkowaniem pomienionych sum. Uczestniczy w układaniu budżetu i może w każdym czasie podług rachunków i w naturze sprawdzać rozchody, dokonywane na rachunek ofiarowanych sum.

27. Szkoły realne mają prawo sprowadzać z zagranicy bez opłaty cła potrzebne dla nich przedmioty szkolne i przedmioty sztuki, z zachowaniem przytem przepisu, zawartego w art. 1279 Ust. celn. podług dal. c. z roku 1886.

28. W miejscowościach, gdzie zostały wprowadzone ustawy sądowe Cesarza Aleksandra II, żadne śledztwo, dotyczące osób służących w szkołach realnych, nie może być prowadzone bez deputata ze strony wydziału naukowego.

29. Wszyscy nauczyciele, wychowawcy, nadzorcy i pomocnicy gospodarzy klasowych szkół realnych, po wysłużeniu czterech lat, zatwierdzają się w klasie, przywiązanej do ich posady, ze starszeństwem od dnia wstąpienia na urząd i mogą być awansowani bez

быть приводимы, безъ перевода съ одной должности на другую, тремя чинами выше класса, присвоеннаго занимаемой ими должности.

30. Учителямъ приготовительныхъ классовъ, окончившимъ курсъ въ высшихъ учебныхъ заведеніяхъ, предоставляются всѣ служебныя права, какими пользуются учителя прочихъ классовъ, причемъ пенсіи означеннымъ лицамъ назначаются въ размѣрѣ, не превышающемъ оклада жалованья, который они получали на службѣ. Учителямъ же приготовительныхъ классовъ, не получившимъ высшего образованія, предоставляются служебныя преимущества, присвоенныя учителямъ уѣздныхъ училищъ.

31. Преподаватели реальныхъ училищъ пользуются, на томъ же основаніи, какъ и преподаватели гимназій, при опредѣленіи на службу, правомъ на получение третнаго не въ зачетъ жалованья, производимаго имъ изъ тѣхъ окладовъ, которые они будутъ получать по опредѣленіи въ должность. Такимъ же правомъ пользуются надзиратели и воспитатели пансіоновъ при реальныхъ училищахъ, равно помощники классныхъ наставниковъ.

32. Ученики, окончившіе курсъ ученія въ реальномъ училищѣ и дополнительномъ при ономъ классѣ, а также лица, имѣющія свидѣтельство о знаніи этого курса, могутъ поступать въ высшія спеціальныя училища, подвергаясь только повѣрочному испытанію.

33. По отбыванію воинской повинности лица, получившія одобрительный аттестатъ объ окончаніи курса шести классовъ реального училища, пользуются правами окончившихъ курсъ въ учебныхъ заведеніяхъ первыхъ двухъ разрядовъ.

III. Начать преобразование реальныхъ училищъ съ начала 1888/89 учебнаго года.

IV. Предоставить Министру Народнаго Просвѣщенія въ тѣхъ реальныхъ училищахъ, въ коихъ высшій дополнительный классъ состоитъ изъ нѣсколькихъ отдѣленій, оставить съ начала 1888/89 учебнаго года по одному отдѣленію на училище, съ тѣмъ, чтобы въ училищахъ, гдѣ существуютъ общее и техническія отдѣленія, упразднены были послѣднія, а тамъ, гдѣ существуютъ лишь техническія отдѣленія, было сохранено механико-техническое отдѣленіе предпочтительно предъ химическимъ.

переносzenia z jednej posady na drugą o trzy rangi wyżej od klasy, przywiązanej do zajmowanej przez nich posady.

30. Nauczycielom klas przygotowawczych, którzy ukończyli kurs w wyższych zakładach naukowych, nadają się wszystkie prawa służbowe, z jakich korzystają nauczyciele innych klas, przyczem emerytury dla tych osób wyznaczają się w wysokości, nie przenoszącej pensyi, którą pobierali w służbie. Zaś nauczycielom klas przygotowawczych, którzy nie otrzymali wyższego wykształcenia, nadają się przywileje służbowe, przywiązane do posad nauczycieli szkół powiatowych.

31. Nauczyciele szkół realnych korzystają, na tej samej zasadzie co i nauczyciele gimnazjum, przy mianowaniu ich na służbę z prawa do otrzymywania kwartalnej bez potrąceń pensyi wydawanej im z tych płac, które będą pobierali po mianowaniu ich na posadę. Z takiego samego prawa korzystają nadzorcy i wychowawcy pensjonatów przy szkołach realnych oraz pomocnicy gospodarzy klasowych.

32. Uczniowie, którzy ukończą kurs nauk w szkole realnej i dodatkowej klasie przy tej szkole, oraz osoby mające świadectwo znajomości tego kursu, mogą wstępować do szkół specjalnych wyższych, składając jedynie egzamin wstępny.

33. Pod względem odbywania powinności wojskowej osoby, które otrzymały patent z ukończenia kursu sześciu klas szkoły realnej, korzystają z praw tych, którzy ukończyli kurs w zakładach naukowych pierwszych dwóch kategorii.

III. Rozpocząć reformę szkół realnych z początkiem roku szkolnego 1888/89.

IV. Poruczyć Ministrowi Oświaty Publicznej w tych szkołach realnych, w których wyższa klasa dodatkowa składa się z kilku oddziałów pozostawić z początkiem roku szkolnego 1888/89 po jednym oddziale na szkołę, z tém zastrzeżeniem, ażeby w szkołach, gdzie istnieją ogólne i techniczne oddziały, był zachowywany oddział mechaniczno-techniczny z pierwszeństwem przed ekonomicznym.

V. Имѣющіе образоваться при преобразованіи реальныхъ училищъ остатки отъ суммъ, отпускаемыхъ нынѣ на содержаніе сихъ училищъ, распредѣлять между казною и воспособляющими обществами, пропорціонально ихъ ассигнованіямъ, съ тѣмъ, чтобы распредѣленіе это было произведено порядкомъ, какой для сего будетъ установленъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ и Государственнымъ Контролеромъ, и чтобы причитающіяся на долю казны остаточныя суммы были зачислены въ ресурсы государственнаго казначейства.

VI. Впредь до разрѣшенія общаго вопроса о безплатной пересылкѣ корреспонденціи правительственныхъ установленій, предоставить реальнымъ училищамъ пересылать слѣдующіе по дѣламъ ихъ пакеты, посылки и тюки, вѣсомъ до одного пуда въ одномъ отправленіи, безъ платежа вѣсовыхъ денегъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами. ⁽¹⁾

Примѣчанія:

1. Въ реальныхъ училищахъ могутъ быть преподаваемы, кромѣ нѣмецкаго, слѣдующіе языки: французскій, англійскій, а въ нѣкоторыхъ мѣстностяхъ—итальянскій и новогреческій.

2. Въ коммерческомъ отдѣленіи по два урока нѣмецкаго языка и по два урока другаго иностраннаго языка въ каждомъ классѣ употребляются исключительно на упражненія учениковъ въ коммерческой корреспонденціи на этихъ языкахъ.

3. Къ числу учебныхъ предметовъ принадлежатъ пѣніе и гимнастика, изъ коихъ послѣдняя обязательна для пансіонеровъ.

4. Музыкѣ и танцамъ обучаются желающіе за особую плату ⁽¹⁾.

Примѣчанія:

1. Въ реальныхъ училищахъ, высшіе классы коихъ состоятъ изъ одного лишь отдѣленія, псчисленный въ штатѣ расходъ умень-

⁽¹⁾ См. таблицы въ концѣ тома.

(Прин. издат.)

V. Reszty, jakie przy reformie szkół realnych pozostaną z sum, wydających się obecnie na uposażenie tych szkół, rozdzielić pomiędzy skarbem a towarzystwami dopomagającymi, proporcjonalnie od ich udziału, z tém zastrzeżeniem, ażeby rozdział ten był dokonany w sposób, jaki w tym celu ustanowi Minister Oświaty publicznej, po porozumieniu się z Ministrem Finansów i Kontrolerem Państwa i ażeby przypadające na część skarbu resztujące sumy były zaliczone do funduszków skarbu państwa.

VI. Zanim będzie rozstrzygniętą ogólna kwestya co do bezpłatnej przesyłki korespondencji władz rządowych, dozwolili szkołom realnym przysyłać dotyczące ich spraw pakiety, posyłki i paki, ważące do puda, w jednym kierunku bez opłaty za wagę.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie ⁽¹⁾.

U w a g i:

1. W szkołach realnych mogą być wykładane, oprócz niemieckiego, następującego języki: francuzki, angielski, a w niektórych miejscowościach — włoski i nowogrecki.

2. W oddziale handlowym po dwie lekye języka niemieckiego i po dwie lekye drugiego języka obcego w każdej klasie używają się wyłącznie na ćwiczenia uczniów w korespondencji handlowej w tych językach.

3. Do przedmiotów szkolnych należą: śpiewy i gimnastyka; ostatnia jest obowiązująca dla pensjonarzów.

4. Muzyki i tańców uczą się ci, którzy tego pragną, za oddzielną opłatą ⁽¹⁾.

U w a g i:

1. W szkołach realnych, których wyższe klasy składają się z jednego tylko oddziału, obliczony w etacie rozchód zmniejsza się

⁽¹⁾ Zob. tablice na końcu tomu.

(Przyp. wyd.)

шается на 2,200 руб. съ закрытіемъ коммерческаго отдѣленія (въ томъ числѣ: 1,680 руб. вслѣдствіе уменьшенія числа уроковъ, а также исключенія уроковъ книговодства и письмоводства, 320 руб. вслѣдствіе уменьшенія числа классныхъ наставниковъ, и 200 руб. вслѣдствіе сокращенія расхода на учебныя пособія), и на 1,740 руб. съ упраздненіемъ основнаго отдѣленія (въ томъ числѣ: 1,320 руб. вслѣдствіе уменьшенія числа уроковъ, 320 руб. отъ уменьшенія числа классныхъ наставниковъ и 100 руб. отъ сокращенія расхода на учебныя пособія).

2. При существованіи высшаго дополнительнаго класса, расходъ, исчисленный по штату на содержаніе училища съ основнымъ отдѣленіемъ, увеличивается на 2,030 руб. (въ томъ числѣ: 1,620 руб. за 27 дополнительныхъ уроковъ, 150 руб. за 2 урока закона Божія, 160 руб. классному наставнику и 100 руб. на учебныя пособія).

3. Въ училищахъ, въ коихъ имѣется пансіонъ, директору назначается вознагражденіе изъ суммъ пансіона, по усмотрѣнію Министра Народнаго Просвѣщенія, и вмѣсто исполняющаго обязанности инспектора назначается инспекторъ, которому присвоивается 900 руб. жалованья, 600 руб. столовыхъ и квартира въ натурѣ.

4. Въ училищахъ, въ коихъ будутъ назначены особые надзиратели, между ними распредѣляется сумма, назначенная на вознагражденіе классныхъ наставниковъ и на жалованье ихъ помощникамъ. Должность сихъ надзирателей, а равно и воспитателей пансіона относится къ VIII классу и считается по учебной службѣ.

5. Для преподаванія книговодства и письмоводства можетъ быть назначенъ особый штатный преподаватель со всѣми правами и преимуществами, этой должности присвоенными.

6. Въ случаѣ необходимости повышенія жалованья учителей на ближайшій высшій окладъ и при недостаточности штатной суммы на покрытіе сего расхода, недостающая сумма вносится въ смѣту расходовъ Министерства Народнаго Просвѣщенія для отпуска изъ государственнаго казначейства.

7. Учители русскаго языка съ церковно-славянскимъ, исторіи и географіи въ реальныхъ училищахъ Варшавскаго учебнаго округа не входятъ въ указанное уставомъ реальныхъ училищъ

о 2200 rubli z zamknięciem oddziału handlowego (z tego: 1680 rs. wskutek zmniejszenia liczby lekcji oraz wykluczenia lekcji księgoznawstwa i prowadzenia referatów, 320 rs. wskutek zmniejszenia liczby gospodarzy klasowych i 200 rs. wskutek zmniejszenia rozchodu na pomoce naukowe) i o 1740 rs. ze zniesieniem oddziału zasadniczego (z tego: 1320 rs. wskutek zmniejszenia liczby lekcji, 320 rs. wskutek zmniejszenia liczby gospodarzy klasowych i 100 rs. wskutek zmniejszenia rozchodu na pomoce naukowe).

2. Jeżeli istnieje wyższa klasa dodatkowa, rozechód, obliczony w etacie na uposażenie szkoły z oddziałem zasadniczym, powiększa się o 2030 rs. (z tego: 1620 rs. na 27 lekcji dodatkowych, 150 rs. na lekcye Religii, 160 rs. gospodarzowi klasowemu—i 100 rs. na pomoce naukowe).

3. W szkołach, w których znajduje się pensjonat, dyrektorowi wyznacza się wynagrodzenie z funduszu pensjonatu podług uznania Ministra Oświaty publicznej, a zamiast pełniącego obowiązki inspektora mianuje się inspektora, któremu wyznacza się 900 rs. pensyi, 600 rs. na stół oraz mieszkanie w naturze.

4. W szkołach, w których będą mianowani osobni nadzorcy, pomiędzy nich rozdziela się suma, przeznaczona na wynagrodzenie gospodarzy klasowych i na pensję dla ich pomocników. Urząd tych nadzorców oraz wychowawców pensjonatu zalicza się do VIII klasy i uważa się za należący do służby naukowej.

5. Do wykładania księgoznawstwa i prowadzenia referatów może być mianowany osobny nauczyciel etatowy ze wszystkimi prawami i przywilejami do téj posady przywiązaniemi.

6. Wrazie konieczności podwyższenia pensyi nauczycieli na najbliższą wyższą płacę i jeżeli suma etatowa nie wystarcza na pokrycie tego rozchodu, brakująca suma wnosi się do budżetu rozchodów Ministerjum Oświaty publicznej w celu wydania ze Skarbu Państwa.

7. Nauczyciele języka rosyjskiego z cerkiewno-słowiańskim, historyi i geografii w szkołach realnych okręgu naukowego Warszawskiego nie wchodzą do wskazanych przez ustawę szkół realnych

разряды окладовъ, и для нихъ установленъ особый окладъ жалованья въ 1,500 руб. за 12 уроковъ.

8. Поступающимъ вновь на преподавательскія должности въ реальныя училища Кавказскаго учебнаго округа назначается жалованья 900 руб. за 12 недѣльныхъ уроковъ.

Подписалъ:

За Предсѣдателя Государственнаго Совѣта,
Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ Александръ Абаза.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 24 Іюня. N. 57, стр. 1157)

97.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О порядкѣ завѣдыванія кустарными промыслами.

21-го Марта 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ, *мнѣніемъ положилъ:*

I. Завѣдываніе кустарными промыслами, составляющими подспорье для сельскаго населенія, имѣющаго основнымъ занятіемъ земледѣліе, сосредоточить въ Министерствѣ Государственныхъ Имуществъ по департаменту земледѣлія и сельской промышленности.

II. На расходы по усовершенствованію и поощренію кустарной промышленности и по производству содержанія назначаемымъ для надзора за оною лицамъ отпускать въ распоряженіе Министра Государственныхъ Имуществъ, ежегодно, въ теченіи трехъ лѣтъ, начиная съ 1888 года, по *тридцати пяти тысячъ* рублей.

категорій платъ и для нихъ jest ustanowiona oddzielna norma pensyi w kwocie 1500 rs. rocznie za 12 lekeyj.

8. Nowo wstępującymъ на посады наuczycielskie do szkół realnychъ okręgu naukowego Kaukazskiego wyznacza się pensyi 900 rubli za 12 lekeyj tygodniowych.

Podpisał:

Za Prezesa Rady Państwa,
Rzeczywisty radca tajny Aleksander Abaza.

(Data publikacyi: 24 Czerwca).

97.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

О способе заведыванія przemysłem włościańskim.

21-go Marca 1888 г.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentachъ Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa, *uchwaliła zdanie:*

I. Zawiadywanie przemysłem włościańskim, stanowiącymъ zajęcie pomocnicze dla ludności wiejskiej, która ma za główne zajęcie rolnictwo, zjednoczyć zъ Ministeryumъ Dóbr Państwa, w Departamencie rolnictwa i przemysłu wiejskiego.

II. Na rozehody на udoskonalenie i poparcie przemysłu włościańskiego oraz на wypłatę uposażenia wyznaczonymъ dla nadzoru nadъ nimъ osobomъ wydawać do rozporządzenia Ministra Dóbr Państwa corok, w ciągu latъ trzech, poczynawszy odъ roku 1888-go, по *trzydzieści pięć tysięcy* rubli.

III. Предоставить Министру Государственных Имуществ, не выходя из предѣловъ указанной въ предыдущей статьѣ суммы, принимать слѣдующія мѣры: а) для надзора за кустарною промышленностью, усиливать инспекцію сельскаго хозяйства въ мѣрѣ дѣйствительной надобности, назначая необходимыхъ для сего лицъ изъ числа служащихъ въ вѣдомствѣ Министерства или приглашая такихъ лицъ по вольному найму и опредѣляя имъ содержаніе, а равно разѣздныя деньги, по ближайшему свѣдѣнію, не свыше размѣра назначаемого инспекторамъ сельскаго хозяйства; б) приглашать, въ качествѣ попечителей, попечительницъ, сотрудниковъ и сотрудницъ, частныхъ лицъ, а равно и служащихъ для безвозмездной дѣятельности или съ назначеніемъ имъ вознагражденія по своему усмотрѣнію.

IV. Деньги, вырученныя отъ продажи купленныхъ у кустарей предметовъ, возвращаемыя кустарями ссуды, а равно и остатки отъ ассигнуемой по ст. II суммы, если таковыя окажутся, обращать на образованіе оборотнаго капитала кустарной промышленности, съ зачисленіемъ его въ спеціальныя средства Министерства Государственныхъ Имуществъ.

V. Предоставить Министру Государственныхъ Имуществъ ко времени утвержденія смѣты на 1891 годъ, внести въ Государственный Совѣтъ подробныя предположенія объ организаціи заведыванія кустарною промышленностью.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 28 Іюня, N 58 стр. 1198).

III. Поручить Министрови Дѣлъ Паństwa, не выходя изъ границъ указаней въ poprzedzającymъ artykule sumy, przedsiębrać następujące środki: a) dla nadzoru nad przemysłem włościańskim, powiększać inspekcję gospodarstwa wiejskiego w miarę rzeczywistej potrzeby, wyznaczając niezbędnych do tego urzędników z pomiedzy służących w wydziale Ministeryum albo najmując ich i wyznaczając uposażenie oraz pieniądze na podróże podług bliższego swojego uznania, w zakresie normy wyznaczonej dla inspektorów gospodarstwa wiejskiego; b) zapraszać, w charakterze opiekunów, opiekunek, współpracowników i współpracownic, osoby prywatne oraz urzędników do działalności bezpłatnej albo wyznaczając im wynagrodzenie podług swojego uznania.

IV. Pieniądze, otrzymane ze sprzedaży nabytych od przemysłowców wiejskich przedmiotów, zwracane przez nich pożyczki i reszty asygnującej się podług art. II sumy, jeżeli będą reszty, używają się na utworzenie kapitału obrotowego przemysłu włościańskiego, z zaliczeniem tegoż do specjalnych funduszy Ministeryum Dѣлъ Паństwa.

V. Poruczyć Ministeryum Dѣлъ Паństwa na czas zatwierdzenia budżetów na rok 1891 wnieść do Rady Паństwa szczególowe projekty co do organizacyi zawiadywania przemysłem włościańskim.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesa i Członkowie.

(Data publikacyi: 28 Czerwca)

98.

Высочайше утвержденное положение Комитета
Министровъ.

Объ установлении особаго въ пользу желѣзныхъ дорогъ
дополнительнаго сбора за предоставленіе ими для пе-
ревозки наливныхъ вагоновъ.

Совѣтъ по желѣзнодорожнымъ дѣламъ, рассмотрѣвъ ходатай-
ства нѣкоторыхъ желѣзныхъ дорогъ о разрѣшеніи имъ, въ видѣ об-
щаго правила, взимать съ отправителей нефти и нефтяныхъ про-
дуктовъ особую, сверхъ тарифа, плату за пользованіе особыми на-
ливными вагонами (вагонами-цистернами) по журналу, отъ 23-го
Апрѣля 1887 г., признавъ, между прочимъ, необходимымъ: устано-
вление, съ Высочайшаго разрѣшенія, особой платы за предоста-
вление для перевозки нефтяныхъ грузовъ вагоновъ-цистернъ, при-
надлежащихъ желѣзнымъ дорогамъ, съ тѣмъ, что плата эта должна
исчисляться особымъ дополнительнымъ сборомъ, а не составлять
часть тарифной платы за провозъ грузовъ.

Министръ Путей Сообщенія, раздѣляя означенное мнѣніе Со-
вѣта по желѣзнодорожнымъ дѣламъ и считая вполне цѣлесообраз-
нымъ распространить право взиманія особой платы въ вагонахъ-
цистернахъ и на перевозку другихъ жидкостей, какъ напр. спирта,
пива и т. п.,—внесъ 26 Октября 1887 г. въ Комитетъ Министровъ
представленіе, въ которомъ полагалъ: „дополнить перечень разръ-
шаемыхъ ко взиманію желѣзными дорогами дополнительнымъ сборомъ
(согласно Высочайше утвержденному въ 26 день Ноября 1882
года положенію Комитета Министровъ)—сборомъ за перевозку гру-
зовъ принадлежащихъ желѣзнымъ дорогамъ наливныхъ вагоновъ.“
Къ сему генералъ-адъютантъ Посѣтъ присовокупилъ: „что съ уста-
новленіемъ упомянутаго сбора, размѣръ онаго будетъ подлежать,
въ силу пункта 4 ст. 8 Положенія о Совѣтѣ по желѣзнодорожнымъ
дѣламъ, рассмотрѣнію сего Совѣта“.

Комитетъ Министровъ полагалъ вышеупомянутое предста-
вленіе Министра Путей Сообщенія утвердить.

98.

Новы́й вы́ше́й затвердженное постановленіе Комитета
Министровъ.

O установлении oddzielnój na rzecz dróg żelaznych opła-
ty dodatkowej za dostarczenie do przewozu wagonów
do nalewania płynów.

Rada do spraw dróg żelaznych, rozpoznawszy prośby niektó-
rych dróg żelaznych o dozwole nie im *w formie ogólnego przepisu*,
pobierać od wysyłających naftę i produkty naftiane oddzielną, poza-
taryfową opłatę za użytkowanie ze specjalnych wagonów do nalewa-
nia płynów (wagonów—cystern), podług protokołu z d. 23 Kwietnia
1887 roku, uznał pomiędzy innemi za niezbędne: ustanowić, za Naj-
wyższem zezwoleniem, oddzielną opłatę za dostarczenie do prze-
wozu produktów naftianych wagonów-cystern należących do dróg
żelaznych, z tém zastrzeżeniem, że pomieniona opłata powinna się
obliczać jako osobna opłata dodatkowa, a nie stanowić części opłaty
taryfowej za przewóz ładunków.

Minister Dróg Komunikacyi, dzielając przytoczone Zdanie
Rady do spraw dróg żelaznych i uważając za zupełnie odpowiadające
celowi rozciągnięcie prawa pobierania oddzielnój opłaty w wagonach-
cysternach i na przewóz innych płynów, jak np. spirytusu, okowity
i t. p.,—wnieść 26 Października 1887 roku do Komitetu Ministrów
przedstawienie, w którym za właściwe uznawał: „uzupełnić spis opłat
dodatkowych, które dozwolono pobierać drogom żelaznym (zgodnie
z Najwyższem zatwierdzonem d. 26 Listopada 1882 roku postano-
wieniem Komitetu Ministrów) — opłatę za przewóz ładunków w na-
leżących do dróg żelaznych wagonach-cysternach.“ Do tego generał-
adjutant Posiet dodał: „że z ustanowieniem wzmiankowanój
opłaty wysokość jej będzie podlegała, na mocy ustępu 4 art. 8
Postanowienia o Radzie do spraw dróg żelaznych, rozpoznaniu téjże
Rady.“

Komitet Ministrów za właściwe uznawał wyżej wzmiankowane
przedstawienie Ministra Dróg Komunikacyi zatwierdzić.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 20 день Ноября 1887 г., на положение Комитета Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 28 Июня, № 58, стр. 1201)

99.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ установлении особаго въ пользу желѣзныхъ дорогъ дополнительнаго сбора за исполненіе ихъ агентами таможенныхъ, акцизныхъ и полицейскихъ формальностей.

Министръ Путей Сообщенія входилъ въ Комитетъ Министровъ съ представленіемъ, которымъ испрашивалъ: 1) дополнить перечень разрѣшенныхъ желѣзнымъ дорогамъ дополнительныхъ сборовъ—особымъ еще сборомъ, за совершеніе дорогами, чрезъ своихъ агентовъ или комисіонеровъ, таможенныхъ, акцизныхъ и полицейскихъ формальностей, въ силу ст. 66 общаго устава Россійскихъ желѣзныхъ дорогъ, и 2) предоставить утвержденіе таксъ такового сбора, въ видѣ опыта, срокомъ на два года, соглашенію Министровъ Путей Сообщенія и Финансовъ. Комитетъ полагалъ: означенное представленіе Министра Путей Сообщенія утвердить.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 4 день Марта 1888 г., на положение Комитета Высочайше соизволилъ.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 28 Июня, N. 58 стр. 103.)

NAJJAŚNIEJSZY PAN w dniu 20 Listopada 1887 roku na postanowienie Komitetu Najwyżej zezwolił.

(Data publikacji: 28 Czerwca).

99.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O ustanowieniu specjalnej na korzyść dróg żelaznych opłat dodatkowej za wykonywanie przez jej agentów formalności celnych, akcyznych i policyjnych.

Minister Dróg Komunikacji wnosil przedstawienie do Komitetu Ministrów, którym proponował: 1) uzupełnić spis opłat dodatkowych, które dozwolono pobierać drogom żelaznym oddzielną jeszcze opłatą za wykonywanie przez drogi, zapośrednictwem swoich agentów lub komisantów, formalności celnych, akcyznych i policyjnych, na mocy art. 66 ogólnej ustawy dróg żelaznych rosyjskich i 2) poruczyć zatwierdzenie taks rzeczonej opłaty, sposobem próby na lat dwa, Ministrom Dróg Komunikacji i Finansów po wzajemnym ich porozumieniu się. Komitet za właściwe uznawał: wzmiankowane przedstawienie Ministra Dróg Komunikacji zatwierdzić.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 4 Marca 1888 roku, na postanowienie Komitetu Najwyżej zezwolił.

(Data publikacji: 28 Czerwca).

100.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

О разрѣшеніи учреждать должности почетныхъ блю-
стительницъ при женскихъ инородческихъ училищахъ
Министерства Народнаго Просвѣщенія.

Высочайше утвержденными 20 Ноября 1878 г. и 15 Января
текущаго года положеніями Комитета Министровъ, Министерству
Народнаго Просвѣщенія предоставлено учреждать званія почет-
ныхъ блюстительницъ при двухклассныхъ и одноклассныхъ сель-
скихъ училищахъ сего Министерства, а также при женскихъ или
для обоюбого пола приходскихъ училищахъ, на основаніяхъ, устано-
вленныхъ для почетныхъ блюстителей тѣхъ и другихъ училищъ
какъ въ порядкѣ учрежденія таковыхъ должностей, выбора лицъ
и утвержденія ихъ въ должности, такъ и въ опредѣленіи правъ и
обязанностей этихъ лицъ по отношенію къ училищамъ.

Нынѣ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Народнаго
Просвѣщенія, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, 24 Марта 1888 года,
Высочайше повелѣть соизволялъ: распространить право учреж-
денія Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія должностей почет-
ныхъ блюстительницъ, на указанныхъ выше основаніяхъ, и на жен-
скія инородческія училища сего Министерства.

(С. У. и Р. Ц., 1888 г. 28 Іюня, N. 58 стр. 1203).

101.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА
МИНИСТРОВЪ.

Объ увеличеніи сбора за браки магометанъ.

Высочайше утвержденнымъ 15 Апрѣля 1888 г. положеніемъ

100.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O zezwoleniu na tworzenie posad dozorczyń honorowych
przy szkołach inoplemiennych żeńskich, należących do
Ministerium Oświaty Publicznej.

Najwyżej zatwierdzonemi d. 20 Listopada 1878 r. i 15
Stycznia bieżącego roku postanowieniami Komitetu Ministrów, Mini-
sterium Oświaty Publicznej nadaném zostało prawo tworzenia godności
dozorczyń honorowych przy dwuklasowych i jednoklasowych szko-
łach tegoż Ministerium, oraz przy żeńskich lub dla obojga płci szko-
łach parafialnych, na zasadach, ustanowionych dla dozorczyń hono-
rowych jednych i drugich szkół, tak co do sposobu tworzenia takich
posad, wyboru osób i zatwierdzania ich na urządach, jak i co do
określenia praw i obowiązków tych osób odnośnie do szkół.

Obecnie, naskutek najpoddanego raportu Ministra Oświaty
publicznej, NAJJAŚNIEJSZY PAN, w dniu 24 Marca 1888 r.,
Najwyżej rozkazać raczył: rozciągnąć prawo zatwierdzania przez
Ministerium Oświaty Publicznej posad dozorczyń honorowych na
szkoły żeńskie inoplemienne, należące do wydziału tegoż Mini-
sterium.

(Data publikacyi: 28 Czerwea).

101.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU
MINISTRÓW.

O powiększeniu opłaty za śluby mahometan.

Najwyżej zatwierdzoném d. 15 Kwietnia 1888 roku posta-

Комитета Министровъ постановлено: существующій сборъ за браки магометанъ увеличить съ 15 до 25 коп. съ каждаго брака, съ тѣмъ, чтобы въ метрическихъ книгахъ были обозначаемы всѣ таковыя платежи, не исключая добровольныхъ взносовъ свыше установленнаго размѣра.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 28 Июня, N. 58, стр. 1204).

102.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ МИНИСТРОМЪ
ФИНАНСОВЪ.

О Высочайше утвержденномъ новомъ образцѣ государственнаго кредитнаго билета двадцатипятирублеваго достоинства.

Во исполнение 4 пункта Высочайшаго указа, даннаго Правительствующему Сенату въ 25 день Мая 1888 г., о замѣнѣ нынѣшнихъ государственныхъ кредитныхъ билетовъ 25 руб., 10 р., 5 р., 3 р. и 1 р. достоинствъ билетами новаго образца, Министръ Финансовъ 15 Июня 1888 г. представилъ въ Правительствующій Сенатъ описаніе, Высочайше одобреннаго образца новыхъ билетовъ 25 руб. достоинства и донесъ, что обмѣнъ билетовъ 25 р. достоинства нынѣшняго образца на новыя 25 р. билеты будетъ открытъ въ Государственномъ Банкѣ и его конторахъ въ Архангельскѣ, Варшавѣ, Екатеринбургѣ, Кіевѣ, Москвѣ, Одессѣ, Ригѣ, Ростовѣ на Дону и Харьковѣ съ 15 Июля 1888 г.

О П И С А Н І Е

Высочайше утвержденного 27 Ноября 1887 г. образца государственнаго кредитнаго билета двадцатипятирублеваго достоинства.

Размѣръ кредитнаго билета 25 руб. достоинства 174 миллиметра длины и 102—ширины. Весь билетъ покрытъ сѣткою, такъ что свободныхъ отъ печати полей не имѣется.

новіемъ Комитету Министровъ ухвалено: dotychczasową opłatę za śluby mahometan powiększyć z 15 do 25 kop. od każdego ślubu, z tém zastrzeżeniem, ażeby w księgach metrycznych były oznaczone wszystkie takie opłaty, nie wyłączając wypłat dobrowolnych po nad ustanowioną normę.

(Data publikacyi: 28 Czerwca).

102.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY PRZEZ MINISTRA
FINANSÓW.

O Najwyżej zatwierdzonym nowym wzorze biletu kredytowego państwowego dwudziesto-pięć rublowego.

W wykonaniu ustępu 4 Najwyższego Ukazu, danego Rządzącemu Senatowi w dniu 25 Maja 1888 roku, o zamianie obecnych biletów kredytowych państwowych 25, 10, 5, 3 i 1 rublowych na bilety nowego wzoru, Minister Finansów d. 15 Czerwca 1888 roku przedstawił Rządzącemu Senatowi opis Najwyżej przyjętego wzoru nowych biletów 25 rublowych i doniósł, że wymiana biletów 25 rublowych obecnego wzoru na nowe 25 rublowe bilety będzie otwarta w Banku Państwa i kantorach tegoż w Archangielsku, Warszawie, Ekaterynburgu, Kijowie, Moskwie, Odesie, Rydze, Rostowie nad Donem i Charkowie od dnia 15 Lipca 1888 roku.

O P I S

Najwyżej zatwierzonego d. 27 Października 1887 r. wzoru biletu kredytowego państwowego dwudziestopięć rublowego.

Wielkość biletu kredytowego 25 rublowego 174 milimetry długości i 102 szerokości. Cały bilet pokryty jest siatką, tak że wolnych od druku miejsc niema wcale.

Билетъ отпечатанъ на бѣлой бумагѣ съ введенною въ нее шелковою тканью, образованною изъ горизонтальныхъ, частныхъ и вертикальныхъ, рѣдкихъ, нитей (разстояніе между послѣдними $15\frac{1}{2}$ м.м.), которыя пересѣкаются парными косыми нитями, образующими при пересѣченіи между собою разной величины косые четырехугольники.

Внутренніе водяные знаки въ бумагѣ билета представляютъ парныя темныя, слѣва направо, косыя полосы между которыми размѣщены темныя крупныя цифры „25“, раздѣленныя тремя темными же полосками (тире), изъ коихъ средняя длиннѣе другихъ.

Рисунокъ лицевой стороны билета отпечатанъ синею краскою по свѣтло-коричневому фону и составленъ изъ двухъ частей.

Лѣвая, меньшая, часть изображаетъ, постановленную на высокій цоколь, сѣнь (портикъ), въ византийско-русскомъ стилѣ XI вѣка, съ фронтономъ на кувшинообразныхъ, а къ низу шестигольныхъ, столпахъ. Во фронтонѣ вензель ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА подъ Императорскою Короною. Пространство между столпами завѣшано узорчатою парчевою занавѣсью съ широкою каймою и бахромою внизу; на занавѣси государственный гербъ; на цоколѣ проставлены двѣ литеры и нумеръ, раздѣленные точкою. Пространство надъ верхнею частью фронтона заполнено орнаментомъ вязью, по которому, по свѣтлому фону, повторяется темнымъ шрифтомъ пропись „25 рублей“; пространство это окаймлено сверху и съ боковъ темною полоскою со свѣтлымъ шрифтомъ „25 руб.“, которая, спускаясь въ четырехъ мѣстахъ къ низу, сплетается съ вязью.

Правая, большая, часть рисунка занимаетъ около $\frac{2}{3}$ билета и состоитъ изъ трехсторонней рамы и текста. Рама представляетъ верхнюю и нижнюю—широкія и боковую—узкую полосы. Боковая темная полоса, съ повторяющейся свѣтлою прописью „25 руб.“, между двумя свѣтлыми линиями, переходитъ къ широкимъ полосамъ рамы въ верхнюю и нижнюю части ихъ. Фонъ верхней полосы рамы составленъ изъ волнистыхъ линий, по которому проходитъ пропись „государственный“ изъ свѣтлыхъ буквъ съ темными тѣнями; заглавныя буквы „Г“, возвышаясь вверху надъ фономъ полосы, спускается внизъ черезъ полосу длинными темными арабесками. Въ нижней полосѣ рамы помѣщены на темномъ фонѣ два щитка съ гильошированными грунтомъ, изъ коихъ на лѣвомъ (меньшемъ)

Билетъ выдрукowany jest na białym papierze z wprowadzoną do niego tkaniną jedwabną, utworzoną z poziomych, pojedynczych i prostopadłych, rzadkich nitek (odległość pomiędzy nimi $15\frac{1}{2}$ m. m.), które przecinają parzyste ukośne nici tworzące przy przecięciu pomiędzy sobą różnej wielkości skośne czworokąty.

Wewnętrzne znaki wodne w papierze biletu przedstawiają parzyste ciemne, zlewa w prawo nachylone skośne pasy, pomiędzy którymi znajdują się ciemne grube cyfry „25“, podzielone trzema ciemnymi również linijkami (tiré), z których średnia dłuższa od pozostałych.

Rysunek prawej strony biletu jest wydrukowany niebieską farbą na tle jasno-cynamonowém i składa się z dwóch części.

Lewa, mniejsza część wyobraża postawioną na wysokim cokole sieni (portyk) w bizantyjsko-rosyjskim stylu XI wieku, z frontonem na słupach dzbankowatych a u spodu sześciokątnych. We frontonie cyfra NAJJAŚNIEJSZEGO PANA pod Koroną Cesarską. Przestrzeń pomiędzy słupami zawieszona jest wzorzysto brokadjową zasłoną z szeroką obwódką i bramowaniem u dołu; na zasłonie herb państwa; na cokole wypisane dwie litery i numer, rozdzielone kropką. Przestrzeń nad górną częścią frontonu zapełniona jest ornamentową girlandą, w której na jasnym tle powtarza się ciemnym pismem napis „25 rubli“; przestrzeń ta obwiedziona jest u góry i z boków ciemnym pasem z jasnym pismem „25 rub.“, który, spuszczaając się w czterech miejscach ku dołowi, spleta się z girlandą.

Prawa, większa część rysunku zajmuje około $\frac{2}{3}$ biletu i składa się z ramy o trzech bokach i tekstu. Rama przedstawia górny i dolny—szerokie oraz boczny—wąski pas. Boczny ciemny pas, z powtarzającym się jasnym napisem „25 rub.“; pomiędzy dwiema jasnymi liniami przechodzi do szerokich pasów ramy do górnej i dolnej ich części. Tło górnego pasa ramy składa się z morowych linii; po nim przechodzi podpis „państwowy“ (gosudarstwiennyj) z jasnych liter z ciemnymi cieniami; litery tytułowe „Г“ podnosząc się u góry nad tłem pasa, opuszczają się ku dołowi przez pas długimi ciemnymi arabeskami. W dolnym pasie ramy pomieszczone są na ciemnym tle dwie małe tarcze z cieniowanym gruntem, z których na lewej (mniejszej) znajduje się rok wy-

находится годъ выпуска билета изъ темныхъ со свѣтлыми линиями цифръ, а въ правомъ номеръ и литеры. Остальное пространство полосы занято тремя розетками, сшитыми изъ двухъ различныхъ лентъ: свѣтлыхъ съ темною прописью „25 руб.“ и темныхъ, тождественныхъ съ боковою узкою частью рамы, имѣющихъ съ нею непосредственную связь и образующихъ кромѣ того рамки для упомянутыхъ двухъ щитковъ.

Внутри этой трехсторонней рамы находится узкая кайма изъ розетокъ двухъ разныхъ формъ, поставленныхъ на прямую узкую полосу. Пространство, окаймленное этой рамой, покрыто узорчатой коричневой сѣткою, имѣющей въ нижнемъ правомъ углу, украшенную орнаментомъ, свѣтлую крупную, съ темною тѣнью, цифру „25“. По этой сѣткѣ размѣщенъ темно синимъ шрифтомъ слѣдующій текстъ въ семи строкахъ:

Кредитный Билетъ

По предъявленіи выдается изъ
размѣнной кассы Государственного Банка
двадцать пять рублей
серебряною или золотою монетою.

*Управляющій
Кассиръ*

Рисунокъ оборотной стороны отпечатанъ фіолетивою краскою по фоновой сѣткѣ розоваго цвѣта и представляетъ четырехугольную раму изъ широкихъ полосъ, составленныхъ изъ плетеныхъ орнаментовъ съ повторяющейся прописью „25 рублей“, и гильшированныхъ украшеній въ формѣ розетокъ: овальныхъ—въ углахъ и продольныхъ полосахъ, и круглыхъ—въ поперечныхъ полосахъ; въ среднѣй розеткѣ цифра „25“, за исключеніемъ двухъ среднихъ розетокъ продольныхъ полосъ, въ которыхъ помѣщено слово „руб.“,

Внутри рамы на гильшированной сѣткѣ, темной по бокамъ и переходящей постепенно въ свѣтлую къ срединѣ, помѣщается въ среднѣй медальонъ съ государственнымъ гербомъ въ рамѣ, состоящей: изъ плетеныхъ орнаментовъ съ повтореніями „25 рублей“, гильшированныхъ украшеній, изъ знаковъ 25 и шрифта этого знака.

Средній медальонъ соединяется съ двумя боковыми медальонами широкою полосой изъ орнаментовъ. На лѣвомъ медальонѣ помѣщается большая арабская цифра 25, украшенная орнаментами

puszczenia biletu z ciemnych z jasnymi liniami cyfr, a na prawej numer i litery. Pozostała przestrzeń pasa zajętego przez trzy rozetki, splecione z dwóch różnych wstęg: jasnych z ciemnym napisem „25 rub.“ i ciemnych jednakich z boczną wążką częścią ramy, mających z nią bezpośredni związek i tworzących prócz tego ramki dla wspomnianych dwóch małych tarcz.

Wewnątrz tej trójbocznej ramy znajduje się wążka obwódka z rozetek dwóch różnych form, ustawionych na prostym wążkim pasie. Przestrzeń obwiedziona tą ramą pokryta jest wzorzystą siatką cynamonową, mającą w dolnym prawym kącie ozdobioną ornamentem grubą, z ciemnym cieniem, cyfrę „25“. Na tej siatce umieszczony jest ciemnym pismem następujący tekst w siedmiu wierszach:

Bilet kredytowy.

Po okazaniu wydaje się
z kasy wymiany Banku Państwa
dwadzieścia pięć rubli
monetą srebrną lub złotą
*Zarządzający
Kasyer*

Rysunek odwrotnej strony wydrukowany jest farbą fioletową na różowego koloru siatce, stanowiącej tło, i przedstawia czworokątną ramę z szerokich pasów, złożonych z plecionych ornamentów, z powtarzającym się napisem „25 rubli“ i z cieniowanych ozdób w formie rozetek: owalnych—w kątach i pasach podłużnych, oraz okrągłych—w pasach poprzecznych; pośrodku rozetek cyfra „25“, z wyjątkiem dwóch średnich rozetek pasów podłużnych, w których pomieszczony jest wyraz „rub.“.

Wewnątrz ramy na siatce cieniowanej ciemnej po bokach i przechodzącej w jasną ku środkowi znajduje się pośrodku medalion z herbem państwa w ramie, składającej się: z plecionych ornamentów z powtórzeniami „25 rubli“, ozdób cieniowanych, znaków 25 oraz cyfry tej wyrażonej pismem.

Medalion średni łączy z dwoma bocznymi medalionami szeroki pas z ornamentów. Na lewym medalionie mieści się duża cyfra arabska 25, ozdobiona ornamentami z małymi rysunkami

съ малыми изображеніями этого знака; подъ большой цифрой на четырехъ круглыхъ розеткахъ пропись свѣтлымъ шрифтомъ „двадцать пять“, на правомъ медальонѣ, совершенно схожемъ съ лѣвымъ, помѣщается щитъ, въ верхней части котораго, въ трехъ строкахъ, прямымъ шрифтомъ пропись „извлечение изъ Высочайшаго Манифеста о кредитныхъ билетахъ“, а подъ нею курсивнымъ шрифтомъ три пункта Манифеста въ 14 строкахъ:

1. „Государственные Кредитные билеты обезпечиваются всѣмъ достояніемъ Государства и безостановочнымъ, во всякое время, размыномъ на звонкую монету изъ предназначеннаго фонда.“

2. „Кредитнымъ билетамъ присвоается хожденіе во всей Имперіи наравнѣ съ серебряною монетою.“

3. „За поддѣлку Кредитныхъ билетовъ виновные подвергаются лишенію всѣхъ правъ состоянія и ссылки въ каторжную работу.“

(С. У. и Р. П., 1888 г. 28 Іюня, N. 58, стр. 1213)

103.

Именной Высочайшій Указъ.

О числѣ людей, потребныхъ для пополненія арміи и флота.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

На основаніи статьи 9 устава о воинской повинности (изд. 1886 г.) и примѣчанія къ ней, число людей, потребное для пополненія арміи и флота, а также не входящее въ составъ общаго по Имперіи годоваго призыва число людей, которое должно быть по-

того знаку; подъ велиką цифрой на четырехъ округлыхъ розеткахъ написъ яснымъ писмомъ „dwadzieścia pięć“, на правымъ медальоніе, zupełnie podobnymъ do lewego, znajduje się tarcza; u górnej części téj tarczy, w trzech wierszach, prostémъ писмомъ написъ „wyciągъ zъ Najwyższego Manifestu o biletachъ kredytowych“, а pod nimъ kursywą trzy punkty Manifestu w 14 wierszach:

1. *Bilety kredytowe państwowe zabezpieczają się całymъ majątkiemъ Państwa i nieprzerwaną w każdymъ czasie wymianą na monetę brzęczącą zъ przeznaczonego na to funduszu.“*

2. *„Biletomъ kredytowymъ nadaje się obiegъ w całymъ Cesarstwie narówni zъ monetą srebrną.“*

3. *„За podrabianie biletówъ kredytowychъ winni ulegnąъ позбавieniu wszelkichъ prawъ stanu i zesłaniu do ciężkichъ robótъ.“*

(Data publikacyi: 28 Czerwca).

103.

IMIENNY UKAZъ NAJWYŻSZY.

О liczbie ludzi, potrzebnychъ do skompletowania armii i floty.

UKAZъ DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Na zasadzie artykułu 9 Ustawy o powinności wojskowej (wyd. zъ r. 1886) i uwagi do nię, liczbę ludzi potrzebną do skompletowania armii i floty oraz, nie wchodzącą wъ składъ ogólnego zъ Cesarstwa poboru rocznego, liczbę ludzi, jaka powinna być dostarczona przezъ

ставлено туземнымъ населеніемъ Терской и Кубанской областей и Закавказья для укомплектованія особо формируемыхъ на Кавказѣ войскъ, опредѣляются ежегодно законодательнымъ порядкомъ.

Согласно сему, утвердивъ нынѣ послѣдовавшее въ Государственномъ Совѣтѣ, по представленію Военнаго Министра, мнѣніе о размѣрѣ предстоящаго въ семъ году призыва людей на дѣйствительную военную службу, повелѣваемъ: призвать въ 1888 году, съ соблюденіемъ предписаннаго общимъ уставомъ о воинской повинности порядка: 1) во всѣхъ мѣстностяхъ Имперіи, на которыя простирается дѣйствіе сего устава, для пополненія армии и флота, — двѣсти пятьдесятъ тысячъ человекъ, полагая въ этомъ числѣ и тѣхъ, которыми представлены будутъ, въ предстоящій призывъ, освобождающія отъ военной службы зачетныя рекрутскія квитанціи прежняго времени, и 2) съ туземнаго населенія Терской и Кубанской областей и Закавказья, для пополненія особо формируемыхъ на Кавказѣ войскъ, двѣ тысячи четыреста человекъ, считая въ томъ числѣ сто человекъ осетинъ-мусульманъ, назначаемыхъ, согласно примѣчанію 5 къ статьѣ 7 устава о воинской повинности (по прод. 1887 г.), на службу въ полки Терскаго казачьяго войска.

Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

Въ Петергофѣ,
14-го Іюня 1888 года.

(С. У. и Р. П. 1888 г. 1 Іюля, N. 59, стр. 1231).

лудно́сть крајовą обводо́въ Терскаго и Куба́нскаго oraz крају Закавказкаго w celu skompletowania oddzielnie formujących się na Kaukazie wojsk, określa się co rok w drodze prawodawczej.

Zgodnie z tém, zatwierdziwszy obecnie zapadłe w Radzie Państwa na przedstawienie Ministra Wojny, zdanie co do ilości ludzi, jaka ma być powołaną do służby wojskowej czynnej w roku bieżącym, Rozkazujemy: powołać w roku 1888, z zachowaniem przepisanego w ogólnej Ustawie o powinności wojskowej porządku: 1) we wszystkich miejscowościach Cesarstwa, na które rozciąga się moc obowiązująca niniejszej Ustawy, w celu skompletowania armii i floty — dwieście pięćdziesiąt tysięcy ludzi, licząc w to i tych, którzy przedstawiają w czasie mającego się odbyć poboru zwalnające od służby wojskowej rekruckie kwity zaliczeń dawnego wzoru i 2) od ludności krajowej obwodów Terskiego i Kubańskiego oraz kraju Zakaukaskiego, w celu skompletowania formujących się na Kaukazie wojsk — dwa tysiące czterysta ludzi, licząc w to stu osietin — muzułmanów, wyznaczonych, zgodnie z uwagą 5 do artykułu 7 Ustawy o powinności wojskowej (podług dal. c. z r. 1887), na służbę do półków wojska kozackiego.

Rządzący Senat nie zaniedba co do wykonania niniejszego należytego wydać rozporządzenia.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

„ALEKSANDER“

w Peterhofie,
14-go Czerwca 1888 roku.

(Data publikacyi: 1 Lipca).

104.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ усиленіи состава участковыхъ мировыхъ судей
въ г. Варшавѣ.

25-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положила:*

I. Высочайше утвержденный 19 Февраля 1875 г. и допол-
ненный затѣмъ 26 Мая 1881 г. и 8 Мая 1884 г. штатъ мировыхъ
судебныхъ установленій округа Варшавской судебной палаты (Сбор.
Зак. Т. VI стр. 222, Т. XIX стр. 286, Т. XXVI стр. 54), усилить
учрежденіемъ въ городѣ Варшавѣ *четыре* новыхъ должностей
участковыхъ мировыхъ судей.

II. Вызываемый означенною мѣрою новый расходъ, въ коли-
чествѣ *восемнадцати тысячъ семисотъ двадцати* рублей ежегодно,
отнести на средства г. Варшавы.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями
и Членами.

(С. У. и Р. Р. 1888 г. 1 Юля, N 55 стр. 1145).

104.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O powiększeniu personelu rewirowych sędziów pokoju
w m. Warszawie.

25-go Maja 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekono-
mii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedsta-
wienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie:*

I. Najwyżej zatwierdzony d. 19 Lutego 1875 r. i uzupeł-
niony następnie 26 Maja 1881 r. i 8 Maja 1884 r. etat władz sądo-
wych pokojowych okręgu Izby Sądowej Warszawskiej (Zbiór Praw
T. VI str. 223, T. XIX str. 287, T. XXVI str. 55) powiększyć przez
dodanie w mieście Warszawie *czterech* nowych posad rewirowych sę-
dziów pokoju.

II. Powstały wskutek tego nowy rozchód, w ilości *ośmnaście
tysięcy siedmset dwadzieścia* rubli rocznie pokryć z funduszów mia-
sta Warszawy.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Człon-
kowie.

(Data publikacyi: 1 Lipca).

105.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

Объ открытіи пансіоновъ при среднихъ учебныхъ за-
веденіяхъ Варшавскаго учебнаго округа.

25-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣ-
ніемъ положила:*

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ узаконеній поста-
новить:

1. При гимназіяхъ, прогимназіяхъ и реальныхъ училищахъ
Варшавскаго учебнаго округа могутъ быть учреждаемы пансіоны
на основаніяхъ, установленныхъ для гимназій и прогимназій, а так-
же реальныхъ училищъ вѣдомства Министерства Народнаго Прос-
вѣщенія, съ слѣдующими отступленіями:

а) Расходы по найму помѣщеній для пансіоновъ, по первоначаль-
ному ихъ устройству и обзаведенію, а также по ихъ содержа-
нію относятся на счетъ платы за пансіонеровъ, а въ случаѣ недо-
статка оной—на счетъ сбора за ученіе.

б) Въ пансіонеры принимаются воспитанники, поступающіе
въ пансіонъ на полное содержаніе. Количество платы и единовремен-
наго взноса на первоначальное обзаведеніе для пансіонера опре-
дѣляется, по представленію хозяйственнаго комитета, попечителемъ
учебнаго округа, при самомъ открытіи пансіона и потомъ, чрезъ
каждые три года, на основаніи смѣты, предварительно составлен-
ной и рассмотрѣнной въ хозяйственномъ комитетѣ.

в) Въ пансіонеры принимаются дѣти всѣхъ сословій. Общее
число пансіонеровъ въ каждомъ пансіонѣ опредѣляется, по пред-
ставленію начальника заведенія, попечителемъ учебнаго округа,
соразмѣрно съ помѣщеніемъ.

105

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O otwarciu pensjonatów przy zakładach naukowych
średnich okręgu naukowego Warszawskiego.

25-go Maja 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Pań-
stwowój i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie:*

Zmieniając i uzupełniając odnośne prawa postanowić:

1. Przy gimnazyach, progimnazyach i szkołach realnych
okręgu naukowego Warszawskiego mogą być zakładane pensjonaty
na zasadach, ustanowionych dla gimnazyów i progimnazyów, oraz dla
szkół realnych należących do wydziału Ministerjum Oświaty publicz-
nej, z następującymi zmianami.

a) Rozchody na najem pomieszczeń na pensjonaty, na pier-
wiastkowe ich urządzenie i zagospodarowanie tudzież na ich uposa-
żenie pokrywają się z opłaty za pensjonarzów, a wrazie niedosta-
teczności téjże — na rachunek opłaty wpisowej.

b) Na pensjonarzów przyjmują się wychowawcy wstępujący
do pensjonatu na całkowite utrzymanie. Ilość opłaty i jednorazowy
wkład na pierwsiastkowe zagospodarowanie dla pensjonarza określa,
na przedstawienie komitetu gubernialnego, kurator okręgu naukowe-
go, przy samém otwarciu pensjonatu i potem, co każde lat trzy, na
zasadzie budżetu zawczasu sporządzonego i rozpoznanego w komitecie
gospodarczym.

c) Na pensjonarzów przyjmują się dzieci wszystkich stanów.
Ogólną liczbę pensjonarzów w każdym pensjonacie określa, na
przedstawienie naczelnika zakładu, kurator okręgu naukowego, odpo-
wiednio do pomieszczenia.

2. Въ гимназіяхъ и реальныхъ училищахъ Варшавскаго округа, при коихъ будутъ устроены пансіоны, учреждается должность инспектора, на основаніяхъ, установленныхъ для гимназій и реальныхъ училищъ въ другихъ учебныхъ округахъ. На содержаніе означенныхъ инспекторовъ обращаются средства, отпускаемыя подлежащимъ заведеніемъ на вознагражденіе преподавателей, исполняющихъ обязанности инспекторовъ (500 р.), а недостающая до полнаго оклада сумма (1000 р.) покрывается по каждому заведенію на счетъ специальныхъ его средствъ.

3. Лицамъ, служащимъ въ пансіонахъ при мужскихъ среднихъ учебныхъ заведеніяхъ Варшавскаго округа, предоставляются служебныя права и преимущества, одинаковыя съ должностными лицами соответственныхъ заведеній названнаго округа.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1888 г. 1 Іюля, N. 59 стр. 1241).

106.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта.

О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ постановленіяхъ о взиманіи горныхъ податей съ выплавляемыхъ металловъ.

25-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Государственныхъ Имуществъ, мнѣніемъ положилъ:

I. Установленную для вновь устраиваемыхъ горныхъ заводовъ льготу въ платежъ горныхъ податей (ст. 498 (и прим. по прод. 1886 г.), 499, 564 и 2274 уст. горн. свод. зак. т. VII)—отмѣнить для заводовъ Европейской Россіи и Царства Польскаго.

II. Выплавляемый на заводахъ Царства Польскаго цинкъ обложить, съ 1 Мая сего года, горною податію въ восемь копѣекъ

2. W gimnazyach i szkołach realnych okręgu Warszawskiego, przy których będą urządzone pensyonaty, tworzy się posada inspektora na zasadach, ustanowionych dla gimnazyów i szkół realnych w innych okręgach naukowych. Na uposażenie tych inspektorów używają się fundusze, wydawane przez odnośny zakład na wynagrodzenie wykładowających, pełniących obowiązki inspektorów (500 rs.), a brakująca do całkowitej płacy suma (1000 rs.) pokrywa się co do każdego zakładu na rachunek specjalnych tego zakładu funduszy.

3. Osobom, służącym w pensyonatach przy zakładach naukowych męzkich okręgu Warszawskiego, nadają się prawa i przywileje jednakowe z urzędnikami odpowiednich zakładów pomienionego okręgu.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 1 Lipca).

106.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O niektórych zmianach w postanowieniach o pobieraniu podatków górniczych od przetapianych metalów.

25-go Maja 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Dóbr Państwa, *uchwaliła zdanie:*

I. Ustanowioną dla nowo-urządzonych zakładów górniczych ulgę w opłacie podatków górniczych (art. 498 i uw. podług dal. c. z r. 1886) 499, 564 i 2274 Ust. gór., sw. zak. t. VII)—*uchylić* dla zakładów Rosyi Europejskiej i Królestwa Polskiego.

II. Przetapiany w zakładach Królestwa Polskiego cynk obłożyć od 1 Maja bieżącego roku podatkiem po ośm kopiejek od puda,

съ пуда, съ соблюденіемъ при взиманіи сей подати общихъ постановлений горнаго устава о горныхъ податяхъ.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 1 Іюля, N. 59 стр. 1242).

107.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О служебныхъ правахъ судебныхъ разсылныхъ.

30-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи—*мнѣніемъ положилъ*:

I. Разъяснить, что состоящіе при судебныхъ установленіяхъ судебные разсылные (ст. 352¹, 520 и 531 учр. суд. уст. изд. 1883 г.) не пользуются правами государственной службы.

II. Статью 532 учрежденія судебныхъ установленій изложить слѣдующимъ образомъ:

Ст. 532. Правила, установленныя статьями 298—300, 303, 305—309, 324—327, 329 и 330 сего учрежденія примѣняются также и къ судебнымъ разсылнымъ.

III. Статьи 352¹ и 533 того же учрежденія изложить слѣдующимъ образомъ:

Должности судебного разсылнаго присвоиваются особые форменная одежда, знакъ и печать.

Подлинное мѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 1 Іюля, N. 59 стр. 1246).

z zachowaniem przy pobieraniu tego podatku ogólnych postanowień ustawy górniczej o podatkach górniczych.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 1 Lipca).

107.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O prawach służbowych woźnych sądowych.

30-go Maja 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych, Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości *uchwaliła zdanie*:

I. Wyjaśnić, że urzędujący przy instytucjach sądowych woźni (art. 352¹, 520 i 531 Org. sąd., wyd. z r. 1883) nie korzystają z praw służby państwowej.

II. Artykuł 532 organizacyi władz sądowych zreagować w sposób następujący:

Art. 532. Przepisy, ustanowione w artykułach 298 — 300, 303, 305 — 309, 324 — 327, 329 i 330 niniejszej organizacyi stosują się również do woźnych sądowych.

Artykuły 352¹ i 533 téż organizacyi zreagować tak:

Do urzędu woźnego sądowego przywiązuje się osobna odzież mundurowa, znak i pieczęć.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 1 Lipca).

108.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совѣта.

Объ измѣненіи сроковъ службы въ войскахъ и въ опол-
ченіи и правилъ, относящихся до ратниковъ перваго
разряда ополченія.

14-го Іюня 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ
Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, раз-
смотрѣвъ представленіе Военнаго Министра, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Статьи 17 съ примѣчаніемъ къ ней, 24¹, 56, 62, 63 съ
примѣчаніями 2 и 3 къ ней, 135, 146, 152, 154, примѣчаніе 1
къ статьѣ 173, примѣчаніе 1 къ статьѣ 175, статьи 301 съ двумя
къ ней примѣчаніями, 302—304, 306—309, 350 и 364 общаго уста-
ва о воинской повинности (Обор. Зак. Т. IV стр. 2 и сл.) изложить
слѣдующимъ образомъ:

Статья 17. Общій срокъ службы въ сухопутныхъ войскахъ
для поступающихъ по жеребью опредѣляется въ восемнадцать лѣтъ,
изъ коихъ пять лѣтъ дѣйствительной службы и тринадцать лѣтъ
въ запасѣ.

Примѣчаніе. Срокъ дѣйствительной службы для поступаю-
щихъ по жеребью означенныя въ примѣчаніи къ статьѣ 9 войска
опредѣляется, впредь до дальнѣйшихъ распоряженій, въ три года,
а время состоянія въ запасѣ—въ пятнадцать лѣтъ.

Статья 24¹ (касается козакѣвъ. *Прин. изд.*).

Статья 56. Для лицъ, достигшихъ нижеуказанныхъ степе-
ней образованія, при отбываніи ими воинской повинности по же-
ребью, установлены сокращенные сроки службы, на служащемъ
основаніи:

1) окончившіе полный курсъ въ учебныхъ заведеніяхъ пер-
ваго или втораго разряда, поименованныхъ въ приложеніи къ ста-

108.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O zmianie terminów służby w wojskach i w obronie
krajowej oraz przepisów odnoszących się do wojsków
pierwszej kategorii obrony.

14-go Czerwca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Eko-
nomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie
Ministra Wojny, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuły 17 z uwagą do niego, 24¹, 56, 62, 63 z uwagami
2 i 3 do niego, 135, 146, 152, 154, uwagę 1 do artykułu 173, uwagę
1 do artykułu 175, artykuły 301 z dwiema do niego uwagami, 302—
304, 306—309, 350 i 364 ogólnej ustawy o powinności wojskowej
(Zb. Pr. T. IV str. 3 i nast.) zredagować w sposób następujący:

Artykuł 17. Ogólny termin służby w wojskach lądowych dla
wstępujących do nich z losowania określa się na lat ośmnaście,
z których pięć lat służby czynnej, a trzynaście lat w zapasie.

Uwaga. Termin służby czynnej dla wstępujących z losowa-
nia do wzmiarkowanych w uwadze do artykułu 9 wojsk określa
się, aż do dalszych w tej mierze rozporządzeń, na lat trzy, a czas
pozostawania w zapasie na lat piętnaście.

Artykuł 24¹. (dotyczy kozaków. *Przyp. wyd.*).

Artykuł 56. Dla osób niżej wskazanych stopni wykształce-
nia, przy odbywaniu przez nie powinności z losowania, ustano-
wione są skrócone terminy służby na następujących zasadach:

1) ci, którzy ukończyli całkowity kurs nauk w zakładach
naukowych pierwszej lub drugiej kategorii, wymienionych w do-

тъѣ 53, равно какъ окончившіе курсъ шести классовъ гимназій или реальныхъ училищъ, или втораго класса духовныхъ семинарій, а также выдержавшіе соответствующее одному изъ сихъ курсовъ испытаніе состоятъ на дѣйствительной службѣ два года и въ запасѣ арміи шестнадцать лѣтъ;

2) окончившіе курсъ или выдержавшіе испытаніе въ знаніи курса учебныхъ заведеній третьяго разряда состоятъ на дѣйствительной службѣ три года и въ запасѣ арміи пятнадцать лѣтъ;

3) имѣющие свидѣтельство о знаніи курса начальныхъ народныхъ училищъ, опредѣленнаго положеніемъ 25 Мая 1874 г. (53,574), или курса другихъ учебныхъ заведеній четвертаго разряда, состоятъ: а) при назначеніи въ сухопутныя войска—на дѣйствительной службѣ чesыре года и въ запасѣ арміи,—четырнадцать лѣтъ и б) при назначеніи во флотъ—на дѣйствительной службѣ шесть лѣтъ и въ запасѣ флота—четыре года.

(NB. Примѣчанія къ этой статьѣ остаются въ силѣ).

Статья 62. Освобождаются отъ воинской повинности:

1) Священнослужители всѣхъ христіанскихъ вѣроисповѣданій;
2) Православные псаломщики, окончившіе курсъ въ духовныхъ академіяхъ и семинаріяхъ или въ духовныхъ училищахъ. Но лица, оставившія мѣсто псаломщика до истеченія пяти лѣтъ со времени освобожденія по этому мѣсту отъ военной службы, привлекаются къ исполненію воинской повинности, съ обязательствомъ пребыть на дѣйствительной службѣ и въ запасѣ сроки, соответствующіе ихъ образованію; оставившіе же церковнослужительство по истеченіи пяти лѣтъ зачисляются прямо въ запасъ до тридцатидевятилѣтняго возраста.

(NB. Примѣчанія къ сей статьѣ остаются въ силѣ).

Статья 63. Нижеозначенныя лица, если ими вынута будетъ жеребин, опредѣляющій поступленіе ихъ въ постоянныя войска, освобождаются отъ дѣйствительной службы въ мирное время и зачисляются въ запасъ арміи на восемнадцать лѣтъ:

1) имѣющие степень доктора медицины или лекаря, магистра ветеринарныхъ наукъ или фармаціи, или же ветеринара, если не подлежатъ, по уставамъ заведеній, въ которыхъ получили образованіе, обязательной службѣ въ военномъ вѣдомствѣ;

2) пансіонеры Императорской академіи художествъ, отпра-

датку до artykułu 53. jak również ci, którzy skończyli sześć klas w gimnazyum lub szkole realnej albo dwie klasy w seminariach duchownych, wreszcie ci, którzy złożyli odpowiedni do tych kursów egzamin, pozostają w służbie czynnej dwa lata i w zapasie armii lat szesnaście;

2) ci, którzy ukończyli kurs nauk lub złożyli egzamin z kursu zakładów naukowych trzeciej kategorii, pozostają w służbie czynnej trzy lata i w zapasie armii lat piętnaście;

3) posiadający świadectwo ze znajomości kursu szkół ludowych początkowych, określonego w postanowieniu z d. 25 Maja 1874 r. (53,574), albo kursu innych zakładów naukowych czwartej kategorii, pozostają: а) wrazie wyznaczenia ich do wojsk lądowych—w służbie czynnej cztery lata i w zapasie armii — lat czternaście i b) wrazie wyznaczenia ich do floty — w służbie czynnej sześć lat i w zapasie floty — cztery lata.

(NB. Uwagi do tego artykułu moc swą zachowują).

Artykuł 62. Uwalniają się od powinności wojskowej:

1) Duchowni wszystkich wyznań chrześcijańskich.

2) Psalmiści prawosławni, którzy ukończyli kurs w akademiach i seminariach duchownych, albo w szkołach duchownych. Jednakże osoby, które opuściły miejsce psalmisty przed upływem lat pięciu od czasu uwolnienia ich na tém miejscu od służby wojskowej, pociągają się do pełnienia powinności wojskowej z obowiązkiem przebycia w służbie czynnej i w zapasie terminów, odpowiadających ich wykształceniu; ci zaś, którzy opuścili służbę kościelną po upływie lat pięciu, zaliczają się wprost do zapasu do lat trzydziestu dziewięciu.

(NB. Uwagi do tego artykułu moc swą zachowują).

Artykuł 63. Niżej wzmiankowane osoby, jeżeli wyciągną los orzekający o wstąpieniu ich do wojsk stałych, uwalniają się od służby czynnej wczasie pokoju i zaliczają się do zapasu armii na lat ośnaście:

1) mający stopień doktora medycyny lub lekarza, magistra nauk weterynaryjnych lub farmacyi albo też weterynarza, jeżeli podług ustaw zakładów, w których pobierali nauki, nie podlegają obowiązkowej służbie w wydziale wojskowym;

2) stypendyści Cesarskiej akademii sztuk pięknych, wysyłani

вленные за границу на казенный счет для усовершенствованія въ художественномъ образованіи;

3) преподающіе въ учебныхъ заведеніяхъ, какъ поименованныхъ въ приложеніи къ статьѣ 53, такъ и во всѣхъ вообще правительственныхъ учебныхъ заведеніяхъ, не показанныхъ въ означенномъ приложеніи, тѣ предметы, которые по уставамъ сихъ заведеній положено преподавать; штатные воспитатели и штатные помощники ихъ въ учебныхъ заведеніяхъ, содержимыхъ правительствомъ, или уставы коихъ правительствомъ утверждены, а равно надзиратели при духовныхъ семинаріяхъ и училищахъ. Но до истеченія пяти лѣтъ со времени зачисленія въ запасъ, означенныя лица обязаны ежегодно представлять въ подлежащее по воинской повинности присутствіе удостовѣреніе ихъ знанію занятій; прекратившія же сія занятія ранѣе означеннаго времени призываются на дѣйствительную службу на срокъ, соотвѣтствующій ихъ образованію.

(NB. Примѣчаніе 1 къ сей статьѣ остается въ силѣ).

Примѣчаніе 2 (касается учителей вѣдомства Императорскаго С.-Петербургскаго Воспитательнаго Дома. *Прит. издат.*).

Примѣчаніе 3. Въ разъясненіе пункта 3 сей (63) статьи Высочайше повелѣно: всѣ вообще учителя начальныхъ народныхъ, приходскихъ, уѣздныхъ и другихъ училищъ, поступающіе, для усовершенствованія своего въ преподаваніи, въ учебныя заведенія для приготовленія учителей (учительскіе институты, семинаріи, школы и т. п.), пользуются предоставленною имъ, по ихъ званію, льготою отъ исполненія воинской повинности во все время нахожденія ихъ въ учительскихъ заведеніяхъ, и призываются на дѣйствительную службу въ томъ только случаѣ, если не пробудутъ въ должности учителя полныя пять лѣтъ со времени зачисленія въ запасъ, не включая въ этотъ срокъ времени нахожденія, послѣ выпутія жеребья, въ означенныхъ заведеніяхъ.

(NB. Примѣчаніе 4 къ сей статьѣ остается въ силѣ).

Статья 135. Къ явкѣ въ участокъ не вызываются:

1) лица, возведенныя, по внесеніи въ призывной списокъ, въ священныя санъ православнаго и другихъ христіанскихъ исповѣданій, а также православные псаломщики;

2) лица, получившія отсрочки: а) по имущественному положенію (ст. 52), б) для окончанія образованія (ст. 53), и в) вслѣд-

заграницею kosztem skarbu w celu udoskonalenia się w sztukach pięknych;

3) выкладаящій въ закладахъ научныхъ, такъ wymienionychъ w dodatku do artykułu 53 jak i we wszystkich wogóle zakładachъ научныхъ rządowychъ не wymienionychъ w rzeczonymъ dodatku, te przedmioty, które podługъ ustawъ tychъ zakładówъ wykładane być mają; etatowi wychowawcy i etatowi ichъ pomocnicy w zakładachъ naukowych, utrzymywanychъ przez rządъ lub których ustawy są zatwierdzone przez rządъ, oraz nadzorcy przy seminariachъ i szkołachъ duchownych. Wszelako przedъ upływemъ latъ pięciu od czasu zaliczenia do zapasu, osoby te obowiązane są przedstawiać corokъ do właściwego urzędu do prwinności wojskowej poświadczenie ichъ zwierzchności co do tego, że nie opuścili odpowiadającychъ ichъ powołaniu zajęć; ci zaś, którzy zajęcia swoje opuścili przedъ tymъ czasem, powołują się do służby czynnej w terminie odpowiadającymъ ichъ wykształceniu.

(NB. Uwaga 1 do niniejszego artykułu moc swą zachowuje).

Uwaga 2 (dotyczy nauczycieli należącychъ do wydziału S.-Petersburskiego Cesarskiego Domu wychowawczego. *Przyp. wyd.*).

Uwaga 3. W wyjaśnieniu ustępu 3 niniejszego (3) artykułu Najwyżej rozkazano: wszyscy wogóle nauczyciele szkół ludowych, parafialnych, powiatowychъ i innych, wstępujący dla udoskonalenia się w nauczaniu do zakładówъ научныхъ przysposabiającychъ nauczycieli (instytutówъ nauczycielskich, seminariów, szkół i t. p.), korzystają z nadanej imъ podługъ ichъ godności ulgi zwalniającej od повинności wojskowej przez cały czasъ znajdowania się ichъ w zakładachъ naukowych i powołują się do służby czynnej w takimъ tylko razie, jeżeli nie przebędą na posadzie nauczyciela całkowitychъ latъ pięciu od czasu zaliczenia ichъ do zapasu, nie wliczającъ w to czasu znajdowania się po wyciągnięciu losu w pomienionychъ zakładachъ.

(NB. Uwaga 4 do tego artykułu moc swą zachowuje).

Artykuł 135. Do stawienia się w rewirze nie wzywają się:

1) osoby, wyniesione po wciągnięciu ichъ na listę powołań do godności duchownej wyznania prawosławnego i innychъ wyznań chrześcijańskich, oraz psalmiści prawosławni;

2) osoby, które pozyskały odroczenia: а) z powodu położenia majątkowego (art. 52); б) dla ukończenia wykształcenia (art. 53) i c)

ствіе нахожденія на службѣ, по контракту, на судахъ торговаго флота (ст. 66);

3) лица, пользующіяся льготою перваго разряда.

Статья 146. Освидѣтельствствованію подвергаются прежде всего лица, внесенныя въ дополнительные списки А и Б (ст. 129), а затѣмъ, въ послѣдовательномъ порядкѣ номеровъ жеребьеваго списка, не имѣющіе права на льготу по семейному положенію. Въ случаѣ недостатка такихъ лицъ, на пополненіе слѣдующаго съ участка числа новобранцевъ, подвергаются освидѣтельствствованію, въ томъ же порядкѣ, лица, имѣющія право на льготу по семейному положенію третьяго разряда, до пополненія всего числа, требуемаго съ участка новобранцевъ.

(NB. Примѣчанія къ сей статьѣ остаются въ силѣ).

Статья 152. Лица, признанныя годными къ военной службѣ и вошедшія въ составъ требуемаго съ участка числа новобранцевъ, считаются принятыми на службу и записаны немедленно въ приемную роспись.

(NB. Примѣчанія къ сей статьѣ остаются въ силѣ).

Статья 154. По окончаніи приема людей на службу въ постоянныя войска, уѣздное, окружное или городское присутствіе подвергается освидѣтельствствованію всѣхъ остальныхъ призываемыхъ въ порядкѣ, указанномъ въ статьѣ 146, за исключеніемъ пользующихся льготою перваго разряда по семейному положенію. Признанныхъ, по освидѣтельствствованію, вполне годными къ военной службѣ присутствіе зачисляетъ въ первый разрядъ ополченія, а лицъ, пользующихся льготою перваго разряда, и остальныхъ, за исключеніемъ оказавшихся, по наружному виду, совсѣмъ неспособными носить оружіе, — во второй разрядъ ополченія.

Примѣчаніе. Лица, имѣющія по семейному положенію право на льготу перваго разряда, въ случаѣ такого измѣненія въ семейномъ ихъ положеніи, которое лишаетъ ихъ сего права, перечисляются въ подлежащій возрастъ ратниковъ ополченія перваго разряда, если по освидѣтельствствованію окажутся годными къ военной службѣ.

Примѣчаніе 1 къ статьѣ 173. По выслугѣ опредѣленныхъ въ сей (173) статьѣ сроковъ, вольноопредѣляющіеся, какъ нижняго званія, такъ и произведенные въ офицеры постоянной службы, могутъ въ мирное время: или перечисляться въ запасъ, въ кото-

wskutek znajdowania się w służbie z moey kontraktu na okrętach floty handlowej (art. 66);

3) osoby, korzystające z ulgi pierwszej kategorii.

Artykuł 146. Rewizji poddają się przedewszystkiem osoby wciągnięte do list dodatkowych A i B (art. 129), a następnie w kolejnym porządku numerów listy poborczej, nie mający prawa do ulgi z powodu położenia familijnego. W braku takich osób, w celu uzupełnienia przypadającej z rewiru listy rekrutów, poddają się rewizji w tym samym porządku osoby, mające prawo do ulgi z powodu położenia familijnego trzeciej kategorii, a następnie drugiej kategorii, aż do uzupełnienia liczby, jaka na rewir przypada.

(NB. Uwagi do tego artykułu moc swą zachowują).

Artykuł 152. Osoby, uznane za zdadne do służby wojskowej i należące do wymaganej z rewiru liczby rekrutów, uważają się za przyjęte do służby i zaciągają się bezzwłocznie do rozkładu przyjęć.

(NB. Uwagi do tego artykułu moc swą zachowują).

Artykuł 154. Po skończeniu przyjmowania ludzi do służby skowej stałej, urząd powiatowy, okręgowy lub miejski poddaje rewizji wszystkich pozostałych powołanych w kolej, wskazanej w artykule 146, z wyjątkiem korzystających z ulgi pierwszej kategorii podług położenia familijnego. Uznanych, po zrewidowaniu, za zdatnych zupełnie do służby wojskowej urząd zalicza do pierwszej kategorii; zaś osoby korzystające z ulgi pierwszej kategorii i pozostałych, z wyjątkiem tych, którzy podług zewnętrznego wyglądu okazali się zupełnie niezdatnymi do noszenia broni, — do drugiej kategorii obrony krajowej.

Uwaga. Osoby, mające podług położenia familijnego prawo do ulgi pierwszej kategorii, wrazie takiej zmiany w ich położeniu familijném, która pozbawia ich tego prawa, przenoszą się do odpowiedniego wieku wojaków obrony krajowej, jeżeli po zrewidowaniu okazały się zdatnymi do służby wojskowej.

Uwaga 1 do artykułu 173. Po wysłużeniu określonych w niniejszym (173) artykule terminów, ochotnicy tak niższej godności jak i awansowani na oficerów służby stałej, mogą wczasie pokoju: albo być przenoszonymi do zapasu, w którym wtedy pozostają lat dwana-

ромъ тогда состоятъ двѣнадцать лѣтъ, или же продолжать дѣйствительную службу, съ зачетомъ времени добровольнаго пребывания въ ней въ срокъ состоянія въ запасѣ, полагая день за день. Относительно же продолженія службы въ военное время, къ вольноопредѣляющимся примѣняется общее правило, изложенное въ статьѣ 20.

Примѣчаніе 1 къ статьѣ 175. Вольноопредѣляющимся изъ докторовъ медицины, лекарей, ветеринаровъ и фармацевтовъ предоставляется право служить въ войскахъ на должностяхъ, соответствующихъ этимъ званіямъ. Въ случаѣ зачисленія сихъ лицъ не на дѣйствительную службу, но прямо въ запасъ, срокъ состоянія въ послѣднемъ опредѣляется для нихъ въ тринадцать лѣтъ.

Статья 301. Государственное ополченіе (ст. 5) составляется изъ всего нечислящагося въ постоянныхъ войскахъ, но способнаго носить оружіе мужскаго населенія, отъ призывнаго (ст. 11) до сорокатрехлѣтняго возраста включительно.

Примѣчаніе 1. Подлежащими призыву на службу, въ ополченіе, сверхъ лицъ, зачисляемыхъ въ оное на основаніи статей 10 и 154, считаются, до достиженія сорокатрехлѣтняго возраста, всѣ не состоящіе на военной службѣ лица (за исключеніемъ означенныхъ выше въ примѣчаніяхъ 2 и 3 къ статьѣ 62), которая къ 1 Января 1874 г. имѣли болѣе двадцати одного года отъ роду, а равно и тѣ изъ находящихся нынѣ на военной службѣ, которая будутъ уволены отъ оной прежде достиженія ими срока трехъ лѣтъ.

Примѣчаніе 2. Въ разъясненіе вопроса о зачисленіи въ ополченіе тѣхъ изъ жителей губерній Царства Польскаго, которое, по дѣйствовавшему до 1874 года узаконенію, освободились отъ военной службы денежнымъ выкупомъ, Высочайше повелѣно: 1) тѣхъ молодыхъ людей, на имя которыхъ, во время несовершеннолѣтія, по дѣйствовавшему до 1874 года въ губерніяхъ Царства Польскаго узаконенію, выданы выкупныя въ тысячу рублей свидѣтельства объ освобожденіи отъ рекрутской повинности, по достиженіи ими призывнаго возраста, должно вносить въ призывные списки на общемъ основаніи и зачислять въ ополченіе, наравнѣ съ лицами, владѣющими зачетными рекрутскими квитанціями новаго образца, и 2) изъ числа перешедшихъ къ 1 Января 1874 г. призывной возрастъ жителей губерній Царства Польскаго, которые, на основаніи прежнихъ узаконеній, освободились отъ исполненія рекрутской повинности за взносъ четырехсотъ, восьмисотъ и тысячи рублей, под-

сѣе, або теж pozostawać nadal w służbie, z zaliczeniem czasu dobrowolnego przebywania w niéj do terminu pozostawiania w zapasie, licząc dzień za dzień. Zaś co do pozostawiania nadal w służbie w czasie wojny, do ochotników stosuje się przepis ogólny, zawarty w artykule 20.

Uwaga 1 do artykułu 175. Ochotnicy z doktorów medycyny, lekarzów, weterynarzów i farmaceutów mają prawo służyć w wojskach na urzędach, odpowiadających tym godnościom. Wrazie zaliczenia tych osób nie do służby czynnej lecz wprost do zapasu, termin pozostawiania w zapasie określa się dla nich na lat trzynaście.

Artykuł 301. Obronę krajową (art. 5) składa cała, nie zaliczona do wojsk stałych lecz zdolna do noszenia broni, ludność męzka, począwszy od wieku poborczego (art. 11) aż do czterdziestu trzech lat włącznie.

Uwaga 1. Za podlegających powołaniu do służby w obronie krajowej, oprócz osób, zaliczonych do niéj na zasadzie artykułu 10 i 154, uważają się przed dojściem do lat czterdziestu trzech wszyscy nie będący w służbie wojskowej (z wyjątkiem wzmiankowanych wyżej w uwagach 2 i 3 do artykułu 62), którzy w dniu 1 Stycznia 1874 roku mieli więcej niż dwadzieścia jeden lat, oraz ci ze znajdujących się obecnie w służbie wojskowej, którzy będą od niéj uwolnieni przed skończeniem przez nich lat czterdziestu trzech.

Uwaga 2. W wyjaśnieniu kwestyi co do zaliczenia do obrony krajowej tych z pomiędzy mieszkańców gubernij Królestwa Polskiego, którzy, podług obowiązujących przed 1874 rokiem praw, uwolnili się od służby wojskowej zapomocą wykupu pieniężnego, Najwyższej rozkazano: 1) tych młodych ludzi, na których imię wczasie ich nieletności, podług obowiązujących przed rokiem 1874 w guberniach Królestwa Polskiego praw, wydane były tysiąc rublowe świadectwa wykupne, uwalniające od powinności rekruckiej po dojściu przez nich do wieku poborczego, należy zaciągać na listy poborcze na ogólnej zasadzie i zaliczać do obrony krajowej narówni z osobami, posiadającymi rekruckie kwity zaliczeń nowego wzoru i 2) z pomiędzy mieszkańców gubernij Królestwa Polskiego którzy przeszli przed 1 Stycznia 1874 roku wiek poborczy i którzy na zasadzie dawnych praw uwolnili się od pełnienia powinności wojskowej przez wniesienie czterystu, ośmiuset i tysiąca rubli, podlegają zaliczeniu do obrony

лежать зачисленію въ ополченіе безусловно всѣ тѣ лица, которые, не состоя въ постоянныхъ войскахъ и будучи способны носить оружіе, имѣютъ менѣе сорока трехъ лѣтъ отъ роду.

Статья 302. Лицамъ, имѣющимъ болѣе сорока трехъ лѣтъ, не воспрещается вступать въ ополченіе, въ случаѣ собственнаго ихъ на то желанія.

Статья 303. Составляющія ополченіе лица именуются ратниками и дѣлятся на два разряда. Въ *первомъ* разрядѣ, который предназначается какъ въ составъ ополченныхъ частей, такъ и для усиленія и пополненія постоянныхъ войскъ, въ случаѣ истощенія или недостатка запаса, числятся до сорокатрехлѣтняго возраста лица, зачисленные при призывѣ въ этотъ разрядъ ополченія (ст. 154), а равно лица, зачисленные въ ополченіе при увольненіи изъ запаса арміи и флота. Ко *второму* разряду, назначаемому только въ составъ ополченныхъ частей, принадлежатъ лица, зачисленные въ этотъ разрядъ при призывѣ. Младшіе четыре возраста ополченія *перваго* разряда, т. е. лица, зачисленные въ этотъ разрядъ при послѣднихъ четырехъ призывахъ, подчиняются правиламъ учета, устанавливаемымъ по взаимному соглашенію Министровъ Военнаго и Внутреннихъ Дѣлъ, и, съ Высочайшаго соизволенія, могутъ быть призываемы въ учебные сборы, но не болѣе двухъ разъ въ теченіи первыхъ четырехъ лѣтъ по зачисленіи въ этотъ разрядъ и каждый разъ не долѣе какъ на шесть недѣль.

Статья 304. Государственное ополченіе *второго* разряда созывается Высочайшими манифестами, а *первый* разрядъ ратниковъ—Высочайшими указами Правительствующему Сенату.

Статья 306. Призрѣніе семействъ ратниковъ, поступившихъ на службу, возлагается на земство и городскія и сельскія общества, на основаніи правилъ, приложенныхъ къ примѣчанію къ статьѣ 35. Семейства же ратниковъ, погибшихъ на войнѣ или умершихъ отъ ранъ, полученныхъ въ сраженіяхъ, призрѣваются на равнѣ съ семействами воинскихъ чиновъ (ст. 34). Ратники *перваго* разряда ополченія, получившіе во время учебныхъ сборовъ увѣче, въ случаѣ неспособности ихъ къ личному труду и неимѣнія собственныхъ средствъ къ жизни, ни родственниковъ, желающихъ принять ихъ на свое иждивеніе, призрѣваются наравнѣ съ нижними чинами (ст. 33).

Статья 307. При призывѣ государственнаго ополченія (ст. 5), лица, зачисленные во *второй* разрядъ онаго (ст. 154), назна-

кrajowej bezwarunkowo wszystkie te osoby, które, nie będąc w wojskach stałych a będąc zdolnymi do noszenia broni, mają mniej niż czterdzieści trzy lat.

Artykuł 302. Osobom, mającym więcej niż czterdzieści trzy lat, nie zabrania się wstępować do obrony krajowej wrazie jeżeli sami tego sobie życzą.

Artykuł 303. Osoby, tworzące obronę krajową, nazywają się wojakami i dzielą się na dwie kategorie. Do *pierwszej* kategorii, która przeznaczona jest tak do składu części obrony krajowej jak i na powiększenie i skompletowanie wojsk stałych wrazie zniszczenia lub niedostateczności zapasu, liczą się do czterdziestu trzech lat życia osoby, zaliczone do obrony krajowej przy uwolnieniu ich z zapasu armii i floty. Do *drugiej* kategorii, przeznaczonej tylko do składu części obrony krajowej, należą osoby, zaliczone do tej kategorii przy poborze. Cztery młodsze kategorie wieku pierwszej kategorii obrony krajowej, t. j. osoby zaliczone do tej kategorii w ostatnich czterech poborach, poddają się przepisom kontroli, ustanowionym po wzajemnem porozumieniu się Ministrów Wojny i Spraw Wewnętrznych i, za Najwyższém zezwoleniem, mogą być powoływane na ćwiczenia wojskowe, lecz nie częściej niż dwa razy więcej pierwszych czterech lat po zaliczeniu do tej kategorii i za każdym razem nie dłużej niż na sześć tygodni.

Artykuł 304. Obrona krajowa *drugiej* kategorii zwoluje się przez Najwyższe Manifesty, a *pierwsza* kategoria wojaków—przez Najwyższe ukazy do Rządzącego Senatu.

Artykuł 306. Obowiązek sprawowania opieki nad rodzinami wojaków, którzy wstąpili do służby, wkłada się na ziemstwo i gminy wiejskie, na zasadzie przepisów, dołączonych do uwagi do artykułu 35. Zaś rodziny wojaków, którzy zginęli na wojnie, lub zmarli wskutek ran poniesionych w bojach, pozostają pod opieką narówni z rodzinami wojskowych (art. 34). Wojacy *pierwszej* kategorii obrony krajowej, którzy ponieśli wczasie ćwiczeń wojskowych kalectwo, wrazie ich niezdolności do osobistej pracy i nieposiadania własnych środków do życia, ani krewnych, którzyby zechcieli przyjąć ich na wyżywienie, pozostają pod opieką narówni z żołnierzami niższych stopni (art. 33).

Artykuł 307. Przy powołaniu obrony krajowej (art. 5), osoby, zaliczone do *drugiej* kategorii téjże (art. 154), przeznaczają się do

чаются на службу въ ополченныя части по возрастамъ, начиная съ младшаго; лица же, зачисленныя въ *первый* разрядъ, ополченія, назначаются на службу по возрастамъ, опредѣляемымъ въ указѣ Правительствующему Сенату о созывѣ сего разряда ратниковъ (ст. 304). Въ обоихъ случаяхъ лица призываемыхъ возрастовъ поступаютъ на службу по порядку номеровъ жеребья, полученныхъ при призывѣ къ исполненію воинской повинности.

Статья 308. Лица, зачисленныя въ ополченіе при увольненіи изъ запаса арміи и флота (ст. 303), назначаются на службу въ порядкѣ сроковъ увольненія ихъ въ отставку, начиная съ младшаго срока.

Статья 309. Число ратниковъ втораго разряда, потребное для сформированія ополченныхъ частей, опредѣляется Высочайшимъ манифестомъ о призывѣ ополченія. Число же ратниковъ перваго разряда, потребное для усиленія постоянныхъ войскъ или формированія ополченныхъ частей, опредѣляется Высочайшимъ указомъ Правительствующему Сенату (ст. 304). Разверстка призыва, какъ въ ополченныя части, такъ и для пополненія арміи и флота, производится, соразмѣрно численности населенія: между губерніями и областями—Военнымъ Министерствомъ, а между призывными участками каждой губерніи или области, насколько сіе потребуется порядкомъ учета,—губернскимъ или областнымъ по воинской повинности присутствіемъ.

Статья 350. Подлежащіе по вынужденію нумеру жеребья, поступленію въ постоянныя войска, въ случаѣ неявки ихъ, безъ уважительныхъ причинъ, ко времени освидѣтельствованія призванныхъ къ исполненію воинской повинности (ст. 144) или къ пересвидѣтельствуванію, подвергаются: признанные способными къ службѣ, по зачисленіи въ оную, взысканію дисциплинарному, по усмотрѣнію военнаго ихъ начальства, а признанные неспособными къ службѣ—наказанію, опредѣленному въ статьѣ 508 уложенія о наказаніяхъ (изд. 1885 г.). Наказанію, опредѣленному въ статьѣ 508 уложенія, подвергаются также и всѣ непринятые на службу въ постоянныя войска, неявившіеся, безъ уважительныхъ причинъ, ко времени ихъ освидѣтельствованія (ст. 154).

Статья 364. За неявку своевременно въ учебный сборъ, безъ законныхъ на то причинъ, виновные въ томъ нижніе чины запаса и ратники перваго разряда ополченія подвергаются наказаніямъ,

службы до części обороны krajowej podług wieku, poczynając od najmłodszego; zaś osoby, zaliczone do *pierwszej* kategorii obrony krajowej, przeznaczają się do służby podług wieku, określonego w ukazie do Rządzącego Senatu o powołaniu tej kategorii wojaków (art. 304). W obudwu razach osoby powoływanych kategorii wieku wstępują do służby podług porządku numerów losu, wyciągniętych przy powołaniu do pełnienia powinności wojskowej.

Artykuł 308. Osoby, zaliczone do obrony krajowej przy uwolnieniu z zapasu armii i floty (art. 303), przeznaczają się do służby w kolei terminów, w których wzięły dymisyę, poczynając od terminu najmłodszego wieku.

Artykuł 309. Liczbę wojaków drugiej kategorii, potrzebną na sformowanie części obrony krajowej, określa Najwyższy Manifest o powołaniu obrony krajowej. Zaś liczbę wojaków pierwszej kategorii, potrzebną na powiększenie wojsk stałych lub na sformowanie części obrony krajowej określa Najwyższy Ukaz do Rządzącego Senatu (art. 304). Rozdziału poboru tak na części obrony krajowej jak i na uzupełnienie armii i floty dopełnia, odpowiednio do zaludnienia: pomiędzy gubernie i obwody — Ministerium Wojny, a pomiędzy rewiry powołań każdej gubernii i każdego obwodu — urząd gubernialny lub obwodowy do powinności wojskowej.

Artykuł 350. Mający podług wyciągniętego losu wstąpić do wojsk stałych, wrazie niestawiennictwa, bez przyczyn na uwzględnienie zasługujących, na czas superrewizyi powołanych do pełnienia powinności wojskowej (art. 144) albo rewizyi powtórnej, ulegną: uznani za zdatnych do służby, po zaliczeniu do niej — karze dyscyplinarniej podług uznania ich zwierzchności wojskowej, a uznani za niezdatnych do służby — karze, określonej w artykule 508 kodeksu karnego (wyd. z r. 1885). Karze, określonej w artykule 508 kodeksu, podlegają również wszyscy nieprzyjęci do służby do wojsk stałych, którzy nie stawili się, bez przyczyn na uwzględnienie zasługujących, na czas ich superrewizyi (art. 154).

Artykuł 364. Za niestawiennictwo we właściwym czasie na ćwiczenia wojskowe, bez przyczyn na uwzględnienie zasługujących, winni tego żołnierze niższych stopni zapasu i wojacy pierwszej kategorii obrony krajowej ulegną karom, określonym za niestawiennictwo

опредѣленнымъ за неявку на службу въ статьѣ 140 воинскаго устава о наказаніяхъ (свод. воен. пост., кн. XXII).

II. Установленное издаваемымъ узаконеніемъ увеличеніе общаго срока службы и состоянія въ ополченіи примѣнять ко всѣмъ лицамъ, которыя, ко дню обнародованія оного, будутъ состоять на дѣйствительной службѣ или не приобрѣтутъ еще права на исключеніе изъ запаса, а равно на перечисленныхъ уже изъ запаса въ ополченіе, но не исключенныхъ изъ сего послѣдняго по недостиженію сорокалѣтняго возраста.

III. Предоставить Военному Министру, въ тѣхъ случаяхъ, когда политическія военныя или климатическія условія вызовутъ необходимость задержать нижнихъ чиновъ на дѣйствительной службѣ по выслугѣ ими установленнаго закономъ срока, приостанавливать, съ Высочайшаго каждый разъ на то соизволенія, перечисленіе нижнихъ чиновъ съ дѣйствительной службы въ запасъ, не долѣе, однако, какъ на шесть мѣсяцевъ. Время, проведенное нижними чинами на дѣйствительной службѣ, сверхъ установленнаго для оной срока, зачитывается вдвое въ срокъ, опредѣленный для состоянія въ запасѣ.

IV. Въ теченіи первыхъ трехъ лѣтъ по изданіи настоящаго узаконенія, увольненіе съ дѣйствительной военной службы нижнихъ чиновъ, выслужившихъ устанавливаемый пятилѣтній срокъ, произвести распоряженіемъ Военнаго Министра, безъ нарушенія боевой готовности арміи и правильнаго организаціоннаго состава войсковыхъ частей, съ тѣмъ, что если бы для соблюденія сихъ условій, потребовалось задержать нѣкоторое число этихъ чиновъ на службѣ сверхъ означеннаго срока, то все время, прослуженное ими въ войскахъ, сверхъ пяти лѣтъ, зачитывалось бы имъ въ срокъ пребыванія въ запасѣ въ двойномъ размѣрѣ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 1 Іюля, N. 59 стр. 1247).

до службы в артикуле 140 ustawy wojennej o karach (sw. post. woj. ks. XXII).

II. Ustanowione przez wydające się prawo powiększenie ogólnego terminu służby i pozostawania w obronie krajowej zastosować do wszystkich osób, które w dniu opublikowania tegoż będą pozostawali w służbie czynnej albo nie nabędą jeszcze prawa do wykreślenia ich z zapasu, oraz do przeniesionych już z zapasu do obrony krajowej, lecz nie wykreślonych z téjże z powodu nie skończenia lat czterdziestu.

III. Poruczyć Ministrowi Wojny, w tych razach, gdy warunki polityczne, wojskowe albo klimatyczne wywołają konieczność zatrzymania żołnierzy niższych stopni w służbie czynnej po wysłużeniu przez nich ustanowionego przez prawo terminu, wstrzymać, za Najwyższém za każdym razem zezwoleniem, przenoszenie żołnierzy niższych stopni ze służby czynnej do zapasu, nie dłużej wszakże niż na sześć miesięcy. Czas, przebyty przez żołnierzy niższych stopni zapasu w służbie czynnej, oprócz ustanowionego na tę służbę terminu, zalicza się podwójnie do terminu, określonego na pozostawanie w zapasie.

IV. Wciągu pierwszych trzech lat po wydaniu niniejszego prawa, uwolnienie od służby wojskowej czynnej żołnierzy niższych stopni, którzy wysłużyli ustanowiony obecnie termin pięcioletni, awansować przez rozporządzenie Ministra Wojny, bez naruszenia gotowości bojowej armii i prawidłowego składu organizacyjnego części wojsk, z tém zastrzeżeniem, że jeżeliby dla zachowania tych warunków potrzeba było zatrzymać pewną liczbę tych żołnierzy w służbie ponad wzmiankowany termin, to cały czas, przesłużony przez nich w wojskach, ponad lat pięć, zaliczałby się do terminu przebywania w zapasie podwójnie.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 1 Lipca).

109.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О порядкѣ предоставленія отсрочекъ и льготъ по исполненію воинской повинности молодымъ людямъ, воспитывающимся въ иностранныхъ учебныхъ заведеніяхъ.

14-го Іюня 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра, *мнѣніемъ положилъ*:

Статью 4 приложенія къ примѣчанію 4 при статьѣ 56 устава о воинской повинности (Сбор. Зак. Т. IV стр. 42), изложить слѣдующимъ образомъ:

„Молодымъ людямъ, учащимся въ иностранныхъ учебныхъ заведеніяхъ не вслѣдствіе обязательнаго для нихъ отцовъ пребыванія за границею, означенныя въ статьяхъ 1 и 2 сего положенія отсрочки и льготы могутъ быть предоставляемы не иначе, какъ съ особаго, каждый разъ, Высочайшаго разрѣшенія, испрашиваемаго Министромъ Народнаго Просвѣщенія, по предварительномъ соглашеніи съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ. Такие молодые люди обязаны къ своимъ прошеніямъ объ отсрочкахъ прилагать, въ числѣ другихъ документовъ, засвидѣтельствоваанныя въ подлинности русскимъ посольствомъ или миссіею удостовѣренія отъ начальства того учебнаго заведенія, въ которомъ они обучаются, о безупречномъ ихъ поведеніи и прилежномъ ученіи.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 1 Іюля N. 59 стр. 1255).

109.

НАЙВЫЖ́ЕJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

O sposobie nadawania ulg i udzielania odroczeń przy pełnieniu powinności wojskowej młodym ludziom, kształcącym się w zakładach naukowych zagranicznych.

14-go Czerwca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny, *uchwaliła zdanie*:

Artykuł 4 dodatku do uwagi 4 przy artykule 56 Ustawy o powinności wojskowej (Zb. Pr. T. IV str. 43) zredagować w sposób następujący:

„Młodym ludziom, kształcącym się w zakładach naukowych zagranicznych nie wskutek obowiązkowego przebywania ich ojców zagranicą, wzmiankowane w artykułach 1 i 2 niniejszego dodatku odroczenia i ulgi mogą być nadane tylko za oddzielném za każdym razem Najwyższém zezwoleniem, wyjednywującém się przez Ministra Oświaty publicznej, po uprzedniém porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Tacy młodzi ludzie obowiązani są do swoich próśb o odroczenia dołączać, pomiędzy innemi dokumentami, świadectwa od zwierzchności tego zakładu naukowego, w którym się kształcą, o dobrém prowadzeniu się i pilności, z poświadczeniem ich autentyczności przez poselstwo lub misję rosyjską.“

Oryginał zdania podpisali na protokule Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 1 Lipca).

110.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

Объ увеличеніи платы за слушаніе лекцій въ Императорскихъ Варшавскомъ и Дерптскомъ университетахъ.

19-го Апрѣля 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ*:

1. Возвысить съ начала 1888/9 учебнаго года плату за слушаніе лекцій въ Императорскихъ университетахъ: Варшавскомъ до *ста* рублей и Дерптскомъ до *пятидесяти* рублей въ годъ.

2. Означенную въ предъидущемъ пунктѣ возвышенную плату взимать лишь съ тѣхъ студентовъ и слушателей, которые вступить въ назначенные университеты съ 1888/89 учебнаго года.

3. Разъяснить, что студенты Дерптскаго университета могутъ быть освобождаемы отъ взноса платы за ученіе въ пользу университета лишь въ продолженіи установленнаго для каждаго факультета нормальнаго срока для окончанія въ немъ учебнаго курса, причемъ правленію университета, съ утвержденія попечителя учебнаго округа, предоставляется разрѣшать продолженіе пользованія означенной льготой, если освобожденной отъ платы студентъ не былъ въ состояніи своевременно окончить курсъ наукъ по болѣзни, или же, по успѣшномъ окончаніи нормальнаго курса, былъ оставленъ факультетомъ при университетѣ для дальнѣйшаго продолженія научныхъ занятій.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II., 1888 г. 5 Іюля, N. 60, стр. 1264).

110.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O powiększeniu opłaty za słuchanie wykładów w Uniwersytetach Cesarskich: Warszawskim i Dorpackim.

19-go Kwietnia 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Oświaty Publicznej, *uchwaliła zdanie*:

1. Powiększyć od początku roku szkolnego 1888/9 opłatę za słuchanie wykładów w Uniwersytetach Cesarskich: Warszawskim — do *stu* rubli i Dorpackim — do *pięćdziesięciu* rubli rocznie.

2. Wzmiankowaną w poprzedzającym ustępie podwyższoną opłatę pobierać tylko od tych studentów i słuchaczy, którzy wstąpią do tych Uniwersytetów od roku szkolnego 1888/9.

3. Wyjaśnić, że studenci uniwersytetu Dorpackiego mogą być uwalniani od opłaty za słuchanie wykładów na rzecz Uniwersytetu tylko wciagu ustanowionego dla każdego fakultetu normalnego terminu do ukończenia w nim kursu nauk, przyczém zarząd uniwersytetu, ma prawo z warunkiem zatwierdzenia przez kuratora okręgu naukowego, zezwalać na przedłużenie korzystania z téj ulgi, jeżeli uwolniony od opłaty student nie będzie mógł ukończyć we właściwym czasie kursu nauk z powodu choroby lub też jeżeli po pomyślném ukończeniu kursu normalnego był pozostawiony przez fakultet przy uniwersytecie dla kontynuowania naukowych zajęć.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 5 Lipca).

111.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА.

О расходѣ на возмѣщеніе налога съ доходовъ отъ капиталовъ, принадлежащихъ межевому вѣдомству.

10-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положилъ*:

1. Отпустить изъ государственнаго казначейства, на счетъ кредита статьи 1 § 10 расходной смѣты особенной канцеляріи по кредитной части Министерства Финансовъ на 1888 г., *восемьсотъ двадцать шесть рублей восемьдесятъ семь копѣекъ* въ пособіе на извѣщеніе 5% налога съ состоящихъ въ завѣдываніи межевой канцеляріи капиталовъ, вдовьяго и Александровскаго, за время съ 1 Іюля 1885 г. по 1 Января 1889 г.

и 2. Предоставить Министру Юстиціи вносить на означенный предметъ, начиная съ будущаго 1889 г., въ подлежащее подраздѣленіе финансовой смѣты Министерства Юстиціи по *двадцати тремъ рублямъ шестидесяти пяти копѣекъ* въ годъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С У. и Р. Ц., 1888 г. 5 Іюля, N. 60 стр. 1266).

111.

НАЙВЫЖЕЈ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

O rozchodzie na pokrycie podatku od dochodów z kapitałów, należących do wydziału mierniczego.

10-go Maja 1888 r.

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomii Państwowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie*:

1. Wydać ze Skarbu Państwa na rachunek kredytu pozycyi 1 § 10 budżetu rozchodów specyalnej kancelaryi do spraw kredytu Ministerium Finansów na rok 1888 *ośmset dwadzieścia sześć rubli ośmdziesiąt siedm kopiejek* jako zapomogę na pokrycie 5% podatku od pozostających pod zawiadywaniem kancelaryi mierniczej kapitałów: wdowiego i Aleksandryjskiego, za czas od 1 Stycznia 1885 roku do 1 Stycznia 1889 roku.

i 2. Poruczyć Ministrowi Sprawiedliwości wnosić na ten przedmiot, poczynając od przyszłego 1889 r., pod odpowiednią rubrykę budżetu finansów Ministerium Sprawiedliwości po *dwieście trzydzieści sześć rubli dwadzieścia pięć kopiejek* rocznie.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 5 Lipca).

112

Высочайше утвержденное мнѣніе Государ-
ственного Совѣта.

Объ измѣненіи правилъ устава о воинской повинности
относительно вольноопредѣляющихся во флотъ.

10-го Мая 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ
Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Управляющаго Мор-
скимъ Министерствомъ, мнѣніемъ положилъ:

Статьи 189, 190, 191, 193, 195 и 196 устава о воинской по-
винности (Сбор. Зак. Т. IV стр. 2) изложить слѣдующимъ обра-
зомъ:

Статья 189. Вольноопредѣляющіеся зачисляются на службу
исключительно во флотъ (но не въ спеціальныя его части) юнкерами.
Число ихъ не должно превышать нормы, устанавливаемой Мор-
скимъ Министерствомъ.

Статья 190. Для производства вольноопредѣляющихся въ
мичманы необходимо: а) удостоеніе ближайшаго начальства; б) со-
вершеніе плаванія или плаваній, продолжавшихся въ общей слож-
ности не менѣе шестнадцати мѣсяцевъ, и в) выдержаніе установ-
леннаго для гардемаринъ морскаго училища испытанія какъ теоре-
тическаго, такъ и практическаго.

Статья 191. Вольноопредѣляющіеся, для производства въ
мичманы при зачисленіи въ запасъ, подвергаются установленному
на сей чинъ испытанію (ст. 190).

Статья 193. Вольноопредѣляющимся во флотъ, служащимъ
на собственномъ иждивеніи, дозволяется жить на вольныхъ квар-
тирахъ; но, по усмотрѣнію командировъ экипажей и другихъ бли-
жайшихъ начальниковъ, тѣ изъ нихъ вольноопредѣляющихся, ко-
торые окажутся требующими особаго надзора, могутъ быть лишае-

112.

НАЙВЫЖѢЙ ЗАТВЕРДЖЕНОЕ ЗДАНІЕ РАДЫ
ПАЊСТВА.

O zmianie przepisów o powinności wojskowej, dotyczą-
cych ochotników wstępujących do floty.

10-go Maja 1888 г.

Rada Państwa, w Departamencie Praw i na Ogólném Zebraniu
rozpoznawszy przedstawienie Zarządzającego Ministerium Marynar-
ki, *uchwaliła zdanie:*

Artykuły 189, 190, 191, 193, 195 i 196 Ustawy o powinności
wojskowej (Zbiór Praw T. IV str. 3) zredagować w sposób
następujący:

Artykuł 189. Ochotnicy zaliczają się do służby wyłącznie do
floty (lecz nie do speceyalnych części téjże) jako junkrowie. Liczba ich
nie powinna przenosić normy, ustanowionej przez Ministerium
Marynarki.

Artykuł 190. Dla awansowania ochotników na miczmanów ko-
niecznѣm jest: a) uznanie za godnych tego przez najbliższą zwierzeh-
ność; b) uskutecznienie żeglugi lub żeglуг, które trwały razem najmnѣj
szesnaście miesięcy i c) złożenie ustanowionego dla gardemarynów
szkoły marynarskiej egzaminu tak teoretycznego jak i praktycznego.

Artykuł 191. Ochotnicy, dla awansowania na miczmanów przy
zaliczeniu ich do zapasu, obowiązani są złożyć ustanowiony na ten
urząd egzamin (art. 190).

Artykuł 193. Ochotnikom, wstępującym do floty i służącym na
własny koszt, dozwala się żyć w mieszkaniach prywatnych; lecz podług
uznania komendantów służby okrętowej i innych bezpośrednich naczel-
ników ci zpomiedzy rzeczonych ochotników, co do których okaże się,
iż potrzebuja oddzielnego nadzoru, mogą być pozbawiani tego prawa.

мы этого права. Во время плаванія на судахъ, они пользуются морскимъ довольствіемъ по положенію и, впредь до производства въ мичманы, получаютъ отъ казны обмундированіе.

Статья 195. Воспитанники морскаго училища и техникаго училища морскаго вѣдомства, окончившіе въ нихъ полный курсъ обязаны: а) по исполненію воинской повинности тѣми же сроками дѣйствительной службы и состоянія въ запасѣ, какіе опредѣлены въ статьѣ 187 для вольноопредѣляющихся во флотъ, и б) за полученное на казенный счетъ образованіе—полугодовую дѣйствительную службу за каждый годъ, проведенный въ спеціальныхъ классахъ названныхъ училищъ, считая какъ ту, такъ и другую службу со дня выпуска изъ послѣднихъ. При этомъ дѣйствительная служба, отбытая по исполненію воинской повинности (ст. 187), зачитывается имъ въ общій срокъ службы за полученное на счетъ казны образованіе. Относительно учета лицъ, окончившихъ полный курсъ въ названныхъ училищахъ, соблюдается правила, постановленное въ статьѣ 103.

Статья 196. Воспитанники означенныхъ въ статьѣ 195 училищъ, не окончившіе полного въ нихъ курса, освобождаются отъ обязательной службы за полученное на казенный счетъ образованіе, а воинскую повинность отбываютъ на общемъ основаніи, не лишаясь при этомъ права поступать вольноопредѣляющимися въ сухопутные войска, если удовлетворяютъ требованіямъ, указаннымъ въ статьяхъ 171—173 сего устава.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 8 Іюля, N. 62, стр. 1339).

Время зeglуги на статкахъ, користая з заопатрзена марынарскіе-го подлуг ustawy i, аз до awansowania ich na mичмановъ, отрымую umundurowanie skarbowe.

Артикулъ 195. Выховаіеы школы марынарскіей i школы technicznej wydziału Marynarki, którzy ukończą w nich kurs całkowity, są obowiązani: a) co do pełnienia powinności wojskowej do tych terminów rzeczywistej służby i pozostawania w zapasie, jakie są określone w artykule 187 dla ochotników wstępujących do floty i b) za otrzymane kosztem skarbu wykształcenie — do półtorarocznej służby czynnej za każdy rok, przepędzony w specjalnych klasach pomienionych szkół, licząc tak jedną jak i drugą służbę od dnia wypuszczenia z tych szkół. Przytém służba czynna, odbyta po wypełnieniu powinności wojskowej (str. 187), zalicza się im do ogólnego terminu służby za otrzymane kosztem skarbu wykształcenie. Co do kontroli osób, które ukończyły całkowity kurs w pomienionych szkołach, przestrzega się przepis, ustanowiony w artykule 103.

Артикулъ 196. Выховаіеы wzmiankowanych w artykule 195 szkół, którzy nie ukończyli w nich całkowitego kursu, uwalniają się od obowiązkowej służby за otrzymane kosztem skarbu wykształcenie, a powinność wojskową odbywają na ogólnej zasadzie, nie pozbawiając się przytém prawa wstępowania jako ochotnicy do wojsk lądowych, jeżeli zadośćuczynią wymaganiom, wskazanym w artykułach 171—173 niniejszej Ustawy.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacji: 8 Lipca).

113.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННЫЯ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО
СОВѢТА.

О мѣрахъ къ развитію спиртоочистительной промышленности и о нѣкоторыхъ измѣненіяхъ и дополненіяхъ дѣйствующихъ правилъ о вывозѣ спирта за границу.

2-го Іюня 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Государственной Экономіи и Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Въ измѣненіе подлежащихъ статей устава о нитейномъ сборѣ (свод. зак. т. V, изд. 1876 г.) и дополнительныхъ къ сему уставу узаконеній, постановить:

1) Очистка перегонкою вина и спирта собственной выкурки въ очистныхъ отдѣленіяхъ винокуренныхъ заводовъ и въ особыхъ на сихъ заводахъ аппаратахъ дозволяется безъ взятія патента собственно на такую очистку, но съ соблюденіемъ всѣхъ прочихъ условій, установленныхъ Высочайше утвержденными 9 Декабря 1885 г. правилами относительно устройства означенныхъ аппаратовъ, производства очистки и учета вина и спирта. (См. Сбор. Зак. Т. XXX стр. 392).

2) Установка паровиковъ для отгонки остающагося на углѣ спирта при очисткѣ его холоднымъ способомъ допускается безъ взятія особаго патента, но только въ тѣхъ оптовыхъ складахъ и подвалахъ винокуренныхъ заводовъ, которые получаютъ на сіе разрѣшеніе управляющихъ акцизными сборами на основаніи инструкціи по этому предмету Министра Финансовъ.

3) При очисткѣ вина и спирта перегонкою акцизъ слагается за утрачиваемое при перегонкѣ количество спирта по нормѣ, опредѣляемой Министромъ Финансовъ (п. а ст. 5). Заводчики, же-

113.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY
PAŃSTWA.

О środkachъ zmierzającychъ do rozwoju przemysłu dystrylacji okowity i o niektórychъ zmianachъ i uzupełnieniachъ obowiązujących przepisówъ o wywozie spirytusu za granicę.

2-go Czerwca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentachъ Ekonomii Państwowej i Praw i na Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów, *uchwaliła zdanie*:

I. Zmieniającъ odnośne artykuły Ustawy o akcyzie od napojówъ (sw. zak., t. V, wyd. z r. 1876) i uzupełniającychъ ją praw, postanowić:

1) Okowitę i spirytusъ własnego wyrobu dozwala się dystalować zapomocąъ pędzenia w oddziałachъ dystrylacyjnychъ gorzelni i w oddzielnychъ w tychъ gorzelniachъ aparatachъ bezъ wzięcia patentu specjalnego na takąъ dystrylację, lecz z zachowaniem wszystkichъ innychъ warunkówъ, ustanowionychъ przezъ Najwyżęjъ zatwierdzone d. 9 Grudnia 1885 roku przepisy co do urządzenia pomienionychъ aparatówъ, prowadzenia dystrylacji i kontroli okowity i spirytusu (patrz Zbiórъ Praw Tom XXX str. 393).

2) Ustawiać parniki w celu wypalania pozostającego na węglu spirytusu przy dystrylacji tegożъ na chłodno, dozwala się bezъ wzięcia oddzielnego patentu, lecz tylko w tychъ складахъ hurtowychъ i magazynachъ gorzelnianychъ, które otrzymają na to pozwolenie zarządzającychъ przyehodami akcyznymi na zasadzie instrukcyi w tymъ przedmiocie Ministra Finansów.

3) Przy dystrylacji okowity i spirytusu zapomocąъ pędzenia akcyza umarza się za utraconą przy pędzeniu ilośćъ spirytusu, podługъ normy określonej przezъ Ministra Finansówъ (ust. a art. 5). Gorzel-

лающие воспользоваться этою льготою, обязаны установить на своих заводах контрольный снаряд съ возмещением казны его стоимости и съ обезпечением его согласно указаніямъ акцизнаго надзора.

4) Остающиеся при очисткѣ вина и спирта перегонкою или холоднымъ способомъ богатые сивушнымъ масломъ отбросы могутъ быть предъявляемы акцизному надзору къ уничтоженію съ сложениемъ за нихъ акциза.

5) Министру Финансовъ предоставляется устанавливать, соображаясь съ указаніями опыта: а) предѣльное количество утраты спирта при очисткѣ его перегонкою (ст. 3), но не свыше $1\frac{1}{2}\%$ на количество спирта, прошедшее чрезъ контрольный снарядъ, и $2\frac{1}{4}\%$ на продуктъ ректификаціи; б) наибольший процентъ отбросовъ, которые могутъ быть предъявляемы къ уничтоженію (ст. 4), но не свыше $1\frac{1}{2}\%$ на количество спирта, учтенное контрольнымъ снарядомъ при очисткѣ перегонкою, и на все количество очищенного спирта при очисткѣ холоднымъ способомъ; в) способы собиранія отбросовъ и мѣры, необходимыя для предупрежденія возможности предъявленія, къ качествѣ отбросовъ отъ очистки, продуктовъ постороннихъ, акцизомъ не обложенныхъ; г) способы испытанія качества отбросовъ и опредѣленія количества заключающихся въ нихъ градусовъ для сложения акциза, и д) порядокъ уничтоженія отбросовъ и необходимыя при этомъ формальности. Издаваемое по симъ предметамъ постановленія представляются Министромъ Финансовъ Правительствующему Сенату для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе.

6) Сложение акциза за утрату спирта при очисткѣ его перегонкою (ст. 3) и за уничтоженные отбросы (ст. 4), а если акцизъ уже уплаченъ, то возвратъ его зачетными въ уплату акциза квитанціями производятся по расчету восьми копѣекъ за градусъ.

7) О всѣхъ измѣненіяхъ въ правилахъ, изложенныхъ въ ст. 1—6, а также въ издаваемыхъ Министромъ Финансовъ, на основаніи ст. 5, постановленіяхъ относительно предѣльнаго количества утраты спирта при очисткѣ его перегонкою и процента отбросовъ, предъявляемыхъ къ уничтоженію со сложениемъ акциза, публикуется не менѣе какъ за годъ до приведенія означенныхъ измѣненій въ дѣйствіе.

8) Въ случаѣ обнаруженія въ таможнѣ, при повѣркѣ количества вывозимаго за границу спирта, нечѣстности въ показанной

ний, прagnающае skorzystać зъ тѣхъ ulги, obowiązани są ustanowić w swoich gorzelniach przyrząd kontrolujący, zwracając skarbowi jego wartość i zabezpieczając go zgodnie ze wskazówkami zarządu akcyznego.

4) Pozostałe przy dystylacji okowity i spirytusu zapomocą pędzenia lub na chłodno, obfitujące w olej gorzałczany, odpadki mogą być przedstawiane zarządowi akcyznemu do zniszczenia z umorzeniem za nie akcyzy.

5) Minister Finansów ustanawiać będzie, uwzględniając wskazówki doświadczenia: a) maximum utraty spirytusu przy dystylacji zapomocą pędzenia (art. 3), lecz nie wyższe od $1\frac{1}{2}\%$ od ilości spirytusu, jaka przeszła przez przyrząd kontrolujący i $2\frac{1}{4}\%$ od produktu rektyfikacji; b) największy procent odpadków, które mogą być przedstawiane do zniszczenia (art. 4), lecz nie przenoszący $\frac{1}{2}\%$ od ilości spirytusu wskazanej przez przyrząd kontrolujący przy dystylacji zapomocą pędzenia, a od całej ilości oczyszczonego spirytusu przy dystylacji na chłodno; c) sposoby zbierania odpadków oraz środki niezbędne w celu zapobieżenia możności przedstawienia jako odpadki od dystylacji produktów postronnych, nieobłożonych akcyzą; d) sposoby sprawdzenia gatunku odpadków i określenia ilości zawartych w nich stopni w celu umorzenia akcyzy i e) sposób niszczenia odpadków i niezbędne przytém formalności. Wydawane w tych przedmiotach postanowienia Minister Finansów przedstawia Rządzącemu Senatowi w celu opublikowania.

6) Akcyza za utratę spirytusu przy dystylacji zapomocą pędzenia (art. 3) i za zniszczone odpadki (art. 4) umarza się, a jeżeli akcyza już zapłacona, to zwraca się kwitami zaliczeń na opłatę akcyzy, w stosunku ośmiu kopiejek od stopnia.

7) O wszelkich zmianach w przepisach, zawartych w art. 1—6, tudzież w wydawanych przez Ministra Finansów, na zasadzie art. 5, postanowieniach co do maximum utraty spirytusu przy dystylacji zapomocą pędzenia oraz procentu odpadków przedstawianych do zniszczenia z umorzeniem akcyzy, publikuje się przynajmniej na rok przed wprowadzeniem rzeczonych zmian w wykonanie.

8) Wrazie wykrycia na komorze, przy sprawdzeniu ilości wywożonego zagranicę spirytusu, nieczetności we wskazanej przez

спиртоотправителями емкости бочекъ свыше двухъ процентовъ, тоимость спирта (считая безъ акциза) въ бочкѣ, въ коей оказалась сказанная разниа, а равно и стоимость самой бочки, по существующимъ въ мѣстѣ нахождения таможи и утвержденнымъ Министромъ Финансовъ цѣнамъ, подлежатъ удержанію изъ причитающихся къ выдачѣ спиртоотправителю зачетныхъ квитанцій.

9) Сложеніе акциза и выдача спиртоотправителю зачетныхъ въ уплату акциза квитанцій (ст. 12 и 13 отд. I Высочайше утв. 9 Іюня 1887 г. мѣн. Гос. Сов.) (См. Сборникъ Законовъ, Т. XXXIII, стр. 414) разрѣшаются по окончательномъ досмотрѣ вывозимаго спирта въ таможенныхъ, до фактическаго вывоза его за границу, подъ условіемъ помѣщенія его въ таможенныхъ пакгаузахъ подъ охраною таможеннаго вѣдомства.

II. Установленное статьею 1 отд. I Высочайше утвержденнаго 27 Декабря 1883 г. мѣнія Государственнаго Совѣта безакцизное отчисленіе съ вывозимаго за границу спирта всякой крѣпости какъ очищеннаго, такъ и неочищеннаго (См. Сборникъ Законовъ, Т. XXV, стр. 40), производить съ 1 Іюля 1888 г. по 30 Іюня 1889 г. въ размѣрѣ 5½% за спиртъ, выкуранный послѣ 1 Іюля нынѣшняго года.

III. Определенное тѣмъ же закономъ отчисленіе 6% съ вывозимаго за границу очищеннаго спирта крѣпостью не ниже 95° отмѣнить, установивъ взамѣнъ того слѣдующія правила:

1) При вывозѣ за границу очищеннаго спирта, сверхъ установленнаго общаго безакцизнаго отчисленія (отд. II), отправителемъ отчисляется еще 1½% на ведро безводнаго спирта.

2) Для признанія спирта очищеннымъ и имѣющимъ право на установленную въ предъидущей статьѣ премію, онъ долженъ имѣть при выпускѣ его съ завода или склада крѣпость не менѣе 95½° и удовлетворять установленнымъ Министромъ Финансовъ требованіямъ относительно чистоты и доброкачественности.

3) Испытаніе качества спирта производится, согласно установленнымъ Министромъ Финансовъ правиламъ, на заводѣ или въ складѣ должностными лицами акцизнаго надзора, причемъ, въ случаѣ возраженій со стороны спиртоотправителей, производится повѣрочное испытаніе въ техническомъ при департаментѣ неокладныхъ сборовъ комитетѣ.

высылающихъ спиртус объѣмѣ бечекъ przewyższającą два процент, wartość spirytusu (licząc bez akcyzy) w beczce, w której okazała się pomieniona różnica, oraz wartość samej beczki, podług istniejących w miejscu znajdowania się komory i zatwierdzonych przez Ministra Finansów cen, podlega zatrzymaniu z przypadających do wydania wysyłającemu spirytus kwitów zaliczeń.

9) Akcyza umarza się i kwity zaliczeń na opłatę akcyzy wydają się wysyłającemu spirytus (art. 12 i 13 Najwyżej zatwierdzonego d. 9 Czerwca 1887 r. Zdania Rady Państwa) (Patrz: Zbiór Praw, Tom XXXIII, str. 415) po ostatecznym zrewidowaniu wywozonego spirytusu na komorach, przed faktycznym wywozem tegoż za granicę, pod warunkiem umieszczenia go w pakhausach komory pod opieką wydziału celnego.

II. Ustanowione w artykule I odd. I Najwyżej zatwierdzonego d. 27 Grudnia 1883 r. Zdania Rady Państwa, bezakcyzne potrącenie z wywozonego za granicę spirytusu wszelkiej tegości, tak dystylowanego jak i niedystylowanego (Patrz: Zbiór Praw, Tom XXV, str. 41), skutecznie od 1 Lipca 1888 r. do 30 Czerwca 1889 r. w wysokości 5½% za spirytus wypędzony po 1 Lipca bieżącego roku.

III. Określone w témże prawie potrącenie 6% od wywozonego zagranicę spirytusu dystylowanego, mającego najmniej 95°, uchylić, ustanawiając zamiast tego następujące przepisy:

1) Przy wywozie zagranicę spirytusu dystylowanego, oprócz ustanowionego ogólnego potrącenia bezakcyznego (odd. II), wysyłającym potrąca się jeszcze 1½% od wiadra bezwodnego spirytusu.

2) Dla uznania spirytusu za dystylowany i mający prawo do ustanowionego w poprzedzającym artykule premium potrzeba, aby przy wypuszczeniu go z fabryki lub składu trzymał najmniej 95½° i czynił zadość ustanowionym przez Ministra Finansów wymaganiom co do czystości i dobroci.

3) Gatunek spirytusu sprawdzają, zgodnie z ustanowionem i przez Ministra Finansów przepisami, w fabryce lub składzie urzędnicy zarządu akcyznego; przyczem, wrazie zarzutów ze strony wysyłających spirytus, dopełnia się sprawdzenia próbnego w komitecie technicznym przy departamencie przychodów niestałych.

4) Если при досмотрѣ спирта въ таможенѣ окажется разни́ца въ крѣпости, превышающая установленный Министромъ Финансовъ нормальный предѣлъ, или если возникнетъ сомнѣніе относительно тождественности предъявляемаго къ вывозу спирта съ тѣмъ, который былъ испытанъ акцизнымъ надзоромъ, то производится повѣрочное испытаніе спирта состоящими при таможенныхъ чиновниками департамента неокладныхъ сборовъ для надзора за вывозомъ спирта за границу.

IV. Изложенныя въ отд. I—III постановленія ввести въ дѣйствіе съ 1 Іюля 1888 г.

V. Предоставить Министру Финансовъ, по соображенію съ дѣйствительнымъ положеніемъ торговли спиртомъ, входить установленнымъ порядкомъ съ представленіями о томъ, въ какомъ размѣрѣ и въ теченіи какихъ сроковъ окажется необходимымъ производить безакцизное отчисленіе съ вывозимаго послѣ 30 Іюня 1889 года за границу спирта всякой крѣпости какъ очищеннаго, такъ и неочищеннаго (отд. II), для поддержанія вывоза этого продукта, съ возможнымъ притомъ уменьшеніемъ пожертвованія казны на указанный предметъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. II. 1888 г. 8 Іюля, № 62 стр. 1346).

114.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совета.

О дополненіи и разъясненіи закона 29 Декабря 1887 г. о сборахъ на содержаніе гминныхъ судовъ.

9-го Іюня 1888 г.

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ, Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи, *мнѣніемъ положила:*

4) Jeżeli przy rewizji spirytusu na komorze okaże się różnica w tęgosci, przenosząca ustanowioną przez Ministra Finansów granicę normalną, albo jeżeli wyniknie wątpliwość co do tożsamości przedstawionego do wywozu spirytusu z tym, który był sprawdzony przez zarząd akcyzny, to urzędnicy departamentu przychodów niestalech, znajdujący się przy komorach dla nadzoru nad wywozem spirytusu za granicę, dopełniają sprawdzenia spirytusu.

IV. Wyłuszczone w oddz. I — III postanowienia wprowadzić w wykonanie od 1 Lipca 1888 roku.

V. Poruczyć Ministrowi Finansów, po uwzględnieniu rzeczywistego położenia handlu spirytusem, wnosić w ustanowionej drodze przedstawienia co do tego, w jakiej ilości i wciągu jakich terminów okaże się niezbędnem uskutecznić bezakcyjne potrącenia z wywożonego po 30 Czerwca 1889 r. za granicę spirytusu wszelkiej tęgosci, zarówno dystylowanego jak i niedystylowanego (odd. II), w celu podtrzymania wywozu tego produktu, z możliwem przytém zmniejszeniem ofiary, jaką skarb na ten cel ma ponieść.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 8 Lipca).

114.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA.

O uzupełnieniu i wyjaśnieniu prawa z d. 29 Grudnia 1887 r. o opłatach na utrzymanie sądów gminnych.

9-go Czerwca 1888 r.

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Spraw Cywilnych i Duchownych, Praw i Ekonomii Państwowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości, *uchwaliła zdanie:*

I. Статью 468 учр. суд. уст. дополнить примѣчаніемъ слѣдующаго содержанія:

Въ Варшавскомъ судебномъ округѣ состоитъ триста семьдесятъ четыре гминныхъ суда.

II. Статьи 482 и 484 учр. суд. уст. изложить слѣдующимъ образомъ:

Ст. 482. Если гминный судъ учрежденъ на одну только гмину, то въ должность гминнаго судьи избираются два кандидата; если же гминный судъ учрежденъ на нѣсколько гминъ, то въ должность гминнаго судьи избирается каждою гминою по одному кандидату изъ числа лицъ, внесенныхъ въ списки гминъ, имѣющихъ общій гминный судъ; но если всѣми гминами будетъ избрано въ должность гминнаго судьи одно и то же лицо, то назначаются дополнительные выборы для избранія втораго кандидата.

Ст. 484. Составъ лавниковъ гминнаго суда возобновляется постепенно, причѣмъ на каждую должность избирается по два лица, изъ коихъ одно собственно для замѣщенія должности лавника, а другое—кандидатомъ къ нему. Съ этою цѣлью въ гминныхъ судебныхъ округахъ, заключающихъ въ себѣ одну только гмину, ежегодно замѣщаются должности одного лавника и одного кандидата къ нему; въ гминныхъ же судебныхъ округахъ, состоящихъ изъ двухъ и болѣе гминъ, послѣднія распределяются на столько очередей, сколько гминъ заключается въ округѣ, и затѣмъ выборы на должности лавника и кандидата производятся ежегодно по очереди одною изъ входящихъ въ составъ гминнаго судебного округа гминъ.

III. Раздѣлъ II книги II учрежденія судебныхъ установлений дополнить слѣдующимъ постановленіемъ:

Ст. 492¹. Въ случаѣ выбытія лавника до окончанія срока его выборной службы и недостатка кандатовъ для замѣны его, та гмина, которою былъ избранъ выбывшій лавникъ, выбираетъ, посредствомъ дополнительныхъ выборовъ, новаго лавника, съ тѣмъ, чтобы срокъ служенія сего послѣдняго оканчивался съ истеченіемъ трехлѣтія, на которое былъ избранъ выбывшій лавникъ.

IV. Въ гминныхъ судебныхъ округахъ, въ коихъ, до обнародованія Высочайше утвержденного 20 Декабря 1887 г. мѣнія Государственнаго Совѣта о сборахъ на содержаніе гминныхъ судовъ, избрано было болѣе трехъ лавниковъ, предоставить всѣмъ означеннымъ должностнымъ лицамъ дослужить сроки, на которые они были избраны, съ производствомъ имъ содержанія въ размѣрѣ.

I. Artykuł 468 Org. władz sądowych uzupełnić uwagą treści następującej:

W okręgu sądowym Warszawskim znajduje się trzysta siedm-dziesiąt cztery sądy gminne.

II. Artykuły 482 i 484 org. wł. sąd. zreagować w sposób następujący:

Art. 482. Jeżeli sąd gminny jest utworzony dla jednej tylko gminy, to na urząd sędziego gminnego wybiera się dwóch kandydatów; jeżeli zaś sąd gminny jest utworzony dla kilku gmin, to na urząd sędziego gminnego każda gmina wybiera po jednym kandydacie z pomiędzy osób wniesionych na listy gmin, mających ogólny sąd gminny; lecz jeżeli wszystkie gminy wybiorą na urząd sędziego gminnego jedną i tę samą osobę, to wyznaczają się wybory dodatkowe w celu wybrania drugiego kandydata.

Art. 484. Personel ławników sądu gminnego odnawia się stopniowo; przyczem na każdy urząd wybiera się po dwie osoby, z których jedna w szczególności dla zajmowania urzędu ławnika, a druga — jako kandydat na ławnika. W tym celu w okręgach sądowych gminnych, zawierających w sobie jedną tylko gminę, corok obsadzają się urzędy jednego ławnika i jednego kandydata na ławnika; zaś w okręgach sądowych gminnych, składających się z dwóch i więcej gmin, gminy te rozdzielają się na tyle kolei, ile jest gmin w okręgu, i następnie wybory na urzędy ławnika i kandydata odbywa corok po kolei jedna z gmin wchodzących w skład okręgu sądowego gminnego.

III. Rozdział II księgi II Organizacyi władz sądowych uzupełnić następującem postanowieniem:

Art. 492¹. Wrazie wyjścia ławnika przed ukończeniem terminu jego służby wyborczój i jeżeli nie ma kandydatów do zastąpienia go, ta gmina, która wybrała wychodzącego ławnika, wybiera na dodatkowych wyborach nowego ławnika, z tém zastrzeżeniem, ażeby termin służby tego ostatniego skończył się przed upływem trzechlecia, na które był wybrany ławnik wychodzący.

IV. W okręgach sądowych gminnych, w których przed opublikowaniem Najwyżej zatwierdzonego d. 27 Grudnia 1887 roku Zdania Rady Państwa o opłatach na uposażenie sądów gminnych, wybranych było więcej niż trzech ławników, pozwolić wszystkim tym urzędnikom dosłużyć do skończenia terminu, na które byli wybrani, wydając im uposażenie w wysokości, ustanowionej w prawie

установленномъ закономъ 29 Декабря 1887 года, и съ отнесеніемъ потребнаго на сей предметъ расхода на свободные остатки отъ суммы въ 666,450 р., ассигнованной по п. 2 ст. 1 § 5 расходной сметы Министерства Юстиціи.

У. Для приведенія числа лавниковъ во всѣхъ гминныхъ судахъ къ опредѣленному Высочайше утвержденнымъ 29 Декабря 1887 года мнѣніемъ Государственнаго Совѣта составу постановить слѣдующія правила:

1) При выборахъ, предстоящихъ въ 1888 году, въ гминныхъ судахъ, въ конхъ нынѣ состоятъ болѣе трехъ лавниковъ, открывшія сверхъ трехъ лавниковъ ваканціи не замѣщаются. Указанный порядокъ примѣняется и въ 1889 году къ тѣмъ гминнымъ судамъ, въ конхъ, къ тому времени, останется болѣе трехъ лавниковъ.

2) Если въ гминныхъ судахъ, состоящихъ болѣе чѣмъ изъ трехъ лавниковъ, одновременно окончится срокъ службы нѣсколькихъ лавниковъ, а между тѣмъ не всѣ ваканціи должности будутъ подлежать упраздненію, то разрѣшеніе вопроса, которая изъ гминъ должна быть устранена отъ избранія лавника при предстоящихъ выборахъ, зависитъ отъ Министра Юстиціи. Равнымъ образомъ ему предоставляется опредѣлить, согласно примѣчанію къ ст. 477 учр. суд. уст., увеличенный или уменьшенный сроки службы лавниковъ въ тѣхъ случаяхъ, въ которыхъ, безъ принятія сей мѣры, оказалось бы невозможнымъ привести въ дѣйствіе установленный новый порядокъ распредѣленія гминъ на очереди для ежегоднаго избранія лавниковъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1888 г. 8 Юля, N 62 стр. 1351).

d. 27 Grudnia 1887 roku i pokrywać potrzebny na to rozchód z rozporządzalnych reszt z sumy 666,450 rs., asygnowanej podług uzupętu d § 5 budżetu rozchodów Ministeryum Sprawiedliwości.

V. W celu doprowadzenia liczby ławników we wszystkich sądach gminnych do określonego w Najwyżej zatwierdzoném d. 29 Grudnia 1887 roku Zdaniu Rady Państwa składu, postanowić przepisy następujące:

1) Przy wyborach, mających się odbyć w roku 1888 w sądach gminnych, w których obecnie jest więcej niż trzech ławników, otwarte ponad liczbę trzech ławników wakanse nie obsadzają się. Porządek ten stosuje się również w roku 1889 do tych sądów gminnych, w których do tego czasu pozostanie więcej niż trzech ławników.

2) Jeżeli w sądach gminnych, składających się więcej niż z trzech ławników, równocześnie ukończy się termin służby kilku ławników, gdy tymczasem nie wszystkie urzęda wakujące będą podlegały zniesieniu, to rozstrzygnięcie kwestyi, która z gmin powinna być usunięta od wyboru ławnika przy mających się odbyć wyborach, zależy od Ministra Sprawiedliwości. Podobnież tenże Minister określa zgodnie z uwagą do art. 477 Org. wł. sąd. powiększone lub zmniejszone termina służby ławników w tych razach, w których, bez przedsięwzięcia tego środka, okazałoby się niemożliwem wprowadzić w wykonanie ustanowiony nowy porządek rozkładu gmin podług kolei, w których mają być dokonywane coroczne wybory ławników.

Oryginał Zdania podpisali na protokołach Prezesi i Członkowie.

(Data publikacyi: 8 Lipca)

Прибавленіе къ § 90.

Ст. 279. Размѣръ залоговъ, имѣющихъ обезпечивать разсрочиваемую акцизную сумму какъ во время слѣдованія вина и спирта въ пути такъ и по привозѣ къ мѣсту назначенія въ оптовыхъ складахъ, назначается въ половину суммы акциза.

Ст. 280. Въ оптовыхъ складахъ, открываемыхъ въ мѣстностяхъ, гдѣ не имѣется постоянного жительства ни Окружный Надзиратель ни одинъ изъ его помощниковъ, акцизная сумма обезпечивается залогами рубль за рубль.

Dodatek do § 90.

Art. 279. Wysokość kaucyi, która ma zabezpieczać rozkładaną na raty sumę akcyzy tak wczasie odbywanój przez okowitę i spytus drogi jak i po przywiezieniu go do miejsca przeznaczenia w składach hurtowych, wyznacza się na połowę sumy akcyzy.

Art. 280. W składach hurtowych, otwieranych w miejscowościach, gdzie nie ma stałego zamieszkania Nadzorca Okręgowy ani żaden z jego pomocników, suma akcyzy zabezpiecza się zapomocą zastawów rubel za rubel.

246363 / 6

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

ЗА
ПЕРВОЕ ПОЛУГОДИЕ
1888 г.

№	Стр.
69. О новой инструкціи о порядкѣ обложенія торговыхъ и промышленныхъ предпріятій дополнительнымъ сборомъ (процентнымъ и раскладочнымъ), о порядкѣ взиманія этихъ сборовъ и о счетоводствѣ и отчетности по онымъ	2
70. О размѣрѣ платы за леченіе арестантовъ въ мѣстностяхъ, гдѣ нѣтъ приказовъ общественнаго призрѣнія и земскихъ учрежденій	64
71. Объ усиленіи полиціи въ гор. Лодзи	66
72. О распродажѣ запасовъ спичекъ, могущихъ оказаться въ торговыхъ заведеніяхъ къ 1 Юня 1888 г., безъ обложенія бандеролями	70
73. О правилахъ о порядкѣ передвиженія фосфора и выпуска его изъ таможенъ, а равно о порядкѣ дѣйствій акцизныхъ чиновъ по наблюденію за продажей фосфора, и объ инструкціи въ дополненіе Высочайше утвержденныхъ 4 Января 1888 г. правилъ объ акцизѣ съ зажигательныхъ спичекъ и о продажѣ фосфора	72

S P I S

Postanowień i rozporządzeń Rządu

ZA
POŁROCZE PIERWSZE
1888 r.

№	Str.
69. O nowej instrukcyi co do sposobu opodatkowania przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych opłatą dodatkową (procentową i rozkładową), co do sposobu pobierania tych opłat, tudzież co do rachunkowości i sprawozdań z takowych	3
70. O wysokości opłaty za leczenie więźniów w miejscowościach, gdzie nie ma urzędów dobroczynności publicznej i instytucyj ziemskich	65
71. O powiększeniu policyi w m. Łodzi	67
72. O rozprzedaży zapasów zapalek, jakie mogą się okazać w zakładach handlowych na 1 Czerwca 1888 r., bez obłożenia ich banderolami	71
73. O przepisach, dotyczących sposobu przeprowadzania fosforu i wypuszczania go z komór, tudzież sposobu postępowania urzędników akcyznych w zakresie nadzoru nad sprzedażą fosforu, oraz instrukcyi w uzupełnieniu Najwyżej zatwierdzonych d. 4 Stycznia 1888 r. przepisów o akcyzie od zapalek i o sprzedaży fosforu	73

№	Стр.
74. Обь измѣненіи и дополненіи узаконеній о взысканіяхъ и наказаніяхъ за похищеніе и самовольную порубку чужаго лѣса, а также о преслѣдованіи виновныхъ въ сихъ проступкахъ	96
75. Обь учрежденіи русскаго медицинскаго общества при Императорскомъ Варшавскомъ университетѣ	102
76. О правилахъ: о приѣмѣ въ залогъ, по обезпеченію акциза съ освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ, нѣкоторыхъ сооружений и имуществъ, составляющихъ принадлежность нефтяной промышленности и морскаго и рѣчнаго судоходства, и о приѣмѣ подлежащихъ акцизу освѣтительныхъ нефтяныхъ маселъ подь охрану акцизнаго надзора	134
77. О назначеніи срока упраздненія 3 Департамента Правительствующаго Сената и о передачѣ подвѣдомственныхъ сему Департаменту дѣлъ въ 4 и Межевой Департаменты Сената	146
78. О предоставленіи управляющимъ акцизными сборами права передавать исправленіе своихъ обязанностей состоящимъ при акцизныхъ управленіяхъ чиновникамъ по судебной части и техникамъ	148
79. О размѣрѣ вознагражденія за наемъ помѣщеній для православныхъ церквей, учреждаемыхъ въ войскахъ Варшавскаго военнаго округа	150
80. О дополненіи постановленій о пошлинѣ съ застрахованія имуществъ отъ огня	152
81. О продолженіи дѣйствія правилъ о нормальныхъ размѣрахъ убыли въ вѣсѣ грузовъ, при перевозкѣ ихъ по желѣзнымъ дорогамъ	154
82. О перечисленіи управленія Ленчицкаго, Калишской губерніи, уѣзнаго воинскаго начальника изъ III во II разрядъ	154
83. О замѣнѣ кредитныхъ билетовъ 25 руб., 10 р., 5 р., 3 р. и 1 р. достоинствъ билетами новыхъ образцовъ	156
84. О распространеніи дѣйствій крестьянскаго поземельнаго банка на губерніи Привислянскаго края	160
85. Обь измѣненіи и дополненіи общихъ правилъ о сборахъ	

№	Стр.
74. O zmianie i uzupełnieniu praw, dotyczących kar za kradzież i samowolne rąbanie cudzego drzewa, tudzież o pociąganiu do odpowiedzialności winnych tych występków	97
75. O utworzeniu towarzystwa lekarskiego rosyjskiego przy Cesarskiem Uniwersytecie Warszawskiem	103
76. O przepisach: co do przyjmowania w zastaw, przy zabezpieczeniu akcyzy od olejów nalcianych oświeclających, niektórych urzędów i majątków, stanowiących przynależność przemysłu nalcianego oraz żeglugi morskiej i rzecznej, tudzież o przyjmowaniu podlegających akcyzie olejów nalcianych oświeclających pod ochronę zarządu akcyznego	135
77. O wyznaczeniu terminu zniesienia 3 Departamentu Rządzącego Senatowi i o oddaniu spraw rozpoznawanych w tym Departamencie do 4 i Mierniczego Departamentu Senatowi	147
78. O dozwoleniu zarządzającym przychodami akcyznymi poruczać sprawowanie swoich obowiązków urzędującym przy zarządach akcyznych urzędnikom sądowym i technikom	149
79. O wysokości wynagrodzenia za najem pomieszczeń dla cerkwi prawosławnych, zakładanych dla wojsk okręgu wojennego Warszawskiego	151
80. O uzupełnieniu postanowień o opłacie od ubezpieczenia majątków od ognia	153
81. O przedłużeniu mocy obowiązującej przepisów dotyczących normalnego ubytku na wadze ładunków przy przewożeniu ich drogami żelaznymi	155
82. O przeniesieniu zarządu naczelnika wojennego powiatu Łęczyckiego, gubernii Kaliskiej, z III do II kategorii	155
83. O zamianie biletów kredytowych 25, 10, 5, 3 i 1 rublowych na bilety nowego wzoru	157
84. O rozciągnięciu czynności Banku ziemskiego włościańskiego na gubernie kraju Nadwiślańskiego	161
85. O zmianie i uzupełnieniu ogólnych przepisów o opłatach	

№	Стр.
въ пользу городовъ съ лошадей и экипажей, содержи- мыхъ частными лицами	188
86. О правилахъ перевозки по желѣзнымъ дорогамъ гробовъ съ покойниками	190
87. О разрѣшеніи германскому горнопромышленному обще- ству Густава фонъ-Крамста продолжать свои операціи въ Россіи	194
88. Объ инструкціяхъ: а) лѣснымъ ревизорамъ инструкто- рамъ и б) для отпуска сѣмянъ и посадочнаго матеріала владѣльцамъ лѣсовъ, находящихся подъ наблюденіемъ лѣсоохранительныхъ комитетовъ, по закону 4 Апрѣля 1888 г.	198
89. Объ устройствѣ контрольных учреждений по надзору за оборотами частныхъ желѣзныхъ дорогъ	214
90. О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ дѣйствующихъ прави- лахъ о винокурениіи и объ измѣненіи порядка взноса ак- цизныхъ платежей	222
91. О прекращеніи отпуска казенныхъ средствъ на содержа- ніе приготовительныхъ классовъ при гимназіяхъ	230
92. О продолженіи дѣйствія контрольнаго надзора за оборо- тами 3 желѣзныхъ дорогъ и объ установленіи такового надзора по 9 желѣзнодорожнымъ линіямъ	234
93. О порядкѣ утвержденія въ должностяхъ вице-президен- товъ и президентовъ скаковыхъ рысистыхъ и другихъ поощрительныхъ обществъ, имѣющихъ отношеніе къ конскому дѣлу	236
94. Объ учрежденіи пенсіонныхъ и сберегательно- вспомога- тельныхъ кассъ обществами частныхъ желѣзныхъ до- рогъ	234
95. Объ усиленіи окладовъ содержанія чинамъ земской стра- жи г. Калиша	284
96. О реальныхъ училищахъ	286
97. О порядкѣ завѣдыванія кустарными промыслами	306
98. Объ установленіи особаго въ пользу желѣзныхъ дорогъ дополнительнаго сбора за предоставленіе ими для пере- возки паливныхъ вагоновъ	310
99. Объ установленіи особаго въ пользу желѣзныхъ дорогъ	

№	Стр.
на rzecz miast od koni i ekipaży, utrzymywanych przez osoby prywatne	189
86. O przepisach co do przewozu drogami żelaznymi trumien z umarłymi	191
87. O zezwoleniu niemieckiemu towarzystwu przemysłu gór- niczego Gustawa von Kramsta na prowadzenie w dalszym ciągu operacyj w Rosyi	195
88. O instrukcyach: a) dla rewizorów-instruktorów leśnych i b) co do wydawania nasion i materiałów plantacyjnych właścicielom lasów, znajdujących się pod nadzorem komi- tetów ochrony lasów, podług prawa z d. 4-go Kwietnia 1888 r.	199
89. O utworzeniu instytucyj kontrolujących obroty dróg żelaz- nych prywatnych	215
90. O niektórych zmianach w obowiązujących przepisach o go- rzelnictwie tudzież o zmianie sposobu wnoszenia opłat akcyznych	223
91. O zaprzestaniu wydawania funduszów skarbowych na utrzymanie klas przygotowawczych przy gimnazjach	231
92. O przedłużeniu działania urzędu kontroli nad obrotami 3 dróg żelaznych i o ustanowieniu takiego urzędu na 9 li- niach dróg żelaznych	235
93. O sposobie zatwierdzania na urządach wice-prezydentów i prezydentów towarzystw wyścigów konnych i innych towarzystw zachęty, mających związek z hodowlą koni	237
94. O zakładaniu kas emerytalnych i wkładowo-zaliczkowych przez towarzystwa dróg żelaznych prywatnych	237
95. O powiększeniu plac urzędnikom straży ziemskiej m. Ka- liska	285
96. O szkołach realnych	287
97. O sposobie zawiadywania przemysłem włociańskim	307
98. O ustanowieniu oddzielnéj na rzecz dróg żelaznych opłaty dodatkowej za dostarczenie do przewozu wagonów do na- lewania płynów	311
99. O ustanowieniu specyalnéj na korzyść dróg żelaznych opła-	

№	Стр.
	дополнительного сбора за исполнение ихъ агентами та- моженныхъ, акцизныхъ и полицейскихъ формальностей 312
100.	О разрѣшеніи учреждать должности почетныхъ блюсти- тельница при женскихъ пнородческихъ училищахъ Ми- нистерства Нуроднаго Просвѣщенія 314
101.	Объ увеличеніи сбора за браки магометанъ 314
102.	О Высочайше утвержденномъ новомъ образцѣ государ- ственного кредитнаго билета двадцатирублеваго досто- инства 316
103.	О числѣ людей, потребныхъ для пополненія арміи и флота 322
104.	Объ усиленіи состава участковыхъ мировыхъ судей въ г. Варшавѣ 326
105.	Объ открытіи пансіоновъ при среднихъ учебныхъ заве- деніяхъ Варшавскаго учебнаго округа 328
106.	О нѣкоторыхъ измѣненіяхъ въ постановленіяхъ о взима- ніи горныхъ податей съ выплаваемыхъ металловъ 330
107.	О служебныхъ правахъ судебныхъ разсылныхъ 332
108.	Объ измѣненіи сроковъ службы въ войскахъ и въ опол- ченіи и правилъ, относящихся до ратниковъ перваго разряда ополченія 334
109.	О порядкѣ предоставленія отсрочекъ и льготъ по испол- ненію воинской повинности молодымъ людямъ, воспиты- вающимся въ иностранныхъ учебныхъ заведеніяхъ 350
110.	Объ увеличеніи платы за слушаніе лекцій въ Император- скихъ Варшавскомъ и Дерптскомъ университетахъ 352
111.	О расходѣ на возмѣщеніе налога съ доходовъ отъ капи- таловъ, принадлежащихъ межевому вѣдомству 354
112.	Объ измѣненіи правилъ устава о воинской повинности относительно вольноопредѣляющихся во флотъ 356
113.	О мѣрахъ къ развитію спиртоочистительной промышлен- ности и о нѣкоторыхъ измѣненіяхъ и дополненіяхъ дѣй- ствующихъ правилъ о вывозѣ спирта за границу 360
114.	О дополненіи и разъясненіи закона 29 Декабря 1887 г. о сборахъ на содержаніе гминныхъ судовъ 366

№	Стр.
	ty dodatkowej za wykonywanie przez jej agentów formal- ności celnych, akcyznych i policyjnych 313
100.	O zezwoleniu na tworzenie posad dozorczyń honorowych przy szkołach inoplemiennych żeńskich, należących do Ministerium Oświaty Publicznej 315
101.	O powiększeniu opłaty za śluby mahometan 315
102.	O Najwyżej zatwierdzonym nowym wzorze biletu kredyto- wego państwowego dwudziestopięcio rublowego 317
103.	O liczbie ludzi, potrzebnych do skompletowania armii i floty 323
104.	O powiększeniu personelu rewirowych sędziów pokoju w m. Warszawie 327
105.	O otwarciu pensyonatów przy zakładach naukowych śred- nich okręgu naukowego Warszawskiego 329
106.	O niektórych zmianach w postanowieniach o pobieraniu podatków górniczych od przetapianych metalów 331
107.	O prawach służbowych woźnych sądowych 333
108.	O zmianie terminów służby w wojskach i w obronie krajo- wej oraz przepisów odnoszących się do wojaków pierwszej kategorii obrony 335
109.	O sposobie nadawania ulg i udzielania odroczeń przy peł- nieniu powinności wojskowej młodym ludziom, kształcą- cym się w zakładach naukowych zagranicznych 351
110.	O powiększeniu opłaty za słuchanie wykładów w Uniwer- sytetach Cesarskich: Warszawskim i Dorpackim 353
111.	O rozchodzie na pokrycie podatku od dochodów z kapita- łów należących do wydziału mierniczego 355
112.	O zmianie przepisów o powinności wojskowej, dotyczących ochotników wstępujących do floty 357
113.	O środkach zmierzających do rozwoju przemysłu dystyla- cyj okowity i o niektórych zmianach i uzupełnieniach obo- wiązujących przepisów o wywozie spirytusu za granicę 361
114.	O uzupełnieniu i wyjaśnieniu prawa z d. 29 Grudnia 1887 roku o opłatach na utrzymanie sądów gminnych 367

Таблица числа часовъ классныхъ занятій въ недѣлю въ реальныхъ училищахъ съ двумя отдѣленіями и дополнительнымъ классомъ.

ПРЕДМЕТЫ.	Классы				Отдѣленіе основное			Классъ дополнительный	Отдѣленіе коммерческое.		
	I	II	III	IV	V	VI	Всего въ 6 классахъ		V	VI	Всего въ 6 классахъ
Законъ Божій	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	12
Русскій языкъ	6	5	4	3	3	3	24	4	3	3	24
Нѣмецкій языкъ	6	6	4	3	4	4	27	5	6	6	31
Другой иностраннй языкъ	—	4	4	4	3	3	18	—	5	5	22
Географія	2	2	2	2	—	2	10	2	—	2	10
Исторія	—	—	2	2	2	4	10	4	2	2	8
Математика	4	5	5	5	5	4	28	3	2	3	24
Физика	—	—	—	2	3	3	8	2	3	3	8
Естественная исторія	—	—	2	2	3	—	7	2	3	—	7
Рисованіе	3	3	3	3	3	3	} 26	3	—	—	} 16
Черченіе	—	—	2	2	2	2		2	—	—	
Чистописаніе	2	2	—	—	—	—	4	—	—	—	4
Коммерческое письмоводство и книговодство	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4	8
Итого	25	29	30	30	30	30	174	29	30	30	174

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано: „Быть по сему.“
Въ Петергофѣ, 9 Іюня 1888 г.

Штатъ реальныхъ училищъ съ двумя отдѣленіями въ V и VI классахъ.

	Число лицъ	Содержаніе въ годъ				Классы и разряды		
		О д н о м у			Всего	По должности.	По штату на мундирѣ.	По пенсіи.
		Жа-лованья	Сто-ловыхъ	Квартир-ныхъ				
Директору	1	1200	800	} натурою	2000	V	V	} По учебной службѣ
Одному изъ преподавателей добавочныхъ за исполненіе обязанностей инспектора	1	—	—		750			
Законоучителю	1	—	—		—	900		
Учителямъ за уроки	9	—	—	—	11568	VIII	VIII	
За приготовленіе опытовъ по естественной исторіи и физикѣ	—	—	—	—	240			
За преподаваніе письмоводства и книговодства	—	—	—	—	600			
За преподаваніе чистописанія	—	—	—	—	240			
За преподаваніе гимнастики и пѣнія	—	—	—	—	500			
Класснымъ наставникамъ	6	—	—	—	960			
Ихъ помощникамъ	2	300	—	натурою	600	X	X	По учеб. служ.
Секретарю совѣта и бібліотекарю	—	—	—	—	240			
Врачу	1	300	—	—	300	VIII	VIII	По мед. служ.
Письмоводителю	1	240	160	натурою	400	X	X	VIII
Учебныя пособія	—	—	—	—	840			
Канцелярскіе расходы	—	—	—	—	100			
Содержаніе дома	—	—	—	—	2000			
Итого					22238			

Tablica liczby godzin zajęć klasowych w tygodniu w szkołach realnych z dwoma oddziałami i klasą dodatkową.

PRZEDMIOTY	K l a s y				Oddział zasadniczy			Klasa dodatkowa	Oddział handlowy		
	I	II	III	IV	V	VI	Ogółem w 6 klasach		V	VI	Ogółem w 6 klasach
Religia	2	2	2	2	2	2	12	2	2	2	12
Język rosyjski	6	5	4	3	3	3	24	4	3	3	24
Język niemiecki	6	6	4	3	4	4	27	5	6	6	31
Drugi język obcy	—	4	4	4	3	3	18	—	5	5	22
Geografia	2	2	2	2	—	2	10	2	—	2	10
Historia	—	—	2	2	2	4	10	4	2	2	8
Matematyka	4	5	5	5	5	4	28	3	2	3	24
Fizyka	—	—	—	2	3	3	8	2	3	3	8
Nauki przyrodnicze	—	—	2	2	3	—	7	2	3	—	7
Rysunki	3	3	3	3	3	3	} 26	3	—	—	} 16
Rysowanie planu	—	—	2	2	2	2		2	—	—	
Kaligrafia	2	2	—	—	—	—	4	—	—	—	4
Referaty handlowe i prowadzenie ksiąg	—	—	—	—	—	—	—	—	4	4	8
Razem	25	29	30	30	30	30	174	29	30	30	174

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano: „Ma być podług tego”.
W Peterhofie, 9 Czerwca 1888 r.

Etat szkół realnych z dwoma oddziałami w V i VI klasie.

	Liczba osób	Uposażenie roczne				Klasy i kategorie		
		Dla jednego			Ogółem	Podług urzędu	Podług hafu na mundurze	Podług emerytury
		Pensyi	Na stół	Na mieszkanie				
Dyrektor	1	1200	800	} w naturze	2000	V	V	} Podług służby nau- kowej
Jeden z nauczycieli dodatkowych za pełnienie obo- wiązków inspektora	1	—	—		750			
Nauczyciel religii	1	—	—		900			
Nauczycieli za lekcye	9	—	—	—	11568	VIII	VIII	
Za przygotowanie doświadczeń z historii naturalnej i fizyki	—	—	—	—	240			
Za nauczanie prowadzenia referatów kancelaryjnych i ksiąg	—	—	—	—	600			
Za nauczanie kaligrafii	—	—	—	—	240			
Za nauczanie gimnastyki i śpiewów	—	—	—	—	500			
Gospodarze klasowi	6	—	—	—	960			
Ich pomocnicy	2	300	—	w naturze	600	X	X	„
Sekretarz rady i bibliotekarz	—	—	—	—	240			
Lekarz	1	300	—	—	300	VIII	VIII	Podł.służ.med. VIII
Kancelista	1	240	160	w naturze	400	X	X	
Pomoce naukowe	—	—	—	—	840			
Rozchody kancelaryjne	—	—	—	—	100			
Utrzymanie domu	—	—	—	—	2000			
Razem					22238			